அன்னை புக் ஸ்டோர்,
[illegible]
புஸ்தகங்களும் கிடைக்கும்,
கீழராச வீதி, [illegible]
PROP: M. S. மீரா மொய்தீன்.

உ

கடவுள்துணை.

தனிப்பாடற்றிரட்டு.

—(*)—

இஃது.

இராமநாதபுரம்ஸம்ஸ்தானம் ம-ா-ா-ஸ்ரீ,

பொன்னுசாமித் தேவரவர்கள்

அனுமதியினால் முன்பதிப்பித்த பற்பல

பிரிதிகளைக்கொண்டும்

இன்னுஞ்சிலபாடல்களும் நூதனமாகசேர்த்தது.

—(-)—

இஃது.

திருவாலங்காடு.

ஆறுமுகசுவாமிகளால்

பார்வையிடப்பட்டு

—[*]—

அமரம்பேடு.

இரங்கசாமிமுதலியார்

அவர்களது

பூமகள்விலாச அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

——()——

1895.

வ

சிவமயம்.

விளம்பரம்.

இதனால் யாவருக்குந் தெரிவிப்பது யாதெனில் சென்னப்பட்டணம் செங்காங்கடைக் கடுத்த முல்லா சாயபு தெருவுக்கருகில் திருப்பள்ளி வீதி தென்னண்டைவாடை (உ௪) இரகத்தில் ஸ்தாபித்திருக்கும் ☞ அம்மாம்பேட்டை இரங்கசாமிமுதலியார் அவர்களது பூமகள்விலாச அச்சுக்கூடத்தில் நானாவித தமிழ் தெலுங்கு கிரந்தம் [illegible]லுக்கு முதலான புத்தகங்களும் வைத்திய சாஸ்திரங்களும் ஜோசியங்களும் நூதனமான ஜாவளிகளும் காலேஜிபுத்தகங்களும் புஷ்பரத செட்டியார் புத்தகங்களும் நாவலர் புத்தகங்களும் தெலுங்கு பஞ்சாங்கமும் தமிழ் பஞ்சாங்கமும் இன்னும் தேவையான புத்தகங்களும சரசமான விலைக்கு ஷையாரிடத்தில் வேண்டியவர்கள் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

இப்படிக்கு,

அ-இரங்கசாமிமுதலியார்.

உ

ஸ்ரீ லக்ஷ்மீகடாக்ஷமஸ்து

ஸ்ரீமஹாபாரதகீர்த்தனஞ்செய்த
ம-ா-ா-ஸ்ரீ, முத்துராமமுதலியாரவர்கள் தமையனார் குமாரர்
கோ, சபாபதிமுதலியாரவர்கள்
இயற்றிய

சிறப்புப்பாயிரம்.

—(*)—

கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

தண்ணளிமிழற்றுமைக்கற்பகனன்னீழலிற் றனியரசுபுரியிந்திரனும்
தலைசேரும்ராமநாதபுரநற்சமஸ்தானமாநேசரென்னும், அண்ணன்மதவே
ள்பொன்னுசாமிதேவப்ரபலர் அமரராமகிலத்தினோர், அகமகிழ்ந்திட்டகோ
டத்திருமாலெனுந்தில்லையம்பூரரும்புவிதுதி, பண்ணவருமுயர்சந்திரசேக
ரக்கவிராஜபண்டிதரெழிற்நச்சியப்பதிமருவு வித்துவான்சச்சபாலயரெண
ப்பகரும்இவ்விருவனைக்கொண், டெண்ணரும்புலவாபுகல்கவிகளாங்கடலைய
வரிணையின்மதிமந்திரத்தால், இனிதிற்கடைந்தமுதமாந்தனிப்பாடலையெ
டுத்திங்களித்தனரோ.

தலைமைபெறுமகிசைவர்சிவஞானதேவர்சுதர்தகுராமநாதபுரநற்சமஸ்
தானமதனுக்குமுயர்பரமசிவனடிதனக்குமானேசர்வழுதிதானென்னமுத்
தமிழ்ப்பைங்கூழ்தழைத்திடச்சந்ததம் பொன்மாரிபெய்தகைமையதனா
பொன்னுசாமிதேவர்பெயர்கொள்தனுமாரர்புலவளவில்கலைகளுணர்ந்தி
ல்லையம்பூர்ச்சந்த்ரசேகரகவிராஜபண்டிதருமவண்காஞ்சிமாசெய்திருவே
மெனக்கணங்கண்ணங்கட்டியே, களைகடவிடைப்பலவிடக்கடவிற்சிதறிசெ
குகாலமுன்விழ்ந்திருந்த அவங்கினற்பொருட்டனைக்கண்டெடுத்ததின்டுசெ
ர்த்தமிலைவதாருமாரு, அவனியிலவழங்குமெண்ணறுதனிப்பாடல்களை
க்குணயமுற்றுவைகளை அன்றுசொன்னவர்கருத்திற்கணுவும்வழுவாதன
துறையதிறுட்பமாய், ஆறுய்ந்தொருங்குசேர்த்ததிலமெல்லாமபுகழ்வச்சி
பதிப்பித்ததைககண், டுலகிலிவ்விருவர்தங்கல்விச்திரத்தையோரந்துணர
துவித்தைக்கியான், ஒருவனேயென்றெண்ணவிழிவென்னவருமுகவனை
ரகன்றுன்றினின்றான், உயர்முனிவனெண்சாணுடம்புமொருசாணிதுபொ
ங்கினு னிலாபுலமைசேர்நதரகவெநதொருகாலருந்திவிழியிமையாவலே
டியதமுற்றனனரோ.

சிறப்புப்பாயிரம் முற்றிற்று.

உ

ஸ்ரீலட்சுமிகடாட்சமஸ்து

சாந்துகவிகள்.

இவை

சென்னைத்துரைத்தனக்கல்விச்சாலையில் தமிழ்த்தலைமைப்புலமை

நடாத்தும் இயற்றமிழாசிரியராகிய

திருத்தணிகை

விசாகப்பெருமாளையரவர்களாலியற்றப்பட்டது.

நிலைமண்டல ஆசிரியப்பா.

சீர்மலிபேர்பெறு திகழ்கடலுடுத்த
பார்தனிலார்தரு பற்பலமொழிகளுள்
பண்ணருந்தமிழாம் பாற்கடலதனைச்
சொன்னயப்பொருணயச்சுவைமிகவுணர்ந்த
துங்கமிகுந்திடு சங்கப்புலவர்கள்
வள்ளுவரௌவை வான்களமேகம்
தென்னுபொய்யாமொழிகம்பராதியாம்
நாவலரென்னு நன்முகில்பருகி
ஓவரவாங்காங் கொழுக்கியகவியாம்
கன்னுறும்மழைதமன்னர்செவியால்
உண்டுகளிப்பதே யுறுதியென்றோர்ந்து
தென்னாடதனிற் பொன்னாடொக்கும்
நிலமகள்வதனத் திலகியதிலகமாம்
பலர்புகழிராமநாதநற்பதியினில்
இனிதுவீற்றிருந்து மநுநூல்விதிவழிச்
செங்கோனடாத்து சங்கேந்துதிருமால்
திரியலாமடங்கல சற்குணமேரு
அறிவையற்குருவ மாகியவங்கசன்
மன்னுருகலிதனைமாற்றுமருந்து
சென்னியின்மதிபுனை சிற்பரனடிதொழுவும்
சிவஞானதேவனை தெய்வப்பயனே
புவிமிசையுருககொடுப் போந்தெனதேன்றிய
பொன்னுசாமியெனும்பூபாலன்
தனமனமுவந்து தயக்குறவெழுதச
வெழுத்திற்பொறித்தே யீந்திடச்சொன்ன
அரியகவத்தரும் பெரியோர்களும்வாழ்
பொன்னிசூழ்சென்னி புனனாடதனில்
மன்னுகில்லையம்பூ ரென்னும்பதிவாழ்
வாகுறுசந்திர சேகரனென்னும்
புவிராசர்புகழ்கவிராஜபண்டிதனுல்

பழுத்திடும்வருக்கையின் செழுத்தகனியினை
வான்கவிசவ்வுபூ உமகதிக்கிந்து
தானூடறீசுர தண்டலையுடுத்த
மணலியம்பதிவாழ் மாண்புறநல்லோன்
குணநிதிநறுமலரகருவளைத்தாரான்
பெரியதம்பியா முரிபபெரியனன்
வழுஉக்களைவித்துவா குறுமச்சிற்
கெழுஉவுறப்பதிதனுக்கிளர்வித்தன்றே

இருது

காஞ்சீபுரம் பச்சயப்பமுதலியாரவர்கள் கல்விச்சாலையில்
தமிழ்த்தலைமையபுலமை நடாத்திய
வித்துவான்-காஞ்சீபுரம
சபாபதிமுதலியாரவர்களா லியற்றப்பட்டது.

நேரிசை-ஆசிரியப்பா,

திங்கள்சேர்செஞ்சடைத்தேவனிமய
மங்கைமணாளன் மதுரைப்பெருமான்
இறையன்மேவி யிற்றமிழாய்ந்த
பொறைமிகுசங்கப் புலவரேயாதி
யாண்டுளபுலவரு மினிதினமுன்னரே
மூண்டுளவளமெலாம்பொற்புடனினிவரும்
நற்றமிழ்வல்லோர் நாமுமதன்வளம்
தெற்றனவிரைக்குதுஞ் சிடுமெனத்தங்கம்
நாப்புடைபெயரா வண்ணநலந்திகழ்
கோப்புடைக்கவியாற் கூறியதாகி
அன்னவாபின்வழி மறிஞர்களதையோர்ந்
தென்னெனப்புகழ்ந்து மித்தமிழ்நாட்டினை
ஒல்லும்வகையா லுரைத்துமென்னிலோ
சொல்லியசொல்லுஞ் சுகமாகுதுமேனு
எண்ணியெண்ணி யேக்கங்கொண்டப்
புண்ணியசங்கப் புலவர்புகன்ற
செய்யுட்களவையுஞ் செவ்விதினோதி
உய்வதேபயனென வுவப்புறூஉம்பாண்டிநன்
னாண்டுளவிராம நாதர்தங்கமலத்
தாட்டலைகொண்டு தத்வுடனேத்தி
அவமெலாமகற்ற வருளமுதுண்ணுஞ்
சிவஞானதேவர் செய்தவக்கடலிடைத்
தோற்றியச்செம்மணி தூயகுணமணி
நாற்கவிப்புல்வர் நாடும்புகழ்மணி
அந்தணர்சிவபிரா னடியவரெவர்க்கும்
வத்துளவளமெலாம் வழக்கவுண்மதித்தாங்
கியாதொருபொருளுமில்லையென்னாதருள்

சேதுபதியென்னுஞ் செல்வேன்செங்கோல்
கோடாவகைநிறீஇக் குடிகள்பலரும்
வாடாவகையான் மகிழ்ந்துபுரந்தே
அறத்தாறித்தென் றறிந்தாள்றமைந்தசொற்
றிறத்தாற்றியும் தோச்சிநன்னூலொடு
மதிநுட்ப மூளமாண்பமைவள்ளல்
அதிநுட்பமியாவையு மகற்றுமாண்டகை
தன்பெயரதனாற் றனபதியிவனென்
மண்புவியோர்கண் மதித்திடவாய்ந்த
பொன்னுசாமிப் புலவர்சிகாமணி
துன்னுற்சாகமொடு தொகுத்தியற்றுக
என்றுரைசெய் வியற்றமிழ்க்கடலைக்
குன்றுடைமுனியெனக் குடியாதுகுடித்துக்
களிப்புறுகின்ற கவிராசபண்டிதன்
தளிப்புறுசெஞ்சடைச் சங்கரன்பதமலர்
அல்லும்பகலுமன்புடனேத்தும்
இல்லையம்பூர்ச் செந்நாப்புலவன்
சந்திரசேகரா தருபெயரறிஞன்
புந்திணுப்தபொற்புளதாந்தனிப்
பாடற்றிரட்டெனும் பாற்றிரட்டதனை
நீடக்கழுங்கொலாணிகழ்விடாது
பாருள்வாழ்வோர்பாண்டுகண்டிலாச்
சீருள்வரியாற் றிகழ்ப்பதித்தனனை
கனிதமிலாவளங்காட்டுபுவிளங்கும்
மணலிநன்னகாவாழ்மகிபதிகனவிலும்
இவணடிமறவாச்சிந்தையன்சான்றோர்
தவவிலாகேள்வித்தகைசாலறிஞன்
பெரியதகபின்பெயரினன்
உரியவுலகும்மப்புறற்பொருட்டே.

இகுது
சென்னைத்துரைத்தனக்கலவிச்சங்கத்தில்தமிழ்ப்புலவராகிய
அஷ்டாவதானம்
வீராசாமிசெட்டியாரவர்களாலியற்றப்பட்டது.

நேரிசை-ஆசிரியப்பா

திருமலிகூடற்பெருநகர்வைகிய
புலம்புரிபுலவராமல்வலம்புரிச்சங்கமும்
காலமேகமாவின்கரிமருப்பும்
வல்லுவரென்னுமவெள்ளுநற்கதலியும்
ஒருபௌவையாரெனுஞ்சாலியுஞ்
ஒட்டக்கூத்தராமவாட்டவாரிகமும்

புகழேந்தியென்னுந்திகழேந்துதிகிரியும்
உம்பர்வியந்திடுங் கம்பராகன்னலும்
அழிவறுபொய்யா மொழியெனும்பூகமும்
வேசுறுசிவப்பிரகாசரமதியமும்
மாசிவஞான தேசிகப்புயலும்
ஏனைப்புலவராம் பானிறவிப்பியும்
அற்புதமாகப் பற்பலவமையத்
தாங்காங்குதவிய பாங்காகியதனிப்
பாடலென்னும் பீடுறுபல்வகைச்
சந்தஞ்சேறு இநந்துதன்மணியினை
வர்க்கமதனைப் பொற்சம்மியன்போல்
வடுத்தவிர்ந்தட வரங்கெடுத்துவிருத்தகச்
சேர்த்தவொருவடமாகக்கோத்துநிரல்பட
இப்புவியோர்களிறமபூசெய்தச்
செப்பமாகத்திரட்டியச்சிடுகென்
றரசரோவிணசெயபூதாரன்
இரவலர்க்கற்பகம் வாகுணமேரு
மருமலாக்கசனி கருணைவாரிதி
பலவளமோங்குஞ் செல்வப்புவிமகள்
இலகுமுகத்திற் றிலகமெனக்கிளர்
மேககுமாரம் நாதர்புரம்வாழ்
சிவஞானதெவன்றவமோருருவாய்
வந்தவதரிதமைந்தனிலத்திடை
அருங்கலையனைத்துமொருங்கிணிதுணர்ந்தோன்
தென்னவன்போற்றமிழ் தன்னைவளர்ப்பவன்
பொன்னுசாமியென்னும்புரந்தரன்
நன்னயமாகச்சொன்ன சொன்மேற்கொளீஇ
ஆழ்திரைப்பொன்னி சூழ்புன்னாட்டினில்
மல்லலம்பழனத்தில்லையம்பூர்வரும்
இந்திரதருநிகர் சந்திரசேகரகவி
ராசனபண்டிதனுலாசறத்திற்றித்தித்
தேமலர்ச்சோலையுந்தாமரைவாவியும்
மன்னியமணலியென்னும் நகரோன்
சால்புறுகின்றசைவசிகாமணி
பாலியென்னுஞ் சீலமார்ந்தியினன்
திருவனுநல்லொளிசேர்குவளைமாலையான்
விரிபுகழ்சிலவியபெரியதம்பி
எனப்பெயர்மருவியவனப்புறுகுணநிதி
கவிஞர்குழாங்கண்டுவகையின்வியசகப்
பற்பலதிசையும்பரவப்
பொற்புடன்பதித்தப்புலப்படுத்தினனே.

சென்னைக்கல்விச்சங்கத்தும் கனசா ஸ்ரீ ஆஜம்கான் இவம் பாடசாலையில்
தமிழ்ப்புலமைநடாத்தும-ஞ-வும்
ஞ. சிதம்பரமுதலியாரவர்களாலியற்றப்பட்டது.
கழிநெடிலடி - ஆசிரியவிருத்தம்.

சொல்லையர்பூரணமதியிற்றபுத்தாய்ந்தன்மை
கொடர்பேருடோர் இருக்கடவுட்பலகைச்சங்கத்
தொலைவில்புகழக்கவிஞர்முதற்றமிழ்மேதக்
கருதிமொழிக்கலைவர்பண்டுதொகுத்துச்சேர்த்த
செல்லையம்பூருகத்தினியசுவைபாலிக்குஞ்
செழுங்கனியவளப்பயக்கற்றிய நூலன்றிச்
சிலம்பிக்கத்துறைமறுபலகவிதைத்செய்பொன்
றிகைமறைக்கங்குறைவுளிகாண்பெரியதாகத்
தில்லையபூர்சசந்திரசேகரப்பேர்வாய்ந்த
தெளிகருணாவனைதுயுந்சைங்கண்கொண்டு
தெரிகதெடுத்தச்சிளிபதிப்பிக்கவர்குங்கல்விச்
சிறுமைகெட்டவிநுளக்குந்திறங்கூறு
றெல்லையம்பூர்சந்வேனயுன்னணதிறந்துபோற்றுந்
தாய்மைபும்வாய்மையுமுடையான்றமனாளர்க்
சொன்மருவுபூரன்பொன்னுசாமிமாறனை
சொல்மணவிப்பதிப்பபெரியதம்பிவேளே

இருது-தமிழ்ப்புலவராகிய கூடலூர்
இருசப்பஉபாத்தியாயரவர்களாலியற்றப்பட்டது.
கழிநெடிலடி - ஆசிரியவிருத்தம்.

நற்கவிஞராங்கம்பர்காளமேகமகவில்பொய்யாமொழியௌவையைநயந்துணைக்க,பொற்கவியைத்திரட்டியச்சிற்பதிக்கவென்னைப்பொன்னுசாமித்தேவன்பொறைபான்மிக்கோன்-சிற்குணன்றுணைடணியன்பன்சொல்லச்சந்திரசேகரனெங்கவிராசன்திருத்திலக-வம்குலவுபெரியதம்பிமனைவிவாசன் இருஞ்சிலேமேலெழுத்துப்பாவியற்றினனே.

தனிப்பாடல்களைத்திரட்டிக்கொடுத்த திருக்காட்டுப்பள்ளி
இராமசாமிமுதலியாரவர்கள்சிறப்பு.
கழிநெடிலடி - ஆசிரியவிருத்தம்

சீர்கொண்டமணிமாடமேனிலையின்முகிலுலவச்சிறப்பினோங்கும்-திருக்காட்டுப்பள்ளியெனுமொழிலூரசெங்குவளைச்செழும்பூந்தாரன் - கார்கொண்டவேங்கடநன்மலைபாரோர்பாலித்தியுடையோனகன்னன்கடலுலகம்புகழ்க்கிளைநல்வேளாடர்மரபுதித்தோன்கருதுமேலோன்-வாரகொண்ட முலைமாதர்மடலூருமெழின்மாரன்மதிக்குஞ்சீரன்-வாய்மைமெய்ப்பிராமசாமிக்குரிசிலோனைமபான்வருடங்காரும்- ஏர்கொண்டவன் பிறேந்தி பொருள்செலவிட்டருஞ்செய்யுளிதினிற்றேடிவெழுதினைத்த பலபாட்டுப்பிரதியொன்றுதக்துபுகழ்க்குற்றனே.

சாத்துக்கவிகள் - முற்றுப்பெற்றன.

உ

கணபதி துணை.

விகவசிரோன்மணியாகிய

காளமேகப்புலவர்,

ஆவ்வவ்வமயங்களிற்கூறிய தனிப்பாடற்றிரட்டு.

—(*)—

காப்பு.

வெண்பா.

ஏரானைக்காவினுறை யென்னானைக்கன்றளித்த
போரானைக்கன்றுதனைப் போற்றினால்-வாராத
புத்திவரும்பத்திவரும் புத்திரவும்பத்திவரும்
சத்திவருஞ்சித்திவருந் தான்.

—(*)—

வெள்ளைக்கலையுடுத்து வெள்ளைப்பணிபூண்டு
வெள்ளைக்கமலத்தில் வீற்றிருப்பாய்-வெள்ளை
அரியாசனத்தி லரசரோடென்னைச்
சரியாசனம்வைத்ததாய். க

சிலேடைகள்

ஆமணக்குக்கும்-யானைக்கும்,

முத்திருக்குங் கொம்பசைக்கு மூரித்தண்டேந்திவரும்
கொத்திருக்குநேரே குலைசாய்க்கும்-எத்திசைக்கும்
தேமணக்குஞ்சோலைத் திருமலைராயன்வரையில்
ஆமணக்குமால்யானை யாம். உ

வைக்கோலுக்கும்-யானைக்கும்

வாரிக்களத்தடிக்கும் வந்துபின்புகோட்டைபுகும்
போரிற்சிறந்து பொலிவாகும்-சீருற்ற
செக்கோல்மேனித் திருமலைராயன்வரையில்
வைக்கோலுமால்யானை யாம். ங

பாம்புக்கும்-வாழைப்பழத்துக்கும்.

நஞ்சிருக்குந்தோலுரிக்கும் நாதர்முடிமேலிருக்கும்
வெஞ்சினத்திற்பற்பட்டால் மீளாது விஞ்சுமலர்த்

காளமேகப்புலவர் பாடிய

தேம்பாயுஞ்சோலைத் திருமலைராயன்வரையில்
பாம்பாகும்வாழைப் பழம்.

பாம்புக்கும்-எள்ளுக்கும்

ஆடிக்குடத்தடையு மாடும்போதேயிரையும்
மூடித்திருக்கின்ற முகங்காட்டும்-ஓடிமண்டை
பற்றிற்பரபரெனும் பாரிற்பிண்ணாக்குமுண்டாம்
உற்றிடும்பாம்பெள்ளெனவே யோது

பிண்ணாக்குக்கு-பிளவுள்ள நாக்கு

பாம்புக்கும்-எலுமிச்சம்பழத்துக்கும்

பெரியவிடமேசேரும் பித்தர்முடியேறும்
அரியுண்ணுமுப்புமேலாடும்-எரிகுணமாம்
தேம்பொழியுஞ்சோலைத் திருமலைராயன்வரையில்
பாம்புமெலுமிச்சம்பழம்.

அரிகாற்று-அறிபடல்

முகுந்தனுக்கும்-முறத்துக்கும்

வல்லரியாயுற்றிடலான் மாதர்கையிற்பற்றிடலால்
சொல்லரியமாப்புடைக்கத் தோன்றுதலால்-வல்லோர்
அகந்தனிலேவாழ்தலா லன்றுலகளந்த
முகுந்தனுக்குமேயாகும் முறம்.

சந்திரனுக்கும்-மலைக்கும்

நிலவாய்விளங்குதலா னீள்வயன்பணிந்து
சிலபோதுலாவுதலாற் சென்று-கலைமேல்
உதித்துவரலா லுபாவாபலையை
மதிக்குநிகராக வழுத்து.

நாய்க்குந்-தேங்காய்க்கும்

ஓடுமிருக்குமத னுள்வாய்வெளுத்திருக்கும்
நாடுங்குலைதனக்கு நாணாது-சேடியே
தீங்கானதில்லாத் திருமலைராயன்வரையில்
தேங்காயுநாயுமெனச் செப்பு.

மீனுக்கும்-பேனுக்கும்

மன்னீரிலேபிறக்குமற்றலையிலேமேயும்
பின்னீச்சிறதத்தும் பெருமையால்-சொன்னேன்கேள்
தேனுந்துசோலைத் திருமலைராயன்வரையில்
மீனும்பேனுஞ் சரிச்யாமே.

பனைமரத்துக்கும்-வேசைக்கும்

கட்டித் தழுவுவதாற் கால்சேரவேறுதலால்
எட்டிப் பன்னாடை யிழுத்தலால்-முட்டப்போய்
ஆசைவாய்க்கள்ளை யருந்துதலாற் பனையும்
வேசையெனலாமே விரைந்து ௰௧

வெற்றிலைக்கும்-வேசைக்கும்

கொள்ளுகையா லிரிற் குளிக்கைபான் மேலேறிக்
கிள்ளுகையாற் கட்டிக் கிடக்கையால்-தெள்ளுபுகழ்ச்
செற்றலரைவென்ற திருமலைராயன்வரையில்
வெற்றிலையும்வேசையாமே ௰௨

கண்ணாடிக்கும்-அரசனுக்கும்

யாவருக்கும்ரஞ்சனைசெய் தியாவருக்குமவ்வவராய்ப்
பாவனையாய்த்தீதகலப் பார்த்தலால்-மேவும்
எதிரியைத்தன்னுள்ளாக்கி யேற்றசரத்தால்
சதிருநலராலாடி யரசாம் ௰௩

கூத்தியாருக்கும்-குரங்குக்கும்

ஒட்டங்கடியாதா லுள்ளவரைமேவுதலால்
சேட்டையெவரிடத்துஞ் செய்தால்-நாட்டமுடன்
காத்திரத்திற்குட்டியுறக் கட்டுதலாற்றெட்டுதலால்
கூத்தியார்க்குநேராங் குரங்கு [ஒட்டம்-உதடு] ௰௪

குதிரைக்கும்-காவிரியாற்றுக்கும்

ஓடுஞ்சுழிசுத்த முண்டாகுந் தன்னலரைச்
சாடும்பரிவாய்த் தலைசாய்க்கும்-நாடறியத்
தேடுபுகழான் திருமலைராயன்வரையில்
ஆடுபரிகாவிரியாமே [தன்னலர்-பகைவர்-மலர்] ௰௫

கீரைப்பாத்திக்கும்-குதிரைக்கும்

கட்டியடிக்கையாற் கான்மாறிப்பாய்கையால்
வெட்டிமறிக்கின்ற மேன்மையால்-முட்டப்போய்
மாறத்திரும்புகையால் வண்கீரைப்பாத்தியுடன்
ஏறப்பரியாகுமே ௰௬

கதவுக்கும்-ஆட்டுக்கும்

செய்யுட்கிடைபடிக்குஞ் சேர்பலகையிட்டுமுட்டும்
ஐயமறமேற்று ளடர்க்குமே-துய்யநிலை

தேடிப்புகழ்சேர் திருமலைராயன்வரையில்
ஆடுக்கைதவு நிகராம் ௰௭

குதிரைக்கும்-ஆட்டுக்கும்

கொம்பிலையேதீனிதின்னுங் கொண்டகண்மேலவெட்டுதலால்
ஆம்புவியினன்னடைய தாதலால்உம்பர்களும்
தேடுநற்சோலைத் திருமலைராயன்வரையில்
ஆடுங்குதிரையுநேராம் ௰௮

துப்பாக்கிக்கும்-ஓலைச்சுருளுக்கும்

ஆணிவரையுளரா லானகுறிப்பேதரலால
தோணக்கருமருந்தைத் தோமந்திடலால்கீணிலத்தி
செம்பார்க்குதவாத் திருமலைராயன்வரையில்
துப்பாக்கியோலைச்சுருள் ௰௯

வானவில்லுக்கும்-விஷ்ணுவுக்கும்-வெற்றிலைக்கும்

நீரிலுளவா னிறம்பச்சையாற்றிறவால
பாரிற்பகைதீர்க்கும் பான்மையால்-சாருமனுப்
பல்வினையைமாற்றுதலாற் பாரீர்பெருவான்
வில்விண்டுநேர்வெற்றிலை [பலவினை-பலநோய்-தந்தரோகம்] ௨௰

பூசனிக்காய்க்கும்-பரமசிவனுக்கும்.

அடிநந்திசேர்தலா லாகம்வெளுத்துக்
கொடியுமொருபக்கத்திற் கொண்டு-வடிவுடைய
மாசுணத்தைப்பூண்டு வளைத்தழும்புபெற்றதனால்
பூசனிக்காயீசனெனப்போற்று (நந்திகாம்பு) ௨௧

ஓட்டத்துக்கும்-நிதம்பத்துக்கும்

பலகையிடுமுள்ளே பருமாணிதைக்கும்
சலமிறைக்குமாளேறித் தள்ளும்உலகரிய
ஓடமுகமொன்றே யுலகர்தம்பெண்டீர்
மாடமுமொன்றேற்றமயிர் ௨௨

கரண்டகத்துக்கும்-பெண்குறிக்கும்

இட்டிட்டுவாங்குதலா லின்பவெள்ளைத்தோன்றுதலால்
மட்டிட்டுமூடி மறைக்கையால்-முட்டத்
தெருண்டோர்கள்போற்றுந் திருமலையான்சீர்க்
கரண்டகமும்பெண்குறியுங்காண் ௨௩

அரகரா திருச்சிற்றம்பலவாணவர்
தாருபமகேசசிதம்பரமீதே

வசிதம்பரதே வசிதம்பரதே
வசிதம்பரதேவனே ௨௪

இந்தோதிலகநுதல் ராமராமாவனசக்
கொந்தோகளபமுலே கோவிந்தராசாசந்ததமும்
வேலோவிணைவிழி-ன் வெங்கடனைநல்லவயி
ரூலோகாணுராயணு ௨௫

ஒன்றிரண்டுமூன்றுநான் கைந்தாறுயேழெட்டு
ஒன்பதுபத்துபதினொன் றுபன்னி
ரண்டுபதின்மூன்றுபதினான்குபதினைந்துபதி
னாறுபதினேழ்பதினெட்டு ௨௬

டு-டுவரப்பாடியது

ஓ-கா-மா-வீ-கோ-வுரைப்பன்-டு-டு-டு-டு-டு
நாகாரகுடந்தை நகர்க்கதிபர்-வாகாய்
எடுப்பார்நடமிடுவரேறுவன்பர்க்குக்
கொடுப்பாணிவர்குழைக்கு

எடுப்பார்-ஓடு-நடனமிடுவர்-காடு-ஏறுவர்-மாடு-அன்பர்க்குக்கொடுப்பர்
வீடு-குழைக்கணிவர்-தோடு

குடத்திலேகங்கை-யடங்குமெனப்பாடியது

விண்ணுக்கடங்காமல் வெற்புக்கடங்காமல்
மண்ணுக்கடக்காமல வந்தாலும்-பெண்ணை
இடத்திலேவைத்த விறைவடாசடாம
குடத்திலேகங்கையடங்கும் ௨௮

பச்சைவடம் பாகுசேலைசோமன் என்றுபாடியது

மாசின்றுயின்றதுவு மாமலராள்சொல்லதுவும்
ஏயகுருக்திற்கொண் டேறிய தும்-தூய
இடப்பாகன்சென்னியின்மே லேறியதுமப்ச்சை
வடப்பாகுசேலைசோமன் ௨௯

மாயன்றுயின்றதும்பச்சைவடம்- மாமலராள்சொல்-பாகு-குருந்திக்கொ
ண்டேறியதுசேலை-பரமசிவன்-சிரசின்மேலேறியது-சோமன் பச்சைவடம்
ஆலிலை

கின்னரிவாசிக்குங் கிளிவெனப்பாடியது.

ஆடல்பிரிந்தானென்று மந்நாளிலேமூவர்
பாடலுந்தானென்றும் பான்மையினுல் கூடலிலே

நன்னெறிவாசிக்கு நடைப்பயிற்றினனென்றும்
இன்னெறிவாசிக்குங்கிளி ௩௰

பொன்னுவனையிலைகாய்பூவென்றுபாடியது

உடுத்ததுவும்பர்கோனறன்னால்
எடுத்ததுவும்பள்ளிக் கிளைப்படுத்ததுவும்
அந்நாளெறிந்ததுவு மனையினிறந்ததுவும்
பொன்-னு-வனை-யிலை-காய்-பூ ௩௧

கோய்தோன்மேய்த்தான்குடையாத்தூக்கினன்மேன்மேலாச்
சாந்தாளெறிந்தான்பின்சாப்பிட்டால்ஆய்ந்துசொல்லும்
மன்னுவரத்தில்வரு மால்சாமிநாதாகேள்
பொன்வனையிலைகாய்பூ ௩௨

செங்கழுநீர்க்கிழங்கென்றுபாடியது

வாதமணரேறியது மாயன்றுயின்றதுவும்
ஆகிதடுத்தாட்கொண்டவவ்வுருவும்சீதரனார்
தாள்கொண்டளந்ததுவுந் தனககச்சிககாவலா
கேள்செழுங்கழுநீர்ககிழங்கு ௩௩

அமணரேறியது-செங்கழு-மாயன்றுயின்றது-நீர் ஆடுதெடுத்தாண்ட-வுரு-கிழங்-தாள்கொண்டளந்தது-கு [கு பூமி]

நாநீநூநேயென்றுபாடியது

அனையின்முடியி லணிமார்பில்னெஞ்சில்
செரிவையிடத்தமர்ந்தான் சேவை-புனையறவே
மானார்விழியிர்-ம-ல-ர-ண-வொற்றிற்கும்
ஆரூலா-நா-நீ-நூ-நே ௩௪

நேரம்-நெஞ்சில்-நூல்-மார்பில்-நீர்-முடியில்-நாண் அனையில்கேநே அன்புநேமென மருவியது

ஈயேறமலைகுலுங்கப்பட்டது

வாரணங்களெட்டு மகமேருவுங்கடலும்
தாரணியுமெல்லாஞ் சலித்தனவால்-நாரணனைப்
பண்பாயிடைச்சி பருமதத்தினாலடித்த
புன்வாலிமொய்த்தபோது ௩௫

கடுங்காற்றுமழைகாட்டுங்கடுங்கோட்டுப் பகைகாட்டுமெனப்பாடியது

நீரோபிறவா நெறிகாட்டியாமெமக்கும்
நீரோசமுகசநிலையின்மூர்-நீரேயிவ்
விங்களமேன்செய்தீர்விடுக்கடுங்காற்றுமழைகாட்
டுங்கடுங்கட்புபகைகாட்டும் ௧௬

விநாயகர்-முருகர்-பரமசிவனுக்குச் சிலேடை

சென்னிமுகமாறுளதாற் சேர்கரமுன்னாலுகையால்
இன்னிலத்திற்கோடென்றிருக்கையால்-மன்னுகுளக்
கண்ணுறுதலானுங் கணபதியுஞ்செவ்வேளுமை
யெண்ணரனுநேராவரே ௧௭

நாலுகை-தொங்குகை-குளம்-வெள்ளம்-நெற்றி

மும்மூர்த்திகளின்உணவுமுதலியன

சிறுவனைபயறு செங்நெற்கடுகு
மறிதிகிரிதண்டுகணிநூற்-பொறியரவம்
வெற்றேறுபுள்ளன்னம் வேதனரன்மாலுக்கு
கற்றூழம்பூவேசறி[கல்-மலை-தாழும்-ஆழமானநீர்] ௧௮

இராசியை அடைசொல்லில்லாமற்பாடியது

பகருங்காண்மேடமிடபம் மிதுனங்கர்கக
டகஞ்சிங்கங்கன்னிதுலாம்விர்ச்-சிகந்த
தநுமகரங்கும்ப மீனம்பன்னிரண்டும்
வகையறுமிராசிவளம் ௧௯

தை மாசி பங்குனிமாதமென்றுபாடியது

பாணர்க்குச்சொல்லுவதும் பைபுனலைமூடுவதும்
தாணுவரித்ததுவுஞ் சக்கரத்தோன்ஊணதும்
எம்மானையேத்துவது மீசனிடத்தஞ்சிரத்தும்
தை மாசி பங்குனிமாதம் ௨௰

பாணர்க்குச்சொல்லுவது-தை-பைம்புனலைமூடுவது-மாசி தாணுவரித்தது இபம்.சக்கரத்தோனூண்-கு-எமமானையேத்துவது உனி-ஈசனிடத்து மாது-சிரத்தும்-அம-உனனி உனியென்றுயிற்று

ஞானசபைகனகசபைசிற் றம்பலமே
ரானந்தக்கூட்டந் திருமூலட்டானம்பே
ரம்பலம்பஞ்சாவரண நாற்கோபுரம்பொற்
கம்பமண்டபஞ்சிவகங்கை ௨௧

சந்துதிர்த்தத் திருச்சாளரகாயில்வீர
சிக்காசனத்திருந்த திக் காப்புடையக்குலிமா
தத்திருவாடர்த்தக் திருவிஞ்சன கோயில்
உத்தரபாகத்திருவாரூர் ௪௨

அப்பாகுமாரகோட்டக் கிரைசெவிலிமோட்
டுப்பாகற்காய்சுருத்திக் குழிநீர்-செப்புவா
சற்காற்றுக்கம்பத் துதிர்மலங்க நுமர
நிப்பாய்சசல்யாரக்கு மினிது ௪௩

பாதிவெண்பாவில் மாலநாரும் சொன்னது

மெச்சுபுகழ்வேங்கடவா வெண்பாவிற்பாதியிலென்
இச்சையிலுன்சென்ம மெடுக்கவா-மச்சாகூர்
மாகோலாசிங்காவா மாராமாராமாரா
மாகோபாலாமாவாவாய் ௪௪

திருக்குடந்தையாதி கும்பேசர்செங்க
மலைக்குளந்துங்கை மகங்க-விரிக்கரையின்
ஓரங்கீழ்க்கோட்டங்கா சோணமங்கைநாதியார்
சாரங்கபாணி தலம் ௪௫

மன்னனென்றெடுத்து மலுக்கென்று முடித்தது

மன்னுதிருவண்ணா மலைச்சம்பாகாண்டார்க்குப்
பன்னுகுதிச்சவரம் பண்ணுவதேன்-மின்னின்
இளைத்தகவிடமாத ரீவன்குடுமிபற்றி
வளைத்திழுத்துக்குட்டா மலுக்கு ௪௬

சோ கா மா ஏ வா தா வென்று பாடியது.

சோ கா மா ஏ வா தா சொல்லின்மனைகூட்டியுமை
பாகர்க்கதில்லைப் பாமேசர்-வாகாய்த்
தரித்தாரெரித்தார் தரித்தாருகைத்தார்
உரித்தாரகணைபடைத்தா ரூர்க்கு ௪௭

'சோமன் காமன் மாமன் ஏமன் வாமன் தாமன் மாயன்

(கொட்டைப்பாக்கென்றெடுத்துக் களிப்பாக்கென்றுமுடித்தது)

கொட்டைப்பாகருக்கொருகண் கூடையைப்பார்க்கும்மடியில்
பிட்டைப்பாக்கும்பாகம் பெல்பாக்கும்-மூட்டடேந்தே
ஆரணனுநாரணனு மாதிமறையுந்தேடும்
காரணனைக்கண்டுகளிப்பாக்கு

பாக்குவென்பது-பாக்குமெனவருவியது

செருப்பென்றெடுத்து விளக்குமாறென்றுமுடித்தது

செருப்புக்குவீரர்களைச் சென்றுழக்கும்வேலன்
பொருப்புக்குநாயகனைப்புல்ல மருப்புக்குத்
தண்டேன்பொழிந்திருக் தாமரைமேல்வீற்றிருக்கும்
வண்டேவிளக்குமாறே [விளக்குமாறு-விளக்கும்வழி] ௩௯

கரியென்றெடுத்து உரியெனமுடித்தது.

கரியதனையெடுத்த கையானைப்பேந்
தரியயற்குமெட்ட தலையா-பரிவாக
அண்டரெல்லாங்கூடி யமுதங்கடைந்தபொழு
துண்டநஞ்சையவனேயுரி ௪௰

கரிக்காய்பொரித்தாள் கன்னிக்காயைத்தீய்த்தாள்
பரிக்காயைப்பச்சடியாய்ப் பண்ணாள்-உருக்கமுள்ள
அப்பக்காய்நெய்துவட்ட லாக்கினாளத்தைமகள்
உப்புக்காண்சீசீயுமி ௪௧

கூறிக்கெட்டேமுன் குலைந்தநோக்கிக்கிப்
பூநிகனைப்பாகவென்றே போய்விடுமே-சூழ
கரகாட்டகவரியை கற்சரபமாக்கிச
சுருக்காவிடினருக்கனி ௪௨

சித்தப்பூக்கென்றுபாடியது

அப்பருஞ்செஞ்சடையே லம்புலியைப்பார்த்துப்பார்த்
தெப்போதுஞ்சித்தப்பூக்கென்னவே-முப்போதும்
வாலக்காட்டாநிற்கும் வாயங்காக்காநிற்கும்
ஆலங்காட்டான்பூணரா ௪௩

பாற்கடலிற்செந்தூலெழும்பப்பாடியது

சுத்தைபாற்கடலிணைவிளின்றாளிதோன்றிடவிசயமதாகற்- பத்தகக்
கரியையுரித்தவன்மீதுமதன்பொருதருக்கிடமாற்றப்- விந்தகாசயலைச்செவி
யுறக்கேட்டாள்விழுந்துநொந்தயாக்கழுதேக்கிக, கைத்தலமலரணைமாபுற
ப்புடைத்தாளெழுந்தகசலவுமயினெனக்தான்.

தடக்கடலிற்பள்ளிகொள்வோ மதனைநச்சக்கரனூர்
அடற்புலிக்குட்டிக் களித்தனராமதுகேட்டு-நெற்சில்
நடுக்கமவந்துற்றதுவால காலெழாளிதமியன்னே
இடக்கடிபாயச் சுருட்டி யெகதயபடைத்தே ௪௪

செற்றலரை வென்ற திருமலைராயன் கரத்தில்
வெற்றிபுரியும்வாளே வீரவாள் - மற்றயவாள்
போவாள்வருவாள் புகுவாள்புறப்படுவாள்
ஆவாளிவளாவாளாம் ருசு

தெருமுட்டப்பாளை சிதறிவளர்பூகத்
தருமுட்டச்செவ்வாளை தாவும் - இருமுட்டத்
தூரிலேகண்டே னொருபுதுமைபன்றிக்கு
மாரிலேகொம்பானவாறு ருஎ

நாலாநாலாயிரநா னூற்றுநாற்பதொன்பான்
பாலாகா னூற்றுநாற்பத்தொன்பான் மேலாநாற்
பத்தொன்பான்சங்க மறுமத்துநாலாடலுக்கும்
கர்த்தன்மதுரையிற்சொக்கன் ருஅ

இம்மென்னுமுன்னே யெழுநூறுமெண்ணூறும்
அம்மென்றாலாயிரம் பாட்டாகாதோ - சும்மா
இருந்தாலிருந்தே னெழுந்தேனேயாயின்
பெருங்காளமேகம்பிளாய் ருகூ

குரங்கனலில்வீழ்ந்து வெறிகொண்டுதேள்கொட்டத்
காஞ்செரியப்பாம்பலகன் கவ்வ - விரைந்துபோய்
பற்றவேகள்ளுண்டு பச்சையிலைக்கடித்தால்
எததனைபேர்சேட்டைககி ம் சுய

நீராவாய்நெற்றி நெருப்பாவாயங்கமிரு
கூறாவாய்மேனிகொளுந்துவாய்மாறாத
நட்டமாலாய்சோறு நஞ்சாவாய்நாயேனை
இடமாய்க்காப்பாயினி சுக

சுருக்கவிழ்ந்தமுன்குடுமிச் சோழியாசோற்றுப்
பொருக்குலர்ந்தவாயா புலையா - திருக்குடந்தைக்
கோட்டானேநாயே குரங்கேயுனையொருத்தி
போட்டாளேவேலையற்றுப்போய் சுஉ

பெருமாளுநல்ல பெருமாளவர்தந்
திருநாளுநல்ல திருநாள் - பெருமாள்
இருந்திடத்திற்சும்மா யிராமையினாலேபோ
பருந்தெடுத்துப்போகிறதேபார் சுங

வாலெங்கே நீண்ட வயிறெங்கே முன்னிரண்டு
காலெங்கே யுட்குழிந்த கண்ணெங்கே-சாலப்
புலிராயர்போற்றும் புலவீர்காணீவிர்
கவிராயரென்றிருந்தக்கால் ௬௪

நச்சரவம்பூண்ட தில்லைநாதரே தேவரீர்
பிச்சையெடுத்துண்ணப் புறப்பட்டும்-உச்சிதமாங்
காளமேனக் குஞ்சரமேன் கார்க்கடல்போற்றான் முழங்கும்
மேளமேன் ராசாங்கமேன் ௬௫

கத்துகடல்சூழ்நாகைக் காத்தான்றன்சத்திரத்தில்
அத்தமிக்கும்போதி லரிசிவரும்-குத்தி
உலையிலிட வூரடங்கு மோரகப்பையன்னம்
இலையிலிட வெள்ளியெழும் ௬௬

இஃது-துதியும்-வசையும்

மாயனாற்போமாறு மதுராபுரிச்சொக்க
நாயனார்பித்தேறினாரென்றே-நேயமாய்க்
கன்னன்பொழியுங் கயற்கட்காரிகையாளேயோ
அன்னமிரக்காமலிருந்தாள் ௬௭

எட்டொருமாவெண்காணி யீதிருந்தகலை
பட்டொருமாநன்மாவிற் பாய்ந்ததே-சிட்டர்தொழுந்
தேவாதிதேவன் றிருவொற்றியூருடையான்
மாவேறிவீதிவரக்கண்டு ௬௮

மூப்பான்மழுவும் முராரிதிருச்சக்கரமும்
பார்ப்பான்கதையும் பறிபோச்சே-மாப்பார்
வலிமிகுத்தமும்மதத்து வாரணத்தையையோ
எலியிழுத்துப்போகின்றதென் ௬௯

முக்காலுக்கேகாமுன் முன்னரையில்வீழாமுன்
அக்காலரைக்காலகண்டஞ்சாமுன்-விக்கி
இருமாமுன்மாகாணிக் கேகாமுன்கச்சி
ஒருமாவின்கீழரையின்றோது ௭௰

வண்ணங்கரியனென்று வாய்வேதநூலியென்றுங்
கண்ணனிவரென்றுங் கருதாமல்-மண்ணை
அடிப்பதுமத்தாலே யளந்தானையாய்ச்சி
அடிப்பதுமத்தாலேயழ ௭௧

காலையுங்காமலையுங் காட்டுவிருக்தொண்டர்கரு
பாலையுங்கொன்றுபழிபோமோ-சேலமுடன்
ஊட்டிடையேயிற்றிருந்த நாகரேநீர்திருச்செங்
காட்டிடையேயிற்றிருந்தக்கால் ௭௨

பூனைக்கேட்டதுகால் புள்ளினத்துக்கொவ்வைபதுகால்
ஆனைக்குக்காலுபதினைமூலதே-மானேகேள்
முண்டகத்தின்மீது முழுகேலர்பூக்கருண்டு
கண்டதுண்டேகேட்டதில்லைகாண் ௭௩

அப்பனிரந்துண்ணி யாத்தான்மலைநீலி
ஒப்பரியமாமனுறிதிருடி-சப்பைக்கால்
அண்ணன்பெருவயிற னாறுமுகத்தானுக்கிங்
கென்னுறும்பெருமையிலை ௭௪

கூத்தாள்விழிகனெடுங் கூர்வேலாக்கூத்தாள்தன்
மூத்தாள்விழிகன் முழுநீலம்-மூத்தான்தன்
ஆத்தாள்விழிக ளரவிந்தமாத்தான்தன்
ஆத்தாள்விழிகளிரண்டம்பு ௭௫

என்னைக்கொடுத்தா விரககமுனக்குண்டோ
வன்னக்கமலமுகவல்லியே-துன்னமதக்
காட்டானைக்கோட்டுமுலைக் காரிகையேநீடயங்க
கேட்டானைத்தானேகொடு ௭௬

முன்னேகடிவாள மூன்றுபோகொட்டிமுக்கம்
பின்னேயிருக்கிரண்டு பேர்தள்ள-எந்நேரம்
வேதம்போம்வாயான் விகடராமன்குதிரை
மாதம்போங்காதவழி ௭௭

ஆறும்பதினாறு மாமூரில்வேங்கட்டன்
ஏறும்பரிமாவே யேற்றமா-வேறுமா
எந்தமாசும்மா வெறுமாகளிஙிளா
வந்தமாசந்தமாமா ௭௮

ஆடாரோபின்னியவரன்பரோலாப்பார்த்திருக்க
நீடாரூர்வீதியிலே நின்றுதான்-தோடாருமெ
மெய்க்கேபரிமளங்கள் வீசுகதியாகேசர்
கைக்கேபணமிருந்தாக்கால் ௭௯

உள்ளலெனும் பெரிய பாயூரநாதருக்கு
வெள்ளிமலைபொன்மலையு மேவிருக்க-வுள்ளுமையாள்
அந்தசலஞ்சலென்றுதினை மண்ணோட்டையிலேதானிருக்க
கந்தனையே யளருகின்றார் ௮௰

கல்லெதொருபுதுமை காட்டிநகண்மேனதனைச்
செல்லவாசொல்லவாசொல்லவா-தொல்லை
மதுரைவிசகிலேனேச்சுரனை மாதுமையாள்பெற்றான்
குதிரைவிற்கவந்தவனைக்கூடி ௮௧

வெள்ளையானைமேலேறும்விமலரடிபணியும்
பிள்ளையார்வாழும்பெருந்தெருவில்-கள்ளை
இலைக்கறிவிற் றண்மருங்கு விற்றுவிடுமென்று
புலைக்கறிவிப்பாரிலையேமுன் ௮௨

சட்டியிலேபாதியங்கச் சட்டுவத்திலேபாதி
இட்ட கலத்திற்பாதி யிட்டிருக்க-திட்டமுடன்
ஆடிவந்தசோமைசான் றளைமுதத்தபோதுபிள்ளை
ஆடிவந்ததெவ்வாறுரை ௮௩

சேற்றிராமங்கொருவ னித்திரைபிக்கைபிடித்தான்
வேற்றானென்றுவிடாயென்றேன்-ஆற்றியே
கஞ்சகுடியென்றான் களிதின்றுபோவென்றேன்
வஞ்சமயமேசென்றான்மறைந்து ௮௪

கன்மேரோபெண்காள் கடம்பவனத்தீசனார்
பெண்பாகமைச்சுமந்த பித்தனார்-எண்டிசைக்கும்
மிக்கானதங்கைக்கு மேலேநெருப்பையிட்டார
ஆக்காளையேறினாராம் ௮௫

மாட்டுக்கோன்றங்கை மதுரைவிட்டுத்தில்லைநகர்
ஆட்டுக்கோனுக்குப்பெண்டாயினாள்-கேட்டிலையோ
குட்டிமறிக்கவொருகோட்டானையுப்பெற்றாள்
கட்டிமணிச்சிற்றிடைச்சிகாண ௮௬

காட்டுக்குளாட்டுக்கு நாலுகாலையாடின்
ஆட்டுக்கிரண்டு காலானதும்-காட்டமுள்ள
சீர்பெயுதில்லைச் சிவனேயிவ்வாட்டையிட்டுப்
போமோசொல்லாயப்புலி ௮௭

தாண்டு பொருத்தி தலைகீழ்மேலேறு மோசை
பூண்ட திருப்பாசொருவன் போட்டானே-மீண்டொருவன்
வைபாசேறுமின்றாடிய டனைத்தெவ புலியூர்
ஐயா நீயே யறியானுல் ௫௮

கொக்குலவுந்தென்றிசையிற் கோவிந்த கோவிருக்கக்
கக்குள்பகலொன்டப் பல கூத்திருக்க-செக்கையிலே
ஓட்டிக் கம்பலவர் வேர்க்குழிலேயுட்புகுந்து
ஆட்டுவித்த தென்னகவுபாயம் ௫௯

ஆடுந்தியாகரே யாட்டமென்றாலுமக்கு
வீடுஞ்சமுசார வேலையுண்டோ-கொடிச்
செறுக்கியிலேயாடக் கிறுவனிரண்டாசை
இருக்குமோ நொந்திடாச்சே ௬௦

இங்கணைகளாத்தி நுமனம்போலவே நீதிப்
பொங்குநடையுப்பைப் புகட்டியே-எங்களிட
ஆச்சாருக்கு நாகா யாசமலாருகளாக்
காய்ச்சாய் லடுகெமகளாய் ௬௧

அம்பேக்குடைக்கையா னவன்பத்திபுலிமகாலைக்
கொம்பேக்கிகளைத்தபணி கொண்டதோ-அன்பா
அரிக்கமகலைய முறைக்கழைப்பென்
திருக்கவன்றன் செங்காட்டிலே ௬௨

அம்பேக்குடைக்கையான்-அகத்தியன், கொம்பேக்குதந்தை-பரமசிவன் -

ஐம்முகான் (கால்-காற்று)

முற்றுநகாஞ்செனிலும் முக்கலையிலும் சலையிலும்
கற்றான்செல்லசென்ற கருணைமால-பெற்றனைனை
ஆலைப்பதிகநா ளைகநிபாட்கபரு
வேலைபதிக்காரணி ௬௩

கத்துகடலும் கனிற்றுனேயின்கொம்பும்
அத்துக்மூலோசலுமூலே யானதுவும்-நித்தபுகழ்
பெற்றான்றனையாலே பிறைகனிக்கு நாக்கு கலை
கற்றான்பிறைநயின்புகான் ௬௪

கலை கபிறக்கிமகா ந்நிகங் லமயிறைற்றன்மாமன்
லக்கபிறங்கிருக்குங் கவலமயிறைல-முக்கொருராள்

விளிக்குகேளோ யெரித்தான்மகன்மாமன்
காளிகருவந்திருந்தான்காண் ௬௫

த திதாதோதி துகத்தைத தாதோதாது
தாதிதா தொதத்திதத் தாக்கை-தாதொத்த
துதிதகத்தாதே து திததித்தேத்தொத்தீது
தித்திதததோதிதகிதி ௬௬

மூக்கான்கிலொன்றுடையான் மூக்கான்கிலொன்றெடுத்து
மூக்கான்கிலொன்றின்மேன் மோதினான்-மூக்கான்கில்
ஒன்றறிந்தாலாகுமோ ஒருமடமயிலே
அன்றளைந்தான வாராவிட்டால் ௬௭

ஆனரிலேயே மயனுந்திருமாலும்
காணரடிமுடிமுன் காணாததற்கு-மேனான்
இரவுதிருவாரூர் லெங்கைபிரானைச்சென்ற
பரவைதிருவாயிற்படி ௬௮

சக்கரத்துக்குமாறுதலை சண்முகற்குமாறுதலை
ஐங்கரற்குமாறுதலை யானதே-சங்கைப்
பிடித்தோற்குமாறுதலை பிதாவினைபாதம்
படித்தோற்குமாறுதலைபார் ௬௯

வாதககாலாந்தமக்கு மைத்துனர்க்குநீரிழிவாம்
போதப்பெறுவயிறும் புத்திரனுக்கோதககேன்
வந்தவினை தீர்க்க வகையறியார் வேறொரார்
எந்தவினை தீர்தாரிவர் ௭௰

சீரங்கத்தாருந்திருவானைக்காவாரும்
போரங்கமாகப் பொருவதேன்-தாங்கள்
வேண்டாமிதென் விபரந்தெரியாதோ
ஆண்டானுந்தாதனுமானால் ௭௧

உத்திரத்துக்கோர்நாளி ரோகணிக்குப்பத்தாநாள்
சித்திரைக்குநேரே சிறந்தாள்-எத்திசையும்
காராரும்பூஞ்சோலைக் கன்னபுரம்வாழ்சவரி
நாராயணன்பிரந்தநாள ௭௨

சிரித்துப்புரமெரித்தான் சிதுரத்தைப்பற்றி
உரித்து திரம்பாய்வுடுத்தான்-எழுத்தமுடன

வாடுமடியாரு டனே வானவருந்தானவரும்
ஓடுபயநதீர தகஞ்சுண்ணி ௱௩

ஆலக்குடியானை யாலாலமுண்டானை
ஆலங்குடியானென்றார்சொன்னார்-ஆலங்
குடியானைபாயிற் குவலயத்தோரெல்லாம்
மடியாரோமண்மீதில் ௱௪

காவலனெங்கள் கவ்வைப்பாஞ்சோமேசன்
மாயலிங்கை மணிவாரி-ஆனவன்
றப்புளங்கைதோய்க்க வதில்வாரியமுத்தைக்
கொப்புளமென்றாறுங் குரக்கு ௱௫

பொன்னஞ்சடையறுகம் புல்லுச்சும்பூம்புணற்கும்
தன்னெஞ்சுவலகையுத் தாவமே அன்னங்கள்
செய்க்கமலத்துற்றவுலந் தில்லைநடராசன்
கைக்கமலத்துற்றமான் கன்று ௱௬

ஏய்ந்ததனங்களிரண்டு மிருபாகற்காய்
வாய்ந்தவிடைசெகுலக்கை மாத்திரமே-தோய்ந்தகுழல்
முக்கலச்சிகுமயிக்கு மூதேவியாள்பயலைக்
குக்கலுச்சிச் சங்கலச்சிக்கு ௱௭

நஞ்சுகுடிகொண்டகண்ணை காலுந்தெரிந்துமகன்
இஞ்சிகுடி தன்னிலுபவந் தெய்வனோ-விஞ்சு
முலைச்சிகரத்தாலழுந்தி முத்தமிட்டுசெற்றே
கலைச்சிகாதத்தாலணைத்தக்கால் ௱௮

தீத்தாலுங்கண்ணிலே தீத்தானுங்கையிலே
தீத்தானுமுன்றன் சிரிப்பிலே-தீத்தானுன்
மெய்யலாம்புள்ளிருக்கும் வேளூரா வுன்னையிந்தத்
தையலாளெப்படிச்சேர்ந்தாள் ௱௯

வெண்ணைதிருடியுண்ட வேணியரனாரிருக்கக்
கண்ணன்மேல்வைத்த களவேது-பெண்ணைத்
தலையிற்சுமந்தான்மால் சர்பத்திலேறி
அலையிற்றுயின்றானரன் ௱௰

எட்டிகுளநதி விருந்தசரக்குவிற்கும்
குட்டிசெட்டிதன்மகளைக் கொண்டுபோய்-செட்டிதற்கே

ஆயிரம்பானை யெழுநாழுகூன் கடு
பாயுப்பசெடெண்பத்தைந்தி ௬௰௧

தண்டாககூர்மாசனங்கள் சற்குணநீ ரென்றிருந்தேன்
பண்டாங்குணாயவிற்ற பாவிகாள்பெணடுகளைத
தேடியுண்ணவிட்டீர் தெருக்கடெடறக்கடொரும்
ஆடிமுதலாநிவரைக்கும் ௬௰௨

நாராயணனை நாராயணனென்றேகம்பன்
ஓராமற்சொன்ன வுறுதியால்நேராக
வாரென்றால்வாரென்பேன் வாளென்றால்வள்ளென்பேன்
ராரென்றானர்ரென்பேன்நான் ௬௰௩

வாழத்தநீருநாகை வாகரனதேகடியாள்
பாழ்ததகுரலெடுத்துப்பாடினாள்நேற்றுக்
கழுதைகட்டவண்ணான்கண்டேன்கண்டேனென்று
பழுதையெடுத்தோடிவந்தான்பார் ௬௰௪

காலையிலுமவேலைகடையக்கயறுந்தும்
மாலையிலும்பூமுடிக்குவாழுமேசோலைசெறி
செயயிலரம்பயிலுஞ்செந்துருத்திமாநகர்வாழ்
பொய்யிலாமெய்யரிடம்பூண் ௬௰௫

மண்டலத்திலனும்வயிததியராய்த்தமிருந்தும்
கண்டவினை தீர்க்கின்றார்கண்டீரோதொண்டர்
விருந்தைப்பார்த்துண்டருளும்வேளுரென்னுதா
மருந்தைப்பார்த்தார்சுத்தமண ௬௰௬

கூடல்புனைவாயல் குற்றாலமாப்பனூர்
ஏடகநெல்வேலியிராமேகப் ஆடானை
தென்பரங்குன்றஞ்சுழியில்தென்றிருப்புததூர்காசி
வன்கொடுங்குன்றம்பூவணம் ௬௰௭

பண்புளருக்கோர்பாவைபாவத்திற்
நண்பிலரைக்கண்டக்கானற்காலிதிண்புவியை
ஆள்வார்மதுரையழகியசொக்கர்க்காவம
நீள்வாகனநனிலம் ௬௰௮

சதுரரங்கர்சங்கத்தழகர்செங்கைச்சங்கை
அநாமிசைவைத்திலமேயாயின்முதலே

மருகதுளத்தின்றுண்டகக்ககளைப்பரேன்நயன்று
பொருங்களத்திநாற்றுவா ழன்போய் ௱௰௯

கண்டக்காற்கிட்டுக்காசிலாமனைகக்கொண்டிட்
கொண்டக்காண்மேட்சக்கொடுக்குமேகொண்டத்தூர்
தண்டைக்காலம்மைசமைக்கூலைத்தபூசனிக்கால்
அண்டர்க்காயீசருக்குமாம் ௱௨௰

போனவிடமாவார்க்குப்பூணாமடவாரை
ஏல்பனைநசெய்நாவியல்பாமோசாலப்
பரிகந்நந்கெலமதாரைப்பாவையிறுநான்கு
வீரிக்குஞ்சன்சோமணலைவேர்த்து ௱௨௧

கண்ணனரிநிக்கதியுங்காட்டுசிறுத்தொண்டரன்பிற்
பண்ணுசிறுவன்கறியும்பற்றுமே தண்ணேடு
மட்டுருஞ்சோலைக்குருத்திசபேரன்றிக்
குட்டியையேன்றிர்த்திருகுறித்து ௱௨௨

மாடுதின்பான்பார்ப்பான்மறையோதுவான்குயவன்
கூடிமிகமண்பிசைவான் கொல்லனேதேடி
இரும்படிப்பான்சொக்கனென்னையவிற்பான்வண்ணான்
பருமபுடவைதப்பும்பறை ௱௨௩

ஆயனுக்குக்கண்மூன்றும்பாதிசிவனுக்கிருகண்
மாயனுக்குச்செங்கையிலேமான்மழுவாநேயமுடன்
சங்காற்குச்சங்காழிதான்மாலுக்காலமாம்
பங்கையிடத்தாற்காகுமன் ௱௨௪

கச்சைபுரக்கோயிற்கதவடைத்துத்தாள்போட்டார்
மண்ணையுண்டானென்னையுண்டமாயனானென்னும்
சிரக்கப்பரையேயிச்செகோட்டிவீசா
இரகப்புரப்பட்டாரென்று ௱௨௫

கொன்றைமலர்தரித்தான்கோபாலன்கோலெடுத்து
நின்றுகுழலூதினானீள்சடையோன்பொன்றிகழும
அங்கமரித்தான்மாயனரவணையிற்கண்வளர்ந்தான்
சிக்கலிலேவாழுஞ்சிவன் ௱௨௬

இருந்தகரடன்னியந்தெங்கமலையீசர்
இருந்தாடாதேதசெயதிசிவார்பொருந்த

ஞாநசாலேயல்லவேயெ.
நிருகாலுஞ்சந்துபோனல் ௱௨௭

சந்துபோதல் தூதுபோதல் உண்டாடவிலகல்

உள்ளக்கால்வெள்ளெலும்புதோன்றவொருகோடி
வெள்ளங்காலந்திருந்துவிட்டோமேஉள்ளபடி
ஆயூர்முதலியமார்கோணிக்கிருக்கப
போயூசறியாமற்போய ௱௨௮

கம்மாளனக்கிகணக்கனெனவேதுதிக்கார்
செம்மான்றுரைத்திருவரிசை அம்மாசேள்
வாணியனும்பொன்வணிவாமூயவெள்ளாளனுமே
சேணியனுமன்றேதெரிந்து ௱௨௯

கம்மாளன்கபாலத்தையுடையவன் அங்கிக்கணக்கன் அழுற்கண்ணையு டையநக்கன் செமமாஸ்சக்கிரிசிவந்தபடங்களையுடையவன் வாணியன் பிரமனை பொன்னேரிஆமுகையுடைய இலக்குமிவெள்ளாழன் பாதங்களையுடையவ ன்சேணியனஇந்திரன்

பாராளக்குந்தூதசொல்லும்பையரவின்மொழிக்கும்
சிரகலிசாபத்தைத்தீர்க்குமே ஊராருமில்
சனடங்சகடுகைதக்குத்தைவயல்வாயகாரீல
கண்டத்தரூரான்சிழல் ௱௩௰

காலாற்படியளக்குக்கண்ணிடந்துபூசிக்கும்
சேலாக்கமடமாஞ்சிக்ககாமபாலாகும
ஆழியப்பிடிலதுயிலுமையவர்க்குதாதாகும்
வீழியப்பரோடுப்விடை ௱௩௧

கபடம் ஆமை

கபடம்வனச்சொக்கருக்குக்கண்ணன்றன்வேறு
இடம்பெரியகண்ணெனெனநயிதானேஉடபயபரனிற
சோம்பாநியானைசுமக்கவெருதானான்
அம்பானுன்றேவியுமானான் ௱௩௨

கன்னபுரமாலேகடவுளிலுமேபதிகம்
உன்னிலுமேயானதிகமொன்றுகேள்முன்னமே
உன்பிறப்போபததாமுயர்சிவனுக்கொன்றுமில்லை
என்பிறப்பெண்ணத்தொலையாது ௱௩௩

ஆனைக்குதிரைதருமன்னைதனைக்கொன்றகரி
சேனைமன்னரைக்காயதுன்நீயவனரபூசெயுடன்

கூட்டியமுதிட்டான்குருக்களமராபதியான்
வீட்டிலுண்டுவந்தேனவிருந்து ௱௫௰௪

அன்னவயல்சூழ்ந்திருக்குமாரூராநெஞ்சத்தில்
இன்னமவயிரமிருப்பதாமுன்னமொரு
தொண்டன்மகனைக்கொன்றுஞ்சோழன்மகனைக்கொன்றுஞ்
சண்டன்மகனைக்கொன்றுந்தான் ௱௫௰௫

வாலிமடிந்ததுவும்வல்லரக்கர்பட்டதுவுங்
கோவமுடிமன்னர்குறைந்ததுவுஞ்சால
பதியுடையநூற்றொருவர்மாண்டதுவுமையோ
சதிவிரகத்தால்வந்தவாழ்வு ௱௫௰௬

கோளிருக்குமூர்கோள்கரவுகற்றவூர்
காளைகளாய்நின்றுகதறுமூர்நாளையே
விண்மாரியற்றுவெளுத்துமிகககறுத்து
மண்மாரிபெய்யகவிழ்ந்தவான் ௱௫௰௭

கம்பத்தானைக்கடையிற்கட்டினான்கால்சாய
அம்பைத்தாவித்தான்காலானதேவம்புசெறி
பூவைகாள்கிள்ளைகாள்பூங்குயில்காளன்றில்காள்
பாவையாளாண்டபதி ௱௫௰௮

கம்பத்தான் இராவணன்கடையிற்கட்டினான்வாலிஅம்பைத்தாவித்தான்
கால்அரிதாள்

சாரங்கபாணியரஞ்சக்கரத்தார்க்கஞ்சனைமுன்
ஓரங்கக்கொய்தவுகிர்வாளர்பாரெங்கும்
ஏத்திடுமையாகரினிதாயிவருமைக
காத்திடுவரெப்போதுங்காண் ௱௫௰௯

சாரங்கப்மான்வில்கஞ்சன்பிராமணன்கம்சன்உமைபாகர் சிவன் ஐம
யாகர்மால்

கட்டளைக்கலித்துறை.

விண்ணீரும்வற்றிப்புவிநீரும்வற்றிவிரும்பியழக்
கண்ணீரும்வற்றிப்புலவார்தவிக்கின்றகாலத்திலே
உண்ணீருவணீரென்றுபசாரஞ்சொல்லியுபசரித்துத
தண்ணீருஞ்சோறுந்தருவானதிருப்பனந்தாள்பட்டனே. ௱௬௰

விள்ளப்புதுமையொன்றுண்டாளவாயினின்மேவுதன்னம்
பிள்ளைக்கொருதலைமூன்றேகுரும்பைப்பிடித்ததிலே

கொள்ளிக்கணன்றிட்டியாலோர்குரும்மைகுறிந்தமிர்தம்
உள்ளிற்பொதிந்தவிரணடிளநீர்க்கசசுறைந்ததுவே ௱௪௧

அட்டுக்திசைக்தவரம்பலவாணரவர்க்கெதிரே
நீட்டிற்றுமால்வட பாலினிற்காலென்னீவிளையேல்
கூடமற்றழுப்புறஞ்செற்றவாகம்மைசுமந்தலுக்க
மாட்டுகவென்றெனைவிட்டங்காணீட்டலசொல்வழக்கில்லையே ௱௪௨

பாரூரறியப்பலிக்குழன்றீர்பற்றிப்பார்க்குமி த்
தோரூருமில்லையிருக்கவென்றாலுமுன்னூருமொற்றி
பேரூரறியத்தியாகரென்றேபெரும்பேருமபெற்றீர்
ஆரூரிலேயிருப்பீரினிப்போய்விடுமம்பலத்தே ௱௪௩

வாணியன்பாடவணைந்துசுமக்கவடுகன்செட்டி
சேணியன்போற்றக்கடற்பள்ளிமுன்றொழுந்திக்கரும்பைக்
கோணியன்வாழ்த்தக்குருமானறுத்தனைக்கொண்டணிந்த
வணியனானவன்றட்டான்புறப்பட்டவேடிக்கையே ௱௪௪

வாணியன்பிரமன்வண்ணான்நந்திவடுகன்வைரவன்செட்டி முருகன் சேணியன்இந்திரன்கடற்பள்ளிமாயன்கரும்பைக்கோணியன்மதன்கறுமான்றுகில்யானைத்தோல்தட்டான்கண்டார்க்கரியபரமசிவன்

கழியும்பிழைபொருட்டள்ளிகனூலங்கடலினுண்டு
வழியும்பொதியவரையினிற்காலகொண்டுவன்கலிங்த
மொழியும்புலவாமனத்தேயிடித்துமுழங்கிமின்னிய
பொழியும்படிக்குக்கவிகாளமேகம்புறப்பட்டதே ௱௪௫

வில்லாலடிககச்செருப்பாலுதைக்கவெகுண்டொருவன்
கல்லாலெறியப்பிரம்பாலடிக்கவிக்காசினியில்
அல்லார்பொழிற்றில்லையம்பலவாணர்க்கோரன்னைபிதா
இல்லாததாழ்வல்லவோவிங்ஙனேயெளிதானதுவே ௱௪௬

பாங்குபெறுந்திருவைந்நூற்றிரட்டிப்பணவிடையில
தூங்குமதிலொருமாவேற்றமுண்டுசுரர்முனிவர்
ஆங்கவர்செப்பிற்கடங்காதுலகமனைத்துமபெறும்
ஓங்குமரங்கத்திருப்பெட்டகத்துளொருமணியே ௱௪௭

சத்தாதியைங்கையுங்காக்காததெய்வங்கணிமறையும்
கர்த்தாவெனுந்தெய்வமம்பலத்தேகண்டுகண்களிநு

பத்தாவைத்த மைந்தன்பொய்த்தவேளினைக் கொல்லப்பார்த்தருகத்
பித்தாவன்பனேயாதெய்வபாசப்பிதற்றுவதே ௱௪௮

இரண்டிடைமையோ தொழுந்தென்னரங்கேசர்முன்செங்கைகளா
லிரண்டிடையபாணுமெதிர்சென்றகாலெதிர்ந்தார்தமைச்சுன்
டருண்டெழுமைவாகருத்தேருேர்பலனைகொள்ளேவெருண்டு
புரண்டொருபுறமைக்கடங்தொருபுறம்புகுந்ததுவே ௱௪௯

மாக்கைக்கிரங்குவகுருகும்வளாசச்சரமாகப்புள்ளுங்
தாகசச்சரபங்குமழுந்தெவ்வாறசகலத்தை
ஆக்கிபபெருக்கித்திருவறச்சாலையிலன்னமிட்டுக
காவ்லைககொருகொடிங்கிழயிருக்குங்கருக்குயிலே ௱௫௰

தென்னேர்குஞ்சோலைக்கமலைப்பிரான்செஞ்சுடாடவிதான்
என்னெருக்குமன்னிலெரியொக்குமந்தவெரியிலிட்ட
பொன்னுக்குங்கொன்றைசரியொக்கும் வண்டுநற்பொற்பணிசெய்
மின்னுக்குமகங்கைகிழக்கொல்லனுக்குமவ்வெள்ளிபிறையே ௱௫௧

கரியொன்றுபொன்மிகுமலையேறக்கற்றவர்சூழ்ந்துதொழ
எரியொன்றுசெல்வன்றுலாத்தினிமேலறவிருண்டமஞ்சு
சொரிகின்றநாகமின்சேற்றினிலேறித்தொடர்ந்துவர
நரியொன்றுசொந்தக்கலைலேறிவந்ததுநங்களத்தே ௱௫௨

கரிகணபதி(சென்னை-சாளி) பொன்மிகும்பைபெருச்சாளி எரியொன்றுசெல்வனமுருகன் துலாம் துலாஸ்காகட்டம்மாபூரமாதலால் மாபூரமென்பதுமயில்நாகமின்உடமசோற அன்னப்பட்சிகரிசப்புசொந்தகால்நந்தி.

இருந்தாரைகேள்வினையோர்குமராவைெழுபுணைத்
திருந்தாரைவன்னிலைபமுன்முடித்தோன்செய்யவேலேட்பண்டு
தருந்தாதைநாயகன்சுந்தரன்றூதன்சயரிலனறு
பொருந்தார்புரத்திட்டதீப்போனமதியம்புறப்பட்டதே ௱௫௩

தாரைமேகளவன்சந்திரன்வாலிதிருந்தா ஆத்திமாலை பகைவர்வன்னிபத்திரய்ஓராக்கன்முடித்தல்தரித்தல்சொல்லல் வேள்முருகன்மதன்சுந்தரன் தூதன்சுக்காற்றுத்தூதன்சுந்தரனுகிய இராமனுக்குத்தூதன்

ஆராயுமுத்தமிழார்றாரிற்சோமியமுருகண்டு
ராயணவெண்டுமாலாகினுேமற்ற்றாரமுகனும்

ஓராயிரமடலூர்ந்தான் விண்மாருநவமிர்ந்தான்
பேராணவானம்ர்கோளுங் கண்ணாயிரம்பெற்றனனே

ஓராயிரமடல் தாமரைதலர்

பறவாததும்பிசருகாத வெக்சரிபண் புராணமேட
இருகாததகரதியுருகாத மாருங்கமிழ்ந்தாநுதலை
நிறவாதசெங்தூரம் பூசாக்களபநெகிழ்ந்தகோயிற்
பிறவாதவாமபலவலஞ்சுழிதேவரப்பெற்றனனே ௫௫

கம்பமதசடகளிறருண் தில்லைமாழும்
கணபதிசன்பெறுவயிறை கண்டேவாடி
உம்பரெலாம்விழி திருந்தாரயில்வேற்செககே
உடையவருமுகவனுகண் ணீராறுனை

பப்புசுடாக்கண்ணனுமே நஞ்சுண்டான்மால்
பயமடைந்தானுமையுமுடலபர்தியானல
வம்புவிடைப்படைத்திடுவ தவமாதேயென்
றயனுமன்னமிரங்காம லலைகின்றானே

ரேளமணக்கமழுகின்ற கயினைரப்பெருமாளேமழிகாராகேள்
வபளையெனைனுவிழ்வேளைபதினாறுநாகைக்குமேலாயிற்றேன்
தோளைமுறித்ததுவண்டு நம்பியாளையுக்கூடச்சுமக்கச்செய்தாய்
நாளையினியார்சுமப்பாரென்றனுமுன்கோயிராசந்தானே கருள

வீமனைவலிதகுக்க திருமலைராயன்கீர்த்திவெள்ளம்பொங்கத்
தாமரையினயனேடிக்சுத்தியலோகமபுகுந்தானைசங்கபாணி (றிச்
பூமிதொட்டு வானமட்டும் வளர்ந்துநின்றான் சிவன்கைலைப் பொருப்பிலே
சோமனையுந் தலைக்கணிந்து வடவரைத் தண்டாலமுஞ் சோதித்தானே.

அதிமதுரகவிராயர்.

மூச்சுவிடுமுன்னே மூந்நூறுநானூறும்
ஆச்சுதென்றலாயிரம் பாட்டாகாதாபேச்சென்ன
வெள்ளைக்கவிகாளமேகமே நின்னுடைய
கள்ளக்கவிககடையைக்கட்டு,

தெய்வப்புலமை.

ஔவையார்

அவ்வவ்வமயங்களிற் கூறிய தனிப்பாடற்றிரட்டு.

மீதுரவொழிதல்லுமையான் சிறுவன்மலரடியை
முதிர்நினைவல்லார்க்கரிதோ முகில்போன்முழுங்கி

அதிரவருகின்றயானையுந்தேருமதன்பின்சென்ற
குதிரையுங்காதங்கிழவியுங்காதங்குலமன்னனே ௧

விரகரிருவர்புகழ்ந்திடவேண்டும்
விரலிறையமோதிரங்கள்வேண்டும்அரையதனிற்
பஞ்சேனும்பட்டேனும்வேண்டுமவர்கவிதை
நஞ்சேனும்வேம்பேனுநன்று ௨

வான்குருவியின்கூடுவல்லரக்குத்தொல்கறையான்
தேன்சிலம்பியாவர்க்குஞ்செய்யரிதால்யாம்பெரிதும்
வல்லோமேயென்றுவலிமைசொலவேண்டாங்காண்
எல்லார்க்குமொவ்வொன்றெளிது ௩

இவ்வளவுகண்ணுடையாளிவ்வளவுசிற்றிடையாள்
இவ்வளவுபோகாத்திளமுலையாளிவ்வளவா
னந்தவுடலானமேவுமன்மதன்றன்
ஐந்துகணையாழ்வாடினான் ௪

ஐயமிடுமின்னறநெறியைக்கைப்பிடிமின்
இவ்வளவேனுமெனைமிட்டுண்மின்தெய்வம்
ஒருவனேயென்றுணரவல்லீரேல்
அருவினைகளைந்துமறும் ௫

அற்றதலைபோகவறாததலைநான்கினையும்
பற்றித்திருகிப்பறியிடேனோவற்றும்
வரமனையானுக்கிங்கமனைவகுத்திட்ட
பிரமனையான்காணப்பெறின் ௬

காணாமல்வேணதெல்லாங்கத்தலாங்கற்றோர்முன்
கோணாமல்வாய்திறக்கக்கூடாதேநாணாமற்
பேசகப்பேச்சென்னும்பெரும்பூனைவந்தக்கால்
கீச்சுக்கீச்சென்னுங்கிளி ௭

சித்திரமுங்கைப்பழக்கஞ்செந்தமிழுநாப்பழக்கம்
வைத்ததொருகல்விமனப்பழக்கம்நித்தம்
நடையுநடைப்பழக்கநட்புந்தயையுங்
கொடையும்பிறவிக்குணம் ௮

சுரதந்தனிலிளைத்ததோகைசுகிர்த
விரதந்தனிலிளைத்தமேனிநிரதம

கொடுத்திளைத்ததாதா கொடுஞ்சமரிற்பட்ட
வடுத்துளைநா கல்லபிராமம ௯

நம்பனடியவர்க்கு நல்காத்திரவியங்கள்
பம்புக்காம்பேய்க்காம் பரத்தையாக்காம்-வம்புக்காம்
கொள்ளைக்காங்கள்ளுக்காங் கோவுக்காஞ்சாவுக்காங்
கள்ளர்க்காந்தீக்காகுங்காண் ௰

எட்டேகாலட்சணமே யெமனேறும்பரியே
மட்டில்பெரியம்மை வாகனமே-முட்டமேற்
கூரையில்லா வீடே குலராமன்றூதுவனே
ஆரையடாசொன்னையது ௰௧

வெய்தாய்நறுவிதாய் மேண்டளவுந்தின்பதாய்
நெய்தானளாவி நிறம்பசந்த-பொய்யா
அடகென்றுசொலலுமமுதத்தையிட்டாள்
கடகஞ்செறிந்தகையாள் ௰௨

விருத்தம்,

இலக்கணக்கவிஞர்சொ லின்பந்தேடுவா
மலக்குசொற்றேடுவர் வன்கணாளர்கள்
நிலத்துமுங்கமலத்தை நீளும்வண்டதி
றலக்குறைகமலத்தைச் சாருந்தன்மைபோல் ௰௩

தண்ணீருங்காவிரியே வார்வேந்தன்சோழனே
மண்ணாவதுஞ்சோழ மண்டலமே-பெண்ணாவாள்
அம்பொற்சிலம்பி யரவிந்தத்தாளணியுஞ்
செம்பொற்சிலம்பேசிலம்பு ௰௪

கூரியவாளாற் குறைத்திட்டகூன்பலா
ஓரிதழாயக்கன்று யுயர்மரமாய்ச்-சீரியதோர்
பண்டுபோற்கொட்டையாய் வண்காயத்தின்பழமாய்ப்
வண்டுபோனிற்கபலா ௰௫

கூழைப்பலாத்தழைக்கப் பாடக்குறமகளும்
மூழைக்குழக்குத்தினைதந்தான்-சோழாகேள்
உப்புக்கும்பாடிப் புளிக்குமொருகவிதை
ஒப்பிக்குமென்றனுளம் ௰௬

நட்டேமாகநிதிதேடுமன்னவனும்
இட்டதனைமெச்சாதிரப்போனும்-முட்டவே

கூசியிலேயில்லாக் குலக்கொடியுங்கூசிய
வேசியுங்கெட்டுவிடும் ௰௭

காணக்கண்கூசுதே கையெடுக்க நாணுதே
மாணொக்க வாய்திறக்க மாட்டாதே-வீணுக்கென்
என்பெல்லாம்பற்றி யெரிகின்றதையையோ
அன்பில்லாளிட்டவமுது ௰௮

இருந்துமுகந்திருத்தி யீரோடுபேன்வாங்கி
விருந்துவந்ததென்று விளம்ப-வருந்திமிக
ஆடினாள்பாடினா ளாடிப்பழமுறத்தால்
சாடினாளோடினான் றான் ௰௯

பத்தாவுக்கேற்ற பதிவிரதையுண்டானு
லெத்தாலுங்கூடி யிருக்கலாஞ்-சற்றேனு
மேறுமாறாக விருப்பளேயாமாயிற்
கூறாமற்சந்நியாசங்கொள் ௨௰

காலெனுக்கேகலெனுக்கேகண கடிகவுழிடக்கேதன்
யான்வக்கதா மெனிகன்று-கனன்
சருக்கேகனுக்கன்றுக்க லாவிரிகுழ்காட
இருக்கேகனுக்கெகக்கேயிடம் ௨௧

பாரிபரித்த பறியும்பறையனார்ச்
சாரிகொடுத்த கலைகட்டுறு-சேரமான்
வாராயெனவழைத்த வாய்மையுமிம்மூன்றும்
நீலச்சிற்றாடைக்குநேர் ௨௨

நாகொம்பிருசெவி மூயமகத்தகால்வாய்க்
கரியுருவைக்கண்டாயோ காளாய்-பரிவுடனே
கன்னலிவாலே கடித்தெழுகலாமேல்
தன்னுடம்பைநீர்ப்பன்சயித்து ௨௩

செரலர்கோன்சேரன் செழும்பூந்திருக்கோவல்
ஊரளவுங்கான்வருக வுட்கார்ந்த-பாரிமகள்
அங்கவையைக்கொள்ள வரசன்மணமிசைந்தான்
சங்கவையையுங்கூடத்தான் ௨௪

புகார்மன்னன்பொன்னிப் புன்னாடன்சோழன்
தகாதென்றுதானென் றிருந்து-நகாதே

கடிதின்வருகக் கடிக்கோவலூர்க்கு
விடியப்பதினெட்டாநாள் உ௫

வைவைத் துறைவன் மதுராபுரித்தென்னன்
செய்யத்தகாதென்று-தேம்பத்தே-வையவர்க்குக்
வேண்டுவனகொண்டு விடியவீரொன்பாநாள்
ஈண்டுவருகவிசைந்து உ௬

கருணையாலிந்த கடலுலகங்காக்கும்
வருணனேமாமலையன் கோவலதிருப்பணைத்து
முன்மாரிபெய்யு முதுவாரியைமாற்றிப்
பொன்மாரியாகப்பொழி உ௭

மூக்கெறியும்பெண்ணை முதுநீர்தகவித்துத்
தத்தியநெய்பா றலைப்பெய் தருத்திச்
செருமலைதெய்வீகன் றிருக்கோவலூர்க்கு
வருமளவுங்கொண்டோடிவா உ௮

பொன்மாரிபெய்யுமூர் பூம்பருத்தியாடையாம்.
அங்கான்வயலரிசி யாகுமூர் எங்நாளும்
தெங்குபுகழ்படைக்க சேதிமாநாடதனில்
ஓங்குந்திருக்கோவலூர் உ௯

சொல்லாமலேபெரியார் சொல்லிச்சிறியர்செய்வர்
சொல்லியுஞ்செய்யார் கயவரே-நல்ல
குலாமலைவேர்கண்ணாய் கூறுவமைநாடிற்
பலாமாவைப்பாதிரியைப்பார் ௩௦

கழித்தாழிசை அல்லது-அந்தந்தடிநீண்டிசையாகையின்
ஐந்தடிக்கலித்துறையென்னலாம்

திங்கட்குடையுடைச் சேரனுஞ்சோழனும்பாண்டியனும்
மங்கைக்கருகிருந்து நின்றார்மணப்பந்தலிலே
செங்கொக்கவென்குருத் தின்றுபச்சோலைசலசலத்து
நுங்குக்கண்முற்றி யடிக்கன்கறுத்து நுனிசிவந்து
பங்குக்குமூன்றுபழந்தரவேண்டும்பனந்துண்டமே ௩௧

ஆயன்பதியி லான்பதிவந்தற்றளக-
மாயதனாதங் கருவியானாலும்-தாபேணிக்
குன்றுபோல்வீறு குவிமுலையாடனுடனி
இன்றும்பேர்லென்றுமிரு ௩௨

சிறப்பார்மணிமவுலிச் சேரமான்றன்னைப்
புறப்பாடியான்கேட்கப பொனனுடொன்„றீந்தான்
இரப்பவரென்பெரினுங் கொள்வர்கொடுப்பவர்
தாமறிவார்தன்கொடையின்சீர் ௧௩

நூற்றுப்பத்தாயிரம் பொன்பெறினு நூற்சீலை
நாற்றிங்கணுளுக்கு நைந்துவிடும்-மாற்றலரைப்
பொன்றப்பொருதடக்கைப் போரவேற்களங்கா
என்றுங்கிழியாதென்பாட்டு ௧௪

வரகரிசிச்சோறும் வதுகுணங்காய்வாட்டும்
முரமுரெனவேபுளித்த மோரும்திர-முடனே
புள்வேளூர்பூதன் புகழ்ந்துபரிந்திட்டசோ
றெல்லாவுலகும்பெறும் ௧௫

ஏசியிடலினி ரமை யேநன்றெதிரிற்
பேசுமனையாளிற் பேய்நன்று-நேசமிலா
வங்கணத்தினன்று வலியபகைவாழ்வில்லாச்
சங்கடத்திற்சாவதேநன்று ௧௬

கரியாய்ப்பரியாகிக் காரெருமைதானாய்
எருதாய்முழப்புடவை யாகித்-திரிதிரியாய்த்
தேரைக்காலபெற்றுமிகத் தேய்ந்துகாலோய்ந்ததே
கோரைக்காலாள்வான்கொடை ௧௭

பாடல்பெறானே பலர்மெச்சவாழானே
நாடறிநன்மணங்க ணுடானே-சேடன்
இவன்வாழும்வாழ்க்கை யிருங்கடல்சூழ்பாரிற்
கவிழ்ந்தென்னமலர்ந்தென்னகாண் ௧௮

காலையிலொன்றுவர் கடும்பகலிலொன்றுவர்
மாலையிலொன்றுவர் மனிதரெல்லாஞ்சாலவே
முல்லானைப்போல முகமுகமும்மலர்ந்த
நல்லானைக்கண்டறியோநாம் ௧௯

கற்றதுகைமணவு கல்லதுலகளவென்
றுற்றகலைமடந்தை யோதுகிறாள்மெத்த
வெறும்பார்தயக்கூறவேண்டாபுலவீர்
எறும்புந்தன்கையாலெண்சாண் ௨௰

நூலெனிலோகோல்சாயு நுதத்தமரேல்வெஞ்சமராங்
கோலெனிலோவங்கே குடிசாயு நாலாவான்
மந்திரியுமாவான் வழிக்குத் துணையாவான்
அந்தவரசேயரசு ௪௧

செம்மான்கரத்தனருள் சேயேநெடியோனை
அம்மானெனப்பெற் றருள்வேலா-இம்மான்
கரும்பிறைக்கும்வெண்பிறைக்கும் கண்ணம்பிறைக்கும்
அரும்பிறைக்குங் கூந்தலினை ௪௨

வதியாதார்முற்றமதித்தொருநாள்சென் றுமிதியாமைகோடிபெறும் உ
ண்ணீருண்ணீரென் றுபகரியார்தமமனையிலுண்ணுமைகோடிபெறும் கோ
டிகொடுத்துங்குடிபபிறந்தார்தம்மோடு கூடுதல்கோடிபெறும் கோடானு
கோடிகொடுப்பினுந்தன்னுடையநாக்கோடாமைகோடிபெறும் ௪௩

வாதக்கோனுளையென்றான் வையக்கோன்பின்னையென்றான்
ஏதக்கோன்யாதேனுமில்லையென்றான்-ஓதக்கேள்
வாதக்கோன்சொல்லதிலும் வையக்கோன்சொல்லதிலும்
ஏதக்கோன்சொல்லேயினிது ௪௪

சுற்றுங்கறங்குளவி சூழைத்தூற்றியப்பேய்
எற்றுஞ்சுடுகாடடிகரையின்-புற்றில்
வளர்ந்தமடற்பனைக்குள் வைத்ததேனுக்கும்
தளர்ந்தோர்க்கென் றீயார்தனம் ௪௫

ஆர்த்தசபைநூற்றொருவ ராயிரத்தொன்றாம்புலவர்
வார்த்தைபதினாயிரத்தொருவர்-பூத்தமலர்த்
தண்டாமரைத்திருவே தாதாகோடிக்கொருவர்
உண்டாயினுண்டென்றது ௪௬

தண்டாமலீவது தாளாண்மைதண்டி
அடுத்தக்காலீவது வண்மைஅடுத்தடுத்துப்
பின்சென்றாலீவதுகாக்கூலிதன் சென்றும
ஈயானெச்சம்போலவறு ௪௭

உள்ளவழக்கிருக்க ஊரார்பொதுவிருக்கத்
தள்ளிவழக்கதனைத் தான்பேசி-எள்ளளவும்
கைக்கூலிதான்வாங்கும் காலறுமான்றன்கிளியும்
எச்சமறுமென்றாலது ௪௮

வழக்குடையானிற்ப வலியானைக்கூடி
வழக்கையழிவழக்குச்செய்வோன்-வழக்கிழந்தோன்

சுற்றமுங்கானுந்தொடர்ந்தழுதகண்ணீரால்
எச்சமறுமென்றாயிறு ௪௯

வெண்பாவிருகாலிற்கல்லானை வெள்ளோலை
கண்பார்க்கக்கையாலெழுதானைப்-பெண்பாவி
பெற்றாளேபெற்றாள் பிறர்நகைக்கப்பெற்றாளே
எற்றோமற்றெற்றோமற்றெற்று ௫௰

கருங்குளவிசூரைத்தூ றீச்சங்கனிபோல்
வருந்தினர்க்கொன்றீயாதான் வாழ்க்கை-அரும்பகலே
இச்சித்திருந்தபொருள் தாயத்தார்கொள்வாரே
எற்றோமற்றெற்றோமற்றெற்று ௫௧

வானமுளதான் மழையுளதான்மண்ணுலகிற்
றானமுளதாற்றயையுளதால் ஆனபொழு
தெய்த்தோமிளைத்தோமென் றேமாந்திருப்போரை
எற்றோமற்றெற்றோமற்றெற்று ௫௨

எண்ணாயிரத்தாண்டு நீரிற்கிடந்தாலும்
உண்ணீரம்பற்றாக் கிடையேபோற்-பெண்ணாவாம்
பொற்றொடிமாதர் புணர்முலைமேற்சாராரை
எற்றோமற்றெற்றோமற்றெற்று ௫௩

கருங்காலிக்கட்டைக்கு நாணாக்கோடாலி
இருங்கதலித்தண்டுக்கு நாணும்-பெருங்கானிற்
காரெருமைமேய்க்கின்ற காளைக்குநாண்றோற்ற
வீரிரவுந்துஞ்சாதென்கண் ௫௪

கொடியது.

கொடியதுகேட்கினெடியவெவ்வேலாய்
கொடிதுகொடிது வறுமைகொடிது
அதனுங்கொடிது இளமையில்வறுமை
அதனினுங்கொடிது ஆற்றொணாக்கொடுநோய்
அதனினுங்கொடிது அன்பிலாப்பெண்டிர்
அதனினுங்கொடிது
இன்புறவவர்கையிலுண்பதுதானே ௫௫

இனியது.

இனியதுகேட்கிற் றனிநெடுவேலாய்
இனிதுவினிது ஏகாந்தமினிது
அதனினுமினிது ஆதியைத்தொழுதல்
அதனினுமினிது அறிவினர்ச்சேர்தல்
அதனினுமினிது அறிவுள்ளாரைக்
கனவினுநனவினுங் காண்பதுதானே ௫௬

பெரியது.

பெரியதுகேட்கி னெரிதவழ்வேலோய்
பெரிதுபெரிது புவனம்பெரிது
புவனமோநான்முகன்படைப்பு
நான்முகன் கரியமாலுந்திவந்தோன்
கரியமாலோ அலைகடற்றுயின்றோன்
அலைகடல்குறுமுனி கையிலடக்கம்
குறுமுனியோ கலசத்திற்பிறந்தோன்
கலசமோபுவியிற்சிறுமண்
புவியோவரவினுக்கொருதலைப்பாரம்
அரவோவுமையவள்சிறுவிரன்மோதிரம்
உமையோவிறைவர் பாகத்தொடுக்கம
இறைவரோதொண்டருள்ளத்தொடுக்கம்
தொண்டர்தம்பெருமை சொல்லவும்பெரிதே ௫௭

அரியது.

அரியதுகேட்கின் வரிவடிவேலோய்
அரிதரிதுமானுட ராதலரிது
மானுடராயினுங் கூன்குருடுசெவிடு
பேடுநோக்கிப் பிறத்தலரிது
பேடுநீக்கிப் பிறந்தகாலையும்
ஞானமுங்கல்வியு நயத்தலரிது
ஞானமுங்கல்வியு நயந்தகாலையும்
தானமுந்தவமுந் தான்செயலரிது
தானமுந்தவமுந்தான்செய்வராயின்
வானவர்நாடு வழிதிறந்திடுமே ௫௮

மாடில்லாவாழ்வு மதியில்லான்வாணிபநன்
ஞாடில்லான்செங்கோ னடாத்துவது-கூடும்

குருவில்லாவித்தை குணமில்லாப்பெண்டு
விருந்தில்லான் வீடும்விழல் ௫௯

நேசனைக்காணாவிடத்தே நெஞ்சாரவேதுதித்தல்
ஆசானையெவ்விடத்து மப்படியேவாச
மனையாளைபஞ்சணையி லைமைந்தரைதமைநெஞ்சில்
வினையாளைவேலை முடிவில் ௬௰

ஆலைப்பாலாவாக்க லாமோவருஞ்சுணங்கன்
வாலைநிமிர்க்க வசமாமோ - நீலநிறக்
காக்கைதனைப்பேசுவிக்க லாபமாகருணையிலா
மூர்க்கனைச்சீராக்கலாமோ ௬௧

நிழலருமைவெய்யலிலே நின்றறிமினீசன்
கழலருமைவெவ்வினையிற் காணமின்-பழகுதமிழ்ச்
சொல்லருமைநாலிரண்டிற் சோமன்கொடியருமை
புல்லரிடத்தேயறிமின்போய் ௬௨

காசினியிற்பிள்ளைக கவிக்கம்புலிபுலியாம்
பேசுமுலாவிற்பெதும்பைபுலி-ஆசு
வல்லவர்க்குவண்ணம் புலியாமற்றெல்லாப்
புலவர்க்குவெண்பாப்புலி ௬௩

ஈதலறந்தீவினைவிட் டீட்டல்பொருளெஞ்ஞான்றுங்
காதலிருவர் கருத்தொருமித்-தாதரவு
பட்டதேயின்பம பரனைநினைந்திம்மூன்றும்
விட்டதேபேரின்பவீடு ௬௪

தாயோடறுசுவைபோந் தந்தையொடுகல்விபோம்
சேயோடுதான்பெற்ற செல்வம்போம்- ஆயவாழ்
வுற்றாருடன்போ முடற்பிறப்பாற்றோள்வலிபோம்
பொற்றாலியோடெவையும்போம் ௬௫

போந்தவுதாரனுக்குப் பொன்றுரும்புசூரனுக்குச்
சேர்ந்தமரணஞ் சிறு துரும்பு-ஆய்ந்த
அரிவோர்க்குநாரி யருந்துரும்பாமில்லத்
துறவிககுவேந்தன் றுரும்பு ௬௬

மேற்பார்க்கமைந்தருண் மூவாவெருதும்விளங்குகங்கை
நீர்ப்பாய்ச்சலுநன்னிலமுமுண்டாகியுநின்னிடத்திற்

வாற்பாக்கியவதிக்கோ திருந்தும் பலிக்குழன்றீர்
ஏற்பார்க்கிடாமலன்றோ பெருங்கோவில்லுறையவனே

அகவல்

மூவர்கோவையு மூவிலங்கோவையும்
பாடியவென்றன் பனுவல்வாயால்
உன்னையும்பாடுக வென்றனையங்ஙனம்
பாடுதுமியாங்க ளிறுபடுசெங்களங்
கண்ணிற்காணீர் வெளிறுபடுநல்யாழ்
விருப்பமாய்க்கேளீர்

இலவவாய்ச்சிய ரிளமுலைபுல்லீர்
புலவர்வாய்ச்சொற் புலம்பலுக்கிரங்கிலீர்
ஊணுருண்ணீர் கோடூர்கொள்ளீர்
ஓவாக்கானத் துயர்மரம்போலத்
தாவாக்கனியிற் றேன்றினீரே ௬௮

கல்வியுடையீர் கருங்கானகத்திடையே
செல்வியிலையுதிர்ந்து நிற்பதென்னவல்லாய்கேள்
வெல்லாவழக்கை விலைவாங்கிவெல்விக்கும்
வள்ளாளன்சுற்றம்போன்மாண்டு ௬௯

வண்டமிழைத்தேர்ந்த வழுதுகலியாணத்
துண்டபெருக்க முரைக்கக்கேள் அண்டி
நெருக்குண்டேன்தள்ளுண்டே னீள்பசியினாலே
சுருக்குண்டேன்சோறுண்டிலேன் ௭௰

ஆகச்செய்யுள்-௨௨௯

ஔவையார்முதலிய எழுவரும்பாடியது

ஔவையார்

இட்டமுடனென்றலையி லின்னபடியென்றெழுதி
விட்டசிவனுஞ்செய்து விட்டானோமுட்டமுட்டப்
பஞ்சமேயானாலும் பாரமவனுக்கன்றோய்
நெஞ்சமேயஞ்சாதேநீ ௭௧

உப்பை

அத்திமுத்லெறும்பீ றானவயிரத்தனைக்குஞ்
சித்தமகிழ்ந்தளிக்குந் தேசிகன்முற்றவே

கம்பித்தான்போனானோ கர்க்கக்கடாநிலையா
வற்பனோடின்னாயரசன் ௨

அதிகமான்

கருப்பைக்கும்மூட்டைக்கும் கல்லினுட்டேரைக்கும்
விருப்புற்றமுதளிக்கு மெய்யன்உருப்பெற்றால்
ஊட்டிவளர்க்கானோ வோகெடுவாயன்னாய்கேள்
வாட்டமுனைக்கேன்மகிழ் ௩

உறுவை

சண்டைப்பைக்குள்ளுயிர் தன்றாயருந்தத்தானருந்தும்
அண்டத்துயிர்பிழைப்ப தாச்சரியம்மண்டி
அலைகின்றவன்னா யானுடையவுண்மை
நிலைகண்டுநீயரிந்துநில் ௪

கபிலர்.

கண்ணுழையாக்காட்டிற் கருங்கற்றளைக்கும்
உண்ணும்படியறிந் தூட்டுமவர்நண்ணும்
நமக்குப்படியளப்பார் நாரியோர்பாகர்
தமக்குத்தொழிலென்னதான் ௫

வள்ளியம்மை

அன்னைவயிற்றி லருத்திவளர்த்தவன்றான்
இன்னும்வளர்க்கானோ வெனறாயேமனரவஞ்
சூடும்பெருமான் சுடுகாட்டினின்றுவிளை
ஆடும்பெருமானவன் ௬

வேழமுடைத்து மலைநாடுமேதக்க
சோழவளநாடு சோறுடைத்துபூமியர்கோன்
தென்னாடுமுத்தடைத்து தெண்ணீர்வயற்றொண்டை
நன்னாடுசான்றோருடைத்து ௭

தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவநாயனார்

அவ்வவ்வமயங்களிற்கூறியதனிப்பாடற்றிரட்டு.

எவ்வுயிருங்காக்கவொரு வீசனுண்டோவில்லையோ
அவ்வுயிரில்யானொருவ னல்லவோவவ்வி

அருகுவதுகொண்டிரு கலைவதேனண்ணே
வருகுவதுதானேவரும் ௮

பூவிலயனும் புரந்தரனும் பூவுலகைக்
காவியளந்தோனுந் தாமிருக்கநாவில்
இழைநக்கிநூனெருடு மேழைபறிவேனோ
குழைநக்கும்பிஞ்ஞகன்றன் கூத்து ௯

ஐயரென்றுரைக்கீர்நாயேற் கதிக்குதமர்வருளிலேனைப்
பொய்யொடுகளவுமற்றுப் புலன்களையொடுக்கிக்கொண்டு
உய்யவேபுலனைகளைந்து புயர்பரவெளியுள்ளாக்கி
வெய்யவன்மதியும்போலே விரவுவரையராவர் ௰

ஞானவானென்றுசொன்னீர் நாதவிந்துங்கடந்து
கானலைவரையுஞ்சுட்டுக் கடுவெளிபரமானந்தந்
தானெனுமவையிரண்டுந் தவிர்ந்துதன்னைச்சமுங்கெட்டு
மோனமுங்கடந்தேயப்பான் முடிந்தவர்ஞானியாவார் ௰௧

சாதியிலேதொண்ணூற்றொன்பானுஞ்சாதி
சமயத்திற்பதின்மூன்றுஞ்சமயமாகும்
நீதியிலேசிவனிடையநீதியாகும்
நிலைமையிலேவேதாந்தநிலைமையாகும்
ஆதியிலேயெங்களூர்கருவூராகும்
அங்கத்திற்போயடைவோம்பேரூர்தன்னிற்
சோதியிலேபாருஞ்சோதிக்கூட்டமாகுஞ்
சொல்லுதற்குமெங்கள்குலஞ்சுக்கிலமதாமே ௰௨

எங்களூரென்றிருந்தவூர் நீர்கேளீர்
அந்தவூர்ச்செய்தி யறியீரோவந்தவூர்
முப்பாழும்பாழாய் முடிவிலொருசூனியமாய்
அப்பாலும்பாழென்றறி ௰௩

இல்லுமில்லென்றுசொன்னீர் நேசபாசங்களைந்தும்
புல்லறிவோடுவாங்கப்புலைகொலைகளவுமற்றுச்
சொல்லுதற்கரியஞானச் சுழுமுனைமுடியின்மீதில்
எல்லையுங்கடந்தேயப்பா லேகமானவர்களிற்பார் ௰௪

இருமிருமென்றுசொன்னீ ரேற்குமோவேழையேற்குத்
தருபொருளுணர்ந்துசைவசமயமுமனைத்துநீங்கி

மருடருவினையுநீங்கி மாசிலாவுண்மைஞானம்
பொருந்தினரிருப்பார்பின்புபொருதவரிறப்பார்தாமே ௰௫

போமெனவுரைத்தீரென்னைப்பொறியொடுபுலன்களைந்தும்
ஆமெனும்விசசையோடுமங்ஙனேமதித்துக்கொண்டே
ஏமமுஞ்சாமமற்றே பிரவொடுபகலுமற்றுச்
சோமனூர்பதியைவிட்டுத்துரந்தவர்போவரன்றே ௰௯

அடிசிற்கினியாளே யன்புடையாளே
படிசொற்றவறாதபாவாய் அடிவருடிப்
பின்றூங்கிமுன்னெழுந்த பேதையேபோதியோ
என்றூங்குமென்கண்ணிரா ௰

ஆகச்செய்யுள்-௨௪௯

மகாகவியாகியகம்பர்

அவ்வவ்வமயங்களிற்கூறியதனிப்பாடற்றிரட்டு

௧

கடல்கிழக்குத்தெற்குக் கரைபொருவெள்ளாறு
குடதிசையிற்கோட்டைக்கரையாம்வடதிசையில்
ஏணாட்டுப்பண்ணை யிருபத்துநாற்காதஞ்
சோணாட்டுக்கெல்லையெனச்சொல

வெள்ளாறதுவடக்கா மேற்குப்பெருவழியாந்
தெள்ளார்புனற்கன்னி தெற்காகும்உள்ளார
ஆண்டகடல்கிழக்கா மைம்பத்தறுகாதம்
பாண்டிநாட்டெல்லைப்பதி ௨

வடக்குத்திசைபழனி வான்கீழ்தென்காசி
குடக்குத்திசைகோழிக் கோடாம்கடற்கரையின்
ஓரமேதெற்காகு முள்ளெண்பதின்காதம்
சேரநாட்டெல்லையெனச்செப்பு ௩

மேற்குப்பவளமலை வேங்கடநேர்வடக்காம்
ஆர்க்குமுவரி யணிகிழக்குபார்க்குளுயர்
தெற்குப்பிநாகி திகழிருபதின்காதம்
நற்றொண்டநாடெனவேநாட்டு ௪

ஆழியான் பள்ளியணையே யவன்கடைந்த
வாழிவரையின் மணித்தாம்பே யாழியான்
பூணேபுரமெரித்த பொற்சிலையிற்பூட்டுகின்ற
நாணேயகல்நட ௫

மங்கையொருபங்கர் மணிமார்பிலாரமே
பொங்குகடல்கடைந்த பொற்கயிறேதிக்களையும்
சீறியதன்மேலூருந் தெய்வத்திருநாணே
ஏறியபண்பேயிறங்கு ௬

பாரைச்சுமந்தபடவரவே பங்கயக்கண்ணன்
வீரங்கிடந்துறங்கு மெல்லணையே ஈரமதிச்
செஞ்சடையான் பூணுந் திருவாபரணமே
நஞ்சுடையாய் தூரநட ௭

சிரம்பார்த்தானீசனயன் றேவிதனைப்பார்த்தான்
கரம்பார்த்தான்செங்கமலக்கண்ணனுரஞ்சேர்
மலைவெளுத்ததிண்புயத்து வண்ணாஞ்சிராமன
கலைவெளுத்தநேர்த்திதனைக்கண்டு ௮

ஆரார்தலைவணங்கா ராரார்தான்கையெடார்
ஆரார்தான்சத்திரத்தி லாறாதார்சீராருந்
தென்புலியூர்கமவுஞ் சிவனருள்சேரம்பட்டத்
தம்புரான்வாசலிலேதான ௯

கொற்கையாளமாறன் குலசேகரப்பெருமான்
பொற்கையானைகதை போதாதேநற்கமல
மன்றலேவாவி மணிவாசலையசைக்கத்
தென்றலேயேன் வந்தாய்செப்பு ௰

பேரரசர்தேவிமார் பெற்றமதலையர்தம்
மார்பகலங்கண்டு மகிழ்வரேபோர்புரிய
வல்லான்களங்கன் வர்ணன்றிருநாமம்
எல்லாமெழுதலாமென்று ௰௧

உலைக்குரியபண்ட மூவக்கிரக்கச்சென்றால்
கொலைக்குரியவேழங் கொடுத்தான்றலைக்குரிய
வாணர்கோனுறை மகதேவனுக்கிந்தப்
யாணனேறென்னபகை ௰௨

வர்ணன்பெயரெழுகா மார்புண்டோயாதர்காண்
வாணன்புகழுரையாவாயுண்டோ வாணன்
கொடிதாங்கிநில்லாத கொம்புண்டோவுண்டோ
அடிதாங்கிநில்லா வரசு ௰௩

உமையவளுநீயு மொருங்கொப்பேயொப்பே
உமையவளுக்குண்டங்கோருணம்உமையவடன்
பாகந்தோயந்தாண்டசன்பலிக்குழன்றான்பாண்டியனின்
ஆகந்தோய்ந்தாண்டானரசு ௰௪

மோட்டெருமைவாவிபுக முட்டுவரால்கன்றென்று
விட்டளவும்பால்சொரியும்வெண்ணெயோநாட்டில்
அடையாநெடுங்கதவு மஞ்சலென்றசொல்லும்
உடையான்சடையப்பனூர் ௰௫

வெற்றிபுனைதாதகிக்கும் வேம்புக்கும்பெண்ணைக்கும்
சுற்றும்பெருநிழலாமத் தோன்றுமேகற்றோர்
இறந்தாங்குந்தாங்குஞ் செகமுழுதுந்தாங்கும்
அறந்தாங்குந்தொண்டவரசு ௰௬

கந்தமலர்ப்பிரமன் கன்னிமடவார்க்கெல்லாம்
அந்தவிளநீரைமுலையாக்கினான்சுந்தரஞ்சேர்
தோற்றமிதுவல்லிக்குத் தோப்பைமுலையாக்கினான்
ஏற்றமிதில்யார்தாரியம்பு ௰௭

இருந்தவளைப்போனவளை யென்னையவளை
பொருந்தவளைபறித்துப்போனான்பெருந்தவளை
பூத்தக்கததேன்சொரியும் பொன்னிவளநன்னாட்டின்
மாத்தத்தன்வீதியினில்வந்து ௰௮

ஆழியானாழியயனெழுத்தாணியென்பார்
கோழியான்குன்றெறிய வேலென்பான்பூமியான்
அங்கைமெழுகென்பா னருள்பெரியமாவண்சேர்ச்
சிங்கனுலைக்களத்திற்சென்று ௰௯

குடகர்குணகட லென்பர்குடக
இடகர்வடகடலென்பர் வடகடலோர்
தென்கடலென்பா திருந்துதாரச்சுதனின்
முன்கடைநின்றார்ககுமரசு ௨௰

தினைவிளைத்தார் முற்றந் தினையுணங்குஞ் செந்நெ
றனைவிளைத்தார் முற்றமது தானுங்கனையு
முரசுணங்கச்சங்குணங்கு மூரிதேர்த்தானை
அரவிணங்குமச்சுதன் முற்றம் உக

குறையுளாரெங்கிரார் கூர்வேலிராம
விறையாறுதிங்க ளிருந்தான் முறைமையான்
ஆலிக்குந்தார்மார்பா வச்சுதவன்னுளில்
வாலிக்கிளையான்கடை உஉ

அரசனகளங்க னச்சுதன முற்றத்
தரசரவதரித்தவர்நாள் முரசதிரக்
கொட்டிவிடுமோசையினுவ கோவிந்தர்காற்றளையை
வெட்டிவிடுமோவசையிரும் உங

தளையவிழ்காண்மாலைத் தாயரேயாவி
களையினுமெனகண்டிரகது காட்டேன்வளைகொடுபோம்
வனகண்ணனமாவிலசயன மால்யானைதனனெடும்வந்
தெனகண்புகுந்தானினி உச

பாண்டியனைபபேர்மாற்றிப் பாணர்க்கரசளித்த
வாண்டகையென்றுனை யறியேனேமுண்டெழுந்த
கார்மாற்றுஞ்செங்கைக் கடகரிவாணாவுனது
பேர்மாற்றுவதோபேசு உரு

வாட்டானைத்தென்னவர்கோன மாகதற்குத்தோற்றசெய்தி
கேட்டானத்திங்குரலும் கேட்டதற்குனட்டம்
பொருந்தாயிரவிழியான பொனமுடியைச்சாய்த்தன்
இருந்தானிங்கெனனுகுமெனது உசா

பாணனமதுரைப் பதியாளவைத்தபிரான
வர்ணர்புகழவரு மேகம்பர்வாணன
கரும்போதகமேகின கால்பணிவேனமீண்டே
வரும்போதகமேவரின உஎ

படுபருந்துஞ்சூர்ப்பேயும் பனமிருகஞ்செனனாய்
கொடுகழுகுமித்தனையுங் கூடிவடிவுடைய
கோமானகளப்பாளன கொள்யானைபோமாறு
போமாறுயோமாறுபோம் உஅ

மற்கொண்டதிண்புயத்தான் மாநகர்விட்டிங்குவந்து
சொற்கொண்டபாவின் சுவையறிவாரிங்கிலையே
விற்கொண்டவாணுதலாள் வேலிதருங்கூலி
நெற்கொண்டுபோமளவு நில்லாய்நெடுஞ்சுவரே. ௪௪

விருத்தம்.

தேரையாற்செவ்விளநீ ருண்ணுப்பழிசுமப்பார்
நாறியார்தாமறிவார் நாமவரைநத்தாமை
கோரைவாய்ப்பொன்சொரியுங் கொல்லிமலைநன்னாடா
ஊரைவாய்மூட வுலைமூடிதானிலையே. ௪௫

மட்டுப்படாக்கொங்கை மானார்கலவிமயக்கத்திலே
கட்டுப்பட்டாயென்ன காதல்பெற்றாய்-மதன்கையம்பினாற்
பட்டுப்பட்டாயினுந் தேருவையேயென்று பார்த்திருந்தேன்
வெட்டுப்பட்டாய்மகனே தலைநாளின்விதிப்படியே. ௪௬

வில்லம்புசொல்லம்பு மேதினியிலிரண்டுண்டு
வில்லம்பிற்சொல்லம்பே மேலதிகம்-வில்லம்பு
பட்டதடாவென்மார்பிற் பாண்டியாநின்குலத்தைச்
சுட்டதடாவென்வாயிற் சொல். ௪௭

கரைக்குவடக்கிருக்குங் காளிகாளம்மைக்
கரைந்துவழிசாரதைத் தொட்டப்போய்-உரைத்தும்
மறைக்கவழியறியாத வன்பேயின்கையைக்
குறைக்குமாங் கூன்கத்திகொண்டு. ௪௮

காலப்புயனிகர் காராளர்தம்மைக்கடலுடுத்த
தாலக்குலமங்கைபெற்றதனாற் சதாகாலமுமால்
கோலத்திருமுகத்தாலே முகந்தனன்கூடலிலே
சூலக்கரப்படையான் றலைமீதுசுமந்தனனே. ௪௯

கல்லங்காடுதனில்விளையாகக் கடுகநிலத்திற்றான்முளையா
அல்லனிருந்தகருங்கூந்த லணங்குக்கணங்குபோலாவாள்
செல்லன்றேவிமனைகடொறுந் தேடித்திரிந்துங்காணாத
நெல்லஞ்சோறேகமபஞ் சோற்றினைநீசுமந்துதிரிவாயே. ௫௰

கம்பர்கற்றுச்சொல்லி.

மாவுறங்கினபுள்ளுறங்கின வண்டுறங்கினதண்டலைக்
காவுறங்கினவெண்கண்மாவிரு கண்ணுறங்கிள்ளையகோ
கோவுரங்குகடைத்தலைக்குல தீபவெள்ளைக்குதட்டிவாய்
ஆவுறங்குபசாரசஞ்சல மஞ்சலென்னவடுக்குமே. ௫௧

அம்பிகாபதியும் கம்பரும்பாடியது.

இட்டடிநோவ வெடுத்தடிகொப்பளிக்க
வட்டில்சுமந்து மருங்கசையக்-கொட்டிக்
கிழங்கோகிழங்கென்று கூறுவாணாவில்
வழங்கோசைவையம் பெறும். ௫

அம்பிகாபதி.

சற்றேபருத்த தனமேகுலுங்கத்தரளவடந்
துற்றேயசையக்குழையூசலாடத் துவர்கொள்செவ்வாய்
நற்றேனொழுகநடனசிங்காரநடையழகி
பொற்றேரிருக்கத் தலையலங்காரம்புறப்பட்டதே. ௫

வெங்கண்சிவந்து வெடிவான்முறுக்கி வெகுண்டெழுந்தெள
அங்கம்பிளக்கவுநங்களிறே யன்றிரணியனைப்
பங்கம்படவாங்கிண்டே யுகிரம்பருகுநர
சிங்கமிருக்குதுகாண் கெடுவாயென்றன்சிந்தையிலே. ௫

வீரமுண்டோமதன்கையம்பினால் வெந்துவிழுகைக்கு
நேரமுண்டோவஞ்சிநேர்பட்ட காலையினெஞ்சைவிடப்
பேரமுண்டோசொல்லொண்ணாத காமப்பெருநெருப்புக்
கீரமுண்டோவையனேயென்ன பாவமினிச்சொல்வதே. ௫

உருகியுடல்கருகி யுள்ளீரல்பற்றி
எரிவதவியாதென் செய்வேன்-வரியதவ
நஞ்சிலேதோய்ந்த நளினவிழிப்பெண்பெருமாள்
நெஞ்சிலேயிட்ட நெருப்பு. ௫

வாணன்புகழ்க்கெல்லை வாழ்த்துவோர்நாவெல்லை
வாணன்புகழ்க்கெல்லை மண்ணெல்லை-வாணன
படைக்கெல்லைதிக்கெல்லை பைந்தமிழ்தேர்வாணன்
கொடைக்கெல்லையேற்பவர்தங் கோள். ௫

கில்லாதபல்லும்பறிபட்டகூந்தலுநீண்டகரிப்
பொல்லாதவருக்கும் புடவையுமாய்வெகுபூச்சியம்போய்ச்
செல்லாப்பணத்துக்குத் தேட்பிணுமற்றுத்தியங்கியென்றும்
இல்லாதபரிவிதனக்கார்துணைபொன் னிராட்டினமே. ௫௬

வாசமலர்மடந்தை போல்வார்மருதவனத்
தீசனடியா ரெழுபதின்மர்-நேசத்

இரவலர்மேனீட்டுவேர்கை யின்புலவையாளும்
புரவலர்மேனீட்டுவர் பொற்றாள். ௯௯

இடைக்காட்டார்பாடியவசைமுறி.

ஆற்றங்கரையி னருகிருக்குமாமரத்திற்
காக்கையிருந்து கஃகுகஃகெனக்-காக்கைதனை
எய்யக்கோலில்லாமல் இச்சிச்செனவெய்தான்
வையக்கோனாரின் மகன். ௱

ஏகம்பவாணன்மனைவி.

சேனைதலையாக்கிச் செங்குருதிநீர்தேக்கி
ஆனைமிதித்த வருஞ்சேற்றின் மானபரன்
பாவேந்தர்வேந்தன் பரித்துகட்டாலேகம்பன்
மூவேந்தர்தங்கள் முடி. ௱௧

கம்பர்விட்ட வெள்ளாட்டி.

நெற்படிவிளைகழனிபுடைசூழ்தென்மலிவாழ்தச்சன்
கற்படிபனைதோணான்பெயரோ கக்கணாகணாகணாவன்
விற்படிவாளுதலாண்மனைவி மின்மினிமினிமினிமி
சொற்படிவேலைசெயும் மவளோர் தூந்தூமிதூரிதூரிதி. ௱௨

வட்டமதிபோலிருக்கும் வன்னிக்கொடிதாவுங்
கொட்டுவாரைகையினின்று கூத்தாடும்-சுட்டால்
அரகராவென்னுமே யம்பலசோமாசி
ஒருநாள்விட்டேனீ துரை. ௱௩

தென்னவாகேளவ சிவிலிமாறுமதுரை
மன்னவாபாண்டி வரராமா-நின்னுஞ்
சுரும்புக்குத்தாரளித்த துய்யதமிழ்நாடா
கரும்புக்குவேம்பிலே கண். ௱௪

மார்ப்பைந்தார்க்கல்லமுத்து வண்ணத்தார்க்கல்லவஞ்சி
வேப்பந்தார்க்காசைகொண்டு விட்டாளே-பூப்பைந்தா
சேர்ந்திருக்குநெல்வேலிச் சிவிலிமாறுதமிழை
ஆய்ந்திருக்கும்வீர மாறு. ௱௫

வேம்பாகிலுமினிய சொல்லுக்குநீபுனைந்த
வேம்பாகிலுமுதவ வேண்டாமோ-மீன்பாயும்

வேலையிலேவேலைவைத்த மீனவாநின்புயத்து
மாலையிலேமாலைவைத்தாள் யான். ௬௬

இலகுபுகழாரை யேகம்பவாணன்
அலகைகவருமவருமென் றஞ்சி-உலகறிய
வானவர்கோன்சென்னிமிசை வண்கைவளையெறிந்த
மீனவர்கோன்கைவிடான்-வேட்பு. ௬௭

பாண்டியன்மனைவி.

வேண்டியபோதின்பம் விருப்புமடநகையாரைத்
தீண்டியகையாலென்னைத் தீண்டாதே-பாண்டியா
முல்லைக்கதியா முகம்பார்த்தகலநின்று
சொல்லக்கடவதெல்லாஞ் சொல். ௬௮

கலையான்முலைமுடிக் கண்வலைக்குள்ளாக்கும்
விலைமாதர்தாம்வர விட்டாரோ-விலைமாதர்
கொங்கையிலேதோய்ந்த குறைநீரத்துய்யசிவ
கங்கையிலேநீராடிவா. ௬௯

ஆக-செய்யுள் ௬௰௯.

இலக்கணக்கவிகளாகிய
ஒட்டக்கூத்தருப்புகழேந்திப்புலவரும்
அவ்வவ்வமயங்களிற்கூறியதனிப்பாடற்றிரட்டு.

கலைவாணிநீயுலகிலிருப்பதுவுங்கல்விவல்லோரைத்
தலையாகக்காப்பதுவுமவர்நாவில்வாழ்வதுவுஞ்சத்தியமேயன்றோ
சிலைவாணனுமிருந்தாயிரமபுயங்கடுணிந்துமுயர்சிவனுற்றான்
தலையாவிகொடுத்திடுஞ்செங்குந்தருயிர்பெற்றிடநீதயைசெய்வாயே.

நிலைதந்தாருலகினுக்குமியவருக்குமானமதைநிலைக்கத்தந்தார்
கலைதந்தார்வணிகருக்குச்சிவனஞ்செய்திடவென்றேனையிற்றந்தார்
விலைதந்தார்தமிழினுக்குச்செங்குந்தரென்கவிக்கேவிலையாகத்தான்
தலைதந்தாரெனக்குமொட்டக்கூத்தனெனப்பெயரினையுந்தாந்தந்தார்

பத்திக்கொண்டதிக்கும் பதரிப்போயலயப்
பைம்பொற்றரைகைசிந்தப் பகிரண்டத்திடைநீள்
மத்துக்கொண்டுமதிக்குந் திரையாழிகெடுமால்
வடிவாகிப்புவிகைக்கொண் டருண்மானுபரா
முத்துப்பந்தரினிற்குங் குருளைக்குஞ்சினவேள்
முருகற்கும்பொதியைக்கோ முனிவற்குஞ்சடிலக்

கொத்தற்கும்பதுமக்கொந்தயனுக்குமலதிக்
கூழைத்தண்டமிழுக்கேன் கொடியுங்காளமுமே. ௩

இன்றல்லோகம்பனிறந்தநாளென்கவிதை
இன்றல்லோராசசபைக கேற்குநாள்-இன்றல்லோ
பூமடந்தைவாழப் புவிமடந்தைவீற்றிருக்க
நாமடந்தைநூல்வாங்கு நாள். ௪

இன்றல்லோகம்ப னெழுந்தநாளென்கவிதை
இன்றல்லோராசசபைக் கேறுநாள்-இன்றல்லோ
பூமடந்தைவாழைப் புவிமடந்தைவீற்றிருக்க
நாமடந்தைநூல்பூட்டு நாள். ௫

கட்டளைக்கலித்துறை.

மாங்குயிலாள்வில்லிதன்னம்பினாற்காம்பவாரிதியால்
ஓங்கியபூமெல்லணையொன்றினுலும்பர்மதியாற்
றீங்குறுமோநல்லெழில்குன்றுமோகொமபுசீர்கெடுமோ
காங்கேயனேசொல்லகளங்கனேகம்பைக்காவலனே. ௬

காண்டகண்டத்தொளிக்கஞ்சியமான்கருங்கங்குலிலே
திரண்டவெள்ளத்திற்பிணைமீதுசென்றனள்சேர்ந்தவனை
அரண்டவின்பங்கொடுமீளக்கராம்பற்றலங்கொலுசால்
குரண்டகன்னத்திலுதைத்தனள்காணங்குலோத்துங்கனே. ௭

சோரத்துக்கொப்போ கனவட்டமம்மானை
கூறுவதுங்காவிரிக்கு வைகையோவம்மானை
ஆருக்குவேம்புநிகராகுமோவம்மானை
ஆதித்தனுக்குநிகரமபுலியோவம்மானை
வீரர்க்குள்வீரனொரு மீனவனோவம்மானை
வெற்றிப்புலிக்கொடிக்கு மீன்கொடியோவம்மானை
ஊருக்குறையூர்நிகர் கொற்கையோவம்மானை
ஒக்குமோசோணாட்டுக்குப் பாண்டியநாடம்மானை. ௮

புகழேந்தி.

திருநெடுமாலவதாரஞ் சிறுபுலியோவம்மானை
சிவன்முடியிலேறுவதுஞ் செங்கதிரோவம்மானை
ஒருமுனிவனேரியிலோ வுரைதெளிந்ததம்மானை
ஒப்பரியதிருவிளையாட் டுறைந்ததையிலோவம்மானை
கரையெதிரேட்டேறியது காவிரியோவம்மானை
கடிப்பகைக்குத்தாக்கியங் கண்ணியோவம்மானை

பாவைபடிந்ததுஞ்சோழன் பந்தனிலோவம்மானை
பாண்டியனார்பராக்கிரமம் பகரொளியோவம்மானை. ௯

ஒட்டக்கூத்தனும் சோழராசனும்பாடியது.

ஆடுங்கடைமணிநாவசையாமலகிலமெங்கும்
நீடுங்குடையைத்தரித்தபிரானிந்தநீணிலத்தில்
பாடும்புலவர்புகழொட்டக்கூத்தன்பதாம்புயத்தைச்
சூடுங்குலோத்துங்கசோழனென்றேயெனைச்சொல்லுவரே. ௰

ஒட்டக்கூத்தன்.

இன்னங்கலிங்கத் திகல்வேந்தருண்டென்றோ
தென்னன்றமிழ்நாட்டைச் சீறியோ-சென்னி
அகளங்காவுன்ற னயிராவதத்தின்
நிகளங்கால்விட்ட நினைவு. ௰௧

புகழேந்தி.

தென்னவன்றென்னர் பெருமான்றிறன்மதுரை
மன்னவன்கோக்களிற்றின் வலிக்கும்-பொன்னிநா
டாலிக்கும்வேந்தா மபயகுலன்மகளிர்
தாலிக்குமொன்றே தளை. ௰௨

புகழேந்தி.

சத்தம்பயிலும்புலவோர்கதவித்தண்டோட்டம்பகும்
பித்தனிவனென்பரென்னைக்கண்டார்பெருத்தும்பணைத்துத்
தத்தம்பிறகிடும்பார்வேந்தர்தங்கட்டமகுட
சத்தம்பசத்தங்காண்கங்குல்யானைச்சயதுங்கனே. ௰௩

ஒட்டக்கூத்தன்.

மாணிற்குமோவிந்தவாளறிவேங்கைமுன்வற்றிச்செத்த
காணிற்குமோவிவ்வெரியுந்தணன்முன்மனைகடலின்
மீனிற்குமோவிந்தவெங்கணன்சுறுமுனம்வீசுபனி
தானிற்குமோவிக்கதிரவன்றோற்றத்திற்றூர்மனனனே. ௰௪

புகழேந்தி.

மானவனாந்தவாளரிவேங்கைமுன்வற்றிச்செத்த
கானவனைவ்வெரியுந்தணன்முன்கனைகடலின்
மீனவனனந்தவெங்கண்சுறுமுனம்வீசுபனி
தானவனனக்கதிரவன்றோற்றநற்றூர்மன்னனே. ௰௫

ஒட்டக்கூத்தன்.

கானேயினியுனைவேண்டுவதில்லைகளினமலர்த்
தேனேகபாடந்திறந்திடுவாய்திறவாவிடிலோ
வானேறனையவீரவிகுலாதிபன்வாயில்வந்தாற்
றானேதிறக்குநின்கையிதழாகியதாமரையே. ௰௬

புகழேந்தி.

இழையொன்றிரண்டுவகிர்செய்தநுண்ணிடையேந்துவள்ளக்
குழையொன்றிரண்டுவிழியணங்கேகொண்டகோபந்தணி
மழையொன்றிரண்டுகைமானாபரணனின்வாயிலவந்தாற்
பிழையொன்றிரண்டுபொறாரோகுடியிற்பிறந்தவரே. ௰௭

ஒட்டக்கூத்தன்.

வெள்ளத்தடங்காச்சினவாளைவேலிக்கமுகின்மீதேறித்
துள்ளிமுகிலைக்கிழித்துமழைத்துளியோடிறங்குஞ்சோணாடா
கள்ளக்குறும்பர்குலமறுத்த கண்டாவண்டர்கோபாலா
பிள்ளைமதிகண்டம்பேதை பெரியமதியுமிழந்தாளே. ௰௮

ஔவையார்.

ஒட்டாவொருமதிகெட்டாய்

புகழேந்தி.

பங்கப்பழனத்துழுமுழவர் பலவின்கனியைப்பறித்ததென்று
சங்கிட்டெறியக்குரங்கிளநீர் தனைக்கொண்டெறியுந்தமிழ்நாடா
கொங்கைச்சமராபதியளித்த சோதோராசகுலதிலகா [லே
வெங்கட்பிறைக்குங்கருப்பிறைக்கும் மெலிந்தம்பிறைக்கும்விழிவே

ஒட்டக்கூத்தன்.

புள்ளிருக்குந்தார்மார்பன் பூம்புகார்வாழ்களியோம்
கள்ளிருக்குங்களையுண்டுஞ் சோர்விலேம்-உள்ளபடி
சொல்லவரவாலி துரோபதையைமூக்கரித்த
தல்லவாமாபாரதம் (வாலி-அரவக்கொடியையுடைய துரியோதனன்)

என்றுபெறுவேன்யா னீசன்றிருமுடிமேல்
சென்றுவிளையாடுகின்ற தீபமே-என்றும
செருப்புக்குத்தோல்வாங்குஞ் சென்னியகளங்கன்
பொருப்புக்குத்தோலாப் புயம். தோல்-யானை. ௨௧

வேளாளன்.

கோக்கண்டுமன்னர் குரைகடற்புக்கிலாகோகனகப்
பூக்கண்டுகொட்டியும் பூவாதொழிந்திலபூமுழுதும்

காக்கின்றமன்னகவியொட்டக்கூத்தனின்கட்டுரையாம்
பாக்கொண்டொளிப்பார்களோ தமிழ்பாடியபாவலரே. ௨௨

கருமான்.

செல்லன்புதல்வன்றிருவேங்கடவன்செகத்குருவாங்
கொல்லனகவியைக்குறைசொல்லுவோரைக்குரடுகொண்டு
பல்லைப்பிடுங்கிப்பருந்தாட்டமாட்டிப்பகைவர்முன்னே
அல்லும்பகலுமடிப்பேன்கவியிருப்பாணிகொண்டே. ௨௩

அம்பட்டன்.

விண்பட்டகொக்கென வெல்லும்வல்லூரின்விலவிலத்து
புண்பட்டநெஞ்சொடுமிங்குநின்றாய்பொட்டையாய்புகலாய்
கண்பொட்டையாயினுமம்பட்டனுன்கவிவாணர்முன்னே
பண்பட்டசெந்தமிழ்நீயுந் திடுக்கிடப்பாடுவனே. ௨௪

குயவன்.

மோனைமுத்தமிழ் மும்மதமும்பொழி
யானைமுன்வந் தெதிர்த்தவனாடா
கூனையுங்குடமுங் குண்டுகிட்டியும்
பானையும்வனையுங்குசப் பயல்யான். ௨௫

தச்சன்.

சொன்னசந்தக்கவியாவருஞ் சொல்லுவர்சொற்சுவைசேர்
இன்னசந்தக்கவியே தென்றபோதிலெதிர்த்தவரை
வன்னசந்தஞ்செடவாயைக்கிழித்திந்தவாச்சியினாற்
கன்னசந்தங்களினிக்கவியாப்பைக் கடாவுவனே. ௨௬

தட்டான்.

திகிரிவட்டக்குடைச்செங் கோல்பயன்செழுஞ்சிலம்பிற்
பகுதியொட்டைக்கூட்டபத்தனோ ணப்பணைக்கவியின்
மிகுதவொட்டத்தட்டிவிட்டகை யோட்டிலுருக்கிக்குத்திப்
புகுதவொட்டித்தட்டிமேலனுகாவண்ணம்போர்செய்வனே. ௨௭

ஒட்டக்கூத்தனும் புகழேந்தியும்.

வென்றிவளவன் விறல்வேந்தர்தம்பிரான்
என்றுமுதுகிக் கிடான்கவசம்-துன்றும்
வெறியார்தொடைகமழு மீனவர்கோன்கைவேல்
எறியான்புறங்கொடுக்கி னென்று. ௨௮

பழியும்புகழுமெவர்க்குமுண்டா மிந்தப்பாரிலுனக்
கழிவுஞ்சிலையுங்கயலுமென்றால் களங்கதுங்கா

பொழியும்பொழுதெங்கள் பெண்சக்ரவர்த்திமுகத்திரண்டு
விழியும்புருவமுமாகியந்தோ வுனைவெல்கின்றதே. ௨௬

திக்குகளெட்டுக்கயர்துக்க முற்றுத்திடுக்கிட்டலா
மைக்கடற்குட்சரந்தைக்கவிட்டோர்க்கிடமாமதுர
இக்குமுற்றிக்கணுச்சற்றுவிட்டுத் தெறித்திட்டமுத்தைக்
கொக்குமொக்கிவிக்கிக் கக்குமச்சோலைக்குறுங்குடியே. ௩௰

ஆகச்செய்யுள்-௩௪௫.

கவிவீரராகவமுதலியார்.

தேன்பொழிந்தவாயான் றிருவேங்கடத்துடனே
ஏன்பிறந்தான் கண்ணைக் கினியானே-வான்சிறந்த
சீதேவியாருடனே செய்யதிருப்பாற்கடலில்
மூதேவியேன்பிறந்தாள் முன். ௧

இம்பர்வானெல்லை யிராமனையேபாடி
யேன்கொணர்ந்தாய்பாணநீ யென்றாள்பாணி
வம்பதாங்களபமென்றேன் பூசுமென்றாள்
மாதங்கமென்றேயாம் வாழ்ந்தோமென்றாள்
பம்புசீர்வேழமென்றேன் றின்னுமென்றாள்
பகடென்றேனுழுமென்றாள் பழனந்தன்னைக்
கம்பமாவென்றேனற் களியாமென்றாள்
கைம்மாவெனறேன்சும்மா கலங்கினாளே. ௨

இல்லெனுஞ்சொல்லறியாதசிங்கையில்வாழ்ந்தா னனைப்போல்யாழ்ப்பாணன்யான், பல்லைவிரித்திருந்தக்கால்வெண்சோறும்பழந்தூசுமபலியாமற், கொல்லவினைத்தேதனது நால்வாயைப்பரிசென்றுகொடுத்தான்பார்க்குள், தொல்லையெனதொருவாய்க்கும் நால்வாய்க்கு மினாயெங்கே துரப்புவேனே. ௩

முன்னாளிருவர்க்கும் யாக்கையொன்றாகமுயங்கினமால்
பின்னாட்பிரியன்விரியையென்றாயினம் பேசனுற்றம்
இந்நாட்கொழுநன்மனை யென்றாயினமின்னமுமேழோர்
சின்னாளிலெப்படியோ வையநீயின்றுசெப்புகவே ௪

வாழுமிலங்கைக்கோ மானில்லைமானில்லை
ஏழுமராமரமோ விங்கில்லை ஆழி

அலையடைத்தசெங்கை யபிராமாவின்று
சிலையெடுத்தவாறெமக்குச் செப்பு. ௫

செஞ்சுடரின்மைந்தனையுந் தென்னிலங்கைவேந்தனையும்
பஞ்சவரிற்பார்த்தனையும்பாராதே-விஞ்சு
விரதமேபூண்டிந்த மேதினியையாண்ட
பரதனையுமராமனையும் பார். ௬

வடவைக்கனலைப்பிழிந்துகொண்டு மற்றுமொருகால்வடித்தெடுத்து
வாடைத்துருத்திவைத்தூதி மறுகக்காய்ச்சிக்குழம்புசெய்து
புடவிக்கயவர்தமைப்பாடிப் பரிசுபெறுமற்றிருமபிவரும் [ளோ
புலவர்மனம்போனெருப்பைப் புகழுகென்றிறைத்தாற்பொருப்பா
அடவிக்கதலிப்பசுங்குருத்தை நச்சுக்குழலென்றஞ்சியஞ்சி
அஞ்சொற்கிளிகள்பஞ்சரம்விட் டகலாதிற்குமகளங்கா
திடமுக்கடவாரணமுகைத்த தேவேதேவசிங்கமே
திக்குவிசயஞ்செலுத்திவரு செங்கோனடாத்துமெங்கோனே. ௭

மாதரணிமென்முலைதோய் மாராசிதம்பரபூ
மாதரணிராசர்மகிழ் மாவசன-மாதா
மறுகிடத்தேயம்பொன் மட.வார்பழிக்கநெஞ்ச
மறுகிடத்தேங்குந் துணைப்பெண்வா ௮

சொல்லுமல்லும்பகலுஞ் சோறுகிடைகிடக்கும்
கல்லுமுருகக் கனிந்தாற்றும்-புல்லிணைய
விண்கலக்குங்கீர்த்தி வேள்சிதம்பரக்குமுறு
பெண்கலக்கங்கொண்டுநின்றனன் பேர். ௯

வந்தனந்தமென்பூ மணந்தோய்ந்துபாயப்பா
வந்தனம்விம்பிச்சோர்தாள் வாகோடி-வந்தனங்கள்
அன்னயனங்கொள்ளாம லாள்சிதம்பரக்குமுறு
அன்னமனங்கொண்டுய்வே யாங்கு. ௰

மாவாரிமுத்தவெண்பன் மாதுமயலைத்தணிசேர்
மாவாரிமுத்தளித்த வைபோகா-மாவுச்
சிதம்பரனவயாநீ திக்குளுயர்பூமா
சிதம்பரவையாநீ திக்கு. ௧௧

பங்கஜன்மேன்மேவியசௌ பாக்கியசுபமானளித்த
அங்கஜவேள்வெங்கணையா லாவிநொந்தளங்களிட
ம[illegible]ராஞ்சிதம்பரவு மாதினையாள்கோடிநமஸ்
[illegible]ராஞ்சிதம்பரபோ கா. ௧௨

இன்னங்கலைமகள்கைமீதிற் புத்தகமேந்தியந்தப்
பொன்னம்பலந்தனிற் புக்கிருந்தாளென்னபுண்ணியமோ
கன்னன்களந்தைக் கவிவீரராகவன்கச்சியிலே
தன்னெஞ்சமேடெனக் சற்றொன்றுமுருத்தமிழையுமோ. ௧௩

முன்னாட்டுத்தவமுனியுஞ்சேடனும்வான்மீகனும்முன்னில்லாமற்
றென்னாட்டுமலையிடத்தும் பாரிடத்தும்புற்றிடத்துஞ் சென்றுசேர்ந்
தார், இந்நாட்டுப்புலவருனக் கெதிரில்லையேகவிவீரராகவாநீ
பொன்னாட்டுப்புலவருடன் வாதுசெய்யப்போயினையேபுகலுவாயே.

கோளரவேந்துகிலிந்தப்புதுமையுண்டோவெனமொழிந்தகுமுறுகே
ண், யாளரைவந்தமைத்தோய்ந்த கற்புடையபாஞ்சாலியணை தவிமன்
வாளரிபோலருகிருக்கமலயவெற்பிலிருந்துவந்தமாமனுரைச்
சாளரவாசலைத்திறந்துவரவழைத்துமுலையாரத்தழுவினளே. ௰௫

பணியாரரிதோசையிலக்கொங்கை தோய்ந்திடப்பார்ப்பர்பல்வி
ப்ணியாரந்தோசையிலாச்செந்துவர்வாய்ப்பிறப்பார்களென்றே
பணியாரந்தோசைமுன்னோனுக்கிட்டேத்திப்பழனிச்செவ்வேள்
பணியாரந்தோசைவராகாரனோர்க்கென்னபாவமிதே. ௰௬

வீரஞ்சொரிகின்றபிள்ளாயுனக்குப்பெண்வேண்டுமென்றால்
ஆருங்கொடாருங்களப்பன்கபாலியம்மான்றிருடன்
ஊருஞ்செங்காடுநின்றன்முகம்யானையுனக்கிளையோன்
பேருங்கடம்பனுன்றாய்நீலியுனக்கும்பெருவயிறே. ௰௭

கட்டிச்சோற்றைப்பறிகொடுத்தபோது பாடியது.

சீராடையற்றவைரவன்வாகனஞ்சேரவந்து
பாராருநான்முகன்வாகனந்தன்னைமுன்பற்றிக்கௌவி
நாராயணனுயர்வாகனமாயிற்றுநம்மைமுகா
பாரான்மைவாகனன்வந்தேவயிற்றினிற்பற்றினனே. ௰௮

மைவாகனன்-அக்கினிதேவன்.

பாண்டியன்மாலைகண்டாய் மகளேசினைப்பார்த்தவற்கு
வேண்டியவின்பமிகவருமோ வெண்ணெயேதிருடித்
தாண்டிக்குதித்தனற் கோதண்டராமன்றடவரைமேல்
ஆண்டியிருப்பிடத் தாதனிருப்பிடமானபின்னே. ௰௯

சோனையுங்காத்துநல்லானையுங்காத்துத்துரோபதைதன்
தானையுங்காத்தடைந்தானையுங்காத்துத்தடத்தகலி
மானையுங்காத்தனுமானையுங்காத்துமடுவில்விழும்
ஆனையுங்காத்தவனே யெனைக்காப்பதரிதல்லவே. ௨௰

பொய்யருக்குப்பொய்யுரைத்தால வெற்றியாமவருக்குப் பொய்யாகாத, மெய்யருக்குப்பொய்புரைத்தாற் றேய்பிறைபோற்றவங்குறையு மிடியுண்டாகும், துய்யதாய்தந்தையர்க்குப்பொய்யுரைத்தால் வருமைபிணிதொலையாவெய்துமம, உய்யவருடேசிகர்க்குப்பொய்யுரைத்தானரகமதுவுண்மைதானே. ௨௧

ஆகச்செய்யுள்-௩௬௬.

படிக்காசுத்தம்பிரான்.

அடகெடுவாய்பலதொழிலுமிருக்கக்கல்வி
யதிகமென்றேகற்றுவிட்டோமறிவில்லாமல்
இடமுளமோகனமாடக்கழைக்கூத்தாடச்
செப்பிடுவித்தைகளாடத்தெரிந்தோமில்லைத்
தடமுலைவேசையராகப்பிறந்தோமில்லைச்
சனியானதமிழைவிட்டுத்தையலார்தம்
இடமிருந்துகுற்றேவல்செய்தோமில்லை
என்னசென்மமெடுத்துலகிலிரக்கின்றோமே. ௧

பெற்றொருபிள்ளை யென்மனையாட்டியப்பிள்ளைக்குப்பால்
பற்றுதுகஞ்சிகுடிக்கத்தரமல்லபாவிரக்கச்
சிற்றுணுமில்லையிவ் வெல்லாவருத்தமுந்தீரவொரு
கற்றுதரவல்லையா வல்லைமானகர்காளத்தியே. ௨

வழிமேல்விழிவைத்துவாடாமலென்மனையாளுமற்றோர்
பழியாமற்பிள்ளையும்பாலென்றழாமற்பகிரெனுஞ்சொல்
மொழியாமலென்னைவரவிட்டபாவிமுசித்துச்சதை
கழியாமலாவளித்தாய்வல்லமாநகர்காளத்தியே. ௩

சீதக்காதிபேரில்.

ஓர்தட்டிலேபொன்னு மோர்தட்டிலேநெல்லுமொக்கவிற்குங்
கார்தட்டியபஞ்சகாலத்திலே தங்கள்காரியபபேர்
ஆர்தட்டினுந்தட்டுவாராமலே யன்னதானத்துக்கு
மார்தட்டியதுரைமால் சீதக்காதிவரோதயனே. ௪

நேசித்துவந்தகவிராசர் தங்கட்குநித்தநித்தம்
பூசிக்குநின்கைப்பொருளொன்றுமேமற்றப்புல்லர்பொருள்
சேசிக்குஞ்சந்தடைப்பார்க்கும்வேசிகருமவேலைசெய்யுந்
தாசிக்குமாகுங்கண்டாய் சீதக்காதியாலிலையே. ௫

ஓயாதபுல்லரிருந்தென்ன போயென்னவெட்டிமரம்
காயாதிருந்தென்ன காய்த்துப்பலனென்ன கைபரப்பிப்
போயாசகமென்றுரைப்போர்க்குச் செம்பொன்பிடிபிடியா
ஈயாமலீபவன்வேள் சீதக்காதியொருவனுமே. ௬

காய்ந்துசிவந்தது சூரியகாந்திகலவியிலே
தேய்ந்துசிவந்தது மின்னார்நெடுங்கண்கடோல்பலநூல்
ஆய்ந்துசிவந்தது பாவாணர்நெஞ்சமனுதினமும்
ஈந்துசிவந்தது மால்சீதக்காதியிருகரமே. ௭

தோட்டாளன்காயற் றுறைசீதக்காதிசிறந்தவச்ர
நாட்டான்புகழ்க்கம்பம் நாட்டிவைத்தான்றமிழ்நாவலனை
ஓட்டாண்டியாக்கியவர்கடம்வாயிலொருபிடிமண்
போட்டானவனுமொளித்தான் சமாதிக்குழிபுகுந்தே. ௮

தேல்கொடுத்தாய்திருச் செந்தூரர்க்கம்பியினமீதுவைக்கக்
கால்கொடுத்தாய்நின்மணவாளனுக்குக்கவுணியர்க்குப்
பல்கொடுத்தாய்மதவேளுக்கு மூவர்பயப்படச்செங்
கோல்கொடுத்தாயன்னையேயெனக்கேதுங்கொடுத்திலையே. ௯

பொல்லாதமூர்க்கருக் கெத்தனைதான்புத்திபோதிக்கினும்
நல்லார்க்குண்டான குணமவருமோநடுராத்திரியிற்
சல்லாப்புடவைகுளிர்த்தாங்குமோ நடுச்சந்தையினிற்
செல்லாப்பணஞ்செல்லுமோ தில்லைவாழுஞ்சிதம்பரனே. ௰

மூவேந்தருமற்றுச் சங்கமும்போய்ப்பதின்மூன்றொடிரு
கோவேந்தருமற்று மற்றொருவேந்தன்குடையுமற்று
பாவேந்தர்காற்றி லிலவம்பஞ்சாகப்பறக்கையிலே
தேவேந்திரதாரு வொத்தாய்ரகுநாதசெய்துங்கனே. ௧௧

முன்னநின்னன்னை முலையூட்டிமையிட்டுமூக்குச்சிந்திக்
கன்னமுங்கிள்ளியுகாளல்லவே யென்னைக்காப்பதற்கே
அன்னமுமஞ்ஞையும் போலிருபெண்கொண்டவாண்பிள்ளைநீ
இன்னமுஞ்சின்னவன்றானோ செந்தூரிலிருப்பவனே. ௧௨

முற்கரையப்பறையேற விட்டாட்கொண்முதல்வருள்ளக்
கற்கரைக்கும்படிபோதித் திருங்கருணைக்கடலைச்
சிற்பரைக்குட்டியை யெங்கெங்குதிக்குஞ்செங்கரும்பின்
சர்க்கரைக்கட்டியைக்கண்டேன் செந்தூரனுந்தானத்திலே. ௧௩

இன்னஞ்சிறுபிள்ளை செங்கோட்டுப்பிள்ளை சிவந்தபிள்ளை
பொன்னன்மணிப்பிள்ளை பூலோகமெங்கும் புகழும்பிள்ளை
சொன்னெஞ்சுழல்கின்ற சூரனைவென்றசொக்கேசர்பிள்ளை
உன்னைக்கிளிப்பிள்ளை செந்திற்குறத்திக்குமாப்பிள்ளையே. ௧௪

நாட்டிற்சிறந்த திருமலையாதுங்கநாகரிகர்
காட்டில்வனத்திற் றிரிந்துழலாமற் கலைத்தமிழ்தேர்
பாட்டிற்சிறந்த படிக்காசனென்றொருபைங்கிளியைக்
கூட்டிலடைத்துவைத்தா யிரைதாவென்றுகூப்பிடுதே. ௧௫

விண்ணுக்குமண்ணுக்கும் போராய்விளங்குதேவேந்திரனென்று
கண்ணுக்கினிய துரைசீதக்காதிகமலநிகர்
தண்ணுக்கிசைந்த வதனசங்ரோகயசாமியிந்த
மண்ணுக்குள்ளேயொளித்தான் புலவோர்முகம்வாடியதே. ௧௬

மறந்தாகிலுமறைக்காசுங்கொடா மடமாந்தர்மண்மேல்
இறந்தாலதென்ன விருந்தாலதென்னவிறந்துவிண்போய்ச்
சிறந்தானுங்காயற் றுரைசீதக்காதிதிரும்பிவந்து
பிறந்தாலொழியப் புலவோர்தமக்கும்பிழைப்பில்லையே. ௧௭

என்னைக்கன்றுமுத்தனைக்குனிக்குமிறைவனையனைக்குமேயன்று
மன்னனைக்கன்றிப்பின்னனைக்குதவா வன்புளாய்வருந்திவாடுவனோ
முன்னனைக்கொன்றுபின்னனைப்புரந்த முதுபகையவன்பிதாவுறுமற்
கன்னனைக்கொன்று விசயனைப்புறந்தசவுத்துவாகாயலாதிபனே. ௧௮

கல்லடிக்குமெளியிரண்டு காதடிக்குளடிப்பதெனக்கவிதைகேட்டு
பல்லடிக்கிகிடெனப் பறையடிக்குநெஞ்சர்தமைப்பாடுவேனோ
வில்லடிக்கும்பிரம்படிக்குங்கல்லடிக்கும்விரும்பிநின்றமெய்யனீன்ற
செல்லடிக்குந்தடவரையிற் சேரடிக்கவலையடிக்குஞ்செந்திலானே. ()

குட்டுதற்கோபிள்ளைப்பாண்டியனிங்கில்லைக்
குறும்பியளவாக்காதைக்குடைந்துதோண்டி
எட்டினமட்டறுப்பதற்கோவில்லியில்லை
இரண்டொன்றாய்முடிந்துதலை யிறங்கப்போட்டு
வெட்டுதற்கோகவியொட்டக்கூத்தனில்லை
விளையாட்டாக்கவிதைதனை விரைந்துபாடித்
தெட்டுதற்கோதறிவில்லாத் துரைகளுண்டு
தேசமெங்கும்புலவரெனத் திரியலாமே. ௨௰

சீதக்காதியின்பேரில்தாசிபாடியது.

தினங்கொடுக்குங்கொடையோனே
  தென்காயற்பதியோனேசீதக்காதி
இனங்கொடுத்தவுடமையல்ல
  தாய்கொடுத்தவுடமையல்லவெளியாளாசை
மனங்கொடுத்துமிகழ்கொடுத்துமபிமானந்
  தனைக்கொடுத்துமருவிரண்டு
தனங்கொடுத்தவுடமையெல்லாம்கள்ளர்கையிற்
  பறிகொடுத்துத்தவிக்கின்றேனே. ௨௯

ஆகச்செய்யுள்-௧௮௭.

சவ்வாதுபுலவர்

இளையாளன்சேதுபதி ரகுநாயகன்கிஞ்சகவாய்
இளையாக்கல்வியிடத்து கம்பீசரெடுத்துமென்றும்
வளையாதபொன்முடி சற்றேவளையுமகுடமன்னர்
தளையாடியகையிற் காளாஞ்சியேந்துஞ்சமயத்துமே. ௧

பானுகிரணம்பார்க்கும் பங்கேருகநிலவு
தானும்வரப்பார்க்குஞ் சகோதரங்கள்-வானமரும்
மையைப்பார்க்கும்மயில்கண் மாவிசயானந்தரங்கன்
கையைப்பார்க்கும்புலவோர் கண். ௨

பாலையிலான்பின்னங்காற் பஞ்சுளியென்றேசுளிப்பான்
பாலையிலாள்பின்னென் படுவாளோ-சேலையிலே
ஆடுமயிற்பிரம்பூ ரானந்தரங்கதுரை
காடுகனிலென்னிள மின்னாள். ௩

பஞ்சு உளியென்று கோபிப்பாள்.

அலையான்கலடுபடா ஞருடங்காயான்
இலையென்பதோர்நாளு மில்லை-தலைசேர்ந்த
சாலைமுத்துக்கிருஷ்ணனருள் சற்குணசிந்தாமணியைச்
சோலையென்றுசொன்னவரார் சொல். ௪

செல்லப்பன்கச்சியிலே சேர்ந்ததற்பினுமணிகள்
நல்லவருமேகநிலவீதியாஞ்-சொல்லவே

முட்டின்றியொன்றிரண்டு மூன்றுநான்கைந்தாறேழ்
எட்டொன்பத்தா னதுவே. ௫

கச்சிசெல்லப்பன்னொன்றின்பின், அவனோடுசேர்ந்து ஆ-ஒன்று இரண்டாயின்-மணி-மூன்று-நான்காயின-தரு-ஐந்து - ஆறாயின-மேகம்-ஏழு-எட்டாயின-நிதியம்-ஒன்பது-பத்தாயின.

ஆகச்செய்யுள்-௩௬௨.

—*—

காளிமுத்து.

நெல்லச்சொன்னாபரத்தைக்கைம்மாவைநிதரிகமும்
தெல்லச்சொன்னாவலர்க்கீயுங்குழந்தைவிசயநின்பாற்
செல்லச்சொன்னாளென்னையிப்போதெம்மையலைத்தீர்த்திடென்று
சொல்லச்சொன்னாளந்தமின்னாள்பன்னாண்மலர்ச்சோலையிலே. ௧

பழுத்தான்மரத்தின்பரவையைப்போலநற்பாவலர்க்குக்
கொழுத்தான்வழங்குங்குழந்தையென்கொங்கையைக்கூறுகிறாள்
அழுத்தாதவேளையில்வெந்நீர்பன்னீர்மதியும்மழல்சேர்
கொழுத்தான்மதனுங்கொழுத்தான்பருவக்குறிப்பரிந்தே. ௨

பொன்னார்மருமத்தன் பூம்பாவைவேலப்பூபனருள்
மன்னாகுழந்தைக்குருநாத நீகவரோதயனே
பன்னாண்மலர்க்குழற்பின்னா ளெந்நாளும்பரிந்தணைய
நன்னாளிந்நாள்வரச்சொன்னாண் மின்னாண்மணநாளென்னவே. ௩

மாகமழைக்கரன்பூம்பாவை வேலப்பன்மைந்தன்மின்னார்
மோகன்குழந்தைக்குருநாதன் வெற்றிபினின்மோடிவைத்துப்
பாகமொழிக்குழன்மாதே விரித்துப்படமெடுக்கும்
நாகமறைத்துக்குழ னமக்கிதனலமல்லவே. ௪

போதத்தைமேவுமயிலைக்குழந்தைக்குப்போர்மதன்செய்
கேதத்தையுங்குயிலோதத்தையுந்தனக்கிண்ணத்தினா
மோதத்தையுந்துயிலாதத்தையும்மயன்முட்டுதென்றல்
வாதத்தையுந்தரியாதத்தையுஞ்சொல்விவாதத்தையே. ௫

வண்டாங்கிசைபயின்மாலையின்வேலப்பன்மைந்தனிதி
கொண்டான்கிளையவளர்த்தான்குழந்தைக்குவட்டின்முன்னே
பண்டாங்கிசையினன்மால்கொண்டொம்பன்குளத்தினைக்
கண்டாங்கிளையைக்கிழித்தாலென்னபாவங்கருதுவதே. ௬

பாம்பல்-அரவாபரணன்-குளத்திலபேக்கன் கெற்றிக்கன்றுகிய அக்கிலிதாங்கி-அவன்வாகனமாகிய ஆடு.

வணக்கொத்தளவஞ்சிபூஞ் சோலைத்தன்னிலவளருமிரு
தணக்குன் அசெய்யுந்தொழில்சொல்லவொதபேனைக்கண்டாற்
கலக்கும் புளிக்கும்பாரிக்கும்பூரிக்குங்கண்சுழக்குஞ்
சிலக்குந்தணக்குமெணக்குமுண்டாக்குந்திளஞ்சன்னடையே. ௭

ஆகசெய்யுள்-௧௬௬.

பாண்டியன்கலித்துறை.

காராருசம்புலைவரிவென்மாதுசரீரமெல்லாம்
பொராராசாத்துக்கிவன்பொருட்டேபகம்பொற்கிரண
காராசதிவ்வியகிரீடவிபாடத்தடிக்கடக்கைப்
பராரசாரதணராமபராக்கிரமபாண்டியனே. ௧

காணிமுகிற்குலமெல்லாம் விளக்குகடிக்கிட்டநீ
வேணியுயப்படிச்செய்திலையே விணிசெல்லயளில்
வணிகுதித்து வளர்பூங்கமுகின்மடலொடியப்
பாணிமுறிக்குந்துறைவா பராக்கிரமபாண்டியனே. ௨

ஆர்க்குங்குளிருநிலவுடர்கோ னின்னலங்கல்பெறு
வார்க்குங்குமழலையாட்கனலாகும் வடக்குந்தெற்கும்
மேற்குங்கிழக்குமொரு வெறுப்பாய்நின் துவின்பிணைவெட்டிப்
பார்க்கும்புகழுக்கிறைவா பராக்கிரமபாண்டியனே. ௩

கூரம்பொருத்தவிழிமால் கதலிக்குருத்திவிட்ட
ஈரம்பொறுக்கவருந்திலளே யிந்திரனிட்டசெம்பொன்
ஆரம்பொறுக்கபுயமீதி லாயிரகாவுரக
பாரம்பொறுத்தபுயலேபராக்கிரமபாண்டியனே. ௪

வெறிக்குங்குமக்கொங்கையீதேயிளம்பிறைவெள்ளிநிலா
எறிக்கும்பொழுதவர்தாயிலையே யிலங்காபுரியைக்
குறிக்கின்றராவணன்பொன்முடிபத்துங்குரங்கைவிட்டுப்
பறிக்கின்றசன்பகமாறுபராக்கிரமபாண்டியனே. ௫

கரும்பேய்க்கும்வாட்கண்ணிபாங்கானர்கண்கொண்டுமவிட்ட
பெரும்பேய்க்குவேப்பிலைக்காப்புதலாய் பிலைசேர்பசங்கோல்

கரும்பேய்க்குமென்றூழைபாரமுதூட்டியடர்த்துகொல்லை
வரும்பேய்க்குவானூதவுங்குலசேகரமன்னவனே. ௬

பூணித்திலத்தப்புயல்விரமாரன்புகல்கவிக்கு
காணிப்புலவர்செல்லாதென்செய்பவரிக்காணிலத்தில்
ஆணிக்கனகபணைந்தரிற்பூணைமயார்கொள்ளுவார்
மாணிக்கந்தித்திக்கிலென்றுருமற்றமறாங்கனே. ௭

என்னிர்மைநாளுக்கத்தியனுமியவென்பதெல்லாம்
வெண்ணிர்மையன்றிவிரகல்லவேயிவ்வியனுலகிற்
பண்ணிர்மைதேரும்பராக்கிரமமாரன்பதங்கழுவுந்
தண்ணிர்குடித்தல்லவோகும்பயோனிதமிழ்க்கற்றதே. ௮

காமப்புவனமபுக்கதோளாட்குநின்றன்கழுத்திலிட்ட
வேம்புதனைக்கும்பிவிபிசலையோவெகுண்டாச்சியர்கள்
தாம்பினடிக்கஉரலோடுகட்டத்தலைப்பட்டுச்சிப்
பாம்பினடிக்கினறமரவேபராக்கிரமபாண்டியனே. ௯

கடந்தூக்குவேழப்படைச்சேவரக்கண்டுகண்கண்மூத்த
கடந்தாங்குவாடுப்கிளிக்கென்செய்வேன்மணிவாய்திறக்க
விடந்தாங்குபாம்பின்படத்தின்மிசைநிமிர்த்தியெனைப்
படந்தாங்கவாடுமபுயலேபராக்கிரமபாண்டியனே. ௰

சடம்பழுக்குங்கிழட்டுக்குருசிர்தலைசாய்த்துநின்ற
முடம்பழுக்குங்கைதைநற்றுறையிற்றெங்குழப்புடைக்காய்
குடம்பழுக்குங்கொற்கையாங்குலசேகரன்கூடலிலென்
உடம்பழுக்குமிறையம்புழிகாருணைந்திலரே. ௧௧

மற்றொருப்பிலாக்கொடைச்சண்பகமாறனைரோதநின்
வெற்றிக்கிரண்டுண்டங்காதகாரியமேருகிரிச்
சுற்றிலுங்கீர்த்தியடங்காது நின்னுடைத்தோடழிவரக்
கற்றைக்குழலிக்குமாலடங்காதினைகண்டதே. ௧௨

விருத்தம்.

ஒருவானுதல்பண்டுளங்களிக்கவுயர்வான்முகடுகிழித்தெதிர்த்து
மருவார்தருவின்மாக்கொணர்ந்தமதுரைவடிவேலதிவீர
அரவார்வேம்பின்பசுங்கண்ணி யந்தியிறைவிக்கருளென்று
இரவாதிருக்கநீயளித்தற் கிரங்காதிருந்தாயினுமானே. ௧௩

இரட்டையர்.

தேங்குபுகழாங்கூர் சிவனைவல்லானியப்பா
நாங்கள்பசித்திருக்க ஞாயமோ-போங்காலும்

கூறுசங்குடோன் முரச கொட்டோலைசயல்லமற்
சோறுகண்டமுளியார் சொல். ௧௪

மூடர்முன்னேபாடல் மொழிக்கலுறியரோ
ஆடெடுத்ததென்புலியூரம்பலவா-ஆடகப்பொற்
செந்திருவைப்போலணங்கைச் சிங்காரித்தென்னபயன்
அந்தகனேநாயக னுனல். ௧௫

வேலின்றமுத்தர்தலை வெட்டினுனேவிடையாள்
காலின்றமேனி தயங்கவே-மேலுமிதன்
எத்தனைகாலென்றே யிடறுவான்பாற்றுடர்ந்த
அத்தனையும்வேண்டு மவர்க்கு. ௧௬

மாக்காட்டுவேளாளன் மகளோருமகன்பாற்
போக்காட்டியின்பம் புணர்க்கவே-ஆக்கானும்
மக்கண்மெய்தீண்ட லுடற்கின்பமற்றவர்
சொற்கேட்டலின்பஞ் செவிக்கு. ௧௭

குன்றக்குழியுங் குறுகிவழிநடப்ப
தென்றவிடிபுமெமக் கென்கோவே-ஒன்றக்
கொடாதானைக்கோவென்றக் காலென்றக்கூறில்
இடாதோசமக்கிவ் விடி. ௧௮

காளமேகப்புலவரும் இரட்டையரும்.

காணென்றாலஞ்சிருக்கு கற்சாபக்கற்சபம்
பாணக்கால்மன்னின்ற பாணமே-தாணுமே
சொரூபமேவுஞ் சிலேனேநீயெப்படியோ
கோரப்புரமெரித்த கேர். ௧௯

ஆகாவியா லிலவுலகெங்கும்
விகபுகழ்க்காள மேகமே-பூகர
வில்கொண்டசெக்கணவாய் வேகுதேவையடையோ
மன்னினபாண மென்றவாய். ௨௰

கட்டளைக்கலித்துறை.

புராதனமான தமிழ்ப்புலவீர்! தப்புன்றாக்கு
மராமரம்விட்டிடுக்குவர்க்கதென்றோவலைகேட்டிலேயோ
தராதலமென்றமிழ்மாரனேபுக்கன்றம்பியையும்
இராகவனென்றமிலக்குவனென்றமிருக்கதுவே. ௨௧

ஆகசெய்யுள்-௩௨௰.

ஒப்பிலாமணிப்புலவர்பாடிய அகவல்.

ஆடெரிபடர்ந்தகோடுயர்நெடுவரை
ஆபமிழப்பத்தேம்பயிழுமல
இலவினார்ந்தனபொல்லாவறுமுலை
கவைவிதாறுஞ்சுவைவிதாறுமபாக்காறைத்
குழுவிதாய்முகநோக்க
பனைவிடுவென்முகநோக்கயாழும்
நின்முகநோக்கிவந்தனக்குழுறு. ௧

குருணைராஜன்.

அந்தநாள்வந்திலை யாருங்கவிப்புலவோய்
இந்தநாள்வந்துநீ நொந்தெனையடைந்தாய்
தலையினைக்கொடுபோய்த் தம்பிகைக்கொடுத்தென்
விலைதனைப்பெற்றென் வெறுமைநோய்களைவே. ௨

பாக்கையிலேவாறு பருடத்தியாதியுளக்
கேட்குமதுவும்போ லிரண்டுளதே-வேந்தர்
முடித்தலையுடன்காலிலே முத்தமிழோர்க்கிய்யும்
படித்தலையுடன்கையிலே பார். ௩

வெம்புக்காலை வெறும்புலிநஞ்சிரம்
செம்பொன்கோடிவிலை யெனச்சிந்தித்தான்
உம்பர்கோடு முனிவர்தேடினும்
எம்பிபோலெமக் கியாவருமிலையே. ௪

ஆறுபெருக்கற் றருந்திடர்தான்பட்டாலும்
சோறளையயாதோ உலகாற்றத்-தேற
மதிகையேயாறும் பெண்கவிதையாற்றச்
சிறியையோர்க்குமுறை செப்பு. ௫

வில்லிவனேயதே மீசைமுறுக்கிச்சினத்த
முல்லைமனைப்பெண்மேன் போதாதே விட்டா
வந்தாரடாமுருகர் வாதகடப்பந்தாரைத்
தந்தாரடாமன் மதா.

செய்திருகாரன் திருவழகைக்கண்டவுடன்
வந்திக்குமாரன் வதைத்திறன்-அந்திக்கு

முன்னமேசென்றெனது மோகமெலாஞ்சொல்லிவந்தால்
அன்னமேகுட்டிடுவேன் யான். ௭

தங்கடனமிருக்கத் தார்வேந்தரெல்லோரும்
எங்கடனத்துக்கே-யிச்சிப்பார்-எங்கடனம்
ஈச்சிருக்கும்பாலிருக்குங் காமபாணங்கள்பட்டு
பிச்சிருக்குமவேண்டாம பிளாய். ௮

இடுவோர்சிறிதிங் கிரப்போர்பெரிது
கெடுவாய்மனமே கெடுவாய்-படுபாவி
கூவத்துநாரணனைக் கொன்றாயேகற்பகப்பூங்
காவெட்டலாமோ கரிக்கு. ௯

மையூருங்கண்ணார் மயங்கப்பொருகரும்பு
கையூருங்காமாவுன் கண்ணுனை-செய்யூர்
வளவனையுனும்பிரிந்த வாறுனக்குச்சொன்ன
உளவனையினுனென் றுரை. வளவன்-நயினான். ௰

ஆழிவாய்ச்சத்த மடங்காதேயான்வளர்த்த
கோழிவாய்மண்கூறு கொண்டதோ-ஊழி
திரண்டதோகங் குறின்காணுந்தேரும்
உருண்டதோபாதாளத் துள். ௧௧

அரவங்காந்ததோ வச்சுமரமிற்றுப்
புரவிக்கயிறறுவிப் போச்சோ-இரவிதான்
செத்தானோவில்லையோ தீவினையோபாங்கியெனச்
செத்தால்விடியுமிரா. ௧௨

முலையுங்குழலு முளைப்பதற்குமுன்னே
கலையும்வளையுங் கழன்றாள்-மலையில்
சிராப்பளியானேறிவருஞ் சேவின்மணியோசை
கிராப்பழியுங்கொள்ளா ளிவள். ௧௩

பாண்டியன்றானேன் பசலைமுலைப்பாலானேன்
ஆண்டிகையிலோந்தியதொன் றானேனே-வேண்டியபோ
துள்ளங்கைத்தேனானே னோர்மதலைபூத்தபின்
புள்ளங்கைத்தேனானே னுனக்கு. ௧௪

மூட்டத்துப்பன்றி முளறித்திருப்பதத்தைக்
கிட்டத்துப்பன்றிக் குடந்தேனே-தொட்டு

மருங்கிலேசங்கெடுத்த மாலேயெனக்கு
வருங்கிலேசங்கெடுக்க வா. ௧௫

வேறு.

மாதர்க்கிதங்கவிவாணர்க் குரசாலவணக்கக்குரு
நாதர்க்குநீதியோடாசார நண்பினையந்தவர்க்குக்
கோதற்றவாசகம்பொய்க்குப்பொய் கோளுக்குக்கோளறிவி
லாதர்க்கிரட்டிப்பறிவுடையோர் செய்யுமாண்மைகளே. ௧௬

குழற்காலரவிந்தங்கூம்பக் குமுதகையவிழ்ப்ப
நிழற்கான்மதியமன்றோ நின்றிருக்குநீயவன்றன்
அழற்காலவிர்சடைமீதே யிருந்துமவ்வந்திவண்ணன்
கழற்காலணங்குநீயோ வணங்காமுடிக்கைதவனே. ௧௭

பட்டாளைதவண்டுபாடுங் குழற்கண்வலிதன்
றட்டாமறையைத் தொழுதேனினியென்றலையில்விதி
தீட்டான்காருமுகில்போலேவரு மந்தச்சேட்டெருமை
மாட்டானினிவரமாட்டான் வந்தாலும்வணங்குவனே. ௧௮

சீமானுநாமகள் கோமானுமேத்தித்தினம்பணிந்து
பூமாலைசாத்திய ரத்னசபாபதிபொன்னடிக்குப்
பாமாலைசாத்தினின்றே னவனூல்மிசப்பாடுபட்ட
ஏமாவுன்னூலினியாமா வென்பாவினியெய்துதற்கே. ௧௯

தடங்கொண்டகல்விலின்மெல்லெண்பூட்டித்தமதூரத்தில்
வடங்கொண்டுசாத்திவிடங்கொண்டுபார்த்துமணிகிளரும்
படங்கொண்டபாம்பிற்பழகியபின்மலைப்பாவைதன்னை
அடங்கொண்டவொற்றித்தியாகேசர்புற்றினிடங்கொண்டதே. ௨௰

விடங்காட்டிக்கண்டத்திற்றோலுரிகாட்டித்தன்மெய்யினைப்புற்
றிடங்காட்டிவாலையொருபுறங்காட்டிவண்டேறுமலர்த்
தடங்காட்டியபொழிலாரூர்த்தியாகர்தமதுபொற்றாட்
படங்காட்டியாடிநின்றாருலகேழும்பணியென்னவே. ௨௧

புரந்தனைமாலைச்சதுராணனத்தனைப்போகியைமுப்
புரந்தனைச்சாதித்திமையாதகாட்டப்புலோமிசைவாழ்
புரந்தனைமானுந்திருவொற்றியூரநின்பொன்மணிக்கோ
புரந்தனைக்கண்டனன்காணேனுதிக்கும்புரந்தனையே. ௨௨

வெண்பா.

நல்லம்புலியணிந்தோ னுளதனுக்கெட்டாநாள்
வில்லம்புடன்கூடி விட்டாலும்-வல்லி

இடையாளைமூன் றுலக மேழளந்தோன்மைந்தன்
குடையானதன்றோ கொடிது. அம்புலிப்பணிந்தோறல்லூசிரை.

எட்டாக்ள்-அக்தம்-கைவில்-புருவம்-அம்பு-கண்.

வாழ்நிலைசேர்பொன் னுலகம் வண்களங்கைக்கோபுரத்தின்
ஏழ்நிலைமேலேறிடினு மேறலசம்-பாழ்மனமே
அன்புன்னைக்காட்ட வரவறிவதேயருமை
தென்புல்லைக்காட்டனடி சேர். ௨௪

கஞ்சிகுடியாளே கம்பஞ்சேராண்ணலுளே
வெஞ்சினங்களென்னும் விருப்பாளே-நெஞ்சதனில்
அஞ்சுதலையாவருக் காறுதலையாவாளே
அஞ்சமுககாமாட்சி காண். ௨௫

சிதாவிந்தபுயன் றென்னவன்றன் றிண்சிலம்பிற்
போதானுங்கண்ணுலும் போர்செய்தோர்க்-கோனும்
கொடியிடையார்தம்மாற் குணமாமோவிந்தக்
கொடியிடையார்கொண்ட துயர். ௨௬

போதாற்போர்செய்வான்-மன்மதன்-கண்ணுற் போர்செய்வான் பரமசிவன்-இவர்கள்கொடி மீனம்-இடபம் - இவற்றிடையிலுள்ளது-மேஷம-ஆடு.

அப்பிலேதோய்த்திட் டடுத்தடுத்துநாமதனைத்
தப்பினுனம்மையது தப்பாதோ-இப்புவியில்
இக்கலிங்கம்போனலென் னேகலிங்கமாமதுரைச்
சொக்கலிங்கர்தானிருக்கச் சொல். ௨௭

ஆகசெய்யுள்-௩௩௬.

பட்டணத்துசுவாமிகள் பாடியது.

காப்பிளக்கப்பொய்யுரைத்து நவநிதியுந்தேடி
நலமொன்றுமறியாத நாரியரைக்கூடிப்
பூப்பிளக்கவெழுகின்ற புற்றீசல்போலப்
புலபுலெனக்கலகலெனப் புதல்வர்களைப்பெறுவீர்
காப்பதற்கும்வகையறியீர் கைவிடவுமாட்டீர்
கவட்டுத்தோண்மரத்திடுக்கிற் காலைநுழைத்துக்கொண்டே
ஆப்பதனைப்பிடித்தசைத்த பேய்க்குரங்குபோல
அகப்பட்டீர்கிடந்துழல வகப்பட்டீர்நீரே. ௧

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்.

ஐயநின்சென்னிமிசையுறைநின்றமடமங்கையாரென்னவுமை வினவ
வும், அன்னதொருமடமங்கை யன்றுவெண்டிரைகொழித் திடுகொ
ழுகு தண்புனலெனத், தூய்யவொளியானனங்கரியவிழிகாதுவாய்த்தோ
யத்திதுண்டோவெனச், சொல்லருங்கமலமர்சாலிமலர்கொடிவல்லே
தூயசெங்குமுதமென்னப், பொய்யெனவினைத்துநற்கொங்கையுங்கூந்
தலும் புனலினிடையுண்டோவெனப், புற்புதஞ்சைவலமெதற்கே
மறுத்துப் புகன்றிடுங்காவெனத் தையலவளோவென்னகாரணம்வ
ங்கியெமதன்பிழைபொறுத்திடென்றே, சங்கரனுரைத்திடத்திருவுள
மகிழ்ந்தசிவ சங்கரியுமைகாக்கவே. (௨)

ஆனவனிடத்திலே யைங்கரன்வந்து காளையெவன் செவியைமிக
வும், அறுமுகன்கிள்ளினனென்றே சிணுங்கிடவுமத்தன் வேலவனை
நோக்கி, விரைவுடன்வினவவேயண்ணனெனசென்னியில் விளங்கு
கண்ணெண்ணினனென், வெம்பிபிள்ளையாப்பார்த்துநீயப்படிவிகட
மேன்செய்தாயெனமருவுமென்கை நீளமுழமளந்தானெனயவில்வ
னைக்குநிற்கமலையாயனுதவவருமுமையவளைநோக்கிநின்மைந்தரை
ப்பாராயெனக்கருதரியகடலாடையுலகுபலவண்டங்கருப்பமாய்ப்பெ
ற்றகன்னி, கணபதியையருகழைத்துமகிழ்வுகொண்டனள்களிப்புடனு
மைகாக்கவே. (௩)

அம்பிகையாண்டன்னைநோக்கி யுன்றபராண மாவமெனவுமையை
நோக்கி, அரியாவசயனத்தையரவுருவடாணத்தையறியார்கொல்லிதுவு
மென்ன, நம்பியமனைதொருமிரந்துணுமாண்ட நீயென்னகாணருதன்றி
வேனென, நவையுறும்பொய்புகன்றிரெனப்பாரத நடந்ததெகாரிய
மென, வெம்பியொருவன் பிரம்பாலடித்தானெனவிளங்கிழையொரு
த்திதாம்பால்வீசினதுசொல்லென்ன, வெண்ணாயிரம்பெண்கள்மிகுக
ற்பை நீக்கினையெனப், பம்புகர்பிணிவோரிரட்டிப்புநீக்கினது பசுஞ்செ
னிமேகவெனப்பரமருடனிவ்வாறுவிளையாடும்பச்சைப்பசுங்கொடியுமை
க்காக்கவே.

அச்சுதனளிப்பனிலமுமதுவேயன்வித்தை யருளுவன்பலபத்திரன்
அலமுதவுவன்சமன்பகடவனர்தமந்நாளதோருதுமுண்டே, மூச்சி
ரவயற்பண்டையினைகொழுவதாக்குவோமெய்ப்புடனிமூத்திறுக்கு, மு
ந்தியவடக்கயிற்றுடன்மற்றுமதன்பர்முன்போயிரந்துகொள்வோம்,
இச்சையுடமதிலையதனையளுகியகந்தனிளைமயொடுமோடுமேயபெ

ன் இனியுழுதுபயிரிடுகென்றுநன்றிதைவிட்டிரக் துன்பறீனமெனவே கச்சு, மூலமாதுமையுரைத்திடும்புத்தியைக்கைக்கொண்டுளத்திலிது நற், காரியமெனக்கருதிமெத்தக்களித்திடுங்கண்ணுறுதலுமைகாக்கவே.

கவுரிகமலாயரணிரந்தசோறிதுவெனக்கமலை மண்கண்டேனெக்கா ளையொன்றேயாற்சன மாடுமேய்த்ததைக் கட்டியைனுரோவெனச்சி ணொருவர்தென்ன, வந்தூதுசென்றகதைசெப்பிலொருபாரதமெனவ சேரொடு திருடினானளைக், கட்டுண்டசெய்திநாமறிவோமென்னச் சையினடமாடினானென்னவவ்வாடலாவ மறியாதோவென, ஆலம தைவன்னானென்ன மண்ணுண்டவதனையறியோமோவென, விவா மொடு மலைமகளுமலர்மகளுமிவ்வாறுவிளையாடுமிவர்கடு ணையாமவிவருபுத்ரமித்திரகளத்திரருடன் மேன்மேலுமிகவாழியே.

நிறையவுளதோ வெளிதோகொளுவோம்
பிறையைமுடிக்கணிந்த பெம்மான்-உறையும்
திருக்காட்டுப்பள்ளி திரிபாவாய்நீயுக்
கிருக்காட்டிப்பள்ளியெமக்கு. (எ)

அடுத்துவருந்தொண்டனுக்கா வந்தகனைத்தாளால்
அடர்ந்ததுவுஞ்சத்தியமேயானால்-யெடுத்ததொரு
மாங்கனிக்காயென்னைமடிபிடித்தமாபாவி
சாங்கனிக்காதித்தன்வரத்தான். (அ)

குடக்கோடுவானெயிறு கொண்டார்க்குச்சோழன்
முடக்கோடுமுன்னமணிவார்க்கு-வடக்கோடு
தேருடையான்றெவ்வுக்குத் தில்லைதோன்மேற்கொள்ள
ஊருடையமென்னுமுலகு. (கூ)

விருத்தம்.

சேய்கொண்டாருங்கமலச் செம்மலுடனேயாவப்
பாய்கொண்டானும்பணியும் பட்டீச்சுரத்தானே
நோய்கொண்டாலுங்கொளலா றுறுவயதாமளவும்
பேயகொண்டாலும்பெண்கொள்ளலாகாதே. (ய)

திட்டையிலேயிருந்து மனத்துறவடைந்த பெரியோர்கணிமலன்று ளோக், கிட்டையிலேதொடுக்குமுத்திபெறுமளவும் பெரியநங்கிடைக் குங்காம, சட்டையிலேமதியங்கிச்சிறுவருக்குமணம்பேசிவிருப்பிக் தாலி, கட்டையிலேதொடுத்து நகெக்கட்டையிலேகிடத்து [illegible] ந்தானே. (யக)

திருந்துதமிழிலக்கணவைர் திணைக்கோவை விருத்தகிரிச் செல்வற் கோதும்,பெருந்தகைமையுடயம்யாம்விடும்போலேவெங்கனூர்ப்பிடாரி காண்கஇரும்புவியுமொருமுருங்கைக்கொம்பொடியாமற்காசநிங்கிரு க்குமீகணம், முருங்கைதனைவேரோடுங்களைந்தனையென்றாக்கணக்கு மு றைநன்றாமோ.

இவர்பிதா.

கயல்வாய்த்தகண்ணியுலகின்றவல்லிபங்காவுனது
செயல்வாய்த்தவம்பற்குமல்லாதவர்க்குஞ்சிரிப்பல்லவோ
இயல்வாய்த்தவெநதைக்கியான்வாய்த்ததுவுமிங்கென்றெணக்கு
வயல்வாய்த்துமனைவாய்த்ததுவைநடர்கள்வாய்த்ததுமே. (௰௩)

முன்னமொருதமிழ்ப்புலவன்றனையுண்டுகண்டசுவை முதிர்ச்சியாலே
தன்னியலேமுழுதுமுரைத்தவையாமுன்னிளைக்கவார்ந்துதடங்காடத்தி
மன்னவனுண்டானெனுமாதலவத்தின்வலிதீர்மண்ணின்மீதே
என்னுடன்வந்தவதருத்தவிளங்கருணைப்பிரகாசனென்னுங்கோவே. ()

நாணியென்பதைநாரியென்றுரைத்திடுநாகையால்
வேணுவானதுவளைந்துபோயபுருந்ததுவென்றாற்
காணலாவதோருருவமெந்நாரியையக்கண்கால்
பூணுவார்மயல்காளையரென்பதும்புதிதோ. (௰௫)

அல்லிமலர்ப்பண்ணவனுமாராய்ந்தறிகவிதை
சொல்லியமிருவரிடைத்தோன்றியயான்-முல்லை
அரும்பிற்பொலியுமணிமுறுவனல்லாய
கரும்பிற்சனுநிகர்த்தேன்காண். (௰௬)

வேலையசுவாமிகள்.

ஆண்டதனுலெனையொவ்வாய்வித்தையினிற்றமையனினு மதிமமெ ன்றேபூண்டவுலகதனிலுள்ளார்புகல்வதுங்கட்டிருந்துமென்பதுமை தானே; காண்டகுகன்மணியேநல்லிளங்கருணைப்பிரகாசக் காளாய்நீ தான் மாண்டனையென்றறிந்திருந்து முயிர்தறித்தோ யானுமிருவந்நே சனே. (௰௭)

சத்திமுத்தப்புலவர்

நாராய்நாராய் தசங்கநாராம
பழம்படுபனையின்கிழங்குபிளந்தன்ன
பவளக்கூர்வாய்ச்செங்கானாராய்
நீயுநின்மனைவியுந்தென்றிசைக்குமரியாடி.

வடதிசைக்கேகுவீராயின்
எம்மூர்ச்சத்திமுத்தவாவியுட்டங்கி
நனைசுவர்க்கூரைக்கனைகுரற்பல்லி
பாடுபார்த்திருக்குமெம்மனைவியைக்கண்டு
எங்கோன்மாறன்வழுதிகூடலில்
ஆடையின்றிவாடையின்மெலிந்து
கையதுகொண்டுமெய்யதுபொத்திக்
காலதுகொண்டுமேலதுதழீஇப்
பேழையுளிருக்கும்பாம்பெனவுயிர்க்கும்
ஏழையாளனைக்கண்டனமெனுமே. (௰௮)

வெறும்புக்கையுமரிதாங்கிள்ளைசோறுமென்வீட்டில்வரும்
எறும்புக்குமாற்பதமில்லைமுன்னாளிருங்கலியாம்
குறும்பகைத்தவிர்த்தகுடிதாங்கியைச்சென்றுகூடியபின்
தெறும்புற்கொள்ளையானைகவளங்கொள்ளாதுற்றெவுட்டியதே. (௰௯)

வரதுங்கபாண்டியன்

அஞ்சலென்றபாதலமுங்கணபணமுங்கங்கணமு
மரைக்கிசைந்தபுலியுடையுமப்புலிச்செஞ்சடையுங்
கஞ்சமலர்ச்சேவடியுங்கனைகழலுஞ்சிலம்புங்
கருணைபொழிதிருமுகமுங்கண்களொருமூன்று
நஞ்சையுண்டமணிமிடறுமுந்நூலுமார்பு
நலந்திகழ்வெண்ணீற்றொளியுமறியாலுமழுவும்
பஞ்சடிச்சிற்றிடையமையாளொப்பனைபாகமுமாய்ப்
பால்வண்ணனுமாத்திருக்கப்பயமுண்டோவெமக்கே. (௨௰)

அவர்மனைவி.

ஆக்கையெனும்புழுக்குரம்பைபனைத்தனையாப்பொருளை
யருளொளியைப்பராபரத்தைக்கப்புறமாமறிவை
யுமறமயிர்முனைக்குமிடமறவெங்கெங்கு
நிறைந்துநின்றமுழுமுதலைநினைவிலெழுஞ்சுடரைப்
பாகியங்கள்செய்தனந்தந்தவக்குறைகண்முடிக்கும்
பழவடியார்தமக்குதவும்பசுந்துணர்கற்பகத்தை
வாக்குமனைவிகற்பகத்தாலளவுபடாவொன்றை
மாசற்றவெறுவெளியைமனவெளியிலடைப்பாம். (௨௧)

ஆகச்செய்யுள்-௨௱௭.

பலபட்டைச்சொக்கநாதப்புலவர்

கின்றுபடியளக்கு நீலக்கொடிகளிரண்
டென்றுமுளவாங்குடந்தையீச்சுரக்-கொன்றுக்
குரைக்குமறையீந்தாரொன்றதனுக்கென்னே
வரைக்குமுறையியாவர். (க)

எடுத்தசனனங்கடொறுமீன்றெடுத்தாய்மார்
கொடுத்தமுலைப்பாலனைத்துங்கூட்டில்-அடுத்தமணிப்
பைந்நாகமணைதுயின்மால்பாலாழியுஞ்சிறிதா
மன்னுசிதம்பரதேவா. (உ)

முக்கணனென்றனைமுன்னோர்மொழிந்திடுவார்
அக்கணற்குள்ளதரைகண்ணே மிக்க
உமையாள்கண்ணொன்றரைமற்றான்வேடன்கண்ணொன்
றமையுமிதனாறென்றறி. (ங)

பாணியிலேபுள்ளிமான்பாகத்தேபச்சைமான்
வேணிதனிலேயோர்வெள்ளைமான்-காணுமலர்ச்
செம்மானுலவுந்திருமறைக்காட்டீசரே
எம்மானுக்கெங்கேயிடம் (ச)

கட்டளைக்கலித்துறை.

வான்பணிந்தாலவனென்பேயுரைக்குமலரிலயன்
தான்பணிந்தாலவன்றன்றலையேசொல்லுந்தாரணியுன்
பான்பணிந்தாலவன்கண்ணேபரிந்துபரிந்துரைக்கும்
நான்பணிந்தாலெனக்கார்சொல்லுவார்சொக்கநாயகற்கே. (ரு)

மெய்க்கேயணியும்பணியேயென்பேமுடிமேற்கிடந்த
கொக்கேவெண்கூன்பிறையேயரைசேர்ந்தகொடுப்புலியே
அக்கேயுமக்குக்கிடைத்தவுபாயங்களாவெமக்குஞ்
சொக்கேசர்பாதத்தைக்கிட்டுமுபாயத்தைச் சொல்லுங்களே. (சா)

தாண்டித்திரியும்விடையேரியோடென்றுதாங்கிப்பிச்சை
வேண்டிக்கலியுககாலந்தள்ளாமல்விரும்பிச்சொக்கர்
ஆண்டித்தொழிலைவிட்டையோமதுரைக்கரசிருந்து
பண்டித்துரைத்தனஞ்செய்தேபிரம்படிபட்டனரே. (எ)

ஆகத்திலேயொருபாதியென்னம்மைக்களித்தருடன்
பாகத்திலேயொன்றுகொண்டாயவண்மற்றைப்பாதியுமுன்
றேகத்திற்பாதியுஞ்சேர்த்தாலிருவருண்டேயவனே
யேகத்திராமலிருப்பாய்க்கைச்சந்தையுமென்னொத்ததுவே (அ)

துணையானமாரிபுவிசையைல்லாம்பெருக்கெடுத்தாலிலையடிக்
கணையானதுபுவியெல்லாமெடுத்துண்ணுங்கைச்சிலைகள்
லணையாகநின்றுபுவியினைத்தாங்குமென்றுசினியான்
பணையார்களஞ்சதைப்பதியார்செயலேயென்பண்ணுவதே. (௯)

மூன்றிலேக்கூப்பிடவோடிவந்தானைமுனரிமலாப்
பொன்றனையேறியிருப்பானைப்பூவியன்னைக்கரும்பைத்
தின்றனையென்றுகல்லாலெறிந்திட்டானைத்திருமதுரை
மன்றனைவீதியிலேயிலங்கானைவணங்குதுமே (௰)

நமக்கின்னெருருவகீரதவெண்மெலாதிகழ்க்குங்
குமக்கொங்கைபாகத்துக்கொச்சையுள்ளீர்கொடுங்கோளரவிற்
கிடைக்கும்பிறையையழித்தாலதற்குமிருப்பதியோ
முமக்குந்தலைச்சுமைபோமெங்கண்மாதுயிர்பெறுமே. (௰௧)

ஆனையுரித்துமதனைப்பார்த்திட்டடியும்பட்டு
மானமழிக்கவிருந்தேதிரிந்தமதுரைச்சொக்கர்.
ஞானமிகப்பெற்றுவாழ்வதெல்லாஞ்சொக்கநாயகிபான்
பானைபிடித்தமுகூர்த்தத்திறல்வந்தபாக்கியமே. (௰௨)

ஆய்முத்துப்பந்தரின்மெல்லணைமீதுன்னருகிருந்து
நீமுத்தந்தாவென்றவர்கொஞ்சும்வேளைநினைத்தணித்தம்
வேய்முத்தமோடென்குறைகளெல்லாமெல்லமெல்லச்சொன்னால்
வாய்முத்தந்தந்திடுமோநெல்வேலிவடிவன்னையே. (௰௩)

குதியானமனையுதைத்துள்ளங்காலினிற்கூனிமிர
மதியாகந்தெய்த்தவிலங்கேசன்மாமுடிபத்துநக
நுதியான்மிதித்துமுயலகன்மேனிநுதுங்கவின்று
மிதியாநின்றலருளெங்கேசொக்கேசர்தம்மெல்லடிக்கே. (௰௪)

மண்ணென்றமண்டலமெல்லாம்புரக்கும்வழுதிசெய்துந்
தண்ணென்றநெஞ்சந்தரித்திலனேதனுவேடனெச்சில்
உண்ணென்றபோதுண்டவர்சொக்கர்பாதியுடலம்மைப்
பெண்ணென்றறிந்துமடித்தானெவ்வாறுபிறம்புகொண்டே. (௰௫)

இன்றொருக்கவேண்டுமெவ்வாறொருக்குமோவெழிற்சேர்களந்தைக்
குன்றொருக்குங்கோபுரமொக்குமகக்குன்றதுபோல்
அன்றொருக்கவேண்டுமென்னல்வினைதீவினையாமிரண்டும்
வன்றொன்றுக்குமோவினித்தென்களந்தைக்காடவராயன்பெறவே. ௰௬

மாதாமபடியுண்டுமெய்சிவந்தான்குழல்கைத்திசைத்துச்
சேதாம்பலங்கனிவாய்சிவந்தான்செம்மலர்த்திருவின்
குதாந்தனைத்தாஞ்சிவந்தானவர்துதிசெய்ன்று
பாதாம்புயஞ்சிவந்தான்மல்லைப்பல்லவனே ௰௭

பாடுகதமிழ்க்குச்சிவந்தெழுந்தான்மல்லைப்பல்லவர்கோன்
காடுஞ்செடியுந்திரியாதிரட்டைக்கடுக்கன்செய்து
போடும்பொழுதென்னபூட்டகமாவற்பப்புல்லைறைக்கொண்
டாடும்பொழுதிருகண்ணத்திலேயின்றடிக்கின்றதே ௰௮

கான்றெண்டனிட்டகணக்குழலாளையென்கண்மணியை
தேன்றொண்டைவாச்சியைத்தென்கூடல்வாழ்சிறுபெண்பிள்ளையை
யான்றெண்டனிட்டபொழுதேயிடமென்னைக்குமடி
என்றெண்டனிட்டவிண்ணப்பமென்றோலையெழுதுவனே. ௰௯

மற்றொருவரைக்கண்டதன்போசத்தியவாசகராய்
உற்றோர்கழஞ்சுவெண்ணெய்க்கீன்றதாய்க்கொருகோடிபொய்கள்
சொற்றொனுந்தாமுமலர்சாட்சியென்றுசொன்னேனுமல்லால்
கற்றோர்கள்வயமின்கண்செய்யுங்கண்பொய்மின்களந்தியிலே ௨௰

அண்டத்தமரருமாயனும்வேதனுமாதனரும்
பண்டெடுத்தனைதவஞ்செய்தனநேரமணைப்பந்தலிலே
துண்டப்பிறையணிசொக்கர்கைத்தாலிக்குநீதுணிந்து
கண்டத்தைநீட்டினையேகூடல்வாழுங்கயற்கண்ணியே ௨௧

அற்பின்றதாயென்றுனைப்பணிந்தாலென்னவதியெல்லாம்
பொற்பின்றபூதெண்மபோற்குதித்தாய்புகழ்க்கடலில்வாழ்
கற்பின்றகட்டிக்கரும்பேயுனக்குக்கன்னெஞ்சுதான்
வெற்பின்றவாசனையோவுள்ளவாறுவிளம்பெனக்கே. ௨௨

பேயல்லவோவொருவேளைவாக்துபேசிடுங்கல்
லாயல்லவோகின்மனங்கெட்டியானதுமற்புதந்தான்
நீயல்லவோமதுரேசர்பங்குற்றவனியெனக்குத்
தாயல்லவோபிள்ளைதானல்லவோசிவசமபவியே, ௨௩

பண்டோதரியபறைபாடுங்கூடர்பசுங்கிளியைப்
கண்டோதினேனென்கவலையெல்லாமினிக்காலன்றிண்டு
முண்டோதிவந்திடுமேயோதமமைகோபின்முன்னேதிரியும்
குண்டோதரன்கண்டுகொண்டாற்றுடைதட்டிக்கொள்ளுவனே. (௨௪)

செகதூதாவெனவெனவந்தாதெனளமுதேதென்கைலையெனு
நகத்தார்பணியுங்கயற்கணம்மேநின்னயனத்தினால்
முகத்தான்கருநிறங்கொண்டமையாலும்விளங்குதிரு
மிகத்தாமறைக்கொருவண்டானதுமுத்துமூக்குத்தியே. (௨௫)

செகமதின்மிக்கமதுரையின்மாணிக்கஞ்செட்டியதாய்
முகமதிரத்தினம்விற்றசொக்கேசரைமேவியன்பாய்
சுகமதிதந்தெனையாள்கயர்கண்ணிநின்சுந்தரமா
முகமதியீன்றகதிர்மணியோமுத்துமூக்குத்தியே. (௨௬)

பொன்னேமலையத்துசனகியபுயலீன்றெடுத்த
மின்னேயுனதுதவனத்தையெவணமதியமெனத்
தன்னேயொத்தாலொருதாரகையானதுதான்விரும்பி
முன்னேகிடந்தினம்பார்க்கின்றதோமுத்துமூக்குத்தியே. (௨௭)

வடிகொசெந்தமிழ்க்கூடலில்வாழ்சொக்கர்வந்திதரும்
பிடிகொண்டபிட்டுக்குமண்ணைசுமந்துபெருமநரக்
கொடிகொண்டவெற்றித்துறைப்பாண்டியன்கைக்கொடும்பிரம்பால்
அடிகொண்டபோதிலடியாரவர்பொன்னடிகொண்டதே. (௨௮)

அக்குவடம்புனையானந்தவெள்ளத்தையங்கயற்கண்
பக்கத்திருந்தபவளாசலத்தைப்பழம்பொருளை
முக்கட்கனியைக்கடம்பாடவிக்கண்முளைத்தெழுந்த
கொக்கைக்கண்டாலன்றித்தீராதுநெஞ்சிற்றுயரங்களே. (௨௯)

பொன்போலும்பிராட்டியைச்சேவிக்கப்போம்பொழுதில்
என்பால்வரவுமெதிர்நின்றுபேசவுமென்றலைமேல்
தன்பாதஞ்சூட்டவுங்கேட்டதெல்லாந்தந்தருவுமே
அன்பாகவந்திடுமாள்கலிகாலமென்றட்சுவளே. (௩௰)

உரையேனும்பேரையுணரேன்சீரையுனக்கருதிக்
கரையேனெவ்வாறுகடப்பேன்வினையைகடந்தகுண
வரையேயருட்பெருவாரிதியேமதுராபுரிக்குத்
துரையேயழகியசொக்கேசதமிழ்தந்தசுந்தரமே. (௩௧)

மூக்கட்பாரபனைசொக்கப்பிரானெனுமுன்னவனோ
டொக்கச்சிவந்தகயற்கண்ணிலங்கிதியுற்றுமிகச்
செக்கச்சிவந்தபொற்றாமரைப்பாததெரிசனைக்கே
பக்கத்தடுத்தவாசொக்கத்தினையெட்டிப்பார்ப்பவரே. ௩௨

மட்டார்குழலங்கயற்கண்ணம்மையிம்மட்டென்றுதொகைக்
கெட்டாதனதுதுயர்நின்பாற்சொல்லியேசலிக்க
ஒட்டாரநீசெய்யலாகாதுபாருன்னடிமைதன்னை
நட்டாற்றிற்கைவிட்டிடாதேபழிவெகுநாணிற்குமே. ௩௩

விரித்தான்சடையைமகாமேருவாசுகிவில்லைவிட்டுச்
சிரித்தான்புரத்தையெரித்தான்பாகுருதேசிகன்முன்
உரித்தான்கரியையுடுத்தான்கிரண்டத்துள்ளுலகும்
பரித்தான்மதுரைதரித்தான்சவுந்தரபாண்டியனே. ௩௪

மைக்காற்குழல்பெண்வடிவாளைத்தென்னவன்மாமகளை
அக்காளையோன்பங்கிலாத்தாளைமாறங்கையானவளைத்
திக்கார்தொழுங்கயற்கண்ணாளையோர்தினஞ்சேவைசெய்தால்
எக்காலமுமவர்சொர்க்காதிபோகத்திருப்பவரே. ௩௫

வண்டிட்டகூந்தலும்வாரிட்டகொங்கைவளைகளுங்கற்
கண்டிட்டசொல்லுங்கயற்கண்ணியபாகமுங்கைதொழுதேன்
தண்டிட்டடிக்குமறலிவந்தாற்சன்னையிட்டுநகைந்
துண்டிட்டுவாசிறுபிள்ளாயென்றூருக்கனுப்பவனே. ௩௬

பொன்னேபொருந்தற்புதமேபொலிந்தமென்பூந்திருவே
தென்னேசிறந்தசெந்தேனேதிருந்தருட்சின்மயமே
அன்னேயமுதேயருளேயமரர்க்கரும்பொருளே
மின்னேவியன்சுடரேமதுராபுரிமீனம்மையே. ௩௭

கேட்டதுமில்லைகொடுப்பாருமில்லைதிரத்துழவில்
பூட்டாருமில்லையிதெல்லாமெம்பாலில்லைபூரணவரங்
கேட்டேனதற்குப்பறிதில்லையேயினிக்கேட்கவுநான்
மாட்டேனுன்மேற்பழிபோட்டேன்மதுரைமனோன்மணியே. ௩௮

உள்ளக்கவலையெலாம்விள்ளும்போதுனதுமனம்
எள்ளத்தனையிரங்காதிருந்தாயெளியேனினிமேல்
தள்ளப்புரத்தினிலென்றாலும்போவதுதானிலைப்பொன்
வள்ளத்தமுதுண்ணுங்கிளனாய்கடம்பவனவல்லியே. ௩௯

எப்படியெப்படிச்சொன்னானுங்காணிரங்கேனெனவே
அப்படியப்படிநீயிருக்கின்றவதிசயத்தை
இப்படியிப்படியென்றுகிலுமெனக்கேதெரியச்
செப்படிசெப்படியம்மாமதுரைச்சிவானந்தியே. சய

செப்பத்திலுன்னைத்தொழுவாயிரங்கண்ணுஞ்செல்லுபொல்லேன்
தப்பத்தவறத்தொழுதாலுஞ்சொக்கர்தடம்புயத்துக்
கொப்பத்திரண்டகொங்காயுன்னவயவமொன்றுக்கொன்று
முப்பத்திரண்டுகண்வேண்டுகண்டாயென்முகத்தினுக்கே. சக

துடியார்கரத்துமதுரேசரேயும்மைத்துள்ளியசேற்
கொடியானடித்ததும்குற்றமன்றேகுழைக்கோதையிவள்
அடியாளென்றேசுட்டபிட்டையெல்லாமள்ளியள்ளித்தின்று
வடியாநதியிற்கரைத்துவிட்டீரவள்வல்வினையே. சஉ

காஞ்சொன்னகண்டதென்காளோதொடுத்தகவிக்கெவர்கள்
உரஞ்சொன்னதோவந்திருத்ததிவ்வேளையுதவுனக்கே
பரஞ்சொன்னேனின்னமபராமுகமேதிதுபத்துலட்சம்
தரஞ்சொன்னதாயெண்ணுவாய்சிவகாமசவுந்தரியே. சங

ஒருபாதிமால்கௌமற்றொருபாதியுமையவள்கொண்
டிருபாதியாலுமிறந்தான்புராரியிருநிதியோ
பெருவாரிதியிற்பிறைவானிற்சர்பம்பிலத்திற்கப்ப
தருவரனபோஜகொடையுன்கையோடெண்கைதந்தனனே. சச

பாலனைப்பழித்தல்.

அரும்பாலகாமுனர்பூமணஞ்சொற்பொருளாகமுயிர்
கரும்பாஞ்சுவையெள்ளுமெண்ணெயும்போலொத்தகாதலரைப்
பெரும்பாலிநல்லன்னங்கங்காசலத்தைப்பிரிப்பதுபோல்
கரும்பாம்புலவாயமனலெசக்கெனத்தோன்றினையே. சரு

அரும்பாக்கியக்கொங்கைபாலாக்கியவுங்களப்பனெஞ்சை
இரும்பாக்கியென்னெஞ்சைப்பித்தனையாக்கியவேந்திழையைக்
கரும்பாக்கியென்னையும்வேம்பாக்கியிவ்வண்ணங்கண்டனையே
பேரும்பாக்கியமல்லவோமகனேயுனைப்பெற்றதுவே. சசு

கலவிமேற்பிரிதல்.

விண்ணுக்குமாமதிகாயவெங்காமவெரிகொளுந்தப்
பண்ணுக்குமாமொழிமாதங்கமாம்பஞ்சுதியம்போம்
கண்ணுக்குமூக்குச்செவியாக்கையற்றகடத்திலங்கம்
பண்ணுக்குவார்தமைப்போலோதிவரும்பிரிபவரே. சஎ

உனக்கின்றியான்செய்தகுற்றமொன்றில்லையுனைப்பிரிந்தால்
வனக்குன்றிலேறிவிழவரியேன்வண்மைசேர்மயிலே
எனக்கென்றுவட்டமிட்டண்ணாந்துவிம்மியிருக்குமுன்றன்
தனக்குன்றிலேறிவிழுவேனின்னல்குற்றதடாகத்திலே. ௪௮

கண்ணாம்புதீட்டநல்லாள்காட்டமோதிரஞ்சூட்டமலர்க்
கண்ணாரைக்கூட்டவிரனன்கிருக்கக்கதிர்க்கம்பிபோல்
எண்ணாடிவிரற்கேதாமூலோபருக்கேதுகண்டாய்
கண்ணார்நுதலண்ணல்சேய்வணிகர்செந்தில்காத்தவனே. ௪௯

நிணம்போதத்தள்ளிப்பெரும்பூதம்போலப்பின்னேற்றுசெத்த
பிணம்போற்கிடந்துபுரளுவர்காண்பிறர்க்கீட்டிவைத்த
பணம்போனபின்புவிவேகமுண்டாகுமப்பஞ்சைகள்வங்
கணம்போதும்போதுங்கறுப்பாதென்மாவையிற்காவலனே. ௫௰

ஏவைக்குங்கூன்சிலைதொட்டானனங்கனிருவிசும்பில்
தீவைக்குந்திங்கட்குடையெடுத்தான்றென்றற்றேற்குகைத்தான்
காவைக்குங்கண்மணிகஸ்தூரியீன்றகறுப்பன்வரை
மாவைக்கும்பாவைக்கும்பூவைக்கும்போதுவடுவைக்குமே. ௫௧

பொன்னாகத்தார்பணிமாயோன்கரந்தைப்பொருப்பில்வரும்
மின்னனமுகங்கண்டனஞ்சாயல்போற்பெறவேண்டியன்றோ
வந்நாடகமலர்கடன்மேருவணிமயிலும்
தன்னாலயனரிசங்கரன்வேலைத்தாங்கியதே ௫௨

குண்டைக்கொருத்தனைக்கூத்தாடும்பித்தனைக்குண்டுணியைக்
கண்டக்கருப்பனைப்பிள்ளையைத்தின்னியைக்காணவயன்
மண்டைக்கரத்தனைக்கண்ணப்பனெச்சிலைவாரியுண்ட
பண்டைப்பரயனைபோதேவனென்றுபகருவதே. ௫௩

அந்தங்கரும்பள்ளிபாசாங்குசத்திகண்ணம்படைச்சி
கைந்தம்விடைச்சிகுறத்திக்குமாகுநவில்வலைச்சி
சந்தம்புகழூக்கச்சிபாம்பனையோனுக்குத்தம்கச்சியாம்
இந்தப்பரச்சியையோசிவகாமியென்றேத்துவதே. ௫௪

நிலமேழளந்தழிநெடுமால்பணியுநிமலர்பொன்னம்
பலமேவுதில்லைப்பதிநடராயர்பனிவரையில்
கலமேதிடிங்கலமேசங்கமேநற்கயலினமே
சலமேசலஞ்சலமேயென்றுதீருமென்சஞ்சலமே. ௫

பொட்டைக்கயம்பிடியென்றன்மதனுயிர்ப்பூவையுமா
காடக்கூறுஞ்சற்றுநீக்குவில்லேனாலாத்தான்வணக்கா
முட்டைக்கவுடக்கெடுமன்னாவெற்றிமூடிமிக்கும்
காட்டக்கனிற்றன்னைவேல்வல்லமாநகர்காளத்தியே ௫௮

கைய்யாருவாதிலைப்பெற்றோன்புலவர்க்குற்றோரிலையாம்
செவியாரக்கேட்டவருணர்வானகோசகாலசெந்தமிழ்க்கு
நய்யாவருகமைவநிலாண்பதியவனுரலாலிலவேல்
புய்யாருமன்னுக்குவெள்ளைபலமாமகதப்பூங்கொடிக்கே, ௫௯

சோரநவேடன்செருப்பாலடிக்கவுந்தீண்டவுந்தன்
நீர்வாயிழவுமூச்சிட்டம்போடவுநீண்டவிலை
நாராலடிக்கவுங்கண்லுகிரந்துமபவுந்தாய்தமக்காள்
ஆராலிதுமில்லையோதிருக்காளத்தியப்பனுக்கே. ௬௰

ஒட்டாகவொட்டியுங்காற்பொன்னின்காப்பொன்னுபாயமதாய்த்
தெட்ட இராண்பணிசெய்யாதிரான்செம்பொன்மேருவினை
கட்டாகக்கட்டிக்கவிகைவராரிறைகாட்டவல்ல
துட்டாநுக்கஞ்சியல்லோவணிக்குள்சிவன்சர்ப்பத்தையே. ௬௧

நாட்டிசேர்பூந்தொடர்பன்மோகனைக்காற்றிலியகம்
பாராட்டநாலியானலவேரபகமென்குழலி
தாராட்டவுஞ்சங்கிற்பாலபிள்ளைகட்டித்தடவிமஞ்சன்
சீராட்டுமையிடப்போமோகனைக்குள்ளாமோசரமே. ௬௨

விருத்தம்.

மட்டாருக்கென்கனக்கைதப்படிக்காசனுரைத்ததமிழ்வாரந்தவேட்டைப், பட்டாலேசூழ்ந்தானுரோவுலகும்பரிமளிக்கும் பரிந்தவேட்டைத், தொட்டானுங்கைமணக்குஞ்சொன்னாலு வாய்மணக்குந்துய்யசேற்றில, நட்டாலுந்தமிழ்ப்பயிராய்விளைந்திடுமேபாண்டிவிட்டபயிர்நாதனே. ௬௩

வெண்பா.

ஆலெக்கேயக்கேயரும்பாவையார்க்குயிலும்
மாவெங்கேயங்கேமலர்மடந்தை-கோலஞ்சேர்
செங்கேதகைமணக்குஞ்செக்குன்றைபூரனெங்கே
அங்கோயிரவலசெல்லாம். ௬௪

ஊரைச்சுடுமோவுலகந்தனைச்சுடுமோ
ஆரைச்சுடுமோவதியேனை-சேரே

பொருப்புடையானுமைப்பூணையிசேர்த்த
நெருப்புடையானையினை, ௧௩

கற்றோரணிவிதிகண்ணுங்கலைக்கானந்தி
சற்றோர்தமக்கணிக்கும்பகைவோகை-மற்றோர்கை
வேற்கைபகைகைபுகைவெட்கைபகைக்கை
காக்கையமுகைவிழுகை. ௧௪

போகநீபோர்புனல்பூழுழுக்கும்பொன்னாசி
விகையாயக்கதிரோர்விச்சேறும்-போகமென்மேல
வ டதிலலென்னைறமைபாரக்குடையாதி
ழுட்டக்கவிழ்த்துவிடுமாம் ௧௫

காலையாவிருந்தகழுநீருடன்கலந்தால்
மாலையாவித்தயக்காதேரபாவைப்
பழிவின்றமென்மூலைப்பாண்டியனூருனா
அழிக்கின்றமந்தன்னேறைது. ௧௬

பாண்டியனார்-கூடல்-அது-புனைந்தீ.

ஆக-செய்யுள் ௰௬.

பொய்யாமொழிப்புலவர்

வாய்த்தவர்பரமாகாளியம்மையே
ஆய்த்தமணிலணிவரைவிற்-காய்த்த
கதிரையானத்தின்னுங்காளிக்கோதும்
குதிரையானைக்கொண்டுபோ. ௧

இவருபாத்தியாயர்.

பொதியிலக்கதியனுப்பொய்யாமொழியாய்த்
திதைவின்புலவர்சிகாமணியாய்த்-துதிசேருஞ்
செங்காட்டக்கோட்டத்துறையூரோர்தலத்தில்
தங்காட்டக்கொண்டிருப்பாய்தான். ௨

அகவல்.

வாழிசோழனென்வாய்மொழிகேண்மோ
ஊழிநீவதியாளினைவிணையிற்
கட்டிளங்கனையைவன்பெறுசேனை
எனறதியகோவிசெந்ததுவிலமொரக்

சொல்லக்கிடமினெனக்கிடந்தருகெனச்
சொல்லியநண்பன்றனிச்செல்பவனே
நானுமேகுவனற்றுணையவர்க்கே. ௩

வெண்பா.

அன்றுநீசெல்லக்கிடவென்றாயாயிழையோ
டின்றுநீவானுலகமேறினாய்-மன்றல்கமழ்
மானேக்கும்வேல்விழியார்மாரனேகண்டியீர்
சினக்காசெல்லக்கிட. ௪

பூவேந்தர்முன்போற்புரப்பாரிலையெனினும்
பாவேந்தருண்டென்னும்பான்மையாற்-கோவேந்தன்
மாறனறியமதுராபுரித்தமிழோர்
வீறணையேசற்றேமித. ௫

உங்களிலேயாரொருவனெவ்வுவனேவெவ்வேனே
திங்கட்குலனறியச்செப்புங்கள்-சங்கத்தீர்
பாடுகின்றமுத்தமிழ்க்கென்னைந்தமிழுமொக்குமோ
ஏடெழுதாரேரெழுவீரின்று. ௬

பொன்போலுங்கள்ளிப்பொறிபறக்குங்கானலிலே
என்பேதைசெல்லற்கியந்தனளே-மின்போலும்
மானவேன்முட்டைக்குமாறாயதெவ்வர்போங்
கானவேன்முட்டைக்குங்காடு. ௭

முருககக்கடவுள்.

விழுந்ததுளியந்தரத்தேவேமென்றும்வீழின்
எழுந்துசுடர்சுடுமென்றேங்கிச்-செழுங்கொண்டல்
பொய்யாதகானகத்திற்பொம்வலையுஞ்சென்றனனே
பொய்யாமொழிப்புகைஞர்போல். ௮

ஔவையார்.

ஐம்பொருளுநாற்பொருளுமுப்பொருளும்பெய்தமைத்த
செம்பொருளையெம்மறைக்குஞ்சேட்பொருளைத்-தணகுருகூர்ச்
சேய்மொழியதென்பர்சிலரியானிவ்வுலகில்
தாய்மொழியதென்மேன்றகைத்து. ௯

சேய்மொழியோதாய்மொழியோசெப்பலிரண்டுமென்றே
வாய்மொழியையாருமறையென்பர்-வாய்மொழிபோல்
ஆய்மொழிகள்சாலவுளவெனினுமம்மொழியுஞ்
சாய்மொழியவென்மேன்றகைந்து. ௰

கொங்குதேர்வாழ்க்கையஞ்சிறைத்தும்பி
காமஞ்செப்பாதுகண்டதுமொழிமோ
பயிலியதுகெழீஇயநட்பின்
மயிலிய
செறியெயிற்றறிவைகூந்தலின்
நறியமுளவோநீயறியும்பூவே. ௰௧

அகவல்.

மதிமலிபுரிசைமாடக்கூடற்
பதிமிசைநிலவும்பானிறவரிச்சிற
கன்னம்பயில்பொழிலாலவாயின்
மன்னியசிவன்யான்மொழிந்திடுமாற்றம்
பருவக்கொண்மூப்படியெனப்பாவலர்க்
கொருமையினுரிமையினுதவியணிதிகழ்
குருமாமணிதிகழ்குலவியருடைக்கீழ்ச்
செருமாவுகைக்குஞ்சேரலன்காண்க
பண்பால்யாழ்பயில்பாணபத்திரன்
தன்போலென்பாவன்பன்றன்பால்
காண்பதுகருதிப்போந்தனன்
மாண்பொருள்கொடுத்துவரவிடுப்பதுவே. ௰௨

வெண்பா.

அங்கம்வளர்க்கவரிவாளினெய்தடவிப்
பங்கப்படவிரண்டுகால்பரப்பிச்-சங்கதனைக்
கீர்கீரென்றுவறுக்குங்கீரனோவென்கவியைப்
பாரிற்பழுதென்பவன். ௰௩

நக்கீரர்.

சங்கறுப்பதெங்கள்குலஞ்சங்கரர்க்கங்கேதுகுலம்
பங்கமுறைச்சொன்னாற்பழுதாமோ-சங்கை
அரிந்துண்டுவாழ்வோமரனாரைப்போல
இரந்துண்டுவாழ்வோமினி. ௨௰

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி.

கடியுண்டநெடுவானைகராவிற்றப்பிக்
கயத்துக்குளடங்காமல்விசும்பிற்சாய
அடிப்புவுண்டவுயர்தெங்கின்பழத்தாற்பூகம்
அலையுண்குலைசிதறுமானாடா

படியுண்டபெருமாளைப்பசிக்குப்பாடிப்
பதம்பெற்றபெருமானைத்தமிழென்பெற்ற
கொடியென்றுநின்பலவீக்கெதிரேசென்று
கும்பிட்டாளுயிர்சொன்னுங்கொடுவந்தானே ௰௫

திருமங்கையாழ்வார்.

வருக்கைநறுங்கனிசிதறிச்செந்தேன்பொங்கி
மடுக்கரையிற்குளக்கரையின்மதிலோடப்
பெருக்கெடுத்துவண்டோலஞ்செயபுங்காழிப்
பிள்ளையார்சம்பந்தப்பெருமான்கேளீர்
அருட்குலவுமயிலைதனிலனலாற்வெந்த
விவ்வையுமோர்பெண்ணுக்கவியல்புதானே. ௰௬

சேமக்குருகையோசெய்யதிருப்பாற்கடலோ
நாமப்பாரரங்குசனோநாரணனோதர்மம்
துளவோவகுளமோதோளிரண்டோநான்கோ
உளவோபெருமானுக்கு ௰௭

சங்கத்தார் அகவல்.

சாலிஞாயிறுகடுங்கதிர்பாய்ப்பி
வேலியுங்குளனும்வெகுபடச்சுவறித்
தந்தைதாய்மக்கள்முகம்பாராமல்
வெந்தசாகமும்வெவ்வேறருந்திக்
குணமுடனுறுங்கொடுத்துறவாண்ட
கனவன்னமகளிர்கண்பாரமற்
பழுத்தவுடலம்பனையுறவற்று
விழித்தவிழிகெடலாம்வேற்றாதுவிழியா. ௰௮

அறவுரையன்றிமறவுரைபெருகி
உறவுறமொழிக்குழிகாலத்தில்
தாயிலார்க்குத்தாயேயாகியும்
இந்தமாநிலத்திக்கணமே
வந்துதோன்றியமாநிதிக்கிவன்
நிலஞ்சேரிவேலோலானுள்
ஆளஞ்சேரியின்றசடையன் ௰௯

பிறக்கும்பிறர்கேடுநினையான்
பிறர்பொருள்வவ்வான்
மறந்தும்போகான்வாய்மையுங்குன்றான்
இறந்துபோகாதெம்மைநீக்காத்தான்
வருந்தவேண்டாம்வழுதி
இருந்தனமிருந்தனமிடர்கொடுத்தனனே. ௰௯

திருமழிசையார்.

கணிகண்ணன்போகின்றான் காமருபூங்கச்சி
மணிவண்ணாநீகிடக்கவேண்டா-துணிவுடனே
செந்நாப்புலவன்யான் செல்கின்றேனீயுமுன்றன்
பைந்நாகப்பாய்சுருட்டிக்கொள். உ௰

ஆகசெய்யுள் ௨௰.

சொக்கநாதப்புலவர்

விருத்தம்.

சீர்கருத்தமுதிப்பாத்தான்கலசதாரிபூபனருள்சேயாவென்று
மோர்கறுப்புமில்லாததொண்டைவளநாட்டிருக்குமுசிதவேளே
ஆர்கறுப்பனென்றுசொல்லியழைத்தாலுமானன்னையன்பிறப்பே [மே
பேர்கறுப்பனிதந்தவிப்பன்சீர்த்தியினால்வெளிப்பனெனப் பேசலாமே

பின்னைவயதினிற்கல்விகற்றோம்பின்பு
பெரியோரவாகனமும்பெற்றோம்பூமி
உள்ளளவுங்கீர்த்திகிருத்திக்கொண்டோம்
ஒருகுறையுமில்லையினியுரைப்பக்கேண்மோ
தெள்ளிலகுசிதம்பரத்தைத்தெரிசித்தோம்பின்
சேர்கருங்கட்டகட்டளைநகைத்தெய்வயானை
வள்ளிபுணர்சிவப்பனையுந்துதித்தோமெங்கள்
மாவைவளர்கருப்பனுன்னைவாழ்த்தினோமே. உ

எலஸப்பனம்மையப்பன்றருதிருவேங்கடராமனெழிற்சீராமன்,
வல்லக்கொண்டமனுடனேமாதை வெங்கடேசனைப்போல்வரிசைதந்
தான்செல்லத்தம்பியருடனே மாவையில்வைசில்வான் கருப்பன்னை
ன்றெருவிதிக்கே,பல்லுக்குத்தான்சுமந் தானதுகமெக்கோ ராசிசு
பொன்பரிசுதானே. ௩

மெய்யிலேயொருபாதியுமைக்களித்தசெங்காட்டுவிமலனாரே, மையிலேதோய்ந்தவிழிச்சந்தனமான்றலைக்கறியைவளமாயாவி, நெய்யிலேதான்சமைத்துக் கொடுதிருந்தும் படைத்திருந்துநீர்தானின்று கையிலேமழுவெடுத்தாற்பொய்யாமோபிள்ளைகொன்றகளவுதானே. ௬

துப்பரையுமரகதத்தின்கொழுந்தரையுமொன்றாகத்தலக்குமெய்தா செப்பரியபுலியதளைத்தரிக்குமுத்தாபதியிற்சிவனேநீதான், அப்பரையும்விழுங்கியொருபிள்ளையுந் தின்றுற்றமலையோவின்னுங்கப்பரையுங்கையுமாயபுறப்பட்டாய்கலலதிருக்காட்சிதானே. ௭

அடிபட்டீர்கல்லாலுமெறிபட்டீரத்தனைக்குமாளாயந்தப்,படிபட்டும்போதாமலுதைப்பட்டீரிப்படியும்படுவாருண்டோ, முடிபட்டசடையுடையீர்க்கழுக்குன்றீர்முதற்கோணன்முட்டகோண, விடிபட்டும்பொறுத்திருந்தீர்சிவசிவாவுமைத்தெய்வமென்னலாமே. ௮

செல்லாரும்பொழில்புடைசூழ்புலியூ ரம்பலவாணதேவாவுமைக்,கல்லாலும்வில்லாலுஞ்செருப்பாலும்பிரம்பாலுங்கடிந்துசாடும் எல்ல நலலவரென்றெண்ணியருளீந்ததென்னவிகழ்ச்சியொன்றுஞ் சொலலாமன்மலரால் விட்டெறிந்த வனைக்காய்ந்ததென் னசொல்லுவீரே. ௯

நல்லாளையிடமருவுந்தியாகையாவுந்திடத்தினியாயங்காணுங்கல்லாலேயெறிந்தோற்குஞ் செருப்படியாலுதைத்த தோற்குங்கடிந்து போரில், வில்லாலேயடித்தோலுக்குங்கொடுத்தீரே யல்லாமல்விழிநீர்சோர,எல்லாமுன்செயலென்றேயிருப்போருக்கியாதேனுமீகிலீரே. ௧௦

பண்காணுந்தமிழ்ப்புலவிரினத்தோடேயிளஞ்சேரும்பரிசேபோலத், தண்காவிமலர்த்தடஞ்சூழ்காவிரிநாட்டொருபுதுமைசாற்றக்கேளீர் கண்காணமாயனமேல்வெண்காடைவீறிருக்கண்டோமந்தவெண்காடையிடப் புறத்தேபச்சையன்னங்கலந்திருக்கும் விதங்கண்டோம். ௧௧

இந்திரன்கலையாயென்மருங்கிருந்தானக்கனியுதரம்விட்டகலான் எமனென்னைக்கருதானாமெனைக்கருதி நிருதிவந்தென்னையென்செய்

நான்அங்கமாம் வருணனிருகண்விட்ட கலானகதநிலின் மக்களும் யானும்,மலைமதாகுமமுதினைக்கொள்வோம் யாரெமக்குஈருலகிற்,சந்ததமிந்தவரிசையைப்பெற்றுதரித்திராசனைவணங்கித், தலைசெயுமெம்மைமிலைசெயாற்கீர்த்திச்சாளுவகோப்பையனுதவும்மந்தரபுயசதான்றிப்பையராயன்மகிழ்வொடுவிலையிலாவனமேறுனை, வாகிறூற்குபோறுச்சினவனேமாசிலீசானபூபதியே. ௰

வண்டிகிண்டியதொங்கலோதிகுணக்கெழுந்திடுமணிலமோ
மன்னுநூபுரமோபயோதரமுருவானவர்கணிகையோ
அண்டர்பூபதிவனிதையோமுகமமுதவாயிதழ் தும்பியோ
அரிகையாயுதமோபிறந்திடமன்னமென்னவுலாவுவீர்
கொண்டநண்புமுதாரமுந்தவரூதகோகனகானனன்
குத்திபல்லவராயமெருகுறளதிப்பையனவரையின்மேல்
துண்டவெண்பிறைவேணிகச்சிலைநாணெனப்புகலாவிடின்
தூரமோவதிபாரமோவொருசேரனுக்குருதொங்கலே. ௰௧

குணகெழுந்திடுமணிலம் கீழ்காற்று-கொண்டல்- மேகம்-நூபுரம் சிலம்பு-மலை கொங்கை) (வானவர்கணிகை-அரம்பை- வாழைபுதாளை) அண்டர்பூபதி-வனிதை-சசி சந்திரன்-முகம்-தும்பிவண்டு தேன்-இதழ்- அரிகையாயுதம- ஆழிதிருப்பாற்கடல் துண்டவெண்பிறைசூடிகைச்சிலைநாண்-ஆதிசேடன் வாசுகி-என்றுவிடன்) சேரன்-தொங்கல பனை)மடலேறுவேனென்பதுகருத்து)

சந்திரனுக்குடலூனந்தனகனுக்கோர்கண்ணூனந்தருவினீழல்
இந்திரற்கோபக்குறியாமியமனுக்கோபுழுக்காலசமிரவியினற (ராயிவை
யைந்தனுக்கோநாண்முடமாய்வனசனுக்கோர் தலைகுறையாய்வாழ்ன
யந்தமுளமாணிடரைவிதிவிடுமோவாலவாய்ப்பதியுளானே. (௰௨)

கட்டளைக்கலித்துறை.

அட்டாவதானமுந்தொல்காப்பியமுகப்பொருளும்
தொட்டாதிதொட்டப்ரபந்தமெல்லாநமமைச்சொல்லிசொல்லி
ஓட்டாரங்கட்டிநம்பல்லுக்குக்கொம்பையொடித்தெறிந்த
தட்டாரப்பையலரிகரபுத்ரனைச்சண்ணினனே. ௰௩

பண்டனைப்பண்டனைசெய்துபெம்மானைப்பணிவரைக்கோ
தண்டனைத்தண்டனைசெய்யுமுத்தண்டனைத்தண்டனைமு
தண்டனையண்டர்தொழுந்திருமாற்பேறமர்ந்தணிந்
தண்டனைக்கண்டனையாயினெஞ்சேமுத்திகண்டனையே. ௰௪

துளைபடுமாமரமோரேழுமெய்தவன்றூதுகவி
உளைபடுவாரிதியோன்றேகடந்ததொளிர்தாள
வளைபடுவாவிமணவைமன்கூத்தன்வகுத்தகவி
தளைபடுகாளுடனேகடலேழையுந்தாண்டினதே ௰௫

துங்காதராதலமெங்குமொருமிக்கத்துய்த்தநா
சிங்காதராதரந்தானறிந்தேணலகச்சேகம்வந்த
கெங்காதராரின்புகழ்கேட்டசைப்பண்கிரீடமென்றே
வெங்காதராவுக்குச்செய்தாணிலைமலர்வேதத்தனே ௰௬

புரசைவடமலையப்பசவிருட்கயம்பூண்டுகொண்டு
முரசைவடமாலையப்பாலுஞ்செல்லமுழக்கஞ்செய்தோய்
சிரசைவடமலையப்பாம்பின்வைத்தாத்திருக்கண்வளர்
இரசைவடமலையப் ர்விப்பாருக்கே ரிந்திரனே. ௰௭

சோதிச்சவரிவிழிக்கோபுரவில்லைதூயகுழல்
கோதிச்சவரிமுடிக்கரியாள்கொண்டகோலமென்றே
நீதிச்சவரிப்பெருமாளென்றேரினைந்திருகப்
போதிச்சவரிவட்காரோவறிகிலின்பூங்கொடியே. ௰௮

சொல்லுக்கினியகழுக்குன்றரேயமைச்செல்லவென்றால்
அல்லற்பிழைப்புபிழைத்துவிட்டீர்முப்புராதியர்மேல்
வில்லைக்குனித்தெய்யமாட்டாதனீரந்தவேளைதனிற்
பல்லைத்திறந்துவிட்டீரிதுவோ உம்படைத்தொழிலே. ௰௯

துயிலையிலேயிடர்துன்னையிலேதெவர்சூழையிலே
பயிலையிலேயிருட்பாதியிலேபசும்பாலன்னத்தை
அயிலையிலேவயதாகையிலேநமக்கார்துணைதான்
மயிலையிலேவளர்சிங்காரவேலர்மயிலேயிலே. ௨௰

போதாசிவகுருநாதாகலவைபுழுகொடுசெவ்
வாதார்ந்தகொங்கைக்குறமாதுவள்ளிக்கிவாய்த்திடுமிண்
பதாருகற்செற்றவேல்விடுத்தாலென்பகையையறுங்
காதாரமனமிரங்காதாசிவகிரிக்காங்காயனே. ௨௧

காப்பிட்டபிள்ளைக்கறிக்கிச்சைபட்டுவையைக்கரைமேன்
மாப்பிட்டுவந்தமயிலேசனேமலையாணநின்னைக்
கூப்பிட்டுநின்றுகுநிந்தொருகோலக்கொம்பாற்றடவிப்
பூப்பட்டகண்ணிச்சயமாக்கினான்மைப்புயல்வண்ணனே. ௨௨

உம்பரைவாழ்வித்தஞ்சங்கண்டோமெண்புரமெரித்த
அம்பரையேற்றியசூலங்கண்டோமருளுங்குறைவில்
நம்பரைபாகமுங்கண்டோமவர்திருநாமஞ்சொல்ல
வம்பரையுங்கண்ணிற்கண்டோம்வெண்காடனைவாழ்த்துக்கனே. ௨௩

மாடேறுதாருமதியேறுசென்னியுமாலயோன்
ஓடேறுகையுமுடையார்தமக்கிடமோங்கியசெம்
கூடேறுசங்குஞ்சொரிமுத்தைமுட்டையென்றேகபலக்
காடேறுமன்னஞ்சிறகாலணைக்குங்கழுக்குன்றமே. ௨௪

நெருப்புக்கறுக்கச்சிவப்புள்ளமேனியர்நீள்கனகப்
பொருப்பக்குனித்துப்புரமெரித்தார்இடம்போர்க்களிற்றின்
மருப்புக்கணமுத்துப்பவளக்கழைமுத்தும்வளைக்கண்முத்தும்
கருப்புக்கண்முத்துமதிக்குலங்காட்டுங்கழுக்குன்றமே ௨௫

ஆலங்கிடக்குமணத்தார்க்கொருநன்றியம்பிவிட்ட
கோலங்கிடக்குங்கிடக்குங்கண்டாய்குறையாதகுண
சீலங்கிடக்குமனத்தார்க்கொருநன்றிசெய்யில்வெகு
காலங்கிடக்குங்கண்டாய்வணிகர்செந்தில்காத்தவனே. ௨௬

வெண்பா

வேளுக்குவாம்பரியும் வில்லுக்குநீலமுஞ்சேல்
வாளொக்குங்கண்மடவார் வாய்க்காடும்-நாளும்
மருதப்பனையே வளர்த்துவிட்டதாலே
மருதப்பனையேவணங்கு வார். ௨௭

சிந்தாமணிசங்குதேனுமலத்தாமரைசீர்
ஐந்தாருவுகின்னவே யாயிருக்கவந்தேதான்
கச்சவிடமேயுண்ட கண்டாகடைதோறும்
பிச்சையிரந்துண்டதென்னே பேசு. ௨௮

அந்திக்கார்வந்துபய லாற்றுவாரன்னையிடு
வந்திக்கார்வந்து வழக்குரைப்பார்-நந்திக்கார்
கச்சிக்காளத்திக்கார் கதலுரைப்பார்கனகக்
கச்சிக்காளத்திக்கார் காண். ௨௯

இருப்போமென்றாலு மிராதுளமானேயிக்
கருப்போமென்றாலுங் காக்கும்-விருப்பாரும்
காசண்முகனைக் கடல்புடைசூழ்கோவளம்வாழ்
மாசண்முகனை மறந்து. ௩௰

பாசவிளநீர்சுமக்கப் பண்டேபொருதவிடை
ஆரவடஞ்சுமக்க வாற்றுமோ-நேரே
புடைகளத்தகொங்கையின் மேற்பூசுங்களபஞ்சாத்தி
இடைக்கனத்தம்வைத்தவரா ரின்று. ௫௧

வெங்காயஞ்சுக்கானால் வெந்தியத்தாலாவதென்ன
இங்கார்சுமந்திருப்பா ரிச்சரக்கை-மங்காத
சீரகத்தைத்தந்தீரேற் றேடேன்பெருங்காயம்
ஏரகத்துச்செட்டியா ரே. ௫௨

என்னெஞ்சுகல்லாகு மென்றறிக்கக்கல்லுமையாள்
பொன்னெஞ்சரணம் பொருதென்றே-முன்னாள்
இடத்தாளேயம்மினமே லேற்றுக்களக்கடா
இடத்தாளேயஞ்சாதே யின்று. ௫௩

முன்னேஇரண்டுமுலை முற்றியபின்னாலுமுலை
என்னேரவெண்மதலைக கெட்டுமுலை-என்நாளும்
பைந்நாகஞ்சூழ்மதுரைப் பாணனின்பாகனுக்கிங்
கென்னாகமென்னா மினி. ௫௪

நங்கையொருத்தியையு நாமிருவர்மூவரையும்
பொங்குமணி பொறுக்குமோ-சங்கம்
குழையவரால்பாயுங் குருநாடர்கோவே
பழையவராலென்னபயன். ௫௫

நங்கைமயண நமக்கென்றுரைத்தளவில்
அங்கம்பசலைநிற மானதே-செங்கை
வளைநெகிழப்பாதி மறுத்தேனென்றோத
உளநெகிழப்பாதி யுடைந்து. ௫௬

உன்னுயிருமென்னுயிரு மொன்றென்பதின்றறிந்தேன்
மன்னுபுகழ்மச்சத்தார் மன்னவா உன்னுடைய
பொன்னாகத்தெங்கையர்கம போகநகைச்சின்னங்கண்
டென்னாகத்தேயெரிகை யால். ௫௭

ஒருவர்க்கிடமா யுகந்திருந்தபாயல்
இருவர்க்கிடமாய் தென்னா மருவலனைக்
கன்னாட்டவின்னாட்டுங் கண்டன்கரிகாலன்
தன்னாட்டிதுபுதுமை தான். ௫௮

அம்பலவாவின்னொருகாலாடினலாகாதோ
உம்பரெலாங்கண்டதெனக் கொப்பாமோ சம்புவே
வெற்றிப்பதஞ்சலிக்கும் வெம்புலிக்குந்தித்தியென
ஒற்றிப்பதஞ்சலிக்குமோர். ௩௯

மாதாவுடல்சலித்தாள் வல்வினையேன்கால்சலித்தேன்
வேதாவுங்கைசலித்து விட்டானே-நாதா
இருப்பையிலேவாழ்பவனேயின்னமோரன்னை
கருப்பையிலேவாராமற் கார். ௪௰

இந்தவிடைநிற்பதரி தென்றணையும்மாணை
சந்தேகமாகச் சமைத்தானே-அந்தவயன்
பாரதிராமனவரையிற் பைங்கொடியீர்கொங்கையிள
நீரதிராகண்டமின் னீர். ௪௧

காளத்திகண்டத்தே காருத்திநெற்றியிலே
காளத்தியுன்றன் கரத்திலே நாளத்தீ
அகமெங்கு வெவ்வழலை யாற்றினன்ஞானப்பூங்
கங்கையென்னும்பெண்ணொருத்தி கண்டு. ௪௨

மேவினுடனே விடியும்விடியாது
கோவைமணிமார்பன கூடாநாள்-தேவர்
இரண்டாதரிக்கின்றதென்னரங்கமாலே
இரண்டாலும்பொல்லா திரா. ௪௩

ஆக செய்யுள்-௱௫௰.

அம்மானை.

சித்தம்பூர்வாழுஞ் சிவனளித்தபிள்ளையார்
மெத்தப்பெருவயிறு வீங்கினர்காணம்மானை
மெத்தப்பெருவயிறு வீங்கினரேயாமாயின்
இத்தரையின்மீதவருக் கேச்சலேலோமம்மானை
இரவுபகல்குட்டிணிக்கின் கேச்சுண்டோவம்மானை. ௧

விரும்பாரும்பூஞ்சோலை மேவுதிருவரங்கர்
இருப்பாற்கடலுடைய செல்வர்காணம்மானை
இருப்பாற்கடலுடைய செல்வரேயாமாயின்

கண்டொருபெண்பாதியுடல் கைக்கொண்டாராமாயின்
உண்டவிடமெல்லாமே லூராதோவம்மானை
ஊருமென்றேயுண்ணு முலையாளம்மானை. (௰௫)

தேவாதிதேவன் றிருவல்லிக்கேணியண்ணல்
ஓவாப்பெருஞ்செல்வ முற்றவங்காணம்மானை
ஓவாப்பெருஞ்செல்வ முற்றவனேயாமாயின்
பூவாளுமாவலிபாற் போவதேனம்மானை
போனகதைகேட்கிலது பூதானம்மானை. (௰௬)

வில்வந்திருடிச்சடில மேவுமயிலேச்சுரனார்
செல்வந்தழைந்தநிறை செல்வர்காணம்மானை
செல்வந்தழைந்தநின்ற செல்வரேயாமாயின்
இல்லங்கடோறுமிரப்பதேனம்மானை
இராதார்விதிதலைவர் தேறலாலம்மானை. (௰௭)

தீமைக்கடல்விடைத்தத் தேர்தவிரிஞ்சேசுரனார்
வாமத்தொருமயிலை வைத்தனர்காணம்மானை
ஏமமுடிமேலாவ மேறுமோவம்மானை
ஏறுதோவன்புற் றிருந்தக்காலம்மானை. (௰௮)

இருவருக்குங்காண்பரிய வீசர்மரேசர்
விருதுகட்டியங்கம்வெட்டி வென்றனர்காணம்மானை
விருதுகட்டியங்கம்வெட்டி வென்றனரேயாமாயின்
அருமையுடம்பிருகூ றுவதேனம்மானை
ஆறுலுங்காயமில்லை யையரிவர்க்கம்மானை. (௰௯

அடர்ந்துவாழுங் குடந்தையாராவமுதர்
மடந்தைபாகர்க்கேரு மாடுகாணம்மானை
மடந்தைபாகர்க்கேரு மாடுதானுமாயின்
சடந்தபாதம்மிரண்டுங் காணுரோவம்மானை
கண்ணிரண்டும்பூவாறுற் காண்பரோவம்மானை. (௨௰)

கொண்டலிகற்சோலைவளர் கும்பபுரிவாழானார்
பெண்டுகளைசுமந்த பித்தர்காணம்மானை
பெண்டுகளைச்சுமந்த பித்தரேயாமாயின்
கண்டவிடந்தங்குங் கருத்தரோவம்மானை
கண்டவிடந்தங்குங்கருத்தர் தாயம்மானை (௰௧)

தெண்டிரைசூழ் தில்லைச் சிவகாமித்தாயார்க்குக்
கண்டமெல்லாஞ் ஞானக் கரும்பதுகாணம்மானை
கண்டமெல்லாம் ஞானக் கரும்பதுவேயாமாயின்
அண்டர்பிரானுலைதனி லாடானோவம்மானை
ஆடிப்புலியூ ரமர்ந்தனர்காணம்மானை. (௨௨)

விருத்தசடை தில்லைநகர் மேவுஞ்சிதம்பரர்க்கு
வருத்தமிகுமொருதால் வாதமல்லோவம்மானை
வருத்தமிகுமொருதால் வாதமேயாமாயின்
பெருத்தகடனஞ்சாற் பிழையாரோவம்மானை
பிழைத்தல்லோநடமாடிப் பேருற்றாரம்மானை. (௨௩)

விரிந்தபுகழ்புள்ளிருக்கும் வேளூர்வயித்தியனார்
பரிந்துவினைதீர்க்கவல்ல பண்டிதர்காணம்மானை
பரிந்துவினைதீர்க்கவல்ல பண்டிதரேயாமாயின்
மருந்துவிலைக்கூலி வாங்காரோவம்மானை
வாயிலேமண்போட்டு வாங்குவர்காணம்மானை. (௨௪)

பாட்டுவரிச்சுரும்பர் பாடுஞ்சிதம்பரனார்
மாட்டிடையன்றேடமன்றி லாடெடுத்தாரம்மானை
மாட்டிடையென்றேடமன்றி லாடெடுத்தாராமாயின்
ஆட்டுக்காறன்றன்னை யறிந்ததெவரம்மானை
அரிந்தெனகாண்காற்புலியு மறைபாம்புமம்மானை. (௨௫)

இன்னதிதுவென் றிறைவன்றிறமதனைச்
சொன்னமறையுந் துணிந்தறியாதம்மானை
சொன்னமறையுந் துணிந்தறியாதாமாயின்
கன்னிவனத்திடையே காணலாமம்மானை
கண்டார்பிறிதென்றுங் காணார்காணம்மானை (௨௬)

மாலறியாக்கள்ளனவன் வந்துமன்றுளேபுகுந்து
கோலமுடனேயெடுத்துக் குன்றெறிந்தானம்மானை
கோலமுடனேயெடுத்துக் குன்றெறிந்தானாமாயின்
காலுதலைதோலெலும்பு கண்டதுண்டோவம்மானை
கண்டல்லோவிருகழுகு காத்திருப்பதம்மானை. (௨௭)

கற்றைச்சடைமுடியார் கச்சியேகம்பருக்கு
நெற்றிக்கண்ணொன்று நெருப்பதுகாணம்மானை
நெற்றிக்கண்ணொன்று நெருப்பதுவேயாமாயின்

பற்றிச்சடையிற் படராதோவம்மானை
படருமென்றேகங்கை பதிவிருந்தாளம்மானை (௨௮)

செம்பொன்மலைவள்ளிக்கு மேசரவிருண்டிருக்கக்
கம்பர்விரும்புவதுங் கஞ்சிகாணம்மானை
கம்பர்விரும்புவதுங் கஞ்சியேயாமாயின்
அம்புவியெல்லாமளக்க மன்னமெங்கேயம்மானை
அன்னந்திருக்கம்பை யாற்றிலுள்ளதம்மானை. (௨௯)

ஈசன்பசுவாகி யேமமொருகன்றுடு
வீசுபுகழாரூரின் வீதிவந்தாரம்மானை
வீசுபுகழாரூரின் வீதிவந்தாராமாயின்
காசளவுபாலுங் கறவாதோவம்மானை
கன்றையுதைகாலி கறக்குமோவம்மானை. (௩௰)

ஒற்றியூர்த்தியாக ரொருபெண்பாற்சுந்தரரை
உற்றுநீசத்தியம்பண் ணென்றொளித்தாரம்மானை
உற்றுநீசத்தியம்பண் ணென்றொளித்தாராமாயின்
குற்றமுண்டோவன்பர்மேற் கோபமோவம்மானை
கோபமேதோமகிழ்வாய்க் கொண்டிருந்தாரம்மானை (௩௧)

அக்கரவர்பூண்டிருந்த வங்கையற்கண்ணம்மைபங்கர்
கைக்கொண்டுசெத்தகன்றைக் காவிவந்தாரம்மானை
கைக்கொண்டுசெத்தகன்றைக் காவிவந்தாராமாயின்
சொக்கர்மதுரைக்குத் தோட்டியோவம்மானை
தோட்டியென்றேகாமனையுஞ் சுட்டெரித்தாரம்மானை (௩௨)

ஆரலயல்சூழருணை யண்ணாமலைநாதர்
பேருலகில்வண்ணாரப் பெண்கொண்டாரம்மானை
பேருலகில்வண்ணாரப் பெண்கொண்டாராமாயின்
சாரும்புடவையெல்லாந் தப்பினரோவம்மானை
தப்பினார்தாருவனத் தார்புடவையம்மானை (௩௩)

திருப்பர்திருப்புலியூர்ச் செல்வர்சிவக்கொழுந்தார்
கருப்பாஞ்சிலையானைக் காய்ந்தனர்காணம்மானை
கருப்பாஞ்சிலையானைக் காய்ந்தனரேயாமாயின்
ஒருத்திக்கிருவருடன் கலப்பேனம்மானை
கலவாரோகன்னிவனக் காவல்கொண்டாலம்மானை (௩௪)

மன்றாடியாமெங்கண்மா மாசிலாமணியார்
நன்றானமுல்லைக்கு நாயகாணம்மானை
நன்றானமுல்லைக்கு நாயகரேயாமாயின்
குன்றாமற்பெண்ணெங்கே கொண்டனர்காணம்மானை
கொண்டபெண்ணேநல்ல கொடியிடைச்சியம்மானை. (௩௫)

சுந்தரஞ்சேர்தென்குடைந்த சோமநாதப்பெருமான்
கந்தரிடமாமிதனைக் கைபிடித்தாரம்மானை
கந்தரிடமாமிதனைக் கைபிடித்தாராமாயின்
இந்தவுலகுதனுக் கேற்குமோவம்மானை
ஏர்க்குமென்றேநகையினின்மழு வேந்தினர்காணம்மானை (௩௬)

அட்டதிக்கெண்கன்ணிவனத்தாரப்பரைக்கடலில்
இட்டகற்றாணேநிகரை யேரவிட்டாரம்மானை
இட்டகற்றாணேநிகரை யேரவிட்டாராமாயின்
விட்டகற்றாணிரின் மிதக்குமோவம்மானை
மிதவாதோமுன்வளைந்து வில்லானலாமானை. (௩௭)

தந்தைபிடித்தரியத்தாயானவள்சமைக்க
வெந்தவிடக்குயந்த மீண்டதுகாணம்மானை
வெந்தவிடக்குயந்த மீண்டதுவேயாமாயின்
மைந்தனுறுப்பு மணத்ததோவம்மானை
மாதையான்வல்லபத்தால் மணந்ததுகாணம்மானை ௩௮
நானென்றனஞ்சிருக்குநற்சாபங்கற்சாபம்
பாணந்தான்மண்டின்ற பாணங்காணம்மானை
பாணந்தான்தின்ற பாணமேயாமாயின்
சேணுபுரமெரித்த சேவகமேதம்மானை
சேவகத்தைச்சொல்லச்சிரிப்பல்லோவம்மானை. ௩௯

பொன்றிளுஞ்சித்திரஞ்சூழ் பூம்புகலூர்தன்னில்வளர்
தந்திமுகன்பெருவயிரன் சப்பாணியம்மானை
தந்திமுகன்பெருவயிரன் சப்பாணியாமாயின்
இந்தவயிற்றுக்கிரை யெங்கேவம்மானை
என்றல்லோவீசனிரக்கனுற்றானம்மானை. (௪௰)

தெள்ளுபுகழ்படைத்ததிரு முட்டத்தெம்பெருமாள்
உள்ளநிலமெல்லா முழுதுண்டாரம்மானை
உள்ளநிலமெல்லாமுழுதுண்டாராமாயின்

கள்ளனிவனென்றுசெயல்லிக் கட்டிவைத்தனம்மானை
கட்டாபோதிற் கதிர்மறைந்தாலம்மானை. (௬௧)

அடுத்ததிருக்கருவிரிரு முனியரக்கசெப்போதும்
எடுத்ததிருக்கோயிலைவிட் டெழுந்திராரம்மானை
எடுத்ததிருக்கோயிலைவிட் டெழுந்திராராமாயின்
படிக்கையிலேவிஷந்தீண்டிப் பட்டனரோவம்மானை
பட்டனரென்றல்லோபருக்கெதிக்கதம்மானை. (௬௨)

மட்டிற்பசோலைமதுராபுரிசொக்கர்
பிட்டிக்குமண்சுமந்த பித்தர்காணம்மானை
பிட்டிக்குமண்சுமந்த பித்தரேயாமாயின்
ஒட்டித்தொழில்வருக் குள்ளரோவம்மானை
உள்ளன்பிலாதவருக் கொட்டர்காணம்மானை (௬௩)

நீண்மதில்சூழாயல்வளர் நீலகண்டேசுரனார்
சேணுயர்ந்தகீர்த்தித் தியாகர்காணம்மானை
சேணுயர்ந்தகீர்த்தித் தியாகரேயாமாயின்
காணக்கொடைக்கொடிகால் கட்டினரோவம்மானை
கையாற்சொன்னகொடியைக் கட்டினர்காணம்மானை. (௬௪)

அம்புலிபூசென்று மணிகொள்சிதம்பரத்தே
வெம்புலியொன்றெற்காரு மேவுங்காணம்மானை
வெம்புலியொன்றெற்காரு மேவுமேயாமாயின்
அம்பலத்தைத்தான்விட் டகலாதோவம்மானை
ஆட்டைவிட்டுவேங்கை யகலுமோவம்மானை. (௬௫)

புட்படியுநாரணன்போற் பூவைவேங்கடாசலவேள்
மட்படியில்வாழும் வயித்தியன்காணம்மானை
மட்படியில்வாழும் வயித்தியனேயாமாயின்
கட்படுநோய்தீரக்காண் பாரோவம்மானை
காண்பானிவனுங்கடைமருந்தாலம்மானை. (௬௬)

செல்லார்வலஞ்சுழியிற் செங்கழுநீர்ப்பிள்ளையார்
எல்லார்க்குநல்லவரிவர்காணம்மானை
எல்லார்க்குநல்லவரிவரேயாமாயின்
தொல்லுலகிலுள்ளோர் துதியாரோவம்மானை
துதிக்கையவர்தமக்குச் சொந்தமன்றோவம்மானை. (௬௭)

தெங்குபுகழ்தென்மயிலைச் சிங்காரவேன்முருகர்
வேங்கைவனத்தில்நின்று வேட்டைவந்தாரம்மானை
வேங்கைவனத்தில்நின்று வேட்டைவந்தாராமாயின்
பாங்காதவேழுமுகமான் பற்றினரோவம்மானை
பற்றினரோமான்கன்றைப் பாரதியவம்மானை. ௪௮

வடவாறுசூழ்வரும் வாய்மயிலின்வாசனூர்
விடமாறெனலம்புகொண்ட வேடன்மகனம்மானை
விடமாறெனலம்புகொண்ட வேடன்மகனுமாயின்
அடைவாணவள்ளி யறியாளோவம்மானை
அம்மான்களதிந்தா லச்சமுண்டோவம்மானை. ௪௯

திரிசிராப்பள்ளியான் செட்டிமகட்காவேடம்
தரிச்சுமருத்துவஞ்செய் தாயானாரம்மானை
தரிச்சுமருத்துவஞ்செய் தாயானாராமாயின்
மருத்தெண்ணெய்ச்சிக்கினமணமிலையேயம்மானை
மட்டுவார்குழலிருந்தான்மணமரிதோவம்மானை. (௫௰)

காடுந்திருச்சம்பு நாதர்க்கிருப்பிடத்தில்
ஓடுஞ்சலம்பெருகி யூற்றெடுத்தம்மானை
ஓடுஞ்சலம்பெருகி யூற்றெடுத்ததாமாயின்
நாடுமொருசிலந்தி நண்ணினதோவம்மானை
நவைதீரொருசிலந்தி நண்ணினதோவம்மானை. (௫௧)

எண்ணரியகாஞ்சியில்வா ழேகாம்பரநாதர்
அண்ணறிருமேனியெங்குமாகாசம்மானை
அண்ணறிருமேனியெங்குமாகாசமாவாயின்
வண்ணமுலைமாராயின் வடுப்படுமோவம்மானை
மாவடியில்வாழ்பவர்க்கு வடுவரிதோவம்மானை. (௫௨)

பூங்கொன்றைநாதன் புகழ்கச்சியேகம்பன்
செங்கண்ணின்மீதேறுஞ் செல்வன்காணம்மானை
செங்கண்ணின்மீதேறுஞ் செல்வனேயாமாயின்
மாங்கண்ணின்கீழிருக்கவந்ததேனம்மானை
வந்தல்லோவிவ்வாறு வடுப்பட்டதம்மானை. (௫௩)

சேற்றுன்மடையடைக்குஞ் சேவகனார் கூடலிலே
வேற்றாளாய்மண்சுமக்க வேண்டினர்காணம்மானை
வேற்றாளாய்மண்சுமக்க வேண்டினரேயாமாயின்

மாற்றுரைத்த வசவிலேயோவம்மானை
மாவடியில்வாழ்பவர்க்குவிலைவீதோவம்மானை. (௩௪)

எட்டுத்திக்குள்ளோரு மீரைந்தமெங்கள் சொக்கலிங்கம்
கிட்டுகின்றவேகசந்த கிராகிகாணம்மானை
கிட்டுகின்றவேகாந்த கிராகியேயாமாயின்
கொட்டிமகவான்பக்கற் குழறுவதேனம்மானை
குழறுமேறுவாசாற்குக கோழுழைந்தாலம்மானை. (௩௫)

பதுமலாசர்சகதைத்துபாரவடமலையர்
அதிகுணத்துசிலமகன்மேலாசைகொண்டாரம்மானை
அதிகுணத்துசிலமகன்மேலாசைகொண்டாராமாயின்
விதமுகத்துமலர்மானைவிட்டனரோவம்மானை
விடுவாரோமாலானுன்மேதினிக்குளம்மானை. (௩௬)

மனஞ்சலியாமற்றின்மு மாறுமற்றண்டலையார்
தினக்கிரைமாவுவேர் தின்றுவந்தாரம்மானை
தினக்கிரைமாவுவேர் தின்றுவந்தாராமாயின்
கணக்கொண்டுமெய்யினில்காலுதோவம்மானை
கடண்டதுகாணெற்றியிலே கண்ணெறிச்சலம்மானை. (௩௭)

தண்டாமரைத்தடஞ்சூழ் தண்டலையாரெப்பொழுதும்
உண்டாரிளக்கிரைமாவடுவுமம்மானை
உண்டாரிளங்கிரை மாவடுவுமாமாயின்
பண்டோதான்றின்று பழக்கமுண்டோவம்மானை
பழக்கமில்லைத்தாயாரோர் பழக்கிலைவைத்தாரம்மானை. (௩௮)

பொன்னேறுமார்பர் புகழ்சேர்திருவரங்கர்
எங்கோமும்பாம்பி லேகிடப்பாரம்மானை
எங்கோமும்பாம்பி லேகிடப்பாராமாயின்
என்னேதலைக்குவிட மேறாதோவம்மானை
ஏறுமோசெக்கருடனேதிறலம்மானை. (௩௯)

எந்தவுலகும்பரவு மெங்கள்சொக்கலிங்கேசர்
சந்ததமும்பொன்மன்றிற் றனடிப்பாரம்மானை
சந்ததமும்பொன்மன்றிற் றனடிப்பாராமாயின்
அந்தவெள்ளிமறைதனி லாடினதேனம்மானை
ஆடினார்காண்மாற் றதிகமென்றேயம்மானை (௪௰)

சேயபிருமாயல்வளர் நீலகண்டேச்சுரனார்
ஆயுமவர்க்கெல்லா மருண்மேகம்மானே
ஆயுமவர்க்கெல்லா மருண்மேகமாமாயின்
காயமுழுதுங் கருக்காதேவம்மானே
கண்டமட்டேத்தான் கருப்பு காட்டினதேயம்மானே 61

மத்தமதிசூடி மயிலைவிருப்பாட்சீசர்
சுத்தவடிவெலலாஞ் சுடர்வடிவேயம்மானே
சுத்தவடிவெல்லாஞ் சுடர்வடிவேயாமாயின்
மத்தகத்திற்றிங்கள் வயங்குமோவம்மானே
வயங்குமிருகண்ணாய் மருவுதலாலம்மானே 61

காமருங்கண்டர் கயிலாயநாயகனார்
பாதியக்கையிற் பணம்படைத்தாரம்மானே
பாதியக்கையிற் பணம்படைத்தாராமாயின்
ஊர்தோறும்பிச்சைக் குழல்வதேனம்மானே
உழலாரோபங்காளிக் கொப்பித்தாரம்மானே. 63

பையரவஞ்சூடிதிருப் பட்டீச்சுரநாதர்
கையலாங்கங்கைதனைத் தரித்தாரம்மானே
கையலாங்கங்கைதனைத் தரித்தாராமாயின்
மெய்யிற்குளிர்வாத மேவாதோவம்மானே
மேவுமோவன்னிகையில வீற்றிருந்தாலம்மானே 64

ஆனபணைந்தாளழுகிக் கயனைவருத்த
மானத்தனம்வளர்ந்து வாய்ந்ததுகாணம்மானே
மானத்தனம்வளர்ந்து வாய்த்ததேயாமாயின்
ஏனதனின்வட்டப்பா டிருக்கின்றதம்மானே
இறைகுறைத்தால்வட்டப்பா டில்லையோவம்மானே, 65

போரணபேரூரிற் பிள்ளையார்வேம்படியில்
சீரகவாழுஞ் சிவன்மைந்தனம்மானே
சீரகவாழுஞ் சிவன்மைந்தனுமாயின்
கூரணகொம்பொடிந்த குற்றமேனம்மானே
ஒடிந்தல்லோபாரதமு மூண்டாச்சுதம்மானே. 66

அண்டர்புகழ்போரூரி லாறுமுகத்தன் முன்னோன்
பெண்டுகொள்ளமாட்டாப் பிரமங்காணம்மானே

பெண்டுகொள்ளமாட்டாப் பிரமமேயாமாயின்
கண்டவரெல்லாங்குட்டக் கணக்குண்டோவம்மானை
குட்டுவார்தங்கள் குறைதீரவம்மானை. 67

பொல்லாதபாவமெல்லாம்புகழு மாபோரூர்வேலவனார்
வல்லானிடத்திலுண்டோ வாழானையம்மானை
வல்லானிடத்திலுண்டோ வாழானையாமாயின்
நல்லாள்குறத்தி நடுங்காடோவம்மானை
நடுங்காமற்றுணிருவர் நடுவிருந்தானம்மானை. 68

மண்டலமெல்லாம்புகழு மாபோரூர்வேலவனார்
பெண்டிரண்டுகொண்ட பெருமான்காணம்மானை
பெண்டிரண்டுகொண்ட பெருமானேயாமாயின்
சண்டையிடாரோவவர் சதாகாலம்மானை
இட்டல்லைபோரூரென் றேற்பட்டதம்மானை. 69

பேசுபுகழ்ப்போரூர் பேதைக்குறச்சிறுபெண்
ஓசைதனைக்கேட்டுவனத் தோடிவந்தாரம்மானை
ஓசைதனைக்கேட்டுவனத் தோடிவந்தாராமாயின்
ஆசையாய்ப்பெற்ற கவணமாரம்மானை
அம்மான்மகளென்றே யறிந்துகொண்டாரம்மானை, 70

வீசுபுகழ்ப்போரூரில் வேலவாமுனஞ்செய்தமணம்
காசுபணநேராகக் கலியாணமம்மானை
காசுபணநேராக் கலியாணமாமாயின்
பேசரியவிந்திரனேன் பெண்கொடுத்தாரம்மானை
கொடுத்தானேசூரன் குடிகெடுக்கவம்மானை. 71

நாடிவந்தபேர்க்கெல்லா நலங்கொடுக்கும்போரூரர்
பாடிகிரிநாதருக்குப் பண்பட்டாரம்மானை
பாடிகிரிநாதருக்குப் பண்பட்டாராமாயின்
ஆடினவரின்னமுலங் காடாரோவம்மானை
ஆடுவார்பாட வறியார்காணம்மானை. 72

துள்ளிமயிலேறுந் துரைவேலன்போரூரில்
வள்ளுவாதங்கச்சிதனை வைத்திருந்தாரம்மானை
வள்ளுவர்தங்கச்சிதனை வைத்திருந்தாராமாயின்
கொள்ளுங்குலக்கெலக்கக் கூடுமோவம்மானை
கூடினதுக்கேதடினதுங் கோடியுண்டோவம்மானை. 73

நம்பர்திருநாகை நாகலிங்கநாயகனார்
அம்பொன்மலைவிடா வமர்ந்தனர்காணம்மானை
அம்பொன்மலைவிடா வமர்ந்தனரேயாமாயின
அம்பலத்தினின்று கூத்தாடுவதேனம்மானை
ஆடையணிபணிக்கா வாடினர்காணம்மானை. 71

கற்றுணர்ந்தார்போற்றுங் கழுக்குன்றத்தீச்சுரனார்
உற்றெமனைக்காலா லுதைத்தனர்காணம்மானை
உற்றெமனைக்காலா லுதைத்தனரேயாமாயின்
பற்றியதோர்கால்வலியும் பட்டதோவம்மானை
பாடுமுயல்கன்வலியும் பட்டதுகாணம்மானை. 75

அப்பார்வயல்சூழணி விரிஞ்சைவாழரனார்
இப்பாரில்வணிகனுயி ரிரட்சித்தாரம்மானை
இப்பாரில்வணிகனுயி ரிரட்சித்தாராயின்
தப்பாதெவர்க்குஞ் சகாயரோவம்மானை
சதாகாலமார்க்க சகாயர்காணம்மானை. 76

காடுதிருக்கோவனல்லூர் நாதர்தினமுமறைக்
காடுதனிற்றிரியுங் கள்ளர்காணம்மானை
காடுதனிற்றிரியுங் கள்ளரேயாமாயின்
மாடெடுக்கவாட்டெடுக்க மாட்டுவரோவம்மானை
மாட்டாரோவம்புலியை வைத்திருந்தாலம்மானை. 77

சங்கரனாரபத் தகயனார்சத்ததமும்
மங்கையுடன்காவனல்லூர் மகிழ்ந்திருந்தாரம்மானை
மங்கையுடன்கேவனல்லூர் மகிழ்ந்திருந்தாராமாயின்
கங்கைநீர்சென்னியின்மேற் கட்டுவதேனம்மானை
கட்டிலல்லோவவர்தேகங் காய்ந்ததுகாணம்மானை, 78

மன்றையம்பட்டை வாழ்சந்திரசேரனார்
என்றுமெண்ணினவெல்லா முடிப்பாரம்மானை
என்றுமெண்ணினவெல்லா முடிப்பாராமாயின்
இன்னும்விவாகமவர்க் கேனில்லையம்மானை
இருப்பிடமில்லார்க்குப்பெண் ணெவர்கொடுப்பாரம்மானை 79

அத்தர்செகவாயி லருணசலேச்சுரனார்
சுத்தமிகும்பெண்கொண்ட கந்தன்காணம்மானை

சத்தமிகும்பெண்கொண்ட சுந்தரனேயாமாயின்
எய்த்துடம்புபாதியா யிளைத்ததென்னவம்மானை
இசையினளங்காணு திளைத்ததுகாணம்மானை. 80

விருணகோடைநகர் வேங்கியப்பர்க்கெப்பொழுதும்
நீராடுஞ்செஞ்சடை மேனிசெற்றம்மானை
நீராடுஞ்செஞ்சடை மேனிசெற்றமாமாயின்
கூறுருமேனி குளிராதோவம்மானை
கோடைக்குமுன்னே குளிருமோவம்மானை. 81

ஆரூரில்வாழ்கின்ற வாதிவிடங்கப்பெருமான்
பேராரும்வாசப் பிணிக்காலனம்மானை
பேராரும்வாதப்பிணிக் காலனுமாயின்
ஆரார்பிணிக்குமருந் தருத்தினரோவம்மானை
அருத்திற்பிணியறுமோ வாழிநெஞ்சாலம்மானை. 82

வெள்ளெருக்கம்பூச்சூடும் வேதபுரிநாதர்
வள்ளலமர்க்கெல்லாமம் வாத்திகாணம்மானை
வள்ளலமர்க்கெல்லாம் வாத்தியேயாமாயின்
பிள்ளைகையிலுபதேசம் பெற்றதென்னவம்மானை
பெற்றாலும்பின்றாற் பிழைபொறுத்தாரம்மானை 83

காலனையுங்காமனையுங் காட்சிசிறுத்தொண்டனிட
பாலனையுங்கொன்ற பழிகாரனம்மானை
பாலனையுங்கொன்ற பழிகாரனுமாயின்
சாலவுயர்ந்தோர்முடியைச் சாய்க்காரோவம்மானை
சாய்த்தவரெல்லாம்பெரிய சைவர்காணம்மானை. 84

நத்துலவுதென்மயிலை நாதர்திருவாலீசர்
சித்தசனையுமெரித்த சேவகர்காணம்மானை
சித்தசனையுமெரித்த சேவகரேயாமாயின்
அத்தனைநீக்கொண்ட தெவராற்றினர்காணம்மானை
ஆறுதலைப்புள்ளார்க் கரிதலவேயம்மானை. 85

மன்னுவெள்ளியம்பலமு மாசறுபொன்னம்பலமும்
என்னுடையவீசற் கிவையிரண்டுண்டம்மானை
என்னுடையவீசற் கிவையிரண்டுண்டாமாயின்
இன்னுமிருப்பம்பல மொன்றில்லையேயம்மானை
இருப்பம்பலமடியா ரிதயந்தானம்மானை. 86

காஞ்சிபுரம் வித்வான் கச்சபாலஐயரவர்கள்பாடிய

கட்டளைக்கலிப்பா.

கந்தித்தானையடுத்தணிகங்கிணங்காண்டறசிதநிலக்கச்சிட்டுக்கைகளாக
பந்தித்தானைமருட்டுமூலச்சிலைப்பனையாவுன்றன்பாதத்திலேவந்து
வெந்தித்தானையினிக்கைவிடாமலேபஞ்சமீதிலிருத்திமகிழ்ச்சியாய்
சந்தித்தானையமேனிஞ்சித்திரசத்ரமேவும்விநாயகநாயனே. 87

விருத்தம்.

திருக்கோலம்பாரதத்தைமருவவகழ்ந்துங்காணுச்சிவனுக்கெற்பப்
பெருக்கோலம்பாரத்தையகற்றெனமானேமதவேள்பிறங்கநாண்டும்
மருக்கோலபாரதத்தைமருவுமுணவையுமாற்றமருவியுன்னைதெருக்கோ
ல, பாரதத்தைப்பொருவவைதான்விநாயகனுஞ்சீர்மையோனே, 88

அஞ்சனத்தையணிவிழிமான்மயிலைவிநாயகநாமேல்வைசையாலே
நஞ்சனத்தையும்விடுத்தானுஞ்சமைத்துக்கருப்பினியலத்ததிபபால்
மிஞ்சனத்தையுவெறுத்தாளவன்குவளைதாரினையேவேண்டுகின்றாள், அ
ஞ்சனத்தையலையிவ்வாறலையவைதாதானெனியாங்கருதலென்னே.

எத்தவனைக்காக்கவெனுங்கண்மயிலைவுநாயகவேளினிதெல்லாம்
பூத்தவனைகாத்தவனைப்பொடித்தவனைபுனைந்தவனைப்பாற்றுமன்பனை
சீத்தவனைச்செவிமடவார்பலகோடிசிலகோடிநேர்ந்தமாதர்
கோத்தவனைகரமடவாளிதுதெரியாதாசைகொண்டகொள்கையேதே.

இத்திக்கத்திரிபுகவிபுனைபுலவோருளங்களிக்கத்தியாகமெய்குஞ்
சத்திக்கதிரிதலிலாதளிக்கும்விநாயகமுகிலேநகைசேர்காது
குத்திக்கத்திரிபாகல்செவிபுனையாக்குழன்முடியாக்கோதையின்பஞ்
சித்திக்கத்திரிதலினுற்பவனிலைசற்றேமணந்தால்சீர்மையோனே. 91

ஆக செய்யுள் ௯௧.

நமசிவாயப்புலவர்

விருத்தம்.

அவிசெட்டிவாழ்ந்துவார்க்கைதநோய்வளமருவும்யாவென்றே [ன்
தவிசெட்டிமாம்போல்வளர்த்திருப்போர்தையைபாடிக்தனிநற்சீர்த

கவிசெட்டி திருவடியைப்புகழ் யணிக ளிசைபுடனக்கவிஞர் தஞ்சைச்
செவிசெட்டிபாலடைந்தான்மதுதுறைவிட்டோடிஞ்சேர்க்கமானே.

பாங்குயர்பளிக்குமேடை - சொல்லுமிலைபாமருக்குருத்தியாதுமென்
பசாவியக் கற்றைபகடியா முப்பட்டிருட்குழாங்குட கரிய ஓங்கிய
செக்கருள்ளிழிக்களைலா வுடர்பெருமபணிசெரிடப்புலவோ உருவிலிய
னுமகொல்லனென்பொன்னே யுருக்குமசெறன்கொமேலாவுரையாய்த்
தூங்கியவிழியுக்காம்புடைக்கயிறுங் தாம்புதூகாம்பியற்குழலும் துவரு
டைக்குகிலுங்கவருடைக் கழியுந்தொறு வியருவிபடுக்குடமும் தாங்கிய
கையுமெய்யுமாயதின்றுதண்ணளிபொய்புமாழ்கிலே காண்டவராயபா
ண்டவர்துறதாழ்விலசோக்கோவலாதிபனே. ௨

மெய்யாகப் புகிகாணைப்பொறுவிலாட்டை
மிகவெடுத்திருமையாளுக்கொருபங்கீந்தீர்
மையாறுபடவெடுத்திரையாகீர்தாம்
பாழியசக்கரத்தைமாலுக்கீந்தீர்
செய்யாததடம்புடைசூழ்கருவைவாழுந்
திருக்களாவீச்சுரரேகவிர்தாங்
கையாரமழுவெடுத்துக்கட்டிஞானும்
களவுமமைக்கொண்டேகாண்கேபனே. ௩

மாலயிடிதறிதுப்பன்மிதித்திரெவருங்காண
புன்றுதனிலாடெடுத்திரமதத்துவக்க
ளெண்பெருத்தயானையைகொன்றுரித்திரிப்பால்
உரப்பான தலைக்கலிக்குருவந்திலாயா
மின்பொதிக்தவிழிமடலாடகொருங்கீந்தீர்
மேலானவேடனெச்சின்மிகவேதொண்டர்
காலபொங்கிதகாளத்தீநாதாவுமமை
கழுக்களயக்துசுற்றுவதுங்காணக்கானே. ௪

பருப்பதங்களெல்லாவொருதுணைப்பாவுக்கலவனையாக்கோபாசசேமேருகிரி
யடக்கப்போதினாசிசெய்தபணிவிடையைமென்னகொலடிவனையா
ருப்பொலியுக்காதல்முக்திருளப்பசாமி வின்றய்பாலுண்டிநெக்குறும்
விழுந்திருப்பணிக்கெண்டுபணிஞன் ருப்பொலியுங் கமலநாதனே.

சேதுபதிகாத்தமுத்துராமலிங்கதுரைராச்செயங்கமழ்திரி
மாதுபதிமுத்திருளப்பன்கொடியவரிவேலனைகைவளராதிக்கம
கோதுபமாக்காடுகருணீகர்முப்பகக்கோல்யானைமற்றோர்
போதுபெரும்புலிக்காடுகல்விமான்களுந்திரிநால்போசக்கானே. 6

கட்டளைக்கலித்துறை.

ஞாலத்தவரும்புகழ்நடைநாபுரிகாதனெங்கோன்
காலப்புயல்வண்ணன்கணபதிசாத்தக்கருத்தினன்னி
சீலத்தனைப்படியானென்றியார்க்குந்தெரியவிட்ட
ஆலக்குறிபல்லவோநரமாய்யாதெனச்சொல்லியதே. 7

வியங்கவிசாதாரணமென்றசந்திரனுப்பெறுந்தனிக்கும்
பயங்கவருமென்றபாணுவுமங்குபணியச்செம்பொன்
கயக்கருசெல்லக்கழுகாசலைமதுரண்புரைத்துச்
செயக்தந்ததாண்பதியாதவன்ரைத்திரிந்தனனே. 8

பொருகோட்டுவாரிதிலத்திற்குனங்கெட்டபூரியரைத்
தருக்கோட்டுக்கொம்பென்றுரைத்தென்பயன்வருந்தண்டமிழ்நீர்
வருகோட்டித்திங்ணையுறடிக்கத்தர்தில்லைவனத்தில்வளர்
ஒருகோட்டுகற்பகமெல்லாந்தருந்தன்னையுற்றவர்க்கே 9

வெற்றிலக்கம்.

வண்டுறைசோலைமலைப்பலைப்பாரகாரிவந்தாலிவருக்
கண்படாதனிக்காமச்சுரமல்டுபோதலினால்
பண்டுபழகினர்போலிக்தவேலையிற்பாயசத்தைக்
கொண்டுவந்திரிதிற்றேடும்பிறந்திடுங்கோதையே. 10

படைத்தாயவேறகண்ணிகண்ணீர்பாராகப்பாவைபொங்கி
உடைத்தாலடைத்தற்குபாயமுண்டோகறையூற்றிதமிழ்த்
தொடைந்தார்மௌலியாறுசும்மாடுகட்டிச்சுமந்துசுமக்
தடைத்தாலடைபடச்சொக்கேயிதுவையையாறல்லவே. 11

ஏழேழுசங்கத்துடனிருந்தனென்றியம்புகின்றீர்
பாழேழுமையுற்றிமொழிடரோசொக்கர்பண்பறியீர்
ஆழேழுலகத்துக்கப்பாலின்தவடிகளும்பர்
வாழேழுக்கத்துக்கப்பாலிநதமணிமுடியே. 12

காவிரின்றுக்கைத்தலத்தண்ணல்செல்லூரன்சனிந்தகம்மை
மாவெற்றழைத்திட்டமோதிரமேவண்மைபானதமிழ்ப்

பாவொன்றுஞ்சற்றுமறியாதபுல்லர்தம்பக்கலிற்போய்த்
தாவென்றுகையெடுத்தேற்காமலிட்டத்தடையிதுவே. 13

தடக்கும்பகிம்புரிக்கொம்பாசலப்பெருந்தந்திபட
கடக்குந்துரங்கத்துல சீதக்காதிதன்னாட்டினல
வடக்குங்குமக்கொங்கையின்னேயவன்றெருவாயிலே
கிடக்குங்கவியும்பாராசர்தங்குரீடமுமே. 14

பூமாதிருந்தென்னபுவிமாதிருந்தென்னபூதலத்தில்
நாமாதிருந்தென்னநாமிருந்தென்னநன்னாவலர்க்குக்
கோமானகர்மால்சீதக்காதிகொடையிருந்த
சீமானிறந்திட்டபோதேபுலமையுஞ்செத்ததுவே. 15

மாதகத்ததும்புகழான்பணைகவேந்தர்மகுடம்பொடி
ஆசத்தத்தும்பரியான்சீதக்காதியணிமலரின்
ஏகதத்தும்பியிசைபாடுமார்பனிலென்மகட்கோர்
யோகத்தத்தண்டெள்ளுசொன்னாரிலைமுன்மொழிந்தவரே. 16

மைப்போதகமும்வளநாடுஞ்செந்தமிழ்வாணர்க்கருள்
கைப்போதகமனையானசீதக்காதியைக்காத்திருந்த
அப்போதறிந்திலமிப்பாழ்ப்பணத்தினருமையெல்லாம்
இப்போதறுந்தனமீயாதலோபரிடத்திற்சென்றே. 17

கிட்டாதுபெண்குடிமாக்கட்கணவன்கிழவனல்ல
பட்டாணிச்சேவகனல்லும்பகலுமப்பாற்பிசக
ஓட்டான்பொய்பல்லமலைமேலிருக்குமுமக்குமிவள்
எட்டாதகொம்பிக்கனிநாண்பாங்குன்றிருப்பவனே. 18

யஞ்சுமஞ்சங்கைப்பாராசசேகரமன்னன்வெற்பில்
பஞ்சுபஞ்சம்பதப்பாவைகல்லீர்படைவேள்பசழி
அஞ்சுமஞ்சுங்கயலஞ்சுமஞ்சுங்கடலஞ்சுமஞ்சம்
நஞ்சுமஞ்சும்வெற்றிவேலோவுனதுநயனங்களே. 19

வெண்பா.

பாராசொல்லாரார்பறவைக்குலங்கடம்மிற்
சீராருங்கிள்ளைமுதற்செப்பலால் ஓரார்
இருப்பையானந்தாங்கனின்பாங்கனன்பன்
பிரப்பையானந்தாங்கலைபேர். 20

பங்கயப்பூமேரிகளும்பாவையர்கையும்பணியும்
தங்கவளைசூழுந்தணிகையே-திங்கணுதற்
செந்திலகத்தாள்புனிதன்செவ்வண்கடற்கரைசேர்
செந்திலகத்தாள்புனிதன்சேர்பு. (௨௩)

சொல்வரார்வள்ளியுடன்றோய்ந்தருண்முந்தையருக்கு
வல்லார்மாதே-யென்மையறனைவில்வாய்ந்த
தெள்ளிருக்கும்வேளூர்சிறுகாலும்பானுமிசை
புள்ளிருக்குவேளூர்புகுந்து. (௨௪)

சோலெடுத்துக்கோத்தாக்குங்கோப்பாண்மன்னன்வடி
வேலெடுத்துக்கோத்தாத்தில்விட்டிலனே-சால்படுத்த
பூபாலனானாலும்போமோபுராதனத்திற்
கோபாலனானகுணம். (௨௫)

கட்டளைகலிப்பா.

விதுவயம்பதியேசையைப்பேரிகவிகையெனும்மதன் வில்வில்வ
ண்டேற்றினன், மதுவயம்பதிவேகமோடேர்துகுவலய மீதசைவைக்
கவென்னுள்ளனோ, குதுவயப்பதினாலும்புகழ் பெறுங்குமணன்கன்ன
ண்டொடைகளையாற்றிய, புதுவயம்பதிவேங்கடாயன் பாற்புகலிவ்வே
ளையிதென்றள்ளைகப்பூவையே. (௨௬)

ஆ செய்யுள்-௱௰௨.

சுப்பிரமணியப்புலவர்.

வாரிட்டுவிம்மிப்புடைத்திறுகியிளகியணிமார்பிடையெலங்கவர்ந்து
வட்டமிட்டடியிட்டுநாளுக்கு நாண்மேல்வளர்ந்துபூரித்துமுந்து, மலை
யிட்டிருமாந்துபட்டவர்த்தனயானை மத்தத்தோடெதிர்த்து, வாதிட்டும
ல்லிகைபூச்செண்டினைத்தினம்வாட்டப்படுதிவரையை, போரிட்டுமை
ந்தர்கண்மணஞ்சூதையிட்டுமேற்புளகித்துவச்சிராங்கப், புனற்செப்பி
னைத்தோழமைக்கொண்டுபொன்னினைப்பொடியாவராசிமீதிற், பெட்டி
ட்டதென்னவேதேமற்படர்ந்துசெம்பொற்சரிகைவேலையிட்டு, புனைத
ருவிக்கையை யிறுக்கிக்கிழித்துப் புறப்பட்டுவாசனைப் பூந்தாரிட்டுவா
வரப்பளபளப்பாகியுயர்தவகேகிணத்தைகயொத்துச், சந்தனம்புநுகுக
ஸ்தூரிகர்ப்பூரஞ்ஜவ்வாதுகுங்குமமணிந்து, சந்த்ரகாவிச்சேலைவலவா
ட்டுக்குடதும்பியண்ணாந்திடையினிற், 'தாங்கவெனக்கனத்தேங்கிமன்பு
றுஞ்சலாமிட்டுநிற்கவுந்தான்சிரிட்டுநிகறுதனதனலை வணங்காமற்றி
ணடபூண்முலைகளென்றன், திருமார்பிலணையவோருசிமேலை, தவஞ்செ

ய்நின்றதோக்குமென்னுஞ்சிறீராமசேனையான்வந்தான்பார்க்கென்று சேவித்துநிற்கிறான்பார் திகழ்வடகோதண்டமேச்சப்பாதானி சிவசுப்பிர மண்ணியராசனே, (௪)

தையாண்டிப்புலவர்.

விருத்தம்.

விற்கம்பத்தடியாலுமடிபுண்டான்வில்லாவலாவேலேசொன்னும்
நற்கம்பத்தடியாலுக்குக்கவலைசயர்ஞுநூர்நாதன்கோவில்
பொற்கம்பத்தடியினின்றான்மீகத்தானியுக்கிப்போற்றினோர்க்கு
சொர்க்கம்பத்தடியப்பான்மோட்சம்பத்தடியாகத்தோற்றுந்தானே. ()

கட்டளைக்கலித்துறை.

செங்கைவரிச்சிலைதங்கமனாச்சம்புத்தீவுதன்னில்
எங்குலைத்தாலுமப்பள்ளிக்கொண்டான்றமிழ்க்கிவனென்றே
நிச்சவிரவிதினஞ்சுற்றிக்காக்கத்திசைசுருட்டுங்
கண்ணைக்குழுத்தரித்தேயொளித்தானுமைகொதலனே. (௫)

மேலாடையின்றிச்சபையுகுந்தாலிக்கமேதினியோர்
நூலாயிரம்படித்தாலுமென்னார்நவப்பாற்கடலோ
மாலாவனாணிபொன்னாடைகண்டேனித்தந்தே
ஆலாலமீந்ததுமீதாலாடைகற்றம்மான்றனக்கே, (௬)

வள்ளிகொண்டான்மயிலேறிக்கொண்டான்மதிபோலுமலை
வெள்ளிகொண்டான்விடையேறிக்கொண்டான்வில்லைவர்க்கமுதம்
துள்ளிகொண்டான்பள்ளிமேலேறிக்கொண்டான்கடசோபனஞ்சேர்
பள்ளிக்கொண்டான்புகழேறிக்கொண்டானென்றுபார்க்கவென்றே. ()

வெண்பா.

செந்தமிழ்ச்செல்லனுமேயாசாயிரத்தலைச்சேடனும்யாழ்
சுந்தரத்தோடிசைவல்லோனும்யாவருந்தோத்திரஞ்செய்
கந்தனைச்சொல்லுங்கவிராமசந்திரனைக்கண்டேட்டு
மந்தாவெறுப்பியாதாளைக்கேட்டிடலன்னரோ. (௮)

இராமச்சந்திரகவிராயர்.

வணக்கம்வருஞ்சிலகோம்குமரகண்ட
வலியவருஞ்சிலகோம்வலிசெய்யக்

கணக்குவருந்திகசோம்வேட்டைநாய்போற்
கடிக்கவருந்திலரோங்கையவர்க்கெல்லாம்
இணக்கம்வரும்படித்தமிழைப்பாகுப்பாடி
எத்தனைநாளிருந்திங்குழல்வேனையா
குணக்கடலேயருட்கடலேயசுரராண
குரைகடலைவென்றபரங்குன்றுளானே. (௭)

மாசற்றிடுதிருமேனியின்மறுவுற்றதுபோல
மாரப்பயல்கணைதைத்திடவந்தெய்தன்னையோ
காசத்தனைபுன்னுனைகூடத்தனையளவாய்க்
கையத்தனையானுன்மகன்மெய்யெத்தனையோமோ
வாசற்படிகடவாதவன்மனையெப்படியானேன்
மதனன்சிறுக்கியாதவன்மயலெப்படியானேன்
ஆசைப்படுகாரோபுருடரின்பேன்மடவார்கள்
அருணாசலராயாதமிழறியும்பெருமானே. (௮)

புல்லுக்கட்டும்விறகுஞ்சுமந்தபேர்பூர்வகாலத்துப்புண்யவசத்தினை
நெல்லுகட்டும்பணக்கட்டுங்கண்டபின்மேலக்கல்லிற்கடிக்கனும் போடு
வார், சொல்லுக்கட்டும்புலவரைக்கண்டக்காற்றாதிப்பாய் பாய்ந்துகத
வையடைக்கெகிர், மல்லுக்கட்டும்மடையரைப்பாடவோ மலையச்சாம
யில்வாழ்பெரியம்மையே. (௯)

வெண்ணெய்க்கட்டியுஞ்சீனியுமூட்டலாம்
விக்கிக்கொள்வதற்கென்செய்யலாமொரு
பெண்ணைக்கட்டிக்கொடுத்திடலாம்பின்னை
பெருவதற்குமுடன்படுவார்களோ
பண்ணைக்கட்டியமென்மொழியாருந்தம்
படுக்கைவீட்டில்வந்தாளையட்டினைக்
கண்ணைக்கட்டியணையாமலென்விட்டீர்
கழனிசூழும்பழனியில்வேலரோ. (௰)

திலேவறியவர்க்குமினியகவிப்புலவர்க்குமிரங்கியந்தப்
போதிலேதனங்கொடுக்குந்தஞ்சைநகர்க்குருப்பூபனெறக்குக்
கோதிகிடந்துழலும்பலரிடத்திற்சென்றுதமிழ்கூறுவண்ணங்
காதிலேயொட்டிட்டுத்தாடையின்மேலோதக்கடுக்கன்றுனிட்டானே. (௰௧)

வம்பிறைக்குங்கடம்பிறைக்குப்பெருபிறைக்குஞ்சொக்கவளர்ந்தவெள
ன்றைக்கொம்பிறைக்குந்தையராங்கூடலுக்கைக்கோரோணர் கொன்றை
கல்நார், அம்பிறைக்கும்விழிப்பாவையார்குமுல்கொல்லுலையனபெ

காய்ந்த, செம்பிறைக்கும்வெண்பிறைக்குங்கரும்பிறைக்குமொருத்தத
னித்தென்னசெய்வாளே. (௰௨)

மூங்கிலிலேயொளித்திருந்தான்மூக்கண்சாமி
முதியகடற்போய்ப்படுத்தான்முகுந்தசாமி
தாங்கமலப்பொகுட்டுறைந்தான்றலைநாங்சாமி
தடவரையிலுழன்றுநின்றான்றகப்பன்சாமி
வாங்கியுண்ணவழிக்காத்தான்வயிற்றுச்சாமி
வாணருக்கிங்குதவுவார்மற்றோர்சாமி
ஓங்கியசீர்மயிலேறிப்பொன்னப்பசாமி
உலவியவேங்கடசாமியுசிதவேலே. (௰௩)

வஞ்சகத்திலொன்றுனைத்துதிக்கைமிகத்திரண்டானைவணங்காருள்ளே
அஞ்சாரணமூன்றனைமறைமொழிநால்வாயானையத்தனுகித்
துஞ்சாணர்க்கஞ்சானைசென்னியணியானைத்துகளெழானைச் [வாம்
செஞ்சன்மறைக்கெட்டானைப்பாங்கிரிவாழ் கற்பகத்தைச்சிந்தைசெய்

மூன்றுவெண்பா.

சலமேதோசங்கந்தாபூணாந்தாமெ
கலைதாரற்புங்கவன்மால்காணப்-புலவுடைய
கங்காகோணகலாபதியக்கோடூர்
சங்காசோணசலா. (௰௫)

சீரிலங்குமாடகூடவீதிவீறுதில்லையான்
திருவிக்குமார்பனெங்கடிருமலைக்குமுன்போய்
நீரிருந்துமாலைகேளுமவன்மறுத்துரைக்கிலென்
னெஞ்சுசொல்லும்வார்த்தையாகநீங்கள்சொல்லும்வண்டுகாள்
வாரியென்றுபாயிரண்டுமாலைமூன்றுநாலுவேல்
மதியமைந்துகங்குலாறுமாரனேழுவாடையெட்
டாமொன்பதன்றில்பத்தடங்கலுமொருக்குமால்
அத்தனைகொலாமிலக்கெனுவியொன்றுநாணுமே. (௰௬)

ஓரானைவனத்தேதிருவெண்ணாவனிழற்கீழ்
உறையும்பெருமான்வீதியுலாவும்பவனிக்கே
நேராகவிடப்பேன்வளைபறிபோனதுகேட்டேன்
இல்லெலன்றுதடுத்தகால் கைசொல்லொன்றுமறிப்பேன்
போரானையைவிட்டான்முலையீரானையைவிடுவேன்
பொழியம்புகொடுத்தானிருவிழியம்புதொடுப்பேன்

தோராவழக்கிட்டால்வரைவாராவழக்கிடுவேன்
தொல்லைக்கணைகொண்டவனாவலைப்பெருவேனே. (௰௭)

அடல்கொண்டெழுகுலப்படையாரூர்பெருமானார்
ஐயம்புகவென்றேறயமதகவாசலில்வந்தார்
கடுகும்படசென்றேபலிகொண்டேயெதிர்நின்றேன்
கைவர்தனமென்றாரிதுகைவந்தனமென்றேன்
மடவன்னமென்றாரிதுமடவன்னமென்றேன்
வலலோதனமென்றாரிதுவல்லோதனமென்றேன்
கொடுத்தவனமென்றாரிதுகொடுவந்தனமென்றேன்
கொள்ளாரபலிசொல்லாரவர்கேட்டாடறியேனே. (௰௮)

வீமனுக்குமைந்தனார்வேதனுக்கும் வேதனுக்குமைந்தனாரீசனுகு
ங், காமனுக்குமைந்தனார்வீமன்தம்பிகந்தனுக்குமாமனார்காமன்றானே,
மாமனுக்குமூன்றமையன்றந்தைகாலன் வையகத்திலிம்முறைமையுமழு
ங்கலாமே, இராமனுக்குச்சிறைதவிர்கையாகவேண்டும் ராவணனுக்குத்த
கப்பன்றாமன்றானே. (௰௯)

(வீமன்-கருடனுக்கு இறைவனாகிய-திருமால்) வேழங்கில்மைந்
ன்சிவன்) (காமன் கற்பகத்துக்கரசனாகிய இந்திரன்) வீமன்-தம்பி அ
ருச்சுனன்) (கந்தனுக்குமாமன்-காமன் இந்திரன் (மாமன்குதிரைக்கிறை
யவனாகிய நகுலன்-தமயன்-தருமன் தந்தை-இயமன்) (இராமன்இரவுக்
காசனாகியசந்திரன்) (இராவணன்இருநிதமுடையமன்மதன்.)

வெண்பிள்ளைப்பிறைநோக்குங் கரும்பிள்ளைக்குறிபார்க்கும்வேதா
வென்னும், மண்பிள்ளைதின்றாற்றுங்கிளிப்பிள்ளை மொழிபயிற்றுமட
வார்க்கெல்லாம், எண்பிள்ளைசிறுபிள்ளை யெனக்கவளோவொருபிள்ளை
யெளியேன்பெற்ற, பெண்பிள்ளைபடுந்துயரம்பெரியபிள்ளைக்காரெடுத்
துப்பேசுவாரே- (௨௰)

விறகுதறக்கக்கறிநறுக்கவெண்சேற்றுப்புக்கடுகுவைக்கப்
பிறகுபிளவுகிடைத்ததென்றாலாறுகப்பிளந்துகொள்ளப்
பறகுபறகென்றேசொரியப்பதமாயிருந்தபாக்குவெட்டி
இறகுமுளைத்துப்போவதுண்டோவெடுத்தீராயிற்கொடுப்பீரே. (௨௧)

கட்டளைக்கலித்துறை.

இரவலனேயுனக்கில்லாததென்னவிசயமென்ன
பரவுணவேசுவைபற்றதென்னசொற்பான்மையன்ன

தரவுரைசெய்திடவென்றனைதற்சொன்றுஞ்சாற்றிலன்யான்
வாதிருவேங்கடநாதாவென்றேன்பொன்வழங்கினனே. (௨௨)
இதெல்லாதென்ன-திருவிதயமென்னவேம் உணலேது-கடன் - கைவபற்றதென்ன-நா-சொற்பான்மையென்ன-தா-இருதிற்போந்தபொருள் திருவேங்கடநா ாவென்பதாம்.

விருத்தம்.

கல்லாதவொருவனைநான்கற்றாயென்றேன்
காடெறியுமவனைநாடாள்வாயென்றேன்
பொல்லாதவொருவனைநானல்லாயென்றேன்
போர்முகத்தையறியானைப் புலியேறென்றேன்
மல்லாரும்புயவென்றேன்சூம்பற்றோளை
வழங்காதகையனைநான்வள்ளலென்றேன்
இல்லாதுசொன்னேனுக்கில்லையென்றான்
யானுமென்றன்குற்றத்தாலேகின்றேனே. (௨௩)

ஆவீனமழைபொழியவில்லம்வீழ
அகத்தடியாள்மெய்நோவவடிமைசாவ
மாவீரம்போகுதென்றுவிதைகொண்டோட
வழியிலேகடன்காரர்மறித்துக்கொள்ளச்
சாவோலைகொண்டொருவனெதிரேசொல்லத்
தள்ளவொண்ணாவிருந்துசர்ப்பந்தீண்டக்
கோவிற்குருழுதுண்டகடமைகேட்கக்
குருக்களாதட்சணைதன்கொடுவென்றாரே. (௨௪)

கல்லைத்தான்மண்ணைத்தான்காய்ச்சித்தான்குடிக்கத்தான்கற்பித்தானா, இல்லைத்தான்பொன்னைத்தானெனக்குத்தான்கொடுத்துதான்ரட்சித்தானா, அல்லைத்தான்சொல்லித்தானாரைத்தானோவத்தானையோ வெங்கும் பல்லைத்தான்றிறக்கத்தான்பதுமத்தான்புவியுற்றான்பண்ணினனே. ()

வஞ்சகர்பாலடங்கலைத்தகாவிற்புண்ணும்
வாசனெறுமுட்டுண்டதலையிற்புண்ணுஞ்
செஞ்சொல்லினைக்குருகுநெஞ்சிற்புண்ணுந்
தீருமென்றேசெங்கன்பாற்சேர்ந்தேனப்பா
கொஞ்சமல்லபிரம்படியின்புண்ணுமவேடன
கொடுங்காலாலுதைத்தபுண்ணுங்கோபமாகப்
பஞ்சவரிலொருவன்விலலாவடித்தபுண்ணும்
பொறன்றேகாட்டிநின்றான்பரமன்றானே. (௨௫)

கள்ளிக்கேன்முள்வேலிகழுதைக்கேன்கடிவாளங்கரும்பில்லாச, உள்ளிக்கேன்பரிமளங்களுவர்நிலத்துக்கேனவிளைக்க ளொடித்துப்போடும் கள்ளிக்கேன்கோடாலிதுடைப்பத்திற்கேட்கவஞ்சும்மாபோகும், பள்ளிக்கேனதிவீரமழுவாங்கபூபனெனும்பட்டந்தானே. (௨௭)

கயக்காவிநாறுங்குழம்பிற்பிரசண்ட
காரார்கொடைச்செங்கையாரோதன்மைந்தா
இக்காநின்மார்பிற்செழும்புண்ணையங்கார்
இப்போதுநேக்கிலேன்பேதைமார்பில்
சயக்காமவேளம்புதையாதழுந்தத்
தாமஞ்சூடர்சந்தனம்பூசினுனும்
செயக்காதுவேயோசெவிக்கும்பொறுக்கும்
தீயென்னமீளாதுதிங்கட்கொழுந்தே. (௨௮)

சென்னமன்னமாடைகந்தான் வீதியில்வெற்றிலைமடிக்கச்சுருளுந்தந்தான், கன்னவின்மோதிரங்கந்தான் சாப்பணிகந்தானிரட்டைக்கடுக்கன்றந்தாற், செங்கெல்விளையூர்கந்தான்போர்கந்தான்மல்லையில் வாழ்சிவந்தானுங்கட், கென்னதந்தானென்றவர்கட்கெத்தனையுந் தாரங்கந்தானியம்பத்தான்.

நடுவெழுத்தலங்காரம்.

அத்திரம்வேலவலயம்மிராசியென்றிற்
கமைந்தபெயர்முன்றினிடையக்கரத்தால
மெத்தநடுகுற்றுளோவந்தடைந்தேனித்த
விதனமகற்றிடுமற்றையெழுபத்தோராறிய்
பத்துடையானைத்தடிந்துபெண்ணாச்செய்து
பரிவினுகர்வேணிநதாள்பணிந்துபெற்றும்
சித்தசனேதெளியசிங்கன்றவத்திற்றோன்றுன்
சீதாரமப்பாபலதிபாகவானே. (௨௯)

அத்திரம்பகழிவேலவலயம்கடல் இராசிகன்னி இவற்றினடுவெழுத்துக்கடன்-மற்றையவெழுத்து-பழி-கல்-சனி பழியால்-இராவணனைக் கொன்று கல்லைப்பெண்ணாகச்செய்துசவரியின்கனியைத்தின்றவன்-திருமால்.

கல்லாவயமாக்தேவருமாங்கழுதைகசடர்பொதிசுமக்கும்
கடாவோவுழுதுபயிரிடற்காங்கட்டம்பன்றிக்கிளையாகும்
புல்லேறிசர்வாகனமாம்பொதியுஞ்சுமக்கும்பிணமெனிலோ

பூசிமுடிக்குமறையோர்க்குப்பொருளீய்க்தபுகழெய்தும்
மல்லர்குட்டிச்சவரிவனிலேயாமுறைதஞ்சுடனைவாகும்
மதியாகநடைப்பக்கமவனிலேயாடகூத்தனிவைக்கும்
அல்லாதனுமான்றனக்கிலையாயானையுமைப்பேன்புவிமீதில்
அவனைக்குறிக்கக்கூறமிடத்தவனுக்கவனைசரிதானே. (௯௰)

வீரவெண்டையமரகாபர்தியாகராசர்கலிலும்
விதிகண்டபவனிகண்டினிக்ககண்டபக்திபாய்த்
தாரகிற்றபூவைக்காளிக்குசின்றனென்னோகான்
தம்பமேயகல தாபாவிகமறிக்கதில்லையால்
மாரணம்புபட்டசயமாறதில்லையிரவெலாம்
மங்கைமார்தொடுக்ககண்டயாறதில்லையென்செய்வேன்
ஆரிருந்துமூதலிபில்லையென்மனைசையொழியுமோ
அதுவுமில்லைவிதியைநொக்தலாவதில்லைகாணுமே. (௯௧)

சத்தபங்கி.

திபிரமறுத்தபுலவர்திகழ்கௌரிகருதிதடந்தாய்மமுத்
தெசனமகாமயவசமேகழுஞ்சிறுமையின்மதியாலே
குமரசிகாமணியேபவனியாயநுள்கூடவேலேகூறுங்
குருபரகாலாகலனேவிதியொடுதுரகியெமிடிக்கீராய்
கமதுவிகாயகதேவசேநாகராதேசேறுக்
கவிமகள்சேர்வேடுவனைபுதுமணநறுமலர்புனையார்பா
அமரர்பிரானருள்குஞ்சரிகோன்புண்டாடவனேமீறும்
மாகாவேலாயுதனேமுத்தமிழறுமுகமுருகோனே. (௯௨)

திபிரமறுத்தபுலவர்திகழ்கௌரிகருதிதடந்தாய்
மாறுஞ்செசனமகாமால்வசமே-மகமூடசிறுமையின்மதியாலே
குமரசிகாமணியேபவனியாயநுள்-கூட்டிடவே
கூறுங்குருபரகோலாகலனே-விதியொடுதுரகியெமிடிதீராய்
கயதுவிகாயகதேவசேநாசரராடேநுமே
சேறுக்கவிமகள்சேர்வேடுவனைபுதுமணநறுமலர்புனைமார்பா
அமரர்பிரானருள்குஞ்சரிநோன்பினர்-ஆடவனே
மீறும்மாகாவேலாயுதனேமுத்தமிழறுமுகமுருகோனே. (௯௩)

நவபங்கி.

திரிமருகாகருணாலயனேதிடவரனேபோதன்
[illegible]புமையேயார்சூழ்புனிதர்புலவடாயிலயர்பொற்கானே

கரிமுகனையசகோதரனைபடிகாரணனைநற்கு
கதிப்புறவேலனைவனைவலமிகுகயிலையனற்குருவே
குரவலர்நீபமணிப்புயனைவடிகூர்முனைதனையாறுங்
குருமணிசேர்மார்பினனையுலகருள்குயிறுதவுத்தமனை
மரகதமாமயில்வாகனனைகொடிவாரணனைகோதின்
மதியமேவார்குமரகுலவியமயிலைமலைக்குகனை. ௩௩

அரிமருகாகாருலயனை இட ஆரணனை
போதகன்னெரியிமையோர்சூழ்புனிதாபுலவடர் அயிலர்பொற்கரனை
கரிமுகனையசகோதரனை படி காரணனை
நற்கதிப்புறவேலனைவனைவலமிகு கயிலையனற்குருவே
குரவலர்நீபமணிப்புயனை வடி கூர்முனைத
ஆறுங்குருமணிசேர்மார்பினனைஉலகருள் குயிலுதவுத்தமனை
மரகதமாமயில்வாகனனை கொடி வாரணனை
கோதின்மதியமேவார்குமரகுலவிய மயிலைமலைக்குகனை

சத்தபங்கியின்பிரிவு.

கட்டளைக்கலித்துறை.

இபிரமருதபுகாதிகலேளதருதேடரிதாய்
குமரசிகாமணியேகனிவாருள்கூடிடணவே
கமதுவிநாயகதேவசகோதாகாடெறுமே
அமரர்பிரானருள்சஞ்சரிதோள்புணராடவனே. (௧)

கொச்சகம்.

தேடரிதாய்மாறுஞ்சொன்னமகர்மல்லசமே
கூடெடனவேகூறுங்குருபரகோலாகலனே
நாடொறுமேதேறுங்கவிமகள்சேர்வேடவனே
ஆடவனேமீறுமாகரவேலாயுதனே. (௨)

கலிவிருத்தம்.

றுஞ்சென்னமகாமால்வசமே, குருபரகோலாகலனே
கறுங்கவிமகள்சேர்வேடவனே, மீறும்மாகரவேலாயுதனே. (௩)

சிந்தடிவஞ்சிவிருத்தம்.

நமுறுசிறுமையின்மதியாலே விதிவெயகுறுகிபமித்திராய்
தமணைநறுமலர்புனைமார்பா, மூதமறையறுமுகமுருகோனே. (௪)

குறளடிவஞ்சிவிருத்தம்.

சிறுமையின்மதியாலே குறுகியபித்திராய்
நறுமலர்புனைமார்பா அறுமுகமுருகோனே. (௫)

யிசு

வெண்பா.

தேடரிதாய்மாறுஞ்சென்மமகாமால்வசமே
நாடோறுமேதேறுநவிமகள்சேர்வேடுவனே
ஆடவனேமீறுமாகாவேலாயுதனே
கூடெனவேகூறுங்குரு. (௧)

நவபங்கியின்பிரிவு.

அரிமருகாகருணாலயனே, கரிமுகனேயசகோதரனே
குரவலர்நீப்புயனே மரகதமயில்வாகனனே
புலவடாயிலமர்பொற்பரனே, நலமிகுகயிலைமலைக்குருவே
உலகருள்குயிலுதவுத்தமனே, குலவியமயிலைமலைக்குகனே. (௨)

கட்டளைக்கலித்துறை.

அரிமருகாகருணாலயனே தி ழாரணனே
கரிமுகனேயசகோதரனேபடிகாரணனே
குரவலர்நீபமணிப்புயனேவடிகூரமுதே
வரகதமாமயில்வாகனனேகொடிவாரணனே, (௩)

கொச்சகம்.

ஆரணனேபோதனரியிமையோர்சூழ்புனிதா
காரணனேநாதங்கதியுறவேலானவனே
கூரமுதேயோதுங்குருமணிசேர்பின்னே
வாரணனேகோதின்மதியகமேவாழ்குமரா (௪)

சந்தவிருத்தம்.

போதன்னரியிமையோர்சூழ்புனிதாபுலவடாயிலமர்பொங்கரனே
நாதங்கதியுறவேவானவனேநலன்குகயிலையனற்குருவே
ஓதுங்குருமணிசேர்மார்பின்னேயுலகருள்குயிலுதவுத்தமனே
கோதின்மதியகமேவாழ்குமராகுலவியமயிலைமலைக்குகனே. (௫)

பேதன்னரியிமையோர்சூழ்புனிதா
நாதங்கதியுறவேவானவனே
ஓதுங்குருமணிசேர்மார்பின்னே
கோதின்மதியகமேவாழ்குமரா, (௬)

அயிலர்பொற்கரனேகயிலையனற்குருவே
குயிலுதவுத்தமனேமயிலைமலைக்குகனே. (௭)

திடவாரணனைபடிகாரணனே
தடிகூராழுந்தகொடிவாரணனே. (அ)

வெண்பா.

ஆரணனைபோதன்னரியிமையோர்சூழ்புனிதர்
கூராழுந்தேயோதுங்குநமணிசேர்-மார்பின்னே
வாரணனைகோதின்மதியகமேவாழ்குமரா
காரணனேநாதங்கதி. ஆ௳-௯௰. (௯)

ஆ௳-செய்யுள்-௩௱௭௨

மதுரகவிராயர்.

வெண்பா.

துங்கவரைமார்பாதுரைரங்கபூபதியே
இங்கோர்புதுமையியப்பக்கேள்-பங்கையக்கை
ஆயிழைக்குநான்குநாகலைத்துகுழைபாறுமுலை
மாயவிழிமேயழாமதி. (க)

அந்திவெடிமுல்லைபருப்பெடுத்துநான்வந்தேன்
விந்தையநாராயநர்க்குமெல்லியரோ-சுந்தரஞ்சேர்
செண்டுகட்டவேண்டுந்திருவிளக்கிலேதிரைக்
கொண்டுவந்துபோட்டுக்கொளுத்து. (உ)

சித்ரமாமண்டபங்கடென்றல்வருசாளரங்கள்
பத்தியுலாவும்பளிக்கறைகள்-இத்தனைவிட்
டிக்குச்சிலைபாணிருப்பிடமென்றார்சொன்னு
ரிக்குச்சிலையானுக்கின்று, (௩)

நீளத்திருந்துழன்றாய்நீங்காநிழல்போல
நாளைக்கிருப்பாயோநல்குரவே-நாளத்தி
கின்றைக்கேசென்றக்காநீயெங்கேநானெங்கே
அன்றைக்கேசற்றேயிரு. (௪)

விருத்தம்.

உலக்கொண்டமணிப்புயனே பிரம்பூரானைத்தாங்கா வுன்பொற்
சொல்ல, விலங்கொண்டகருடனையாமிடங்கொண்டோ மெழினாயு
ன்வலத்தேகண்டோம், பொலங்கொண்டமணிமாடமிசையிற் புயற

ழம்புதுவையென்னூர், கலங்கொண்டோகின துகைகை மூகக்கண்டோமி னிவேண்டுந்தனக்கண்டோமே. (ரு)

இராம கவிராயர்,

கார்படைத்தகரதலத்தான் றுறைதிருவேங்கடமளித்தகன்ற வெங்கும்
பேர்படைத்தவானந்தரங்கமகிபாலாநின்பிரப் பூர்காட்டி
னேரிளமூக்குவிழியேழுமுலையாறுகாதைந்துநெற்றிநான்கு
பாரிடத்திலிப்புதுமைகண்டுவந்தேனிதன்பயனைப்பகர்ந்திடாயே (க)

கொக்குப்பறக்கும்புறாபறக்குங்குருவிபறக்குங்குயில்பறக்கும்
நக்குப்பொருக்கிகளும்பறப்பாரானேன்பறப்பேனராதிபனே
திக்குவிசயஞ்செலுத்தியுயர்செங்கோனடாத்துமாங்காநின்
பக்கமிருக்கவொருகாலும்பறவேன்பறவேனே (உ)

மூவொன்பதென்பதிலோர்நாளில்லைமொய்வனத்திற்
றுவிந்தனிமிருகந்த னில்லை-நேரே
வளையாதநடையில்லைவாரிருகவிம்பூம்
முலையாளையான்முயங்குதற்கு. (அ)

சென்னபுரிவந்துசிவனுயினேனல்ல
அன்னதுகாணுதவனுகி-மன்னுசிரங்
கைக்கொண்டைச்சோமன்கட்டிச்சடைமுறுக்கி
மெய்க்கொண்டநீரணிந்துமே. (சு)

தனம்பொன்பணம்படைத்தசம்பிரியாப்பின்னேர்
மூளம்பிச்சைகள்வனிலமூட்டை-கனம்பெற்ற
மீனுலத்தும்போற்றுகின்றவேதாசலநினைப்போல்
ஈநலத்துமார்கிலரோவென். (எ)

சோரரெல்லாம்வெண்டிங்களனமேசேர்ந்தால்
ஆரவமுதாவென்றுச்சரிடம்-ஓராமல்
நாணிவாசைமேவரசைனறந்தருளும
சீனிவாசையுன்மணஞ்செய்து (பக)

அஞ்சபிறுலெய்துமன்னடைக்மன்னிதைகைய
அஞ்சம்பிறுலெய்துமப்பாவி-நெஞ்சமுறும்
காவிகாணந்தார்கலசைவேதாசலனே.
கவிக்கணந்நார்நடந்து. (உா)

விருத்தம்.

மதுமேவுகுவளையணிபுயனெனறேனோ
மருவணஞ்சூழ்கலசைநகர்மென்றேனோ
முதுநீதிதெய்வசிகாமணிமாலுக்கு
மூத்தவேகுமகனெனகான்மொழிந்திட்டேனோ
பதுமாசனத்திமகனெனசேர்சண்டை
பண்ணுகின்றானவனாற்படுந்துன்பத்தால்
இதுவேதாசலமென்றெனிதற்கென்னென்னை
ஏதேதோவைதுபழிபிடுகின்றாளே, (௰௯)

பூங்கமலன்கலசைவேதாசலன்போலுநலனைமக்கும்பொற்பிலாலென்றாங்கயலார்சொலக்கேட்டுவாணியரிபாலுமைக்கவடைந்தாளன்னோன்தாக்குவனம்போயிருந்தானவனிடத்திற்சொலப்பித்தாய்ச்சுழலலுற்றான்,வங்கிபந்தத்திறங்கற்பாணிவனுவிவீற்றிருந்தாளெழிற்கண்மாளே.

ஆகசெய்யுள்-௭௮௯.

பொது

பலவித்துவான்கள் பாடல்,

கட்டளைக்கலித்துறை.

மாப்பிட்டெனுஞ்சிறுதூப்பிட்டுக்காகமண்ணைச்சுமந்தே
ஆப்பிட்டுக்கொண்டடிப்பட்டசொக்கேசருக்காசைபட்டுச்
சேப்பிட்டுமையிட்டுப்பூமாலைகந்தந்திமிர்ந்துமஞ்சட்
சாப்பிட்டுவாழ்க்கைப்பட்டாள்கூடல்வாழுங்கயற்கண்ணியே. (௧)

காயாகபர்க்கண்ணிகோபம்பொருளென்றன்சண்பணிசீர்
சீமான்காத்திற்றுடைக்கரிகேசெகமேழுமெச்சும்
கோமான்கரத்திற்குனிசிலைராசன்குகன்சிலம்பில்
பாமாவின்பாலல்லவேமன்னவாவுன்மலர்க்காமே. (௨)

கைத்தலந்தன்னிற்பசும்பொன்வளையல்சலகலெனச்
சத்தமொலிந்திடநூபுரம்பாதச்சதங்கைகொஞ்சத்
தத்திமிதென்றுநடஞ்செய்சம்பீசர்தஞ்சந்நிதிப்பெண்
செத்தகுரங்கைத்தலைமீசுமந்துதிரிந்தனளே.

பரிக்கொம்புபோலப்பல பாவசுமைதைய்கர்த்திற்றும்
உரிக்கப்படாவிருதய பாக்கட்டுப்பட்டேனுக்கொல்லா
கரிக்கொம்புபோன்றமுலையின்றுருக்கேவசத்தின்வலியர்கள
கரிக்கொம்புமாறுமுனை கடாதெலக்கடாசலநாயனே. (௩)

கேளக்கதிரேபின்னைக்காளிக்கேலையனைக்கிட்டுத
யேளவக்குதூசனிடையதிகையவெருள்டேனது
நாலெக்குப்பத்திருன்சப்புறைதரிக்கேவின்துதாழ்மைசொல்ல
காலக்கோலவேலயிக்கலாக்கயகத்தே. (௪)

கற்றனவெரக்கும்புயதிலகெத்பனைகண்டபன்னுள்
உற்றனவெரக்குமொருபகற்காண்பனவொன்னலைச்
செற்றவெளாக்குஞ்சிதகைசெய்வனநீயர்செய்யப்
பெற்றனபெற்றிலன்றுநமறப்பாவனம்பெருக்குன்றனே. (௫)

பக்குவமாகக்கவிதைதுசெய்துபரிகபெற
முக்காலம்தெரிபலகாலும்பாட்டுமுயன்றிடினும்
அக்கடையோவென்றுமேலாபணைப்பாடியதுக்குவக்க
ருக்கவேபாண்டருள்வியவசத்துக்குயிலம்மையே. (௬)

பொல்லாதப்பாப்பொக்கிசமுஞ்செய்யும்போதுநினையீர்க்
கொல்லாமற்கொள்ளுகிறேக்கட்டுன்குபிடுபினை
பல்லாரகெதரிக்கசொன்றனுயர்ப்பவிப்போதுன்மனம்
கல்லாயிருக்குமேல்தெய்வனேவனுமுன்கண்டிலனே. (௭)

கலியுபதிலஞ்சலமாமன்றக்கேட்டுச்சியிற்
சாலேயதேபிசாசமாகுமுற்சஞ்சிதாசம்
பாவிபாதிதுயில்காலமாயினவாற்றிவிட்டேட்
ஆலமுகுக்குளம்பலவானவென்னிலை படைகுனே (௮)

காலடிவன்றெனவேயேப்பாவிகடக்கபெருங்
காலடிமேலடிமாறடியேகட்டுவிரலிற்பட்டும்
பாலடிகில்தெவண்ணைபுன்டோனக்கன்பணிவனாயில்
வேலடிமுன்னுக்குபாயமிட்டேகுர்விழைவுநந்தே. (௯)

புலியமக்கொடுக்குமபதவரக்கிலேர்புலிப்பூல்குழலான்
லியைபாதநின்னவிட்டுப்புலியைத்தேனுகத்திப்
லியைத்தப்பலகாஞ்செய்துபொறுக்குநாகப்
யக்கன்விப்படக்காதுலைத்தட்டன்புருடனுக்கே. (௰)

(புலி, வேங்கை-பெயர்) (மயிர்ச்சாத்த) புலி புய், (புலி-வரி சிகர)
(மூகப்புலி-மூகத்தாயனை) (சாறு-திருவிழா)

வேளாயழகன்றனைவிக்கா திரெயன்விட்டுவொரு
நாளாகிறும்மாய்க்காண்ணிலவேனையெய்க்கருமவன்
தோளாலிணையுந்தகவாவிபத்தைதத்துயர்க்கவொரு
மாளாப்பிறந்தனேவேசைமந்தவேனெயென்னவாயுனக்கே. (௬௨)

நடந்தவொருகன்னியாராசகேசரிநாட்டிற்கொங்கைக்
குடந்தனைசயவொளியையாகண்டுகொற்றவருந்
தொடர்ந்தார்சங்யாசியர்போகம்விட்டார்சுத்தசைவசெல்லாம்
மடந்தனைடைத்துச்சிவபூசையுங்கட்டிவைத்தனரே (௬௩)

காலைகளைதெரிவேசம்பவாணர்நன்றாட்டில்லாளர்
சேலாகக்கண்கள்படைத்தபெண்ணேனின்றிகழுவாரி
றுலாகவுமல்குற்றமாம்பாகவும்வனையின்மிசை
மாலாகயான்பன்னிக்கொள்ளவந்தேனுன்றன்பாளிகைக்கே. (௬௪)

ஆலிந்தநன்பன்குதன்றப்பிமைத்துணன்னன்கையில்
வரரூந்திவாயுநம்பூண்டவன்றாளுறுப்பங்கவரே
பரமன்கிரிவையேந்தியமைந்தன்பணைவன்வெற்பை
உரமென்றெடுத்தவன்மாற்றான்றன்சேவகனென்டோடியே. (௬௫)

சங்கரன்றேறவிதமயன்மனைவிதனக்குமுன்னும்
மங்கையரோறியவாதங்காணுயமுற்றங்கவினோ
கொங்கைகளிரைந்துடையவளாயிக்குவலயத்தில்
எங்குமிரியும்வயிரவருரீதியென்றேசினையே. (௬௬)

மாத்தானைப்பித்தனைமாடேறுவானைமதகரிதோல்
போத்தானைவேதப்பொடிபூசவானைப்பூதலத்தன்
ஆத்தாருடனேதிர்த்தம்பலத்தேயென்றுமாடிநிற்குங்
கூத்தாடிப்பையலுக்கோமகளேயயல்கொண்டனையே. ௬௭

காதலர்தான்றினைசெய்தனரோகண்டகண்ணல்லவோ
தேனையர்வண்டினங்காள்கின்னேகாள்செழுங்காவைவிட்டுப்
போகவன்றுநல்லவோநெக்காணிப்புனமல்லவோ
கானன்றுநல்லவோசொல்லவேண்டுமிக்கண்டதே. ௬௮

தாரானமென்கசடிருகின்றைச்சேடன்சிரிலத்திங்பால்
போர்முதிர்குழுப்பெண்பேதையைவிட்டுச்சேர்ந்துமல்

மேனம்பிறைசிலைவேல்குமிழ்வள்ளைவெண்முத்தந்தொண்டை
பூகம்பசுங்கணைதேனுமிழ்காந்தள்பொற்பாலிலைநால்
நாங்கதலியலவன்வராணன்னளினமுண்டு
மாகம்பொழிற்றிருத்தில்லையிலேயொருவல்லியிலே. ௩௫

இலந்தத்தையேநல்லமுகத்தையேசித்தெங்காத்தில்
வளர்ந்தத்தையாதுமுணர்ந்திலையேமயலாகிமனந்
தளர்ந்தத்தையேயென்றுருவரங்கேசர்க்குச்சாற்றற்சொன்னால்
அளர்ந்தத்தையேயளந்தாயபின்னையாதுமளங்கிளையே. ௩௬

ஆயத்துறையிற்பிறந்துயர்ந்தந்தணர்பால்குடித்து
மாயக்கண்வேசையிடத்தேவளர்ந்துவண்ணானொருநாள்
ஏயப்புலவரிடத்தெட்டுநாள்செட்டியேயென்றபின்
போயக்கசாலைபுகுந்தனள்காணந்தப்பொய்மகளே. ௩௭

பூச்சிலைகன்னறச்சேஷாசலேந்தரபொருப்பிடத்தே
காச்சியபாலைக்குடிப்போவென்றணங்கக்காரிகையும்
பேச்சிளைத்துக்கன்னியின்கைகணைகாமற்குமுன்சென்னதாய்
வாய்ச்சுதென்றேநடந்தாள்பாலையானவனந்தனிலே. ௩௮

தோப்பிடுவாரில்லைதென்றல்வாராமற்சுடுமதிக்குக்
காப்பிடுவாரில்லைகாமன்வாராமற்கருங்குயில்வாய்க்
காப்பிடுவாரில்லைதென்னரங்கேசர்க்கபயமென்று
கூப்பிடுவாரில்லையேவண்டுகாளென்குறைசொல்லியே. ௩௯

அணிமர்கடுக்கைநறுந்தும்பைகங்கையறுகுடனே
பணியார்சடாடவிக்கச்சாலைநகர்பனிவரையில்
தணியாதமாமதப்பேய்பிடித்தாடுமித்தையலுக்கு
மணியாட்டினால்விடுமோசொல்லுவீரிந்தமாநிலத்தே ௪௰

பாதாதிகேசமுதலாயிவளைப்படைத்தமலர்
யேதாமருங்குல்வெளிவைப்பனேவிர்பூதலத்துள்
ஆதாரமின்றியிரண்டிளநீரந்தாநிற்குமோ
ஏதாகிலுஞ்சற்றங்கிலாதிராதிடையேந்திழைக்கே. ௪௧

குணமிருந்தாலுங்குலமிருந்தாலுங்கொழுந்தமிழின்
மணமிருந்தாலுமதியிருந்தாலும்வழுத்திடவும்
அணாமணிநீர்ச்சந்திரங்கொண்டுபோங்கியாற்றிபின்
ஒணாகடல்போய்வரவேதனைநாளென்றெழுந்தனளே. ௪௨

ஊரகத்திலேகிடப்பான்சக்ரபாணியுயர்கும்ப
காரகத்திலேகிடப்பான்குறுமாமுனிமன்னியர்கள்
விரகத்திலேகிடப்பான்கர்மராஜன்மிருந்தமெழு
நாகத்திலேகிடப்பான்கொழுமூர்முத்துநாகப்பனே! ௪௩

செய்க்கறியுண்டசிவன்மேலன்பற்றவன்சிசியவன்
வாய்க்கறியாதவிடக்கானதுமில்லைமார்க்கம்
கய்க்கறியென்பதும்வேண்டான்சப்பாங்கனகவிட்ட
நாய்க்கறியும்புசிப்பான்கொழுமூர்முத்துநாகப்பனே. ௪௪

தருநீகரானகான்செல்வநாளுந்தழைக்கும்புல்லூர்ப்
பெருவயனுடைனிலைப்போலோர்பிடாரன்வந்தே
ஒருகுடங்கொண்டொருபாம்பாட்டினனிவ்வுலகினுள்ளே
இருகுடங்கொண்டரைப்பாம்பாட்டுவதென்னவேந்திழையே. ௪௫

தேனுட்டுமுல்லைத்தொடைகுசாதன்செழித்தபுகழ்
பூனாட்டுமன்னர்தொழுமவிராபணிப்பூணணிந்த
வானாட்டரம்பையர்மண்ணாட்டாசர்மணைதினுக்குக்
கானாட்டுவரின்னைநர்ட்டுமதேவிலேக்கண்டுகொண்டோ. ௪௬

நூர்பிறைபோய்விழுந்திங்கள்வந்தெய்திடநன்னியசெவ்
வாயனல்துவப்புதன்புகாயனல்வியாழம்வர
யேயிருவெள்ளிக்கலைச்சனூன்னைவேவுதற்குத்
தாய்கனியாகிளோகிாதளசிங்கமே. ௪௭

ஆடியகாகஞ்சரோருகம்பானுநல்லம்புவியும்
சூடியகாதர்நயனமுமாலம்புஞ்சொற்பனுவல்
பாடியபாலனுமாயவந்ததால்வெண்பணிலவயல்
கோடியகோன்சிவன்றிருமார்பிற்குளிதொங்கலே. ௪௮

சிவந்தான்மாலை மதனையும், கடலையும்-அடக்கி, இவளைப்பிழைப்பித்தமையின் பரமசிவன் கண்ணையும், திருமாலம்மையும், சம்பந்தசுவாமிகளையும் ஒத்தது.

முருகார்முளரியுமுள்ளியுமுண்டகமுமரிமரம்
பொரிகாரிரும்புக்கனமும்பொன்பொறிக்கரகையும்
குருகாருங்கொண்டையுமீனைனல்லபோலன்குரிசிலுக்கு
வருமாதவேதந்தமக்கைநானுமடர்ந்தையே. ௪௯

நகைகோட்டினான்கன்றுகன்வனமரடியேந்தளிப்பன்
விரையூட்டுதார்ப்புனம்வற்பிழமன்னன்றேவிரும்பித்

கரையோட்டமீதின்மரக்கலம்போட்டுன்னைகாணவர்தால்
திரைபோட்டுநீயிருந் ராய்சிங்கபூபசிரோமணியே. ௫௰

வண்டோவிழிநுதல்வான்பிறையோவளகுன்மான்குளமோ
செண்டோமுலைநிலத்திலதமோகையைவிட்டேசேற்றுதுடிகற்
கண்டோமொழுகுழல்காரோமுகங்கமலம்பவளத்
துண்டோயிதழ்கன்னித்தண்டோதுடையிந்தத்தோகையற்கே. ௫௧

வண்டுமதுவுண்டிசைபடுஞ்செந்திலிமாரன்வாக்
கண்டுமிருந்தும்வடிவேலிரண்டுங்கருப்புவில்லும்
குண்டுமருந்தும்பொற்றேருந்தாமற்குழலைத்தந்தால்
தண்டுகொண்டேப்படிவென்றிடலாமடிதார்குழலே. ௫௨

ஆலக்குடியர்சங்குஞ்செறியத்தாஞ்சக்கரப்பொன்
மேலம்பரத்தினர்நாகமெடுத்தவர்மேவிடையர்
சூலக்கண்மெய்யினர்பார்பதிகோன்மதிநேயகவினர்
பாலன்கைக்கோற்படைக்கூர்மைக்கண்ணுமிந்தப்பைந்தொடிக்கே. ௫௩

ஆமாவிகழ்ந்திடலாமாவியுனையன்றிவினை
போமாபுனைவிட்டுப்போமாவெனக்கிந்தப்புன்மைவா
வாமாபராமுகமாமாபுயத்தினணிகடம்பர்
தாமாகுநனெனுநாமாவயிற்கரச்சண்முகனே. ௫௪

௮-செய்யுள்-அாசம்.

வெண்பா.

சென்னிமலைவேலவர்க்குச்சேர்ந்தகொம்பிரண்டுண்டு
கன்னிகுறவள்ளிக்குக்காவில்லை-முன்னமே
ஆட்டுச்சுக்கொம்பில்லையாளைச்குக்காவில்லை
பாட்டுக்குளாராய்ந்துபார். ௧

தார்க்கொன்றைதாவென்றேனென்றுவேழிவொன்றென்றான்
ஊர்க்கஞ்சிகாமூன்றிலொன்றென்றேன்-ஆர்க்கும்
பொதுவென்றான்பூவென்றேன்போயினான்றோழி
இதுவோனம்மீசனியல்பு. ௨

பறவைநாய்நவப்புரைவிலங்குபங்கம்
செறியுமிருணூந்தடன்-குறகியவன்
என்றுணாக்கவிரைந்துமேகண்டதிறப்பண்பாய்
ஒன்றுமெனவுரைப்பாரல். ௩

பாரியூர்வர்பாலருந் ல் பண்பாமுடற்குக்
கார்வெரியூர்பண்ணின்பங்க ணல்-விரியும்

சிவிகையூர்வார்க்குமைத்தவின்பஞ்சேசெல்வார்
பசிவியவுண்டல்பயன். ௪

தக்கசகுனஞ்சபதஞ் சாமூத்திரியன்சொன்
மிக்கவசரீரிசனு வென்றைந்து-இக்கவியில்
கூடினுங்கைகூடிவரும் கூடாதொழிந்தொருகால்
விடினும்விடிவிடும். ௫

நக்கனார்சோணகிரி நாதனார்வேள்வியிலே
தக்கனைத்தகர்த்தக்கனார்-பொக்கைவாய்.
ஆந்தினார்சூரியனை யம்புலியைத்தேய்த்தரியைத்
தாக்கினாரோடோடத்தான்- ௬

ஓடினானென்ப துணர்ந்துமுனக்குச்சரியா
நாடினார்க்கென்ன நாகமோ-நீடியே
ஆதவிடந்தோன்றியோ தம்பலவாணனெடிய
மாலவிடஞ்சரியாதே. ௭

ஆசனமிளைப்பகற்றுதன்னையேநம்பால்
வசனமிதுதவறுவாய்மை-இசைநாகைச்
சின்னப்பால்வெண்மதியஞ்சேரிமையத்தேபிறந்த
அன்னப்பாலிக்குவந்தாறலாம்.அன்னப்பால்-பரமசிவன். ௮

தலையிரந்துண்பான்றன்னுடலிற்பாம்பு
மலையின்மடமகளுக்கீவன்-உலையில்
இருப்புவனமேனியனே யென்றுலோவாவாம்
திருப்புவனத்திசன்றிறம். ௯

ஆச்சரியந்தென்னமா மத்தனையுங்குத்துமுலை
காய்ச்சிருக்குந்தென்குடந்தைகாவலாமச்சான்
வாக்குப்பையாநீ மருவாகானெல்லாம்
சாக்குப்பையாமேதனம். ௰

கல்லுமுருத்தாது காவின்முட்டையாது
எல்லையார்த்தாண்டன்கூ டேறுது-தொல்லைபரு
பாலையிருளில் வழிநடக்கக்கூடாது
காலிற்செருப்பிருந்தக்கால். ௰௧

தந்தைபோய்த்தாம்போய்த் தமர்போயென்சுற்றமும்போய்
வெக்கைபுரியாகிவிட்டேனேமுந்தவே
ஆழாழிகண்சுண்டவாபத்சகாமனென்னும்
பாழவன்கண்ணேறுபட்டு.

கைக்குடாரஞ்செண்டுகைக்குப்பக்குடமும்
மூக்குடமுங்கொண்டான்முடியரசே-மைக்குழலீர்
வேய்க்காற்றினால்விளங்கும்வீரகத்திமாதரில்
லக்காற்றுக்காற்றுவிடை. ௰௩

வையம்புகழுமயிராவிடமெடுத்துக்
கையிலொருபசமலரைக் காணுமல்-வையகத்தில்
செங்கண்பாவிசன் றிருவடிக்கென்றுவிதமாத்
தங்கண்மலர்சாற்றினன்றான். ௰௪

பாம்புசேர்தோளிணையுள்பாணத்துமாமதி
சாம்பசிவன்றன்னடியைச் சாரானே-வேம்பின்
இலையையுடுக்கிய வீனமானம்போக்கித்
தலையில்விளக்கேற்றிவைப்படா. ௰௫

அட்டமியிலேதினலசாருக்காகா
சிட்டருக்குப்பண்ணுட்டு சீதாரும்-கெட்டவுரை
வித்தைக்குசசமாம் வெய்யபிரதமையில்
பித்தருப்பேசார்பிறை. ௰௬

ஆயிரபாக்கன்னமூலியென்னகடைக்கண்விபதி
னாயிரம்பாக்கா ரதன் றளையில்-மீமிசைக்கி
வக்தாளவேண்டுமலைப்பழனிவேலவனே
சக்தாளவேறில்லைதான். ௰௭

ஆயிரம்பாக்கு-கலசம்-பதினுயிரம்-பாக்கு- அம்மனை.

பிலப்பித்தோன்வித்தைகளைப்பேணிக்கொடுத்தோன்
சிரப்பினுபதேசஞ்செய்தோன்-அரப்பெயரி
பஞ்சத்திலன்னம்பகர்ந்தோன்பயந்தீர்த்தோன்
ஐஞ்சாப்பிதாக்களெனவெல். ௰௮

சானக்கடன்சல்லிக்காவன்னன்றனுமால்
கானக்குழன்மடவீர் காணுமல்-ஆனக்கால்
தன்கையிற்சக்காழி தாயிருக்கப்பேசுவதேன்
என்கையிற்சக்காழியின்று. ௰௯

கட்டியடிப்போர்க்குக்கல்மீதிலேற்றுவர்க்கும்
வெட்டிபடிப்போர்க்கு மிலரே-இட்டமுடன்
பாடுவோர்க்கெயாரேபல்லுதிரத்தாடையினிற்
போடுவோர்க்கேயார் பொருள். ௨௰

செய்யாள்கலைவாணிசேகாருசேசார
இடமடங்கலைக்காரிடா-தம்பா

குடக்குட்டிப்பின்போனகோபாலனுக்கு
மடக்குட்டிக்கண்டிலேனையான் ௨௧

உன்றன்மகனோவொருபதற்குக்காரணமேன்
என்றன்மகனியல்புகேள் - குன்றாச்
சிரப்பணிபணிவநந்தீசன்மணியோனைச்
சிரப்பணிதுக்கொள்ளாளிவன். ௨௨

கீருருஞ்செஞ்சடைமேலீருரும்பாம்பணிக்கு
கீருரிலேவர்க்குமிருதோ - கேரே
ரடவாவெந்சாடைப்பமியிடையாவந்தால்
இடவாவந்தாளேயாயிவள். ௨௩

வானைப்பொருள்முதலாவ்வல்லாவம்பற்றுதலாம்
மாலையிடத்தகெடுமாறுரவால் சோலைதிகழ்
உம்பர்பூசித்தருளுமெற்றிருவாணவையில்
அம்புலியுதன்கருடனும். ௨௪

அம்மையிலேயேறியடியேனிடர்தீர
இம்மையிலேவந்தென்னையிடேற்றி - மும்மையிலே
எந்தப்பாவஞ்செய்தேனெந்தப்பாவசீரக்
கந்தப்பாவக்கிப்போகா ௨௫

எழுதரிதுமுனமெழுதியபின்னைத்தைப்
பழுதறவாசிப்பறிருபண்பர் - முழுமதைச்
சற்பரிதுகற்பவனைக்காண்பரிதுகண்டக்கால்
கிற்பரிதுதானைக்கிலே. ௨௬

ஏறேறுநீரேறுமெண்ணின்னுயிர்க்குயிராம்
பாரேறுங்காலாற்படியளக்கும்வீறேறும்
அன்னங்காணீசனரியயனுக்காடன்று
முன்னுபுகழ்யாரியப்பாசொல். ௨௭

கோடுகிக்குங்கும்பமுலைக்கோதையரைக்கூடவென்றால்
மாடுகின்னிமென்னைமறந்தானே - மாடுகின்னி
தன்பொழுதுப்போச்சுதேதன்னைத்தனித்திருக்க
உன்பொழுதுப்போச்சுதேயென். ௨௮

• மாதின்னி வைக்கோலாற்செய்தமருள்
நெஞ்சடைக்கவேட்கையெல்லாநீக்கியிருவிழியும்
பஞ்சடைத்துள்ளாவிபடுமுன்னே - செஞ்சடையில்

வெள்ளாறுவெங்காளும் வேள்விட்புகையாறு
கள்ளாறுவெனுகவில். ௨௯

மூவாகவிமூன்சோழனேற்று
நாவலர்பாணிக்கந்தலகாற்பத்தெட்-டோவறுசீர்
நூற்றனசிவாலயங்களூற்கற்றுபதுங்கூட
ஓதவருமயிரந்தெட்டோர். ௩௰

காலெழுத்துப்பூடுகடுவேகாம்பிருக்கும்
காலுந்தலையுங்கடைச்சாதிமேலாக
ஒட்டிமுதலெழுத்துமோதுமூன்றுமெழுத்தும்
விட்டார்பாபகளுக்குவீடு. புகையிலை-புலை-கையிலை. ௩௧

மூனியதட்டுமூட்டுக்குமூன்னீராளக்கும்
கனியுதிர்க்குங்கல்லுநாய்க்காக்குந்தனிவழிக்குப்
பத்திக்கதாக்கும்பயந்தீர்க்கும்பாம்படிக்கும்
கைத்தலத்திற்றண்டிருந்தக்கால். ௩௨

பகலோன்றெறுங்கிரணம்பாய்பறவையெச்சம்
மிகமேலுறாதகற்றும்விண்ணின்முகிலதனால்
பெய்யிமழையைத்தடுக்கும்போழகுமாமொருவர்
கையிற்குடையிருந்தக்கால். ௩௩

வந்தவனைக்கையாதுவாய்முத்தந்தருள்வாய்
தொக்தவனைக்கையாதுவாரானையா-சந்தவனை
கோடையிடந்தானேகுபிலோசைக்கஞ்சியுளத்
தாசையிடத்தானேயறிந்து. ௩௪

அரிந்துதவிப்பாரையருள்கோசையான்மேல்
செறிந்துதவிப்பாரைத்திருந்தும்-இறந்தழைத்த
வைகுந்தனூர்வாய்மடமனனேகொவ்வைகிர்
வைகுந்தனூர்வாயடுத்து. ௩௫

மடுக்குஞ்சரமழைக்கும்வான்கோசமாலே
விடுக்குஞ்சரமழைக்குமேலாய்-முடிக்கும்
அரக்கனையஞ்சங்கமடித்தேனையாள்வாய்
அரங்கனையஞ்சங்கமலர். ௩௬

அலரோதிமத்தானைநகோசமாலே
அலரோதிமத்தாலடிக்கும்-அலரோதி

கொத்தகத்தாருநறவேகண்ணிகின்னைபானடைத்தேன்
உத்தகத்தாருநறவேயோர்ந்து. ௩௭

ஓர்த்தண்டலையாருமுத்தமகற்கோவசயனே
ஊர்த்தண்டலையாருமித்திரையும்-சேர்த்திலகு
தூயத்திருக்கரும்பா கோத்திபடியேறுடைய
மாயத்திருக்கரும்பாய்வந்து. ௩௮
ஆகும்போதாகுமனைத்துமதிவொழிந்து
போகும்போதெல்லாமும்போகுமே-வேக
அவசரம்பட்டார்போனவித்துமடனெஞ்சே
அவசரம்பட்டாலாகுமா. ௩௯

சல்லடைகண்ணாகித்தளர்ந்தாளருள்புரிவாய்
மல்லடைபுக்கோதகர் வைகுந்தாகல்லடையும்
பாந்தாளிரைதேர்காலான் பாணம்வருந்துதலால்
மாந்தாளிரைந்தேர்க்கலாண்யாப்பு. ௪௰

காரங்கமேனிக்கருணைக்கடலான்
சிரங்காதமேசெல்வமே நீரங்கே
அள்ளிபுண்டவெண்ணெய்க்கா லம்மையடிப்பாளென்று
பள்ளிகொண்டாற்போமோபயம். ௪௧

படைப்பானுங்காப்பானும் பார்க்கிலருணேசன்
படைப்பானயனென்னல் பாவம் படைக்கிலயன்
ஐந்துதலையிலொன்றை யானறுத்தபோ திவ்வன்
றன்றலையைப்பண்ணறியான்றான் ௪௨
நாலுங்கடம்பு நடையுடையும்பாவனையும்
விறுமுனக்கேன்பழனிவேலவா-ஆறுதனில்
வெட்டுண்டானுங்களையன் வெண்ணெய்திருடிக்
கட்டுண்டானுங்களம்மான்காண். ௪௩

தூதுமதுரை துவரைநடையிடையூன்
ஓதுகின்றழுவெழுந்துமொக்குமே-நீதி
செகராஜசேகரன்வாழ் சிங்கைவெறுஞ்செல்ல
நகராயிழையார்நடை- து-து து-முத்து. ௪௪
பூங்கோதையாதர் புனைகொழுச்சூராம்
வாங்கோடிங்கு வடுகென்றோங்கள்

முலைகளோடலைதெல்லா முக்கண்ணுன்செல்வித்
தலைக்கொடுபட்டதமும்பு ௩௫

இல்லைபுகாவிக்கிக்குயோர்காமிக்கு
இலைபுக்காக்கலையுதவினுர்-லைக்கைசொல்
காவிரக்குமுத்துவிருப்பன யன்னலைத்துகொண்டை
மாவிரக்குவதெனுன்றுண்டான். ௩௬

வாசீதானுந்தொரியா பாலைபீறுனிருவிக்
சோசவைர்கடனையுஞ்சேர்க்கதேசுறாபிகான்
அப்போடலீவின்ற வாயிலைமுக்குச்சிருமிலைக்
கொல்போகுளக்குறுக்காகூறு. ௩௭

தேயிறுக்குமாக்காவிலைக் செந்திலையென்றாம்
யமுறுக்கையைத்தீப் பொறிதெயன்று-காயிறுக்கு
மைப்பரிதேயென்றெண்ணிவரமுமனக்கலைர்த்து
டிப்பிதேயக்கக்குள். ௩௮

காமனூர்விட்டுலே கள்ளம்புருக்காரேனு
சோமனுனைப்பாமபுருஞ்சுக்கதோ-மாமக்கான்
நீப்பட்டதேவறுதேதியாகோசர்வன்னுட்டில்
டிப்பிட்டதேயக்கக்குயில். ௩௯

செகாயிரேமாறுப்பாவைப்பெய்வைக்கசோமுவன்னால்
கக்கதமுஞ்சேரகாடாழ்குயிலே-வக்கலைசெய்
இக்காலைவேலைவிலையன்றமுர்கன்வக்கலைச்
சக்கரலைமாகவிலையுந்தான். ௪௰

கருப்புவில்லைமுறிக்க-இக்காலையும்,கடலைமடக்க-வேலவலையுஞ்சக்கிரலைத்தேய்க்க-வீரபத்திரனையும்-மன்மதனைவெயிக்க சக்கரலையுந்தென்றலையுண்டா-வாகவிலையம்வைத்தலைசெய்.

முக்கண்ணன்வாழுமெற்றைபறுறித்துவரிவிட்டக்கால்
முக்கணைலைபப்பில்விழுவோகாதோ-முக்கணன்றன்
வேணிக்காகமலர்வைத்தேதிறுன்மெக்கிபலே
சாணிந்துறைக்கான்றலை. ௪௧

முக்கணன்வாழ்வெற்பு-மேரு, காக்கார்த்து,முக்கணன் (தேக்காம்ணன்வேணிக்காகமலர்-தாழம், பூசாணிந்துறைக்கால ஒட்டைக்

சேலகட்டிமதனைச்சேர்ச்செழியனைச்செழியன்
சாலவதிலுள்ளோர்சேசங்கத்தார்-சிலைமிகும்
கம்பாலதேவன்கடம்பவனவாசர்
தம்பாரிமீனாட்சித்தாய். ௯௨

மங்கையர்கள்யோனிமிசைவைத்திருக்குமசைதனைப்
பங்குசெய்துநாற்றிலொருபங்கெடுத்துக்-கங்கைமதி
பேணியான்பாதாரவிந்தத்தில்வைத்தக்கால்
காணலாங்காணுக்கதி. ௯௩

துர்ச்சனரும்பொன்னுந்துடிபுந்துரககமும்
அச்சமறமுன்னிற்குமாபிழையும்-நச்சரவும்
கண்டித்தவெள்ளுங்கழிம்புமிளநீரும்
கண்டித்தார்க்கல்லோசயம். ௯௪

புட்டவல்பட்டாணிபொரிபதங்குழலப்பம்
பட்டவிழுங்கோர்சைவடையுடனே-சட்டமுடன்
ஓயாமற்சோறுகறியுண்டையுண்டைபாயடைக்கும்
வாயாமெச்சிவாயா. ௯௫

முச்சிலியமாதர்குயமுங்குவலயத்தோர்
மெச்சுதமிழ்மாதர்விபன்முலையும்-சீச்சீ
தெலுங்கபடமாதர்சிங்காரக்கொங்கைநக்
கலிங்கமெனவேசொற்கவி. ௯௬

இங்கிருக்கவென்றுலைமனெட்டானிவ்விடம்விட்
டங்கிருக்கவென்றலயனெட்டான்-உங்குவைத்துப்
பேணுவேனிவ்வுலைப்பித்தாபிறைசூடும்
தாணுவேசொக்கநாதா. ௯௭

வெள்ளிமலைபொன்னின்மலைமேவமகிழ்விடாகி
பிள்ளைகளோபுக்கிசொலும்பிள்ளைகளாய்-தெள்ளுமுகம்
வாடாவடியுடையான் மாமலையாளனைக்கால்
ஆடாரோவாற்றியப்பனூர். ௯௮

அடியார்க்கெளியன்சிற்றம்பலவன்கொற்றம்
குடியார்க்கெழுதியகைச்சீட்டுப-படியின்மிசைப்
பெற்றான்சாம்பனுக்குப்பேதமறத்தீட்சைசெய்து
முத்திகொடுக்கமுறை;

இட்டசோறுகொழிப்பலுப்பிடாதபுன்கையாயினும்
எங்கும்பன்பராகனும்வின்பமாயிருக்குமே
பட்டபாகுபசுவினெய்பருப்புமுக்கனிக்குழாம்
பாளிதங்கடானிதங்கள்பண்ணியாரவகையுடன்
அட்டபாற்குழம்புகன்னலமுதமொடமுதவினும்
அன்பிலோடளிக்கிடாதவசனமென்னவசனமே. ௭

ஆங்கவடகயிலையமுதலாமைந்து
தளவென்றிதொண்டவளநாட்டெண்ணான்கு
தங்குநடுநாட்டிருபத்திரண்டுபொன்னித்
தலநூற்றுநதொண்ணூறுமலைநாட்டொன்று
கொங்கேழுசிங்களத்திலிரண்டுவைகைக்
குளிர்தமிழ்நாட்டீரேழுமேலாஞ்சூலச்
செங்கையார்தலமிருநூற்றெழுபானுங்கில்
தென்பாலங்கயிலாயந்திருக்குற்றாலம்.

ஓதுமைந்திலொன்றிலைந்திலொன்றின்மன்பிதா
ஊர்த்தொட்டவேழின்மிதிலுற்றசாபநிருபனூர்
தாதுகொண்டகாளிமாலைசூடிதம்பிதம்பிசேய்
தன்குடைப்பிணைவன்மற்றலைகிரீடதுவாசனூர்
காதணைப்பன்றந்தைபாகன்பின்னவன்பகைச்சுமைக்
கரையெடுத்தவையனாதிபெறத்தவஞ்செய்தோன்
தீதிரதைகொண்டுவந்தசிலைவதிந்தபதியினான்
சிரமரிந்தவன்கொள்பாரிசேரிலானுறைந்ததே. ௮

ஓதும்-ஐந்துபஞ்சபூதம்-அதிலொன்றுநிலம்-அதில்ஐந்துஐந்திணை-அதில்ஒன்று-குறிஞ்சி-அதற்குமன்னவன்-முருகன்-அவன்பிதா-சிவன்-அவனூர்தி-இடபம்-அதற்கேழ்-விருச்சிகம்-அதின்மீலுற்றசாபந்தனுசு-அதையுடையநிருபன்இராமன்அவன்தம்பி-பனைமாலைசூடியபலராமன்-அவன்தம்பிகிருஷ்ணன்-அவன் சேய்மன்மதன்-அவன் குடை-திங்கள்-அதற்குபிணைவன்சனி-அவன்காடம்அரவம்-அதைக் கொடியாகவுடையவன்துரியோதனன்அவன்நண்பன்கர்ன்னன் - அவன்தந்தைசூரியன்-அவன்பாகன்-அருணன் அவன்பின்னவன்கருடன்-அவன்பகை-ஆதிசேடனவன்சுமைபூமி-அதன்கரைகடல் அதையெடுத்தவையர்-அகஸ் [illegible] பேர்அவரையீன்றார்-பிரமதேவர் அவர்நிறைபெறத்தவஞ்செய்தோன்-அனு [illegible]ன்-அவன்றுணைவாயு அவன் கொண்டுவந்தசிலை [illegible] வருஅ

வைகளைப்பதியாகவுடையவன் இராவணன்-அவன்சிரமறிந்தவன் திருமால்-அகண்கொள்பரி-இலக்குமி-அவள்சேர்இல்-தாமரைப்பூ விநுலைறந்தது ஆலமரத்தின்கீழிருந்தது இஃதுபொருண் மேற்பிரிந்ததலைவன் ஆலின்கீழ்வைத்தஅலர்க்குறியைக்கண்டுபாங்கிதலைவிக்குணர்த்தியது.

கொடுத்தமுத்த மிழிச்சத்தியடுனனவே தோன்றிபுவனச்சேனையரோன், சொலககணம்புவனிலக்கணக்கவிபைத் துதித்தகங்களித்திடுங்களிரியர், மடத்தினிற்புகுந்துமதுந்திறந்தவனார் வடித்தகட்குடித்துநின்றவனார், வறுத்தசுட்கடித்துக்குதட்டுகின்றவனார் மயக்கியுட்டியக்கமுற்றவனார், கடுக்கினைமிடற்றிலொடுக்கியிட்டவனோகையிலே சிலம்பையிட்டவனோ, கனத்தநூற்கொடியைநாவிலிட்டவனோகண்ணிலேகுழையையிட்டவனோ, முடுக்கியவயிற்றிலாழிவிட்டவனோ முத்திருபக்கமிட்டவனோ. முளைந்ததோளொருபான்சதங்கையிட்டவனோ மூழ்ப்பட்டவர்க்கலதிலையே. எ

கடுவிஷம்-சிலம்புமலை-நூற்கொடிவாணி-கண்குழைகட்செவி ஆழிகடல்-இருபக்கம் இருபதுகண்ஒருபான்-சதங்கை ஆயிரம்கை.

தேமமுரசவிவிரகன்றெவ்வைவருபெருமான்
செல்வச்சங்கரர்காளத்தினம்வணங்குகளியேம்
காமதுவுண்டாலுமஃதுமக்கடிமையிலர்போல்
எமைமயக்குமோமயக்காதினியிமடக்கேளீர்
வீமன்பகனத்தியனேகுபேரன்மைந்புதனே
விருனைமுகனொருவன்விரும்புமகன்குகனே
காமன்மகன்சயந்தனேவேதன்மகன்சிவனே
காலன்பாற்பிறந்தமகன்கடம்கடந்துளானே. அ

வீமன்-பிரமன்-குபேரன்-சந்திரன்-விருனை-முகன்-விருண்ஐம்முகன்காமன்-இந்திரன்-வேய-மூங்கில்கால்காற்று.

சந்தப்பாவிருக்கப்பாசலிப்பாவெண்பா
தாழிசைப்பாகொச்சகப்பாத்தனிப்பாவக்கும்
விந்தையப்பாவாகியகிரந்தப்பாவம்
வெல்லப்யாவதுபோலவிகடப்பாவும்
எந்தப்பாவனைத்திடினுமொருபேரில்லா
எதபபாவிக்குநிணைதிணைப்பாதத்தைக்
கந்தப்பாமுருகப்பாபோரிவாழ்வே
கையப்பாவெய்யப்பாகாட்டப்பாவே,

ஆதிசிவன்செத்தானோவுமைசெத்தாளோ
　　ஐங்கரனுஞ்செத்தானோவரிசெத்தானோ
வேதியனுஞ்செத்தானோநீசெத்தாயோ
　　வெட்டவெளியானந்தம்வெறும்பாழாச்சோ
நாதியற்றுபோனோயேவழிகாட்டாயோ
　　நாயேனுக்கிரங்கிவந்துநலந்தாராயோ
பாதிவழிதனிலலைவிப்படுத்துவாயோ
　　பாதகாதிருச்செந்தூர்ப்பதியுள்ளானே. ௰

நீருஞ்சுமந்தேன்விறகெடுத்தேனிந்தஞ்சுமந்தேன்சாணங்கம்
　　நிசழ்வடிபட்டுகைப்பட்டேனின்றென்வையைக்காளாக
ஆரும்விரும்பாத்துகிலுடுத்தேனழகுமேனிகரிக்கோலம்
　　ஆனேனதனாலல்லோவுன்னடியாருனக்குச்சரியானேன்
சாரும்விரும்புங்கடுவணிந்தகடனேகருணைப்பெருங்கடலே
　　கமலத்தயன்மால்காணாதகாலாலாடுவன்றுயராம்
திரும்படிகண்ணருள்புரிதாய்சிவனேயமரர்க்கொருவிருந்தே
　　தேவேதெய்வமறைப்பொருளேதிகழுங்கடவூர்ச்சேவகனே. ௰௧

காளமேகப்புலவர்பாடியது.

எருகட்டியகொட்டிலரங்கமேயீரிரண்டுமுகன்வாயிலாயமே,மாறு கண்ணப்பன்வாயமடைப்பள்ளியேவாய்த்தவோடை திருமால்வதனமே விறுசேர்திருத்தொண்டனில்லாருந்திவேட்டநற்கறிகாய்க்கின்ற தோட்டமே, நாறுபூப்பொழில்சூழ்தில்லையம்பலநாரிபாகற்குநாடகசாலையே

நடுவெழுத்தலங்காரம்.

திருமால்வாகனநாவாயிராசியொன்று
　　சினைதவிட்டார்மாதுலன்சோகிறமிவ்வேழின்
உருவாமேழுத்திடுவெனக்குச்செய்தான்
　　உகந்துபதினைன்கனையுந்தானேகொண்டான்
ஒருபாகந்திருந்தினன்கையிலேற்றான்
　　ஒருமலைதனக்களித்தானுண்டான்பூண்டான்
பரிவாயொண்கரத்தமைத்தானுகந்தானிந்தப்
　　பைம்பொழிற்றில்லையிலாடுபரமன்றானே. ௰௨

திருமால்வாகனம-நாகாரி-நாவாய் கலகம்-இராசி கன்னிசினை-கவடு விட்டார் ஆரார்-மாதுலன் மாமன் - சோகிலம் பல்லவி - இவற்றி

ன்-நடுவெழுத்துகள்-காலன்வராமல்- இவற்றின்- ஏனையவெழுத்துக் கனி
ண்பயன்-நாரி-உமை(கம் (கபாலம்)(கனி-பழம்) கடுவிஷம்) (ஆர் ஆத்தி
(மான்(பலி பிச்சை)

கூற்றவனைவின்மதனையரக்கர்கோதைக்
கூனிலவைக்குஞ்சரத்தைத்தயிஞ்சிமூன்றை
ஏற்றுலகின்புறவுருவபாளத்தோள்க
ளிறவெறிப்பவிமையப்பெண்வெருவவேவக்
காற்றொருலானயனத்தால் விரலாற்கற்றைக்
கதிர்முடியாற்கரதலத்தாற்கணையாற்பினும்
ஊற்றமியளைத்தெரித்துநெரித்துச்சூழ்
உரித்தெரித்தானவனென்னையடையுடகாவோ ௱௪

பொன்னைவாளரக்கனைநாற்றுவரைக்காவைப்
பொருசிலையைக்கனைகடலைப்பொன்னணீன்ற
நன்மகற்காய்ச்சுரக்காயைவருக்காய்க்காதல்
நட்பினுக்காயச்சானகிக்காய்நடைவைக்காக
மன்னுகிழல்வடிக்கணையாய்வளையாற்புள்ளால்
வயங்குதோள்வலியால்வானரங்களாலும்
உன்னுடற்கீறிச்சிரங்கொண்டமரில்வீழ்த்தி
முதலோடுங்கொண்டிருத்தடைத்தமோகூரானே ௱௫

இந்துமுடிக்குஞ்சடையாளிரங்குந்தொண்டைவளநாட்டிற்
சிந்துபடிக்கக்கவிபடிக்கத்தெரியாமடவாயுன்றனுக்குக்
கெந்தப்பொடியேன்பூமுடியேன்கிழமாய்நரைந்துமுகந்திருந்தும்
இந்தமுறுக்கேன்வீறுப்பேனெடுப்பேனுவனைக்கொடுப்பேனே. ௱௬
ஏழாளையடித்தபுலிதனையடித்தான்வீரசென்னனென்றேகாட்டில்
வாழாமற்சிறுபுலிகளிப்புலியோடெலிப்புலியாய்வடிவங்கொண்டு
பாழாகிக்காடெல்லாம்பரதவிக்கவடுகராட்டுப்படியில்வந்து
கூழாகிவயறினிற்போம்பொழுதுகுணம்போகாமற்குமுறுந்தானே. ௱௭

கட்டளைக்கலித்துறை

காவென்றுஞ்சிந்தாமணியென்றுஞ்சொல்லி யென்கையிலள்ளித்
தாவென்றுகேட்கத்தரித்திரம்பின்னின்றுதள்ளியென்னைப்
போவென்றுரைக்கவுநாரணமங்கேயென்னபோவதற்கு
வாவென்றிழுக்கவும்வந்தேன்விராலிமலைக்கந்தனே ௱௮

கொச்சகம்,

நீகரென்றுபேர்படைத்தாய்க்கனன்றுரும்போது
றொன்றுபேர்படைத்தாய்செந்தரையில்வந்ததற்பின்

வாரென்றுமென்முலையாராச்சியர்கைவந்ததற்பின்
மோரென்றுபேர்படைத்தாய்முழும்பேரும்பெற்றாயே, ௰௯

முன்னுகீரளக்குமுடிமன்னர்காத்திருக்குமுளிகளென்னை
மன்னுமலோட்டுவிக்குமாதரைச்சொற்கேட்புக்குமடக்குமாட்டைப்
பன்னுகத்தலைநறுக்கும்பாலரைச்சொற்கேட்டு விக்கும்படிப்புண்டாக்கு
என்னுளுங்கிழவருக்கோர்டுப்பாகுநடைகொடுக்குமன்னைக்கோலே

கருந்தலைசெந்தலையிங்கான்றிருக்கால்கடையிற்சுற்றி
வருந்திருடனைக்குந்தாட்டிக்குங்கொத்திடுமோய்வதல்லாமல்
கரந்தைகளாண்டிலொருக்கால்வருவதுகண்டிருந்தும்
அறும்புக்குங்கொத்துக்குமவந்தாற்பிழைப்பதரிதென்பரே. ௨௧

சங்கையிலாமதன்விடுத்தடகழிதைத்தபுண்வருத்தந்தன்னைநோக்கிக்
கொங்கையையொத்திடங்கொடுத்துத்துங்க மகசாந்தப் பற்றுங் குளிர
ப்பூசிச்செங்கனிவாயிதழ்மருந்து முள்ளுக்கேகொடுத்தவர்க்குச் செய்த
நன்றி, மங்கையரேயிந்திரவிதொர்க்குவடக்குதிக்கிடினுமரந்தேடினேன்,

ஏமிராவேரியென்பாளெந்துண்டிவஸ்தியென்பாள்
தாமிராச்சொன்னதெல்லாந்தலைகடைதெரிந்ததில்லை
போமிராச்சூழுஞ்சோலைபொருங்கொண்டைத்திம்மிசையில்
நாமிராப்பட்டபாடுநமன்னையிற்பாடுதானே. ௨௨

சுந்தரகவிராயர்-விருத்தம்.

ஒருகோட்டுக்கலைமுனியுமொளிதிகழும்புலியாடையிடுத்தகோவும்
மருமலர்வாழ்திசைமுகனும்வானவாகனுமகனும்யிடனாரானும்
கரியதிறத்திருமாலும்வாலியும்பாசனுமேகாமம்பால்
பெருமையிழந்தனரென்றாற்சிறுமனிதாக்கெப்படியோபேசுங்காலே. ()

வாசவனும்பிறர்நகைக்கவுடலானுனை வனராவடிவமானான்
தேசுபுகழ்க்கலைமதியுமுடலிழந்தான்மலர்வேதன்சிரமொன்றற்றான்
ஈசனுதல்விழியிரந்தானிராவணசுந்தோபசிந்தரிறந்தார்மண்மேல்
காசினிப்புன்மானிடரோமோகசாகரமதனைக்கடக்கவல்லார். ௨௫

-ணங்கியொருகான்முடமாகியொருகண்ணின்றிச்செவியிழந்து
-ணங்குநெடுவாலறுப்புண்டுமன்னுமுதுகில்வயிறொட்டி
அணங்குநலியமெலிவெய்தியகல்வாயோடுகழுத்தேந்திச்
சுணங்கன்முடுவலபின்சென்றால்யாரைக்காமன்றுயர்செய்யான் ௨௬

கட்டிலைதிருப்பிவைத்தாற்றலைவலிபோமோவந்தக்கதைபோலாட்டுக்
-ட்டியிதென்னடிக்கியேகெட்டிவயித்தியன்பள்ளி கொண்டான்பரப்பி

ன், பெட்டியினுங்கையிடுவேனுண்டையும்பாச்சிடுவனன்ருய்ப்பிலமாய்க் காயங், கட்டிவெளிதல்லாலாறுதேமதன்விடும்பகழிப்புண்டானே, உஎ

மாமதுமரத்திலேறி மரமதைதோளில்வைத்து
மரமதுமரத்தைக்கண்டுமரத்தினன்மரத்தைக்குத்தி
மரமதுவழியேசென்றுவளமனைக்கேகும்போது
மரமதுகண்டமாதர் மரமுடன்மரமெடுத்தார். உஅ

இராமசாமிக்கவிராயர் பாடியது,

மாலைநனைப்புனைந்தாலுமலரணையிற்படுத்தாலுமருவார்பன்னீர், எலமுறத்தெளித்தாலுமெவ்வளவேனுங்குளிரவிலையென்செய்வேன், கோலமுறுமணவியிலேகிளைகளொடுசுகம்படைத்துக்குலாவுமெங்கள், சேலைதனைச்சேராமற்காமவிடாய்தனியாலேதோகைமாறே, உகூ

பாலைநிகர்மொழிமாதேயென்னிடத்தில்பூரணமாய்பஞ்சம்வைத்துக், காலமுகிலனையகரன்மணவியில்வாழ்சோலையெனுங்கன்னப்பாற்போய்,மாலைகேண்மறுத்தாலென்மனத்தைக்கேண்மறுக்கின்மதன்வாராவண்ணம், ஓலைகேண்மறுத்துக்காற்கிள்ளரக்குக்கேள்வேறொண்ணுதிடாயே

அரக்கனலையிலங்கையைவென்றோன்மருகன்றணிக்கசன்பர் பானஞ், சிரக்கனலையாமலுனைக்காப்பனென்றனையடிதேமொழியேமாலை வரக்கனலைமதிவீசப்படுமோவவ் வேளைதனில்லாதுக்கமே, துரக்கனலைமதப்பயலென்முனங்குனிக்கத்தகுமோர்சொற்றோகைநீயே, ஙக

என்னையவராறமறந்தும்யானவறைமிகநினைந்திங்கிருந்துவாட
முன்னைவிதிப்படிதானோமுற்பிறப்பிற்செய்தவினைமுடிந்தவாறோ
கன்னனெங்கள்பிராமன்வரதுங்ககராமனியற்காசிநாட்டில்
அன்னவயற்குருகினங்காடனித்திருக்கமுடியாதென்றறைகுவீரே ஙஉ

தன்மனையிரதமாக்கித்தன்மகன்வலவனாகித்
தன்மகன்பேரனோடுதனக்குமைத்துனன்காலாக்கித்
தன்னனைநாரியாக்கித்தரணுமோரம்புமானன்
தன்மனமிடங்கொண்டுத்தசங்கரன்றனக்குமாயன், ஙங

முன்னொருவூரின்பேராமுதலெழுத்தில்லாவிட்டால்
நன்னகர்மன்பர்பேராநடுவெழுத்தில்லாவிட்டால்
கன்னனமாமிருகத்தின்பேர்கடையெழுத்தில்லாவிட்டால்
உன்னியதேனின்பேராமூரின்பேர்விளம்புவீரே, ஙச

மதுரை-துரை-மரை-மது,

ஆங்காலமெய்வருந் தேண்டாமதுவந்த்
தேங்காய்க்கிளநீர்போற்சேருமே போங்காலை
காட்டானைதின்றகனிபதுபோலாகுமே
தேட்டாளன்றேடுந்தனம் ௬

சொல்லிச்செய்யாதபெரியோர்சொல்லிச்செய்வார்சிறியோர்
சொல்லியுஞ்செய்யாதவர்கசடர்-சொல்லுங்கால்
குலமாலேவேர்கட்குறிப்பதறிந்துபார்க்கிற்
பலமாநற்மாபாதிரியைப்பார். ௫

கலித்துறை.

முற்றாததில்லையும்வாசமுமுள்ளூருமனையுமெவர்
சற்றாகிலுஞ்செய்துவைத்ததுணபோவன்புஞ்சர்க்குணமும்
பெற்றார்பிறவிக்குணங்கானதுகண்டுபேதையர்கள்
கற்றால்வராதுகண்டாய்கச்சிமாநகர்காவலனே. ௬

வெண்பா.

மிக்குப்பெருகியுமிசனல்பாய்தாலும்
உப்பொழிதல்செல்லாவொலி கடல்பால்-மிக்க
இனநலநன்குடையராயினுமென்று
மனநலமாகவாங்கீழ். ௭

உடைப்பெருஞ்செல்வத்துயர்ந்தபெருமை
அடக்கமிலெஞ்சத்தினொடு நடக்கையின்
ஒளிநல்லான்போல்வைத்தல்குரங்கின்கைக்
கொள்ளிகொடுத்துவிடல். ௮

சத்துவம்புத்திவித்தைச்சதுர்விதார்த்தங்களான
இத்தனைவிதமுஞ்செல்வமில்லைவில்லையாகும்
சத்துவம்புத்திவித்தைச்சதுர்விதார்த்தங்களான
இத்தனைவிதமுஞ்செல்வமெய்திடிலெய்துமன்றே. ௯

கதிரவனிலையேற்கண்ணிர்காண்பனமறையுமாபோல்
நீதியேமென்றிலையேலியார்க்குநீதிமாஞானபோதம்
துதிபெறுகீர்த்தியாண்மைச்சூழ்ச்சிமந்திரவிசாரம
கதிரபிமான்மெல்லாந்தன்னிலேமறைந்துபோமால் ௰

கலித்துறை

பாலுக்குச்சக்கரையில்லையென்பார்க்கும்பருக்கையற்
கூழுக்குப்போடவுப்பில்லையென்பார்க்குங்குத்தித்தைத்த
காலுக்குத்தோற்செருப்பில்லையென்பார்க்குங்கனத்ததண்டு
மேலுக்குப்பஞ்சணையில்லையென்பார்க்கும்விசனமென்றே, ௧௧

மேவுமென்போகம்விரும்பில்பெண்ணுடைவியன்கலன்பாற்
றுவியம்போசனர்தாம்பூலம்விசுகந்தமன்ற
னுவெழிற்பாட்டலர்மெல்லணையாமினைவருங்கமைந்த
வாவிக்கடவுளருட்பாழிபெற்றவரசிடமே. ௰௨

வெண்பா.

எண்கோவைமேகலைக்கரஞ்சியிருகோவை
கணகோல்கலாபமிருபத்தொன்று பண்கோளா
பருமம்பதின்மூன்றுமுப்பத்திரண்டு
விரிசிகையென்றுணரப்பாற்று. ௰௩

மன்னவன்குணங்குடிதெனவருந்தலுமதற்குத்
துன்னுபைங்கொடியநித்தகொப்பனையேசூழும்
கன்னிமாகருமன்னருந்தங்களைக்காத்ததே
பன்னுமிங்கிதஞ்செயுமவர்பாற்செய்வார்பரிவு. ௰௪

பாவிகளகத்தைப்போலும்பலவிரதியர்கள்போலும்
ஓவருசகாயம்போலுமுறைமுறைநசுற்றம்போலும்
மேவுவரவனைச்சேரின்மேன்மையமோனுமுய்யார்
பூவையுமுயலுமுன்னோர்ப்பூனையைச்சேர்ந்தலறே ௰௫

வேந்தருங்கொடுந்தேயும்வெவ்விடம்பொழிபகுவாய்
பாந்தளுஞ்சரியாதலின்னவன்பக்கல்
போந்துநண்புகொண்டடவிநீபுரசகுமாரென்னும்
மோந்திடும்படிக்கடிப்பதுமன்னர்தம்முறையே ௰௬

ஒருவருக்கடிதளித்தானுண்பனேனுலகமாளு
மிருவருக்கமுதளித்தாலிந்திரன்பதவிசேர்வார்
மருவியபூசைசெய்துவந்தவரிளப்பையாற்றில்
திருமடவன்னதானஞ்சிவலயமாகுந்தானே. ௰௭

வெண்பா.

அருக்கனையுஞ்சோமனையலமைமூன்றுநாளதனிரி
பெருக்கவரந்திண்டில்பேசுங்கால்·செருக்களத்தின்
மன்னர்மடிவார்மடிவாரோயாமாகில்
அன்னமரிதாய்விடும். ௰௮

பரிதியும்பஞ்சமாகிற்பதிவெள்ளமாகுங்
குரிதியுங்கூச்சலாகுங்கொடும்புதன்காற்றதாகும்
பெருத்ததோர்வியாழம்வெள்ளிப்போகமோவிற்குங்
கருத்ததோர்கனியும்இற்கலமும்பற்றறுதே. ௰௯

வெண்பா.

கல்லாடஞ்செப்பு முலகிற்கல்லாடத்தாறுதால்
கல்லார்க்குந்தில்லைக்கருவிச் சொல்லாடக்
காமதுரைமீ றகையுமுந்துகோட்டிமுந்த
தாமதகாலந்துறச்சாம். ௨.[illegible]

இதிகாசப்பெருமையெனுமர்பொற்புரள்மால்
கவிகாட்டிலாவைக்கட்டு நெறி காட்டிற்று
சம்பந்தர்பெண்பிரம்பாதுக்காக்கிலெல்லாந்துவனே
தும்பைக்குனென்னுஞானக்கொம்பு ௨.[illegible]

கலித்துறை.

அரிவெச்சிங்கபோலவாவெச்சிறுமலருஞ்செச்சிறும்
எரிவெசவிசேலநூற்வெளிவெசசிறும்போரவேந்திலழையான்
கரிவெச்சிங்கபோன்முனைவிக்கிரமச்சோழன்கனைத்தகன்றின்
புரிவெச்சிறுண்டபொய்வண்ணவெச்சிற்புரக்கரவே. ௨.[illegible]

வாக்குமனமுடையாரெனுஞ்ஞானமைவிழுதுமே
ராக்குத்திறமைவிருப்போகாவன்வெற்பிலனையனக்கம்
போக்குப்புலிசனுக்கத்தவமாதும்பரக்கரனும்
காக்குங்கமூக்குத்தலைபுமில்லாஸ்பலகாலைங்கவே. ௨.[illegible]

காயுங்கதிருஞ்சாமிதென் அக்காட்டுவலைகயுஞ்சொல்லை
வாயும்புலவெழுப்பாலவிலேபமணிமாமருடம்
தோயும்புகழ்ச்சிச்சக்கரபாண்டியன்தோகைவெற்பில்
தாயுத்தாகருமில்லாவிக்கவேனாவிற்றகார்குழலே. ௨.[illegible]

ஆக செய்யுள் [illegible]

—(௧)—

சடைவகைத்துப்புலவர்பாடிய

மடக்கு.

கருப்பஞ்சிலைபுமோக்கரமே சண்டோரஞானஞ்சூரமே
காமப்பவநுமூர்க்கரமே-கலைவைத்தெரியபான்சிக்கிரமே
மாவருத்கம்புரிவாரனைகரமே-வல்லார்மடவார்கிசகரமே
மால்வெங்கடேசமெட்டேன்-வரருவான்வருவரென்றிருந்த.

திருத்தும்படிக்குமனோகரமேசெய்கானினித்திவாகரமே
தினியில்வருவாயெனத்தாமேதெரியவுதித்தான்சகரமே
பொருத்தங்கருகண்ணுகரமேபோர்வெட்சிலேவீராகரமே
பூவைமருஞ்சேகரமேபுகழ்ந்தேன்ரத்தினகரமே. க

கையான்மூலகத்தைத் துடைத்துமலர்க்கண்ணுமெனையும் பார்த்து
மலர் காலாவண்டுகுடைந்தமலர்கணியையெனத்துசுழ [illegible]ணிந்து
மெய்யானதயேதடியென்றன் மேலேயிலங்குமுடைமையெல்
லா, வெவவேறாகக்கலைந்ததனை மீட்டுநிறையாத்தரிந்துமங்கே
நையாவிடைத்துகிலாளேநன்றாய்பொதிந்துமனமவிருப்பி
நகைத்தான்வெங்கடேசுரெட்டன்காணுமகிழ்ந்தவனைப்பார்த்தே
ன், மைபார்விழியார்தமைக்கல்விவகையாலுருக்கிவசப்படுத்தும்
மார்க்கவனுக்கல்லாமல்மாரன்றனக்குமவாராதே. உ

தலைவனைச்சேர்ந்தவனசக்குங்கடலுக்குஞ்சிலேடை
மடிமேலேட்டிமலர்வாய்த்தேன்வழங்கித்தனம்பாரத்துகிரும்
வைக்கத்தனமேகசங்குமென்றுவணிவாய்முத்தம்பலகொடுக்சக்
கொடியினிடைகால்விசைத்தெழும்பிங்கொள்கப்பலேப்பாயசை
க்கலந்து கூடவரைச்சோமந்தோயக்கொட்டுமமிதமகோபபுளிக்க
ப், படியையளந்தகாலாற்கற்பாறைமிதித்துமடமாதைம்
பார்த்துமுனியோதிதுவெனவேபகர்ந்தோன் வெங்கடேசுரெட்ட
ன், துடியுமுனையும்படைத்தவெற்றித்துரையைச்சேர்ந்த விதம்போலத்

தோற்றுங்கடலேனானுனக்குச்சொல்லிகாட்டவேண்டாமே
அப்புறத்தொதுக்கடிக்கும் அத்தொழிற்கொருப்படுத்தி
அக்கணத்திற்றொடைக்குள் அப்படிப்படுத்தெழுப்பி
இப்புறத்திழுத்தொருத்திஎப்படிச்சமத்திகெட்டி
இத்தனைக்குமுத்தரித்ததிப்படிக்கெனப்படப்பை
குப்புறக்கிடத்தும்வித்தைகுற்றமற்றவித்தைகுத்து
குத்தெனச்சொலச்சொல்லிக்கொடுத்துரைத்தடுத்தடுத்து
மெய்ப்புறத்தொழிற்பயிற்றிவெங்கடேசுரெட்டமன்
விடியுமட்டுமனுபவித்தவித்தைநல்லவித்தையே. ௪

ஒருகரத்தில் விடவில்லைப்பின்உபரிவித்தைமுதாடத்தி
உதிர்செலுத்துகரிகாத்தில் உரகனுச்சிமணியசைத்து
மருவியுப்பும்முதுாடத்துவரவெழுப்பியதிலெனக்கு
வனுமபக்கம்வரவிரித்தமலரினைக்குள்விழுதுயர்த்தும்

இருதொடைக்குளவனிருக்களனைமலர்த்திழுலைசுத்தும்
இகழ்சுவைத்துமொருதரத்தில்இருவருக்கும்மனம்ருசிக்க
விருதுகட்டியனுபவித்தவெங்கடேசுரெட்டமன்
விரகதாபதுதணித்தவேளைநல்லவேளையே ௫

தந்திதங்கலந்துகண்டதந்தரங்கமென்றுசந்த
தந்திடம்புரிந்தணைந்ததந்திரந்தெரிந்திசைந்து
பந்தெழும்புகின்றதென்றுபந்திகொண்டெழும்பவுஞ்சு
பந்தெருஞ்சுகம்பொருந்துபந்தயங்களும்பகர்ந்து
வந்துவந்திருதகொங்கைமந்தரங்குலுகவண்டு
மண்டுகொண்டைகொண்டலென்றுவாதோதுங்குசண்டைகண்
விந்தைவிந்தையென்றியம்பிவெங்கடேசுரெட்டமன்
விரகதாபமதுதணித்தவேளைநல்லவேளையே ௬

மடியில்வைத்துமுலைபிடித்துவலியமுத்தமிட்டுமுகத்தில்
வதனம்வைத்துமதனவித்தைதவகைபிறக்கவவனுணாத்து
முடிவுணாக்கநகமழுத்திமுதுகினிற்கைபடவணைத்து
முறுகிமெத்தவிறுகிவெட்கமுமுழுதும்விட்டுமேலவசைத்து
நெடியபுட்கள்குரலெழுப்பிநித்தவிழியிமைக்க
நினைவுமற்றபரவசத்தினிறைவெனக்குவரவயங்கி
விடியுமட்டுமெனுபவித்துவெங்கடேசுரெட்டமன்
விரகதாபமதுதணித்தவேளைநல்லவேளையே ௭

மடக்கு.

சுதாஞ்செயவேகடிதடவிச்சுரதந்தனையேதொட்டதும்
சுரதந்திரமாமதனையுமீசுரதந்திரமென்றெண்ணேனே
சரசஞ்சொலியேநகைத்ததுமிஞ்சரசந்தானேமுடித்ததுபூச்
சரசம்பிரமவேளெடுத்தசரசஞ்சலமுந்தவிர்ந்தேனே
காகஞ்சமுமென்முலையானகரந்தொடுமப்போதிலனங்
கரகந்தையும்போய்விட்டதாகராந்திருவமணமிதுவே
இரவந்தருபுட்குரனமுழங்கஅரவந்தணிலேநடித்தமுகில்
ஆமால்வெங்கடேசுரெட்டன் அனுபோகத்தைதொடுத்தானே

மடக்கு

சேலையுரிந்தான்கடிந்துவிழிச்சேலையிருட்டிப்பார்க்கையிலே
செவ்வாயிதழைக்கொடுத்தானுன் செவ்வாநீவிற்பற்பதித்தேன்
மாலைசரிந்தபிடரினுக்குள்மாலையமைந்தபிறைபோல்
வைத்தாணகத்தைக்கவலையுஞ்சுவைத்தாநயமிதென்றுரைத்தே

காலையிலெப்பிலிருக்கிறொருக்காலைவகையாலிங்கணத்தாற்
கட்டியணைக்கத்தொடுத்தவனைக்கட்டிசொல்மணம்வருமோ
வேலையெடுத்ததிரைக்கடலேவேலையெடுத்தமுருகனைப்போல்
வெங்கடேசுரெட்டனென்னைமேவச்சமயம்வாய்த்ததுவே. ௬

மடக்கு

கலசமுலையைதொட்டணையுங்கலசமதியாமெனிற்பிடித்துத்
கசக்குமுலைக்காம்பையும்பருகக்கசக்குமெனவுநினையாதே
சலவையுரிவேனுயர்ந்தபுயாசலவையிலுநான்விடுவேனோ
சவ்வாதுவழித்துக்கழுத்தினிற்பூசவாதுவரைநேசிதழ்பருகு
புலவிதனையேநினைப்பதுநான்புலவிதலவோசமயமென்றே
புகழ்சேர்வெங்கடேசுரெட்டபூபாவுனையேநானினைந்தேன்
நிலவானதுவுக்குளிவந்தாநிலவாசமும்வந்தடிக்கவநான்
நினைப்பாயலிலேமருவவிநீநினைப்பாயலிவேயென்றேனே, ௰

கனவில்மருமன்னவனெனதுகையைப்பிடித்துமடியில்வைத் துக்
காற்போற்குழலைக்கோதியவன்கையான் முதுகைத்தடவிமன்
மனதுகுளிர்முன்புகருள்வழங்கியவனேபின்புமுத்தம்
வழங்கித்தலையைவளைத்ததரமாறிச்சுவைத்தான்வகைக்காரன்
சனகன்மகளைமணம்பொருந்தாமோதரன்போலிருபுயமுஞ்
சாதிவனசக்கண்மலருஞ்சந்ரோதயம்போற்றிருமுகமும்
எனதுவிழியிற்குளிரவுங்கண்டிருந்தேன்வெட்கடேசுரெட்ட
மேந்தரன்கல்விதனைக்கடலேழின்னம்புகல்வேன்கேள்பாயே ()

ஆழிவிடத்திலிருந்தானென்றவளுமுறைப்பமகிழ்ந்துகனை
ஆழிகொடுத்தானதனுடனேஅதிகவிலைமுத்தமுங்கொடுத்தான்
ஊழிகாலம்வாழியெனஉரைக்கத்துதியமைப்புரக்கும்
உரவோன்வெங்கடேசுரெட்டன் உகந்து வெகுமானமுங்கொடு
சூழியானையென்றமுலைத்துணைமேலேற்றிமுரசமெனத் (தா
தொனிக்குஞ்சுலம்புமலம்பமளைதுகிலுந்தரிக்கமனைக்குள்வந்தே
வாழியெனவேநானிருந்தேன்மாரப்பட்டும்புறம்போனான்
மைமலொழிந்துகண்பொருந்திமன்னன் வரவுங்கொண்டேனே

மடக்கு

கடலேயுண்போல்வந்தவளைக்கண்டேன்மகிழ்ந்தேன்வார்த்தையுங்
கண்டேயுரைப்பதெல்லாநீகண்டேயெனவுங்கண்டேனே (கர்
உடலேன்பசந்தாயென்றாளார் உறவேன்பசந்தாயுரைக்கவெனக்
கொருவரிலாதவாறென்றேன் உள்ளதெனவேதலையசைத்துத்

திடமேபுகன்றாள்புவிபுரந்தசெயமால்வெங்கடேசுரெட்ட
தீரன்கொலுவிற்சென்றாளென் செய்தியுரைத்தன்பவனிகண்ட
தடமென்முலையார்பொதுமாதர்தப்பிலொருத்தி பதுமினிப்பெண்
தாமங்கொடுக்கவேண்டுமென்றாள்சாமிகருத்துமினாந்தானே ()

மடக்கு

காமனிவனேயென்னிலறன்கறுப்பனிவனேச்சிவப்பனென்பார்
காளைமேலனென்னிலவன்கண்ணிகாறுங்கலந்திருப்பான்
பூமன்னவரைநிகருனையாப்பூமான்வெங்கடேசுரெட்டன்
புகழ்சேரெட்டப்புரந்தழைக்கப்புருகூதனைபபோல் வரக்கண்
டேனை, சோமனெனக்குமாமனேயேதுணையாயிருக்குமாமனே[?]ய
சூழும்புவிக்குள்வனைபட்டேதுடித்தேன் மதனால்வளைபட்டே
ன், ஆமன்சேர்வைப்பறையே ஆரமணிசேர்வைப்பறையே
ஆழநிலையாப்பயநிலையே அன்னையாலும்பயநிலையே. ௰௪

கடலுக்குந்தலைவிக்குஞ்சிலேடை-மடக்கு.

கச்சங்கவடங்கா[?]க்கொங்கைக்கும்பசலைபொருந்தியனங்
கைக்கும[?] டிக்குமிருந்துமடல்கைக்குந்தரிக்கவெண்ணிமதி
உச்சம்பார்க்குமடவார்கள்உள்ளங்க[?]ரக்காமனைப்போல்
உதித்தோன்வெங்கடேசுரெட்டன்உலாவப்பார்த்தேன் பெருங்
கடலே, அச்சங்கூறுமுன்னிடத்தில் அச்சங்கூறுமென்னிடத்தில்
அம்பாசலம்வாய்நீயுமகன்அம்பாலசைவுமெனக்குண்டே
மச்சங்கடவாதுன்னையுங்காமச்சங்கடவாதெனக்குமுண்டாம்
வணங்காராகுமுனக்கெனக்கும்வணங்காராகுஞ்சிலகியமோ. ௰௫

மடக்கு

வருந்துஞ்சனகிமுகம்பார்த்துவரிவிற்பலத்தைப்பின்பார்த்து
மணக்கோலஞ்செய்திருந்தவேவேள்மணக்கோலஞ் செய்ததைப்
திருந்துவனையும்போச்செனதெரிவைமாதாமயலாகுஞ்(பார்த்தான்
செயவேள்வெங்கடேசுடென் தீரனிளசைக்கடற்றுறைவாய்
இந்தத்தி[illegible]றுக்கரவேளன்னைத்திடறைக்காவே
ஏற்றகாலத்திடர்தூரேசுந்தாலத்திடந்தூரோ (டே
பொருந்துமணலின்வாய்க்கிட்டே பெருப்பேதைதாய்வாய்த்திட்
புதிதாமதியாநந்தினமேமே[?]ருகாமதியாநந்தினமே. ௰௬

மடக்கு

காரியனையகொடைக்குமுபகாரிதமிழ்பாராட்டுவிப
காரிமதியோசனையாலுங்காரியகருமம்பகர்வோன்

வேரிவனசத்திருமாதைகவிழ்தியுளிருத்திப்பகையனைத்தும்,
வென்றோன்வெங்கடேசுரெட்டன் மேவுமிசைக் கடற்றுறைவா
ய்.வாரிமுகட்டிலெழுகலமேவளைபோனதுவுமெழுகலமே
வந்தால்வருமீசுரப்பாறேமேயலெனக்குஞ்சுறப்பாரே
நீரிணைமீன்புலவேவெடுநோட்செலுமோநான்புலவே
நெய்தறிபடருங்கொடியாரேநேயானைமார்கொடியாரே, ௰௭

மடக்கு.

கனத்துப்புடைத்துப்பருத்துவிம்மிக்காம்புஇரண்டுகெண்கறுத்துக்
காமன்மகுடம்போற்பாங்குச்சுக்கடங்காக்கதைத்தாங்
மனத்துக்கிசைந்தவடிவழகனமதவேள்வெங்கடேசுரெட்டன்
வைகைநதியும்வைப்பாறும்வந்துபெருகுங்கடற்றுறையே
உனக்குளேவாசஞ்சலமேஉள்ளத்துலவாசஞ்சலமே
ஒழியாதுப்புமயக்கம்மேஉண்டேதுப்புமயக்கம்மே
சினத்துமோதுவரியாரேதெரிந்துமோதுவரியாரே
தேனுக்கோடமலைத்தேனேசித்தங்கோடமலைத்தேனே. ௰௮
பாட்டுடைத்தலைவன்குணந்துக்குங்கடலுக்குஞ்சிலேடை.

மடக்கு,

தெரியவமுதம்பழகுமதிதெரிந்தவாரம்பிரியாமற்
றிரத்திடமுநீங்காமற்செழிக்கவாய்மைகடவாமல்
வரிசைபுரிந்துதமிழ்புனையவந்தோன்வெங்கடேசுரெட்டன்
மனதுநிறையுங்குணம்போலவளரும்பெறியகடற்றுறைவாய்
பெரியமீனேசினக்கயலேபெண்பாலெவருமெனக்கயலே
பெருகுந்திரையிற்செல்லீரேபிழைக்கத்துதுசொல்லீரே
அரியின்மனைமேமுடலையேஅமைத்தாரெவருமுடலையே [டே
அரனார்கருரித்தாங்கணைக்கூடேஅணைகேன்மலர்தாங்கணைக்கூ

ஆகசெய்யுள்-௯௯௫,

பின்மூன்றுவெண்பாவும்-வெண்டுறையும்,

கல்விக்குஞானக்கருத்துண்டாங்காயமும்
தொல்வினைகளெல்லாந்தொலையுமே-வில்லே
னிற்புயற்றிருக்கணத்தனித்தன்வச்சிரப்புயத்தோர்
கற்பகததினைத்துதித்தக்கால்.
சிந்தா குலர் தீருஞ்செய்கருமங்கைகூடும்
சந்தானமென் றுந்தழைத்தேறும் பைந்தாமற்

கட்டிமுத்தமிட்டணைத்துக்கட்டிமைக்கணைச்சுவைத்து
மெட்டிணைப்பதத்திலிட்டுமேல் ௩௪

வேலவனேநின்கலவிவிந்தையதற்கேற்றமங்கை
கோலவரிக்கண்சுழற்றிக்கொஞ்சுகிளி-போலமுலைக்
கச்சுக்குட்சிங்கச்சொக்கப்பொற்சுட்டிப்
பச்சைப்பொட்டிட்டதைப்பார். ௩௫

ஏவிழியாரமூரனிளனிலாக்கண்டுகெருங்
காவிமுகையவிழுங்காசியே-மேவலரூர்ச்
சக்கரக்கரக்குதைக்கதக்கணைக்கிலக்கெனக்கொள்
நக்கரக்கணக்கரக்கர்நாடு. ௩௬

நாலாநாள்சேர்ந்தணைந்தநன்னயத்தையெண்ணிமெத்த
மாலாநாள்வேலவனேமாரனெய்யும்-கோலாலே
வணகுடியான்குழல்வஞ்சிவயனமோபயந்து
வண்டுகுடியான்மருவவா ௩௭

வானுதித்தமாமதிக்கும்வாரிவிட்டவேள்கணைக்கும்
மீனுதித்தவாருதிக்குமேதினிக்குள்நானொருத்தி
சிந்தைவாடிநொந்தசேதிசெங்கைவேலர்பங்கிலோடி
மந்தமாருதஞ்சொலோதுமா ௩௮

செந்தழல்போல்வீசதினிச்சேர்ந்தணைவாய்வேலவனே
கந்தமலர்ச்சோலைவண்டுங்கார்க்குயிலுந்-தொந்தமுடன்
பாடுதுவம்புந்தும்தம்பார்மதனுந்துமவந்துஞ்
சாடுதுவம்புதும்புங்கா. ௩௯

வாகந்தாவல்லவென்றூல்வாகந்தராகிலுந்தா
சோகந்தரமீறிவளைத்தேய்ந்திடலே-நாகஞ்சேர்
மாலையிந்துசோலைவண்டுமாரனம்புநொந்திடுவ
வேழைநெஞ்சமேகலங்கினள். ௪௰

பாகாருமின்சொல்வள்ளிபாகாதேவேந்தணருள்
வாகனகுஞ்சரிவிவாகாநீ யேசாவல்
என்றநம்புவென்னனொந்தசிந்தையன்புபொங்கவந்து
நின்றுகொண்டிரங்குகந்தனே. ௪௧

வாதாஉன்னொளுநடவாதாவோரதிரண்டு
காதாவுன்சித்தமிரங்காதா-நீதாவென்

சிந்தைங்கிசைந்தபடிநெஞ்சொற்கிரங்கியருள்
கந்தபரசண்டமுருகா. ௬௨

வந்தனையாளென்று துயர்மாற்றினவேட்கையெல்லாம்
வந்தனைக்காத்தந்தருளுமாதவா-பந்தனைய
கொங்கைகுறமங்கையொடுகுஞ்சரியுகந்தழுவு
கங்கையுமைதந்திடுங்குகா. ௬௩

அந்தணர்கள்போற்றுமழிந்தணிகைவாழ்குமரர்
வந்துகலந்துமருவாநாள்-பைந்தொடிக்கு
மேல்படுத்தமுத்தனங்கம்வேல்படம்பொரிந்துதென்றற்
கால்படச்சரிந்ததென்யான்காண். ௬௪

மெத்தமயலாகிமெலிந்தயர்ந்துவாடுகிறாள்
சித்தமுவந்தாண்டருளுஞ்செவ்வேளே இத்தலத்தில்
கண்டுமொருகணடஞ்சுங்கங்குல்குழல்கண்டஞ்சும்
வண்டுவிழிதணடஞ்சுமான். ௬௫

இருபுரமுங்காவேரியோர்மலையாச்சூழ
திருவரங்காவெங்கள்குலதேவா-வெருவ
எரிபுரிந்துவிழிசிவந்துயமணிருண்டவுருவுகொண்டு
வரவுகண்டுதிகரிகொண்டுவா, ௬௬

ஒருத்திமையல்கொண்டேன்சமூகம்நீவந்தால்
திருத்தியணையென்றுவகைசெப்பி-யுரைத்திடனற்
செப்புமுலைச்சொற்பகழிக்கொத்தவிழிச்சித்திரவிற்
பொற்புருவத்துப்பதரத்தாள். ௬௭

பாலாழிநீங்கியிந்தப்பார்தனிலோர்கள்ளனுக்கா
மாலாமூசங்கொளித்துவந்தருளாக்-காலாழி
அன்றதைக்கடித்திழுக்கவலகவற்களித்தமுத்தி
இன்றளிக்கவென்றனக்குநீ. ௬௮

பாரோர்புகழவரும்பங்குனியுத்திரத்தில்
ஆரூர்வீதியணுகினார் நேரோ
பணைச்சர்ப்பந்தரித்துப்பொற்பதத்திற்கிண்ணிங்ச்சத்த
கிணுக்குக்கிணுகிணுக்கெனவே. ௬௯

திருவள்வாயிற்பதியிற்சேவேறுமீசர்
மருவுளகொன்றைத்தார்வழங்கில் வெருவுந்தோ

சங்கமும்வீழ்ந்திடாது தங்கமுமெழுந்திடாது
திங்களுமழன்றிடாது தேர். ௫௰

செங்கயலோநீலகண்டசித்தசன்கைநீதவண்டோ
பங்கயமோமால்வளருப்பார்கடலோ-தங்கமலி
வச்சிரகைச்சிகனவச்சிரவின்மெச்சபுரு
வச்சினவிடைச்சிவிழிபார். ௫௧

உன்மனதுமென்மனதுமோர்மனதாவொன்றிடினே
மன்மதனும்வில்லெடுக்கமாட்டானே-நன்மதிதோய்
குன்றடர்ந்துபந்தைவென்றுகொம்படைந்ததும்பிகுன்ற
வென்றடைந்தகொங்கைமங்கையே. ௫௨

கித்தமுநினைத்திரவினித்திரையுமற்றுருகி
சித்தயனெடுத்தவருடிக்கணைதைத்துருகி
மெத்தமயலுற்றபிரமித்துதலைச்சுற்றுதடி
தத்தையொருமுத்தமதுதா. ௫௩

வேலோகடலேவிடமோகருவண்டோ
சேலோகணையோசிறுவாளோ-கோலமுடன்
தண்டங்கிதணுண்டுருளத்தத்திவிழக்குத்துமுலைக்
கண்டங்கிக்காரிகடைக்கண். ௫௪

நீலமோவேலோநெடுங்கயலோவாரிதிசேர்
ஆலமோவம்புயமோவைங்கணையோ-நீலநிற
வாவிச்சொலைக்கருகில்வந்துபுனலாடுகின்ற
காவிச்சேக்காரிக்கண். ௫௫

சேலோகணையோபிணையோநற்றென்னவன்கை
வேலோநமனோமிளிர்வண்டோ-தாலப்
பளபளென்றொளிமிகுந்துபவளமிஞ்சிகைபுனைந்த
களபகும்பமுலைமடந்தைகண். ௫௬

மூக்கனியிதழ்கொட்டாமுற்கதிரைவிற்குமரா
விக்கனைமிக்கவினிவித்தகமுது-சர்க்கரையு
இக்கிலைகசக்குதுவிசிக்கலேயுதிக்கிலத்தி
ஆக்கரைபயக்குமட்டா. ௫௭

ஆரார்பொறுப்பார்சொல்லாதித்தாவஞ்சிமன்று
சோரபாராச்சேகரா-சேசோ

னைத்துவட்டமிட்டுசெப்பெனப்பணைத்துதித்தபொற்
றனத்திலிட்டமுத்தவெள்ளைதான். ௫௮

இந்நேரநீயவளையின்பமணமேபுரிவாய்
தன்னேரருணாசலதுரையே-மன்னுமதன்
பூவிநம்மையேவநின்றுபோர்செய்கின்றதான்மெலிந்து
காவியங்கண்ணாள்கலங்கினாள், ௫௯

கோங்கினழிம்போகுமிழியோபொற்பந்தோ
ஓங்குவரையோவொளிர்செப்போ-மாங்குயிலின்
மன்னுமொழியன்னநடைமின்னலிடையென்னவரு
கன்னிவளர்சின்னமுலைகள், ௬௰

இத்தலத்தோர்போற்றுமிறைவனேதஞ்சைநகர்
வித்தகனேசிவாசிவேந்தேகேள்-சித்தசன்றன்
சமரிலங்கங்குழலுநந்தஞ்சதிருறும்பெண்டிருமுகஞ்செங்
கமலமுஞ்சந்திரனுமஞ்சுங்காண. ௬௧

பூமிதனிற்பேசும்புனிதாசிவாசிமன்னா
காமியில்மேலின்றுபகைகண்டதுகேள்-காமனவன்
மாகரமுந்தோகையருமாமதியும்பாலனமும்
சாகரமுங்கோகிலமுந்தான். ௬௨

மண்டலத்தோர்பேசுகின்றமாலேசிவாசிமன்னா
கண்டஞ்சுங்கன்னிதனங்கைத்தாளம்-செண்டுசிமிழ்
கும்பமம்புயங்கிரீடங்குஞ்சரங்குரும்பைமேரு
பம்பரஞ்சிரந்தகூதுபார். ௬௩

மாதங்கவத்திறங்குவட்டமளித்தோனுதவும்
மாதங்கவத்திறற்பின்வந்தருகா-மாதங்கந்
தங்கக்கம்புப்பொருந்துந்தனகஞ்சங்கண்டம்
பங்கக்தங்குஞ்சங்கம்பார். ௬௪

கனிமொழிசேர்சூரைவென்றகந்தாவிம்மாதின்
கனிமொழிகளங்கண்முனுகற்றாள்-ஓடுசேரத்
தந்தஞ்சுங்கண்டஞ்சுஞ்சங்கஞ்சும்வண்டஞ்சும்
பந்தஞ்சும்பஞ்சஞ்சும்பார். ௬௫

என்றுவடிவேலிளங்குமரனைக்கண்டாள்
அன்றுமுதற்சேரமனதாகியே-இன்றுறும்

திக்கினைத்துச்சொக்கிவட்குத்திக்கில்லைப்பக்கத்தடுத்துச்
சுக்கெடுத்துந்தட்டிவைத்தாது, ௬௬

உன்னைச்சொல்வாரல்லதென்னைவிதித்தகுகன்
தன்னைச்சொல்வாரிலையித்தாரணியில்-கன்னி
தனைமறந்தாளனைமறந்தாடுயிறறந்தாளணைபொருந்தாள்
எனைமறந்தாளுனைமறந்தாளென்று, ௬௭

அன்றயன்மால்காணுவடிமுடியைக்காண்பதற்குத்
தென்றிசைக்கோனென்னதவஞ்செய்தானோ-வென்றிதிகழ்
ஆடரவாளாநீறணிதோளரவாதிரைநாளாமாதுமணாளா
தோடவிர்காதாமாகடவூராசொல். ௬௮

தென்றலுலவுந்திருக்கடவூரெம்பெருமான்
மன்றகலசேறிந்தேமதவூறும்-கொன்றைக்காப் (குந்தும்
பொன்பரவுந்திண்கொங்கையிரண்டுபுண்படநொந்துந்தன்பமி
அன்புதிரண்டும்பெண்கொநெஞ்சஞ்சும், ௬௯

பாலனுக்காவன்றுபகடேறிவந்தெதிர்த்த
காலனுக்குக்காலாகடவூரா!மேலோர் [ண்டு
கரும்புகொண்டங்கெதிர்ந்து வந்தங்கசன்பெருஞ் செஞ்சரங்கள்க
கருண்டுநெஞ்சங்கலந்துமொன்றனமான். ௭௰

கொண்டருடன்கூடித்துகித்திரண்டுமண்ணூரக்
கண்டுதொழுவேனேகடவூரா-பணடோர்
அழுகிருஞ்சிறுகடத்தன்றெழுமுனக்கன்பரைமருட்டும்
சமனையெற்றும்பரிபுரச்செந்தாள். ௭௧

என்றுதொழுவேனெளியேனளிமுரலு
கொன்றையணிதென்கடவூர்க்கோமானே-துன்றும்
கனற்பொரிக்கடபகற்றிலும்றுக் கறுத்தகெதெற்குத் திசைக்களுந்தத்
தனைச்சினத்துடடுதைத்தபத்மத்தாள், ௭௨

பற்றிப்பணிந்துபாரவவருந்தருவாய்
கற்றைச்சடையாகடவூரா வெற்றிநெடுங்
கொண்டலொக்குங்கண்டசத்தங்கொண்டெதிர்த்தங்கருக்குஞ்
சண்டனைக்கன்றன்றுதைக்குந்தாள், ௭௩

ஆறுமோநெஞ்சக்கடக்குமோகொண்டமையல்
கூற்றுதைத்தத்தென்கடவூர்க்கோமானேமாற்றுயர்பொற்

கும்பமுலைத்திங்களுகற்கொங்கைகளகக்கொம்மைவெறுத்
தம்புகொடுத்ததங்கசன்விட்டால் ௭௪

காணப்பெற்றேமிரண்டுகண்ணாரக்கண்டன்பு
பூணப்பெற்றேமனமேபேசாதே-சேணிற்
புரம்புரம்புரிந்திடும்புரந்தரன்பதந்தரும்
பரம்பரந்தருஞ்சிதம்பரம், ௭௫

கண்டேன்சிதம்பரத்தைக்கண்குளிரமெய்ஞ்ஞானங்
கொண்டேன்சிவாயவென்றுகும்பிட்டேன்-வண்டேகேள்
நீண்டசெம்பொற்காண்டகும்பிற்பூண்டசெங்கைப்பாண்டரங்கத்
தாண்டவன்றட்பூஞ்சதங்கைத்தாள், ௭௬

தேரோடும்வீதியெல்லாஞ்செங்கயலுஞ்சங்கினமும்
நீரோடுலாவருநெல்லையே-சாரோடும்
சுந்தரத்தரத்தர்கந்தரத்தரந்தரத்தர்
கந்தரத்தரந்தரத்தர்காப்பு, ௭௭

வல்லாளகண்டாவடுகநாதாசுவர்க்க
வல்லாளகண்டமயல்கொண்டு-பொல்லாத
சித்தசன்சரத்தினொந்துதீர்த்தகண்ணன்முத்துடன்கை
நத்திழங்கிடத்தயங்குறாள். ௭௮

பூவணைமேனாட்டம்பொருந்தாதிருப்பவளைக்
காவடுநாதாதென்கால்சீறித்-தாவிவர
இக்குவிலிநற்கணைகளிக்கணமேடுக்கமதி
அக்கினிதாக்கவலையாய், ௭௯

தாண்டவாவென்றுதளருந்தனியிருந்தென்
ஆண்டவாவந்தென்னையாளென்று-மீண்டுமதன்
தொட்டநஞ்சம்பிற்கிரங்குஞ்சொற்பளர்ந்தென்றத்தையங்கம்
சுட்டவெண்டிங்கட்குடைந்தஞ்சும, ௮௰

பந்தளவுகந்தகளபந்தனையணிந்தமுலை
கொந்தளகபந்தமுமிருந்தமுகில்-அந்தமுன
தந்தெனமெலிந்தவிடைதந்தவிரியுந்தரளம்
எந்தநகரந்தப்பிலே, ௮௧

தேசமதனிற்பேசுந்தேவாசிவாசிமன்றா
மாசமலர்மாலையணிமார்பாநீ-நேசமொடு

நாடுமெடாமாதுமதரூநமதியாலுமிக
வாடுமடவாளையனைவா அஉ

பாரதனிற்பேசும்பரனேசிவாசிமன்ஞ
சிரமைந்தமாதுகொங்கைச்சித்திரங்கண்-டேரமர்க்கும்
பங்கயங்கின்னஞ்சிலம்பம்பக்திதங்குஞ்செங்குடங்கம்
பங்கயாதண்டெங்குமஞ்சும்பார். அ௩

சித்தசஞல்வாடுகிறேன்சேர்ந்தணையவேளையிது
வித்தைசெய்ய வணடாங்காண்வேலவனே-நித்தப்
படிக்குத்தணித்துப்படுத்துத்தவித்துத்
துடித்துத்திகைத்திப்படி. அ௪

எய்பவன்சகாமாவுனக்கிங்கிடமில்லை
உய்யவந்தானென்னேடுறவாரூன்-செய்யமலத்
தேனைவிடுபூவைமுடிதின்றுவிடுகைக்கரும்பை
யீனையொருசாகவில். அரு

வேலனேவேளூர்வினைபூர்த்தவனுடவும்
பாலனேசேனாபதிவேளே-சீலனே
கோங்கரும்பிற்கொங்குகொங்கைக்கூந்தல் கொண்டாற் காந்தளங்
கைப், பூங்கரும்பிற்காங்கடம்பிர்பூ, அ௬

சுடுமோவிளந்தென்றல்தோகையின்மேலம்பு
படுமோமெய்வாதைப்படுமோ-கடவூரா
நீரணங்கால்வேணிநம்பாநீலகண்டாமேனியின்பால்
ஆரணங்கார்காலசங்கரா, அஎ

பேதையேன்காணப்பெறுவதென்ஞள்வேலவர்க்கு
தாதையேசெம்பொற்சபாநாதர்-மாதவத்துச்
சாத்துலங்கண்காடேத்தவுப்பிந்தாப்புயங்கம்போற்றவுந்தித்
தாத்தசென்றுந்தூக்கிடுஞ்செந்தாள். அஅ

எல்லாருநன்ருயிருக்கட்டுமேதினிக்குள்
வில்லாருந்தென்பழனிவேலோனே பொல்லாத
பாதகப்பரத்தைவைத்தபாசமெத்தமூற்றுமத்தைப்
பேதகப்பரத்திவிட்டபேர் அ௯

ஞவயம்புகழ்பழனிவாசவன்குமரமுரு
கையன்தழுவியணையாநாள்-தையல்

மதியழன்றவளைசுழன்றுமதனனம்புபடவிழன்று
மதிமறந்துமிகவருந்துவாள் ௬௰

வேலாவிராலிமலைவித்தகாரின்மீதின்
மாலாகவேயொருபெண்மையல்கொண்டாள்-மேலால்
வட்டமிட்டபொற்றனத்திவச்சிரபதக்கமொய்த்த
கட்டிழைக்குறைச்சிறுக்கிகாண ௬௧

மையுமணையும்வனப்புமிழந்தாண்மாது
செய்யும்விதமென்னசித்தசமேல்-எய்யும்
தனிச்சரத்தைத்தடுப்பதற்குத்திருத்தவணிக்கர்த்தனுக்கெதிர்க்கக்
கணத்தினிற்பூக்குளைத்திடத்திக்கார். ௬௨

வைத்திடவேளாவிமருமத்தினஞ்சம்பால்
எத்தின்றுமடரிதைக்காமீசரோ-நத்துதிர்த்த
முத்துரத்தினத்தைவைத்திழைத்தவத்திறத்தையுற்ற
மத்தகத்தினத்திவைத்தமால். ௬௩

பாகாவின்சொலுடைப்பைந்தொடிமேற்கோபமென்ன
வாகாமன்கணையால்வாடுகிருள்-சீகாழி
மாநகரிலேநிதமும்வானவர்கடேவர்பணி
கானளிளமானவடுகா. ௬௪

அம்புலியூர்தன்னையடைமின்பணிமின்கள்
அம்புலியூர்விண்ணுலகையாள்வீர்கள்-அம்பொரு
கத்திநயனத்திலகுகைத்தலணிவாக்கரிய
ரத்தினியனத்தியிடத்தான். ௬௫

வாடுகிருணின்வாங்கக்கிளியொன்று
தேடுகிருளாரூர்த்தியாகரோ-நாடி
அனகனம்புசொரியவிந்துவனலைமொண்டுவிசிரவெம்பி
மனதுநொந்துகலையிழந்தமான். ௬௬

நீரோதிருவழகாநீரோகரியமுகில்
நீரோதிருமலைமேனின்றருள்வோர்-நீரோ
வளர்ந்தசெம்பதங்கள்கொண்டெழுந்துமண்டலங்கள்பண்
டளர்ந்துகொண்டடங்கலுண்டமால்? ௬௭

சித்திரமாங்கூடற்றிருவரங்கப்பெருமாள்
மெத்தெனவேபஞ்சணைக்குணமேவியநாள்-சித்தமே

செங்கையுஞ்சங்கும்பொருந் துந்திங்களும்மங்குந்தயங்கங்
கொங்கையெங்குங்குமந்தங்கும்.

நாராயணரோரகுராமபத்திரரோ
காராம்பசுமேயத்திக்கானியன்மேன்-நீரோமுன்
தொக்கணகதிக்கணகதொந்திமிதிமிந்திமிதி
நக்கணகவென்றாடினார். ௯௯

உறுகிள்ளைமாமொழியீரொற்றித்தியாகர்
சிறுபிள்ளையோவிண்செருக்கோ-பெறுகிருதோ
தொக்கணகதிக்கணகதொந்திமிதிமிந்திமிதி
நக்கணகவென்றாடினார். ௱

பூமாலைபாமாலைபூண்டசட்டைநாயகனே
மாமாலைமின்கொண்டுவாடியளமாமாலை
இந்தாலும்வந்தாலுமின்றுண்மெலிந்தோடி
வந்தான்கலந்தாடுவாய். ௱௧

மீனக்கொடியானேமின்னையணைவதற்குத்
தானெனவேவந்ததயாபரனே-ஏனையவற்
கென்னபலனென்னடையென்னவிடையென்னவிதழ்க்
கன்னலென்னுந்துன்னுமிதழா. ௱௨

ஆலமோவேலோவலைகடலோவம்புயமே
நீலமோமாநெடுங்கணையோ-சாலச்
சிறுத்தவிடைபருத்தமுலைசிவத்தவிதழ்வெளுத்தநகை
சருத்தகுழலொருத்திகடைக்கண். ௱௩

நிரோசிதம்பரனார் நும்பதியோதென்புலியூர்
நீரோசுடலைக்குணித்தனார்-நீரோ
கடத்தடக்களிற்றினைக்கறுத்துறப்பிடித்திழுத்
தடர்த்தறுத்துரித்துடுத்தவர். ௱௪

டோற்றுவார்வல்வினையைப்போக்குமேபூமலர்கொண்
டேற்றுவரக்கயிலையேற்றுமேசாற்றவிளங்
கந்தந்தங்குசெஞ்சொற்கந்தம்பொங்குஞ்செந்திற்
கந்தன்செம்பொன்றணடைக்கால். ௱௫

வன்மத்தைநின்மனதில்வையாதபாவியேம்
சன்மத்தைநீக்கிக்காயேற்றாய்-சென்மத்து

ணாமலையுண் ணாமலைமின்னார்முலையுண் ணாமலுமண்
ணாமலையின் ணாமுலையமோ. ௱௬

மேகங்கவிந்ததுபோன்மேலெழுந்தகாலனைக்கண்
டாகந்தளர்ந்துநெஞ்சமஞ்சாமுன்-மாகடலூர்ப்
பூதநாதவேதகீதபுவிதாதாதேடொணாதா
மாதுபாகாகாலகலாவா. ௱௭

ஆர்செய்தவஞ்சனையோவாறுமுகவேலர்மலர்க்
தாரீயதுற்றதென்னகாப்பனையோ பார்தனிலச்
சூதுநற்றசக்களத்திதோ.ககத்திபச்சிலைக்குள்
ஓதுசெப்படக்குவித்தையோ, ௱௮

கச்சிக்கசாலைக்கடவுளடியைத்துதித்தால்
இச்சிக்கச்சாலையிளாளின்பம்கார் மெச்சிக்க
நித்தநித்தர்விர்த்தியுற்றந்நிடகளத்தைப்பெற்றமுத்தர்
பத்தியைச்சித்தத்தளிக்கும்பார். ௱௯

அன்னைவடிவம்மையொற்றியந்தரியைச்சிந்திக்கால்
பின்னைவடிவம்மையுற்றுப்பேதுறார் முன்னைவினைப்
பந்தமுந்தவிர்ந்துமேவுசந்தமுந்தவிர்ந்துஞான
சிந்தையுந்தணந்திடாதுதேர். ௧௧௦

என்றுடுங்காமீசரின்பவடிவைத்துதிக்க
அன்றுடும்வினைவிட்டகலுமே குன்றுமல்
தொங்கிட்டத்தோதரிகிடதோதரிகிடதேதரிகிட
தங்கிட்டத்தாதரிகிடதா ௧௧௧

பின்முடுகுவெண்பா.

திங்கடும்பைகொன்றையுஞ்சிறந்தணிந்துகொன்றுநின்ற
அங்கியம்பயன்பகந்தவன்பகந்தா-தங்கமென்னும்
தேகத்தேனேகுரவர்செய்நட்டோனேபணிரு
வாகுற்றேனேபெருமானே. ௧௧௭

கன்னிறுகநன்னிலவுகன்னவிகழின்னலவு
பன்னுநகைபன்னமுலைபன்னிருகை-யன்னவநின்
மின்னயிலையன்னவிழிமின்னனிடைபின்னுசடை
அன்னநடையின்னவறிவாய். ௧௧௮

உத்திரகிரியுக்கரகடலுட்கவடவெட்பொடியர்
சக்கிரகிரிக்கப்பாலுந்தாண்டுமே விக்கிரம்வை

வேள்முருகன்கந்தன்விசாகன்குகன்கரிய
மான்மருகனேறுமயில். ௧௧௪

சந்தனந்திமிர்ந்தகொங்கைசந்தம்தம்பகந்ததிங்கு
வந்தனங்கனம்மையுந்தவந்தெழுத்து-சிந்தைதங்கு
நேசபாசமோபொலாதுநீனிலாவிலேலருலாவ
வாசலாமுலாசவேலவா. ௧௧௫

வாமமேவுசீதராசிவாசிராசநேயபோக
காமமாகிசோபமானகாமிவாம்-தாமமேவு
கொங்கையங்குரும்பையம்புகொண்டைகொண்டனந்து
செங்கைபங்கயங்கண்வண்டிசேர் ௧௧௬

வெண்பா

அங்கியானூர்தியானவிருமதிக்கும்
தங்குபன்றியையிரண்டுந்தந்திடவே-யெங்கும்
உரைக்குங்காண்மைந்தற்கொருவனடுவுற்ற
துரைக்குத்துரையேநீசொல். ௧௧௭

அங்கியூர்தி ஆடு-சித்திரை-அரனூர்தி இடபம்-வைகாசி பன்றி
வராகன்

இத்தையனையவுருவில்லான்விடும்போதே
வைத்தகரையோதடுக்கமாட்டாதே-கொத்துலவும்
அத்தமூகக்காததுறைசையம்பிலாவணன்புயத்துச்
செங்குவளைத்தாரினையேதேடு. ௧௧௮

இத்தையல்லனைய-போதவு-புஷ்பபாணம்-தகர்-ஆடு

ஆகசெய்யுள்-௲௧௧௮,

கடிகைமுத்துப்புலவர்பாடிய

விருத்தம்

காமடையச்சக்கரந்தொட்டெய்தவெங்கடேசுரெட்டன்கமலப்பூதி
காமடிதொட்டானுலுவரவழைப்பார்காகணனங்கணைமார்சேவ
காமடிபட்டிடுபேரிவாரிதியாமிவனையெவர்காப்பாரோகங்
காமடிவிட்டிறங்காதேபேதையினமேற்கணைதொடுத்தார்காமவேளே

கன்றுதொட்டுக்கனியுகுத்தகீர்த்திவெங்கடேசுரெட்டாகமலக்கண்ணா
கன்றுதொட்டதத்தனையுங்கைநெகிழ்ந்தறியாயோகலையுஞ்சோர்ந்து
கன்றுதொட்டரவிக்கையெலாங்காமனம்புகீழ்த்ததுபார்குத்துந்தானே
கன்றுதொட்டபட்டசிட்டுபோன்மெலிந்துவாடுவதுங்கண்டிலாயே. ௨

வல்வினைநோராகவிசைவளர்த்தவெங்கடேசுரெட்டன்மருவாநாளிற்
வளவனைமாரையுவெறுத்தாண்மாரனும்பூங்கணையேவவருந்தியே யவள்
மனையேநினைத்திருந்தாண்மடலெழுதவறியாளாய்மருங்கிவழுலேது
வளவனையாடையுமிழ்காள்வண்டினங்காள்கண்டசெய்து வழுத்துவீரே

பாகப்பாவருமையறியிலைசவெங்கடேசுரெட்டாய்கரக்கேண்மோ
பாகப்பாமொழிவிழியாணீயேறிவறுங்களிற்றைப்பார்த்தாளாங்கொம்
பாகப்பாமதிக்கவராவென்றுளம்மதியுதிக்கப்பயந்தேயீசன்
பாகப்பாவையினுகமானுளயானின்றெடுத்தபாவைதானே. ௪

கருக்கோட்டையாளும்வெங்கடே சுரெட்ட மேந்தரனெனைக்கலந்
தபேர்கருக்கோட்டைகாணு மடிசகியேமுன் போலிஸ்னுங்காமனுந்த,க
ருக்கோட்டைநிகர்மீசைமுறுக்கிவரக் காணிலவுன் கங்குன்மாவைக்,கரு
க்கோட்டையம்புனையும்பறிவெருட்டுதலைவாசல்கடக்கத்தானே. ௫

சந்தானமேநிகர்க்குமாரமுத்துசாமிசகோதரவான்பொன்னே
சந்தானமேருவெனநின்றந்தகுமாரெட்டனெனைத் மூதாரையா
சந்தானமேதறிக்கக்கூடுதிலையவன்மருங்கிற்சகியேநீபோம்
சந்தானேமேலேறியுபரிசெய்தாற்றீருமடிகணக்குத்தானே, ௬

திருமலையம்புதொட்டசிலைமாரணம்புவிக்குட்டிடவான்முல்லைக்
திருமாலையம்புயஞ்சூழ்குமாரவெட்டமனைச்சேரச்செய்தாலுள்ள
திருவாலயந்தெளிந்துசுபசோபனம்பொருந்திச்சிவனைநேசித்
திருமாலையந்தொறும்போயுனைநினைத்துத்தெரிசிப் பேன்றிருமின்னே

மாதங்கங்கோடிநிலைவறைக்குளொலித்தாலுமங்கவழியேகம்ப
மாதங்கங்கோடிவிடச்சென்றடிக்குமுயிர்தரிக்குமாசிவநரம்
மாதங்கங்கோடிகலுங்கடலொலிக்கென்செய்வளினிவந்துசேர்வாய்
மாதங்கங்கோடிதமிழ்க்குதவும்வசுவப்பமதிமந்திரிநீயே,

தமிட்டரீணுவம்பெருக்கிவந்தெதிர்த்தவேண்முரசுசத்தங்காது
தமிட்டரசவெனபபுலம்புஞ்சிறுபேதைவிரதமதுதணியவேமுத்

தமிட்டராமதிமுகத்தின்முகமழுந்தவேபுணரச்சமையம்வாணர்
தமிட்டராதார்தெரியுமெங்களெட்டேந்திரமகிபாதமிழரேறே

பரதசத்துருத்தாயர்பாயன்மீசைப்பூவைமுலைப்பணிப்பிலேம
கரத்துவசப்பாவிமலர் தூற்றுவாரனுஞற்றுவனேகாட்டிலேழு
மாத்துவசத்தொருகணையாலெய்த வெங்கடேசுரெட்டன் மருவாநாளிற்
சாத்துவசக்குரக்கெனவேதளித்திருந்துமுடியாதுசாற்றினேனே. ௰

நிலமாதுதிலகனெங்களிளசைவெங்கடேசுரெட்டநின்னைப்பார்த்த, பலமாதுவதனமும்பொற்பசலைகொண்டாய்மகளேபெண்டையா மேசங், குலமாதுரங்கமென்றகிள்ளையின்மேன்மாரன்வருங்குறிப்பைப்பார்த்துச் சொல்மாதுகுலுங்கை யிலே தொடுவளையுந்தோற்று நின்றது ணிவுதானே ௰௧

கலக்கடமானத்தொனியை முழக்க மனமலைந்தடையார்கால் சாய்ந்தோடப், பெலக்கடமாநகக்களிற்றைநடத்தும்வெங்கடேசுரெட்டன் பிணையலீந்தான், சிலக்கடமாமரக்குயிலையொடுக்குகடற்றெழுனிய கடக்கடக்குதென்றற்றேரை, விலக்கடமாமடப் பயலேதலைக் கடைவாசலைக்கவெருட்டுவேனே. ௰௨

திருக்கரங்கம்வருக்கயல்செலுத்து படையான்கமல சேக்கையாமாதருக்கரங்கம்பயிற்றுதுரையிளசைவெங்கடேசுரெட்டனறழுவா நாளில் அருக்கரங்கப்புரந்திடவுமம்புலியும் வெம்புலிபோலாச்சேகண்டாய், உருக்கரங்கம்பரந்துடைக்கவுருக்காமம்பிறந்தானென்றுருகுவளே, ௰௩

பொரக்கலக்கமுற்றவருக்கிரங்கும்வெங்கடேசுரெட்டன்புயங்கண்டாண்மேல், உரக்கலக்கமற்றவனைமதன்குடுத்தா னென்ன செய்வாளோ கோண்ணைச். சரக்கலக்கமியன்கடைந்தகெப்பலத்தானேதிரண்ட தனத்தினூடே, வரக்கலக்கணணீருகுத்தாள்வண்டினங்காள்கண்ட செய்திவழுத்துவீரே, ௰௪

[illegible]த்[illegible]ரமேசத்துணிவாரென்சகிமார்வஞ்சகிமாரென்றால்வேளம்
[illegible]த்தரமேவத்தனமேபுண்படுமேயென்புகல்வேன்புலவோர்க்கேபோ
[illegible]த்தரமேகத்தினையாய்த்தழைத்தவெங்கடேசுரெட்டன்றழுவினாலே
[illegible]த்தரமேநித்தநையுமுன்றலைவிளைந்ததன்றேரெருநிலாவே. ௰௫

[illegible]கொட்டமிடுமருவலர்களிட்டகற்கோட்டை களனைத்துங்கொத்தி தூ
[illegible]வட்டமிடும்பரிநகுலனெட்டதரம்சேத்தியென்னைமருமாகாளி வது

ட்டமதன்கணை துளைத்த துளைவழியே தென்றல்வந்துசுவைத்துத் தள்ளி,
விட்டவெறுங்கூட்டையினிச்சுட்டதனாலென்னபயன்வெண்ணிலாவே,
புவிக்காதிபதிவிளசைபுரந்தவெங்கடேசுரெட்டன்புலவோர்சொ
ல்லும்,கவிக்காதிவள்ளலைக்கண்டாசை கொண்டாளுக்கருளாதைக் கரைத்
துப்பால்வார்த்து, விக்காதிலேலை வேணும்புகட்சகியே முகத்தைத் து
டைதண்ணீரு, தவிக்காதிலேசுக்காறுலுமவைத்துதிவள்காமத்தை கை
குத்தானே, ௰௭

பொருவாசிக்கொருநகுலனிளசை வெங்கடேசுரெட்டன்புயங்கண்
டாயோ, இருவாசிக்கெனக்கலையையுடுத்துவணி திருத்துவளை யெங்கே
தேடு, மருவாசிக்குநிகுழலை முடியுனக்குத்தரிப்பிடந்தான் மகளேசீச்சீ
தெருவாசிக்கினதுமவன்கைம்மருந்தான்மெய்மறந்துதிரிகின்றாயே, ()

பொரவிசைசஞ்செலுத்தவெங்கடேசுரெட்ட மேந்திரன்மேற்புது
மால்கொண்டேன், கரவிசையங்கசமாரன் கருப்புவில்லை வளைந்து வலக்
கையாலெய்யும், சரவிசையங்கத்தில் வந்துதைத்துருவி யப்புறம்போஞ்
சகிக்கமாட்டேன், இரவிசையம்புகுந் தோளித்தானிளங்குயில் காணீரு
மெனக்கிரங்குவீரே, ௰௯

புடவிகடகடெனவுடைபடவடவைசிதறவருபொருத்தார்ச்சீறும்
கடவிகடகளிற்றுதயனிளசைவெங்கடேசுரெட்டன் றருவான்முல்லை
ஆடவுசடவுனகுகுடையதலதகயமேகவனிலத்தேரை
நடவிகடநிமிர்மூடுகதொடுபரிதியுதயமிதோநான்கண்டேனே, ௨௰

கற்றமின்னவதென்சொன்முனியென்றன்றயம்நம்பாற்கலங்கித்தாபம்,
உற்றதனமின்னாரமுதங்கசந்தனையாராதநெஞ்சேயுணர்ந்தோர்க்கங்கை
யிற்றனமின்னருதவுமிளசைவெங்கடேசுரெட்டனினியநோக்கம்பெற்ற
னமின்னமையன்னேடொடிந்தயன்பாதரல்பேசார்தாமே ௨௧

ஆருக்கேயழகனெங்களிளசைவெங்கடேசுரெட்டனன்னையீசன் தாளு
க்கேவிருந்திட்டானென்னலர்கள்செங்குருதித்தசையையச்செங்கை
வாடுக்கேவிருந்திட்டான் மாறராராவியெல்லாமலர்க்கைவாளி, வேளு[க்]
கேவிருந்திட்டான்வெண்மதிக்கென்பெண்மதியைவிருந்திட்டானே (

அணங்கலக்கணந்தெரியாள்சிறுபேதைவிரகமிவட்கதிகமையோ
னைங்கலக்கப்பக்கமில்லையுன்னையன்றியரசனினைவாராதாவே

தினங்கலக்ககணிருகுத்துத்தேடுகிருள்வாடுகிருடிரண்டுகும்பத்
தனங்கலக்கவருள்புரிவாயிளசைவெங்கடேசுரெட்டதமிழ்க் கோமானே
உனக்குடந்தையான்வெங்கடேசுரெட்டனருகிலழைத்திருத்தி வைத்து
த்,தனக்குடங்கையாரவேளைத்தழுவாத மனக்குறையைச் சகிக்கசொன்
னேன், உனக்குடம்பெலாம்பசக்கும்பாலனமுங் மசக்கு மழகுற்றகொங்
கை,கனக்குடங்காத்தொனிகேட்கு மலன்பணையும் வந்தினிக்க கலக்குந்
தானே, ௨௬

மாலைமணிமுடிதரித்தமருவலர்கள்சேனைதனைமடியத்தாக்குங்
கோலமதகளிற்றிதயனிளசைவெங்கடேசுரெட்டன்கூடாநாளில்
பாலனைதிவலையருந்தாள்சிறியாட்குமதிக்குமென்ன பகையோமேனி
வேலைநடுக்கலத்தைவிட்டேயெழுந்தலைந்தநாகமெனமெலிகின்றாளே, ()

ஓங்கியராமாமதியாதவன்போலவரவுமிடையுடையுந்தன்னுல்
நீங்கியராமாரசமத்தால்வருந்துவதற்கிரங்கநேமியதா
பாங்கியராமாவெனக்கண்பார்த்துமருவாம்கவந்தன்படக்கையாள்வாள்
வாங்கியராமாபூமாவிளசைவெங்கடேசுரெட்டமன்னரேறே. ௨௯

கனத்துவரைபோற்புடைத்தகொங்கைமங்கைகொண்டமையல்கண்டு
ந்தா,வனத்துவரைச்சென்றுமலர்கொய்திவளைஎங்கவந்தான் வந்தானெ
ப்போ,துனைத்துவரைபுரந்திதவுசொல்லாரைத்தாக்கியவர்த்துருவனெட்
டிச்,சனத்துவரையாக்குயவெங்கடேசுரேட்டமேந்திரனே தளசிங்கேறே

தரும்பலிக்குமருவலரைத்தாக்கும்வெங்கடேசுரெட்டசாமிமாலை
வரும்பலிக்குநிளைத்தபடிக்கிப்போதுதப்பாதுவலத்திருந்த
திரும்படிக்குரலைப்பார்க்கிற்செயமடி பெண்ணேமதனன்செங்கையா
லெய், அரும்பலிக்குமென்னபயஞ்சுகமாகவாழ்வாயுன்ன திட்டந்தானே

...ின்னமருங்கொடியனையசின்னமருங்கொடியமுலைவிம்மலானுள்
...ன்னமரும்பெடுத்துமதன்றன்னமருந்தொடுக்கவெகுமோகமாகி
...ந்நமருந்தெள்ளினுமீதென்னமருந்தென்னவிணைஞ்சயர்கின்றாளே
...சான்னமருந்தமிழ்ப்புலவர்க்குதவும்வெங்கடேசுரெட்டசுகுணமாலே,

...டங்கலாநட்கிளமான்தளிரேமுத்தம்பெரியச்சலிக்குமாவன்
...ங்கலானையப்பாயும்வாறுபோற்சீறுதென்றல்வருமாசொர்ணக்

குடங்கலாமதிரனமானனமாஞ்சேர்வாய்மருவார்கூடிபுத்தம்
தொடங்கலாற்பவுரிகொண்டதருமவெங்கடேசுரெட்டசுகுணமாலே, ()

திருவிருக்குமணிமார்பனிளைசைவெங்கடேசுரெட்டதிரனென்னை
மருவிருக்குமணிகணவனெனச்சேரநாண்மோகம்பக்கத்தான்மேல்
விருவிருக்குமணிவிளையுமேகலைபுனைசேர்ந்திடுமேன்மேலுந்தேன்பால்
அருவிருக்குமணியலுங்காந்தாளமெனவருங்கணருவிதானே (௩௨)

குருவடியையணங்கும்வெங்கடேசுரெட்டமேந்திரன்முன் கூசாமற்போ
ய், இருவடிவெல்லாம்பாருவீணையைமீட்டனுராகமிசைத்தனேகந்
தருவடிதெள்ளமுதநவரச மொழுகும்படிசெய்சவ்வாதுபூசி
மருவடிபெண்ணேயினிமேன்மகராசியாய்சுகித்துவாழ்குவாயே. ()

கன்னியுன்றன்மேற்பிரியமையாமற்றோரையிவள்கண்டான்மூன்று
மன்னர்தனிலேயொருவன்பெயரையடிக்கடிவழுத்துவாளனத்தைத்
தென்னவன்றன்மாலையென்றுண்மதியையதிற்கடையெழுத்தாய்த் தீர்த்
தாளையா, நன்னயகுணகாருகாருமாரவெட்டராஜேந்தரகளிமாலே,()

பொன்னிலங்கைராவணனைவென்றவிடையாள்களபம்புளகக்கொங்கை
தன்னைநேராயிருக்குஞ்சொல்வார்த்தைக் கண்டுபயந்தேன் மகாவிற்
பன்னிவடிவூர்கணிரம்பம்பரம்பையாகுமிவட்பரிந்துசேர்வாய்
சொன்னமொழிதவறாதகுமரவெட்டராஜேந்தரசுகுணமாலே, (௩௫)

மெலக்கணக்காப்பொருந்துவோமெனவேளை மணங்குறிச்சும் வேளை
பார்த்து, நிலக்கணக்காமன்னம்பிருந்துகுந்தாப்பாய வென்மேநிறைத்தா
ளெண்ணிச், செலக்கணக்காகவழக்கானரிந்தவளர்தெரிந்தவளா துய
மெல்லாம், இலக்கணக்காரிகைதேர்ந்த குமரவெட்ட பூபதிபாலியம்பு
வாயே, (௩௬)

வுரைத்தசந்தனம்பொருந்தாளமலியின் மேற்கண்டு யிலரக்சன்மௌலி
றைந்தசந்தனம்பலேதுடைத்தமருகம்பன்வரகினையாளன்னை
ரைத்தசந்தனம்பசலைக்காற்றுமென்றுளேபரவையிடத்திலே சென்
பரைத்தசந்தனம்பாருக்குள்ளிலேயோதிவாகரனுரொளிக்கின்றுரே. ()

ஆரமியஞ்சேர்த்திளவாழைக் குருக்தை விரிதகதிற் கிடத்தவதுவ
டாகரமியங்கொள்ளாதெப்பூந்துதரையில்விழுந்தாளதனைக்கண்டு தா

மார்- சரமியங்குதோவினையோவெனமூக்கிற்கையைவைத்தார்சந்யவாயமைத், திரமியங்குங்கிளுனைவமருதப்பனுக்குச் செய்திசொல்லித் தெவிப்பீரோ, (௩௮)

இரிந்ததரிகலையடக்குங்கிளுவைமருதப்பசொசிங்கமென்னைப்
பொருந்தலரிதாயிருந்தாற்பூத்தானஞ்செய்யாளுபோர்வேளையா
வருந்தலரிகுளையலரிமாவலரிபூவலரிமாதர்கீழ்பாரல்
இருந்தலயுவாரமுன்னிரவிதனின்மதியம்வந்தாலென்செய்வாளே. ()

வரைத்தூற்றுநெடுங்காட்டுவெழிப்புலவோரலையாமல் வளர்த்ததாய் போல், உறைத்தூற்றுமலைபுரந்ததுங்கமருதப்பனொருநாளுஞ்சேரான்
கரைத்தூற்றுநறும்பாலுமன்னமூம்வேண்டேனதனைக் கண்டேலோமா
தரைத்தூற்றுமென்விடுத்துத்தாய்க்கிழவிகூடநின்றுசலஞ்செய்தாளே,

செருத்தாக்குமதப்புலியேதிருமலைவேலம்பாநின்செய்வாயூறல்
அருத்தாக்குமரிக்கமுதங்கசப்பாகுமனைவேண்டாளேயோவாழைக்
குருத்தாக்குமகைவிரித்துக்கிடத்திஞுஞ்சூடனவெழுந்து கொள்வாள்
காமக்,கருத்தாக்குமதநாதன்கங்குல்வரக்கண்டுமூனைக்கண்டிலாளே. ()

எடுத்துவரிமுரத்தினிலிட்டிழைத்தகுறிபவித்ததென வெண்ணித்தந்த
வடுத்தவரிதமூக்கேறுமெனக்கனிவாய்மடுத்துறுஞ்சுமாதைப் பாடு, படுத்துவரிம்மாதரென்றும் சொல்பவரார்வளத்தி லங்கைப்பதிமேற் சென்று,கடுத்துவரிதனைப்பொருகதிருமலைவேலப்பனிதைக்கண்டிலானே. ()

பொருந்தமாங்கச்சாத்துக்கல்லாமல்புலிக்கும்பறம்போவென்ன
இருந்தமரஞ்சிதமொழியாளிப்பாடுபடமுறையோவெமதூதானி
கருத்தமருமெனையளியேயென்னளியேபாச்சியர்தங்கலையைவாரிக்
குருந்தமரங்குழைத்தோறுந்திருமலைவேலப்பனிடங்கூறுவாயே, ()

இருகலகுவாய்ப்பாந்துசிறகொடுக்கியிருந்துகடற் சேலைவாரிக், குருகலகுவளையொதுக்குகூடலில்வாழ்திருமலைமேல் கொலுவிநீபோய்,இருகலகுதலைமொழியாளித்தனைமாலாளுளென்றிசைத்தே யன்னம், பருகளகுவளைத்தாரையாகிலுங்கேட்டாளெனச்சோபனஞ்சொன்மானே, (௪௪)

சருக்கரையமுதுகனிதேன்கலந்ததமிழ்முனிநிகர்வான்றறியார் பெண்ர், கருக்கரையமுனிவிசையாகிரிவேலைச்சின்னைபதனவாறுசைப், பெ

ருக்கரையவளல வென்றலைக்கேறிமயக்கினது பித்த மூர்ச்சைநீ, திருக்க ரையவுடதமெடுகரைத்தமெல்லப்புகட்டமூதுசெலுத்தென்ருளே ()

பொருவதற்குச்சிலைக்காமன் வருமுனமேமதுரையிற் போய்ப் பொறிவண்டீர்கள், செருவதற்குப்புகழ்விசையன்றிருமலைமேந்திரன்செய்வீரிங்கு, வருவதற்குத்தாமதித்தான்மாலையென்றுகேளந்தமாலை தானுந்தருவதற்குமதியானேன்மையலையாயினுந்திரும்பத்தரச்செய்வாயே (சசு)

தெங்கம்பேசுங்கொழுநற்குமயல் கொள்ளுஞ் சேல்விழியீதிரண்டமேருபந்தனம்போற்றனமுடையீரின்சொலுரையானுரைக்கும் படிநீர், கேண்மின், எந்தனஞ்சேராதவெங்கடேசுரெட்டன்றனையழைக்கவெழுந்து போன-சந்தனஞ்சும்மாமந்தாற் பூசலாமெனக்குமதன்றனக்குத் தானே,

விருத்தப்பாகலித்துறையும்வெண்பாவுங்கொச்சகமும்விரிவாய்ச் சொலக், கருத்தப்பாவென்னுமகள்காமநரவிந்தமலர்க்கணையாநெஞ்சில்,இருததப்பாலனம்வெருத்தாளேனையுமவள்சகிகளையுமே சுராணீ, வருத்தபாத்திரதளவேயணைத்திடுவாய்திருமலைவேல்வரிசைமாலே. (சஅ)

வீறுதலமேவலவரைவென்றவெங்கடேசுரெட்டன் மேவவேண்டி,நூறுதரமாகவண்டைத்தூதுருட்டாளனமருந்தரனுந்தாள் கண்ணீர்,ஆறுதரமேற்பாயவனங்கள்பூவாணிமுலையானையூடே, ஏறுதரமாச் செவியைத்துளைக்குதென்றேயோலமிட்டாளெனச்சொல்மாதே. (சகூ)

இக்கோடிவளைப்பனெனவிருகோடியிளம்பிறைக்கீற்றெழுந்து வானில்
முக்கோடிவளைப்பதனுற்கோடிகணைதொடுத்தான்முன்னிற்பார்களா
கொக்கோடியிரையெடுக்குமிளசைநகர்செழிக்கவருங்கு முணுவெட்டுத்
திக்கோடிப்புகள்தடர்ந்தவடீமலையாகடமலைமுன்சென்றமகளே. (ருய)

கெஞ்சுமாதங்கமுகம்பார்த்திரங்குந்திருமளேவேர்கிரியினனீர்
அஞ்சுமாதஞ்சுமந்துபெற்ற லன்கிடைத்ததெனக்காறுமாதங்
கஞ்சுமாதந்தனைப்பெ ற்றிழந்தோர் பே ற்றிருந்துகலங்குதேஙழ
மிஞ்சுமாதம்பனுக்குநேர்ந்தொருவன்பின்ருெடர்ந்துநேர்கின்ருளே.

நிடகுவடக்கடக்களிற்றுன்கம்பளவல்லரக்கர்குலன்தெற்குப்பூர்
வடக்குடக்குவடக்கற்கரசன்மலைபாண்டிராசன்முல்லைகொடுவந்துன்
மடக்குவடக்கணசெய்வன்மதப்பயலேயுனக்கினியொவ்வாதுபேரி
குடக்குவடக்கயமீதின்ரடக்குடாக்காதினிமேலதிர்துபாரே'. (ருஉ)

இலக்காரமணியாள்கண்ணிமைபொருந்தாண்யன்மதனுசெய்த புண்ணி
ண. கலக்காரம்பெய்த கெனக்கதிர் மதியுஞ்சுழன் றெறிப்பக்கனன்றுளெ
ன்றே, சொலக்காரம்மியமாகவிலக்கணநாற் கருப்புலமைத் தொன்னூ
லோர்க்கும், மலக்காரகருள்விசயகிரி வேலாகுஞ் சின்னேப்பதிச் செவ்வே
ட்கே (௫௩)

இப்பளப்பாறையிற்படுக்கச் சொல்லுகிறீர்செடிமறைவோவில்லேச் சூழ
உப்பளப்பாயையுமாச்சிக்கணவனேவெகு கோபியும்மைக்கண்டால், ஈந
ப்பளப்பார்க்கினும்பார்ப்பன்பேனைப்பார்க்கிலும்பார்ப்பன்குண மில்லா
த்தப்பளப்பாவிருக்குதையா கினுவை மருதப்பமன்னுதமிழ்க்கோமானே

கட்டளைக்கலிப்பா.

ஆரசந்திரணத்துமண்டுண்டிளாருவருத்து விருவிருப்பாகியே
ஊரசந்திரவிற்பாதசென்றுமேயறக்கிலாணம் கட்கென் செயு மேனையா
தீரசந்திரக்காவியிடக்கயாசிக்கவத்தண்டதூர்த்தண்டகோண
வீரசந்திரகிரிகராதிபாவெங்கடேசுரவெட்டமாரசனே (௫௫)

தடக்கயத்தலரெல்லாமெடுத்து வேள்தமரச் சோலையில் சந்தா னெனவ
லைத, அடக்கயத்தையுந்தாயாகொன்றால் வெறியாட்டுத் தாணி வளாசை
யைத்தீர்க்குமா, கடக்கயத்தடையார்புவிகைக்கொண்டுகட்டுஞ்சந்திரகா
விடாவெனம்,இடக்காயத்தன்னிலேநாட்டுமாமண்டலேசுராவெங்கடேசு
ரெட்டேந்தானே. (௫௬)

கலக்கைவாளியையார்தடுப்பார் தென்றற்காற்றுக்காற்றுவளோ மடவ
ர்வசை, சொலக்கடைவாய்பொத்திமெய்சோர்ந்திருக்கவுந் தோகைமோ
கம், தொலேயாதுபாரையாஉலக்கைவாரியடிக்குங்கடாசலத்துதயனே க
லையொன்றின்மராமாத, இலக்கைவாலியைப்பார்தசெய்தமாமண்டலே
சுராவெங்கடேசுரெட்டேந்திரனே. (௫௭)

குருங்

சரங்கிக்காய்த்திளதென்றலுமன்றிலுங் கோபங் கொண்டதனுன் மா
திருக்குசய, வரங்கிக்காபொரவா வென்றழைப்பார் மறுத்தும் பேசவும்
தவிலேமாங்குயில், அரங்கிக்கா லென்றிருந்திரை பாடவுமாற்று மோமப
குதந்தபேதைக்கே. இரங்கிக்காவிக்ரமார்க்கா செக மண்டலேசுரா வெ
ங்கடேசுரெட்டேந்தானே. (௫௮)

வாரண மூலபானுந்து கானவா வெண்டளப்பத்திலேமையல்
மாறு மழிபுனிவா கண்ணீரானவா றுமழியார்மன்னுரலமுரு

வானவாகண்டலாமண்டலாதிபாவானவாவளமாமதுராபுரி
மீனவாவிசையாமீனகேதனவெங்கடேசுரவெட்டமாசனே, (௫௯)

துரையத்தந்திகலைமுலைமேல்வைத்துக்தோயுநாளெந்நாளோவிரகத்தை, விரையத்தந்திவளவுஞ்செய்தாலிந்தமெல்லியர்க்கென்ன சொல்லியுந்தேற்றுவேன், தரையத்தந்திவரையேந்துமேகம் போற்றணிந்தகொம்புபடத்தன்னிழலைப்பாய்ந், திரையத்தந்திடாத்திபமா மண்டலேசுராவேங்கடேசுரெட்டேந்தரனே. (௬௰)

அந்திராமனைமுன்மேலென்றும்பசலடங்குமோமையலானலுமையநீ
வந்திராமனம்பேதைக்குவேளம்பு வச்சிராயுதம் போலவந்துதைக்குமே
முந்திராமனம்பாலுண்டலாரிதிமுழக்கமேச்சியாளேயிளசைவாழ்
இந்திராமனுவேந்தாசெகமண்டலே சுராவெங்கடேசுரெட்டேந்தரனே.

கொடிக்கத்தும்மலையுமடக்கிநெற்குறியும் பார்த்துக்குணம் பார்த்துப்பாத்திந்தப், படிக்கத்தது வளைசேரச்சோறுமென்பாலனத்துக்குன்பாலனம்வேண்டுங்காண, அடிக்கத்தத்துகளையும்பரப்பிழுதண்டகூடமுகமேம்பகிரொன, வெடிக்கத்தத்தும்பரியாதிருமருமலைவேலுராசவிவேககுலேசனே. (௬௨)

பூசத்தந்திமுலையும்புண்ணாக்கினீர் போதும்போதும் புனுகுஞ்சவ்வாதுமா, காசத்தந்திமதிபுஞ்சுடுமென்றகாமப்பேய்கொண்டகள்ளிக்கென்சொல்லுவேன், மாசத்தந்திசையெல்லா மதிரவேமந்தரத்தைப்பிட்டித்தனி, வீசத்தந்திடாத்துந்திருமலைவேலுராசவிவேககுலேசனே. (௬௩)

ஓராவுண்டுமிழுமதிப்பிள்ளை பூரசாவுரங்காதபெண்பிள்ளைமால்
கூராவுகணைகொட்டான்மகன்கும்பராசிதொழிப்பதுமுக்கமாம் சூரா
விதுடிப்பத்துடிப்பத்திண்டினைக்கராசலந்துண்டிக்கக்கண்டிகும்
வீராகவவராமதிருமலைவேலுராஜவிவேககுலேசனே.

சங்கராவையகமும் பழிக்குமோந்தாயர் தூற்றிலெனும்பேதைநேபா
அங்கராவையமைக்குங் கழைக்குரலனங்கவேளைபழைககுமென
மால், கங்கராவைபடர்வறுபோலொருகைப ராசலங்கால் சாகு
செங்கராவைபிடறுந்திருமலைவேலுராஜவிவேககுலேசனே.

சந்தனத்தனதவிடுந்தமுன்னைவில்வசந்தனத்தைதயலைப்பகைத்தேய்
சந்தனந்தந்தத்துளக்குதுபாலுங்கசந்தனந்தையுமடிச்செய்த்தேசங்கு

த்தையண்கிணிபுகாசலத்தாருதேவண்டமிழ்க்கவிஞோர்தம்ம,சந்தனத்
தைத்துசங்கட்டியிந்தருடங்கரனேமுத்திமந்தரிநரேந்த்ரனே. (௬௬)

பூரிக்குஞ்சரமாவாரமாரகொங்கைபூவைதாங்கப் பொருதத்தொனிக்கட
ல், பேரிக்குஞ்சரபும்போலுந்தென்றற்கும்பெருமயக்குற்றருகக்கண்டா
ங்குவேள்,கேரிழைக்குஞ்சரமுங்கொண்டுவந்துபோர்ந்திட்டனினிவந்து
சேர்மத, மாரிக்குஞ்சரமீகாகுமிந்திராரன்யராபசுவப்பதுவனே (௬௭)

நகத்துவாரயிவாங்கண்ணிகொங்கைக்கணையவாரத்தைத்தவழித்தென்ற
ல், புகத்துவராஞ்செய்தாலந்தவேளம்பைப்பொறுக்கவாரம்புயக்கண்ணி
தந்துசேர், சகத்துவராஞ்செயுதென்னிளசைராசத்துவாரத்துக்கோர்மந்
தரியாய்வந்த, மகத்துவாரஞ்சிதவதனுநமவசுவப்பசிரனே. (௬௮)

கருத்தவாவிலையாள்கரனையவருங்காமனுடலுடல்வாடாதின்றின்பத்தை
அருத்தவாவிலையாயினிப்பேதையோவாவிதாங்கரிதாகுமையாண்பார்
திருத்தவாவிலையாத்தன்னைநல்கியசெந்தமிழ்க்குத்தியாகாநிணப்புலால்
மருத்தவாவிலையாரயில்வேற்கராவன்யராயவசுவப்பதிரனே (௬௯)

நேற்றிருந்தநிலவுமந்நேரமென்னினைவிருந்தநினைப்புமிளந்தென்றற்
காற்றிருந்தசுகமுன்னுனையென்கருத்திருந்ததும்யாதென்றுசொல்லுவே
சேற்றிருந்தசெந்தாமரைப்பூவின்மேற்றிருவிருந்ததுபோலச்சிம்மாசனம்
வீற்றிருந்ததுறையே திருமலைவேலுராஜவிவேகருலேசனே. (௭௰)

திருகராகவனந்தந்தகங்குலின்னேரத்தேமகனேறியவூர்திமேல்
குரு ராகவனந்தந்தமங்கைகையைமருவுவாய்மலர்மஞ்சத்தின்மீதிலே
ராகவனந்தளஞ்செறிவேந்தன்ராவணன்சென்னிபத்தீர்ந்திடப்
திருக ராகவனந்தந்தளஞ்செயபூபனேவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே.
தலையா.

குகற்ககேபலோவிடமோவிழிமாதனைக்குமிழோசிமிழோதிரண்
டகேடற்குடமாமலைமாதனெய்யவாடியிருகுகல்பாணையா
க்கடக்குக்குரமாங்கும்பகனையுமிந்திரசித்தைச்செயங்கொண்
டிக்கடக்கபந்தாதமனுரா சீதரா வெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே

உரைக்கத்தத்துவப்பொருளாகிய வொருவன்கையில்லுக்கொப்பா மி
வள்கொங்கை, வரைக்கந்தத்துவசக்கான்போரிருதுமட்டுண்டோவத்து
முட்டுதல்பார்இலாய், தனாக்கத்தத்துவிளையுமெழூட்பிப் பூச்சக்கரவாள
த்தைதத்தாக்கில்கடல்கடங், திணாக்கத்தத்து வயப்பரியாமண்டலே சுரா
வெங்கடேசரெட்டேந்த்ரனே. (௭௩)

விகடத்கந்திமதிகாயமாரவேள்விடுத்தலத்திரங்கைதத்தாடுருவின்என்
மகடத்தந்திவலையாருங்கப்புநல்வடிசதுத்தந்தி யிசைவெறுப்பாவளோ
சகடத்ந்திப்பரித்திரட்கூட்டியசத்துருத்திரட்டைக்குத்திடத்திரும்
ககடத்தந்திக்குதையாசெயலா பூதராவெங்கடேசு ரெட்டேந்த்ரனே ()

பருதியாகமகமாகமூர்மதிபனைவெக்காளம்வெடியாமலரம்பு
விருதியாகமகன்வச்சரமாமிவைமி பொறுத்திடுமோசேர்திருவருட்
கொருதியாகமகவாசங்கற்ரேற்குற்பனுவெங்கள்குப்பணவேண்மைந்தா
வருதியாகமகமேருநேர்செல்லவன்யராயவசுவப்பதூயனே. (௭௫)

மண்ணப்பம் பரமன்னமுணமலே பாற்றுப்பம் பாஞ்சோர்ந்து மயல்
கொடு, வண்ணப்பங்கரமாங்குயமீறிமே விருட்பட ரக்கண்ணினட்சே
ணாயா, தண்ணப்பம்பரம்வைகுழ்பதிசாசருங்கப்பம்பரந்தேகொடுவந்த
டி, விண்ணப்பம்பரமென்றேதொழுஞ்செக வீரராமகுமார வெட்டேந்
த்ரனே, (௭௬)

உன்னக்காவடிப்பூபபரியாணதியம்புகளாவடிபாலையருந்தென, என்னக்
காவடிவேண்டமென்ரேறதிறுலேதுக்காவடியங்காமற்சேருவாய், அன்ன
க்காவடியாற்கழுகாசலத்தாதிக் காவடை மத்திறம் பூடுத வின்னக்காவடி
வேலாவென்றுஞ்செகவீரராமகுமாரவெட்டேந்த்ரனே. (௭௭)

ஆரிச்சந்தரயம்படிபார்மதலைச்சந்தனக்குண்டாகியேயினும், தேரிச்
சந்தனமேமெசொலுவாயெனச்செப்பிச்சந்தனங்கைதனைச்சேருவா
ந்தனம்விம்மியமாதரைப்புலம் பச்சந்தனதாகவுனத்தில்
ணமார்மகத்தாய்செகவீரராமகுமாரவெட்டேந்த்ரனே

சம்புதைக்குங்கருங்காலன்போற்கங்குல்சாரவேலைபொலிச்
நோக் கம்புதைக்குக்குமெனபெணபிள்ளைமேலினிக்காமராச்
தொடுத்திடும், அம்புதைக்குமுன்னேயணைந்தாலிவளாவி க்கும்
கும்நம் பும்புதைக்குணிதியெனவாய்த்தயெம்புண்ணியா வெங்கடே
ரெட்டேந்த்ரனே. (௭

கட்டளைக்கலித்துறை.

மாதானைவேந்தர்க்குமேலோன்பெரியசுவாமியையென்
மாதானைவெல்வரக்கண்டனள்கண்டுமயங்கியுஞ்சும்
மாதானையோவரக்காணேனெதுவளவுக்குளம்
மாதானைபோச்செனறுவந்தாளினிச்சொல்லவாயில்லையே. ௮௰

அச்சங்கபாணிபதம்போற்றிச்செந்தமிழ்க்கன்பிபற்றி
அச்சங்கமேவுந்திருமலைராயசணைந்திறன்
அச்சங்கலாமதிக்கென்றருந்தேனெந்தனகத்தைந்நூல்
ஆச்சங்கமாகத்தளைத்தான்மதப்பயலம்புகொண்டே. ௮௧

அத்திகுதையன்றிருமலைவேலப்பனன்புசொல்ல
இத்திக்குதையன்கருத்தென்னமோமதிசென்றுசுணக்
குத்திக்குதையன்கதிர்காட்டுமோவிருகொங்கையின்மேல்
தத்திக்குதைமட்டேறுதுகாமன்சரங்கள்வந்தே. ௮௨

கலவளைக்குண்டிவள்கைவளைபோனதுங்காரிகையார்
சொலவளைக்குந்தத்தரம்போலத்தைப்பதுஞ்சொல்பவரார்
நலவளைக்குஞ்சரிபாஞ்செவிக்காணகிநாண்பூணைய
மெலவளைக்குஞ்சிலையானேதிருமலைவேலப்பனே. ௮௩

முடிக்குமருப்புக்கிசையாப்பைங்கூந்தலம்மூரிமதின்
பிடிக்குமருப்புக்கிலக்கல்லவேயெதிர்பேசுமொன்னார்
குடிக்குமருப்புக்கடலேற்றவித்துக்கொடிமதில்பாய்ந்
திடிக்குமருப்புக்களிற்றானிளசையிலெட்டமனே. ௮௪

தடத்ததளி சிதுநாண்மீட்டிமாரசார்ந்தனமு
கடத்தத்தளித்தலைதோற்றுட்குத்தோகிறுகடாசலத்தை
நடத்தத்தளிக்குட்பகைத்துக்கிடக்குமொன்னார்கன்றுறை
இடத்தத்தளிக்கப்பொருமவெட்சடேசுரெட்டேந்த்ரனே. ௮௫

குரு [illegible] லுக்குநே ராதிமங்கலச்சித்தசவேள்
ராகவனர் யில்லல்லிக்கிணைகந்தமாதனஞ்சொன்
திருக[illegible]சுமானுக்குமாந்தளிருக்குமிம்மூன்றினுக்கும்
[illegible] மேல்வருமன்னவெட்டேந்திரபாண்டியனே. ௮௬

குதற்கநேப
[illegible]கநே (முல்லை-பல் (மான் கண) மாந்தளிர்-மேனி)

க்
[illegible]ளமவளைக்குக்களவுசெய்தோன்வஞ்சகப்பிணைமேல்
[illegible]ளவளைக்குஞ்சிலையான்யருப்பாதுங்கன்வாரண

தவளைவளைக்குத்தடையிடுவாரில்லைசந்துசொல்ல
அவளைவளைக்கும்பிடப்படுமோதண்ணளிக்குலமே. ௮௭

இந்திரச்செல்வன்றுரைபூலிக்காத்தப்பளிங்கிவள்பால்
வந்திலனின்னமும்வேள்கணையால்கண்வளர்ச்சுமு
கந்திரள்சானுவில்வைத்தகுமகரகர்க்கடக
சந்திரயோகங்களாமடவீர்கணிதந்திடமே. ௮௮

வெஞ்சத்தமாந்துளைக்குந்திருமலைவேலுவந்தால்
வஞ்சத்தமரம்பலுக்குமஞ்சேனனைவாய்க்குமஞ்சேன்
நெஞ்சத்தமரங்கசப்போரைவெல்லுவணியுமெனை
அஞ்சத்தமரஞ்செய்வாயோவலைசெறியம்பரமே. ௮௯

வெண்பா

புத்தியின்பேர்குள்ளாய்வேள் பொற்றொடிக்கிமுன்வந்து
சத்தியப்பேர்மீதுசரந்தொடுத்தான்-நித்தம்
குருபதம்பராவுமனுகூலாபொன்மாது
மருவும்வெங்கடேசுரெட்டமா. ௯௰

புத்தி-மதி சந்திரன்- சத்தியம் மெய்-தேகம்,

அத்தினைபூர்ப்பசுப்பேராக்கிச்சினந்தடித்துச்
சித்தசனென்மேற்சமரசஞ்செய்தனே-முத்தமிழ்க்கெந்
நாளும்பசுங்கனகம்நல்கிமுதல்வள்ளலென
வாழும்வெங்கடேசுரெட்டாமா. ௯௧

அத்தி சமுத்திரம்-ஊர்ப்பசு-நகரா-அது-முரசு.

மன்னன்வெங்கடேசுரெட்டமாநிதிபாற்றாதுரைத்துக்
கன்னிதார்வாங்கிவரக்காணகிலனே-மின்னுபசுஞ்
சொன்னவடிவாயிலங்குந்தோகைதிக்கணவன்
கன்னல்வளைத்தெய்யுங்கணை. ௯௨

கணை-காணகிலேன்.

தண்ணமுதபாஷிதவிஸ்தாரன்வெங்கடேசுரெட்ட
புண்ணியவான்வந்துபுணராநாள் உன்னமுது
மாமனத்தையேகுமட்டவம்புவிட்டாள்பால்கொடுக்க
வீமனத்தைபேரொடுத்தாணமின்.

வம்பு-கச்சு-அதுகசத்கல்-வீமன்-பிரமன் - அவன்-அத்
புவிவாந்தி

தண்டமிழ்தேருத்தமதயாளுவெங்கடேசுரெட்ட
மண்டலீமன்கூவிமருவாநாள்-செண்டு

அரியண்டது பூமி-அது-கு-அவனூதினது-சங்கு-அதுவளை இவ்விரண்டிஞ்சேர்ந்தது குவளை அவன்பேர் விண்டு அது மூங்கில் (மூங்கிலின் மேற்குவளை மலரிருந்தது.

அழகிசக்கதேவிக்கனந்தம்பணியால்
விழையுங்குமாரவெட்டவேந்தே-பழகுமொரு
கூந்தல்கள்மல்குலகடுசொன்னேன்கனகம்
ஏந்துதனமாந்தளிர்மெய்யாய். ௱௬

சக்கு-கண-ஏவு-பாணம்-இக்கு-மொழு-அலகூந்தல்-நந்தம்-களம்பணி அல்குல்-ஆல்-அகடு-கனகம்-தனம்-மாந்தளிர்-மெய்.

ஏகாம்பரரிடப்பேரில்லாததாழ்வுசொல்லப்
போகாதுவேறுபுகலிலையே-பாகார்ந்த
சந்தர்துரத்தமிழுக்ககத்யனென
வந்தவெங்கடேசுரெட்டமா. ௱௭

ஏகாம்பரரிடம்-கஞ்சி

இரைக்கலைக்கித்தையென்பதேயிருப்பத்தேழென்
னரைக்கலக்கித்தையலேசும்-உரைக்கவொண்ணு
தத்தம்பரகண்டாவரசர்சிரோரத்நமென
வந்தவெங்கடேசுரெட்டமா. ௱௮

இரை-கடல்-கலை-அதிற்றோன்றும்-சந்திரன் தையலிருப்பதேழு அவள்மனைவிகள் இருபத்தேழுநட்சத்திரங்கள்

சென்றலர்ந்தரர்சேர்முத்திருளப்பபூபதியான
மன்றலர்ந்தார்வாங்கிவருமளவும்-குன்றமுலை
ஏழாயிரமபண்ணையில்லுடம்புவாடாதே
ஏழாயிரம்பண்ணையில். ௱௯

ஏழாய்-பெண்ணே-இரு அம்பு-அண்ணையில்-மதன்பாணம்பொருந்த இடத்தை. [illegible]ரம்பண்ணை-ஒரூர்

குரு [illegible]லநிலர்வின்குளிர்ச்சிபொருக்காதுகல்வி
[illegible]ராக[illegible]கலையில்லாமன்மருளுமா-தேன்கலையச்
திருகல[illegible]நருக்காவின்மத்திதாவுமிளசைநகர்
[illegible]வங்கடேசுரெட்டமா. ௱௰

குதி கொச்சகம்.

கோவிதுர்நெருப்பாமிவட்குவிலக்
காகாவிதுராக்தம்புரிவார்கன்னியர்கள்

வாகாவிதுரர்மராமரதிமாரவச்ர
தேகாவிதுராதிருமலவேலேந்திரனே. ௱௧௧

அங்காவித்தாராவணைவதுகண்டின்பமொரு
பங்காவித்காராபதியேயென்றேங்குவளோ
துங்காவித்தாராதுணைமுலையாராசைகொள்ளும்
செங்காவித்தாராதிருமலைவேலேந்திரனே. ௱௧௨

ஆகசெய்யுள்- ௧௨௫.

நாகூர்முத்துப்புலவர்பாடிய

——— (0) ———

கட்டளைக்கலிப்பா.

தனதனுகபாத்தியடர்ந்தபூச்சரத்தை வாங்கித்தனத்திற்றொடுக்கம், தனதனுகதவிலாமின் போனமெய்பசந்தசந்து சந்தேகொலென்றனமின்னாள், தனதனுகணத்தொம்மெனப்பை யினிர்த்தம் புரிந்த சரணசரோருகா, தனதனுகவளருமப்ரதாபவுத்தாரனே வெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே, ௧

கனகனங்கம்பிளந்தளிர்கொத்தளகங்களந் திருக்காயமின்னேன்மற்ற, கனகனகம்பளந்தலைகண்டுகொண்டைக்குளேவினன்சேராதென்கொலோகணகனங்கம்பயகோத்திராவருட்காதலன்றனைக்காத்தடிமைகொண்ட, கனகனந்தம்பிளந்தந்ரங்சிங்ககாகுத்தாவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே

கடகரிக்குமதனுனவர்செயுங்காயந்தேர்ந்தனரோவளவன்னைமார்
கடகரிக்குமரிவாழ்கவேலன்முன்கட்டினு ரதிலென்னுமொன்னார்க்குவி
கடகரிக்குருவிக்கன்றுகண்ணருள்கர்த்தாதா... யத்துதிநேமகா
கடகரிக்குநிருபாவிளசைவாழ்கருணைமால்வெங்கடேசு...

தந்தப்பாமிகடீர்மருங்கம்பிருதாரையாமிந்தமாகைமின்னூர்ச...
தந்தப்பாதுகணற்றவரம்புவேடானுளிக்கச்சரமுல்லைதாசர்
தந்தப்பாதுநவிப்பட்டமவாலியைத்தாக்கியேயவன்றம்பிக்கு...
தந்தப்பாதுகைதம்பிக்குநல்கியதாருவே வெங்கடேசுரெட்...

கனதனந்தன்தாவலிநாலந்தக்கனிக்குமாமலையாமிடைமின்...
சினதனந்தன்மாற்குரரிதரிதென்னுமல்குற்றிருவையணைகுவாய

மனதனந்தனமாடைதமிழ்பகர்வாணர்க்கீந்துமகிழும்ப்ரதாபனே
தனதனந்தனவென்றுடுவோரருடங்கிவாழ்வெங்கடேசுரெட்டேந்த்ர னு

இந்தக்காவணங்கற்றோர்கவிஞையா விருந்துதாந்துதியானென்ன செய்குவேன், பந்தக்காவணமம்மைகண்டப்பியெப்படியங்கேகுவன்பாங்கியெனுள்கலி, இந்தைக்காவவசந்திரசோமதியாகசற்குணபாகமனோகரா, சந்தக்காவனஞ்சூழிளசைப்பதித்தானமால்வெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே

இருபக்கதந்தமெனும்பொற்பயோதரமென்னசொல்லாதிக்கெண்மடங்கிவன், சொருபந்தந்தச்சி விகையில்வந்தனள்சொந்தமாகவுவந்தணைவாய்சுடர், கருபந்தந்தமணிவெற்புப்பெற்றிற்றாய்துலங்கித்தனேநமபுவோர்க்கெல்லாம், நிருபந்தந்தமனதின்படிக்கருணேசனே வெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே. எ

தரகலாதனங்கன்சமாக்கோலஞ்சமைந்துபாணமெய்தான் வேலவா
கரகலாதனகும்பம்பொருக்கமாகன்னிபேயனேக் கண்டாரென்றுள்புல
வரகலாதனம்மார்க்கசிலாக்கியமாவசந்தியாகவரோதயா
பிரகலாதனன் புள்ளத்திருந்தருள் பெருக்குமால்வெங்கடேசுரெட்டேந்,

மாதமந்திரண[illegible]ாலிருந்ததைமலேக்கொப்பாகவளர்த்ததுமாரன்கைச்
சூதமந்திரவோருகமாமதிசோர்ந்துதானிந்தவேந்திழைவாடுமோ
போதமந்திரசக்கினியைக்கவவிப்பொழிவிற்றுவும்புகழ்க்கழுகாசல
வேதமந்திரமெய்க்குகனைத்தொழும்வெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே ௯

நட[illegible]டுமெட்டெல்லாங்கடந்துபூவாளிவேள்கயவாழிமுரசும்
இடத்த[illegible]ளமலமலேத்தென்றலாதகொடுந்தேரைநடாத்தியே
[illegible]டுவதனத்திற்சாடவேபூதகொடுத்தனன்சந்திரகாவிடால்
குரு[illegible]ராடுயெதிபாவிளசைவாழ்வெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரவசீரனே. ௰

திருக[illegible]
தரிலை[illegible]ந்தாகந்தணிக்குநீர்த்தடமருங்குயனமல்குற்றைதெழுந்து
சு[illegible]கணப்போழ்திலுன்மோகத்தூதுமொழிவனென்றேவந்தென்
நீகாவி[illegible]ந்தாகழுகாசலவாசகாவெனவாழ்த்துமுன்பர்கட்கிங்
துகந்தாகப்புரண்டுங்கடாசலவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே. ௰௧

நம்பாக்கரையானனராகியநாதர்முன்புநமைவேண்டிச்சொல்கவென்
றம்பாக்கரையாயனிபத்தனதுருவிலாமகன்யுத்தத்துக்கென் செய்வேன்
அம்பாக்கரையானதிற்பாளயமன்றிறங்கியடர்ந்திலங்காபுரி
வம்பாக்கரையாசுகத்தால்வென்றமாதவாவெங்கடேசுரெட்டேந்தா. ()

அத்தன்கண்ணுக்குத்தோற்றானமாவலாலரிபிர்மாதிக்கு தோற்றான
வன்மகா, எத்தன்மாமனையென்றுந்தமையனென்றே சொல்வோன் கணை
யெய்யாமலெய்கின்றான், கத்தன்பூவுலகேழையுமே யொரு கவிகைநீழ
லிற்காத்தருளும். பரிசுத்தன்மன்னுங்குமார வெட்டேந்தரன் சோதரா
வெங்கடேசுரெட்டேந்தரனே. ௰௩

உபையராசியையூருங்பிரான் வளசோங்கநேருதனத்தாலுனை மகிழ்ந்
துபையராசியமாய்க்கூட்டிவாவென்றுசொல்லியென்னையுன்பால் விடுத்
தாள்பொன்னார், சபையராகிற்செராருசாவவன்றீசரைத்தன் கையாற்றெ
ழுதுன்கைவிடணங், கபையராசி யராயருள் வல்லவா புகழாகர வெங்க
டேசுரெட்டேந்தரனே. ௰௪

சங்கதாதரளங்கால்கமுகதாதன்கமுத்திணையென்றாட்குன்றாரின்ற
துங்கதாதரத்தாமதஞ்செய்யிவத்தோர்கைதேகத்தைமாரன்வருத்து வா
ன், அங்கதாதரநீதுதுசெல்வென்றவாரியாரணவீரியப்ரதாபனே
வெங்கதாதரவீமாசெய்தராவெங்கடேசுரவெட்டம்புயனே- ௰௫

பூவலாரைமுதலானகற்பங்கள்புரிந்துநிட்டைவசித்திருந்தாலுமென்
ஆவலாரையும்விட்டுவிடாதந்தவரிப்பிர்மாதிகாடாளுந்தானென்
மாவதரைமலரதிணைலெயின்மங்கையுள்ளமயங்காதிருக்குமா [னே,
மேவலாரையடக்கிச்செயம் பெற்றவிசயனே வெங்கடேசுரெட்டேந்தர

அஞ்சக்கஞ்சளங்கைபாலனந்தசோகமேவவடாவி[…]தஞ்
சக்கஞ்சனமெல்லாங்கரைத்திருதனத்தைநிலத்தடவரை[…]
மிஞ்சக்கஞ்சனந்தாழக்குனுக்குமெய்ம்மின்னமேவிவிரகந்த[…]
வஞ்சக்கஞ்சனக்கத்தைத் துணித்தவாவாவா வெங்கடேசுரெட்[…]

சுந்தரம்புயருஞ்சடையார்பகைச்காமன்வந்துகணையேவவே[…]
அந்தரப்புயலின்பேர்மிகுத்தனளனையின்மீதனைவாயனைவாய்[…]
தந்தரப்புயங்கப்பணிமீதுதெய்வத்தென்றூடுஞ்சரணம்புய[…]
மந்தரப்புயபரசெயதரவாசவாவெங்கடேசுரெட்டேந்தரனே.

மாதாவின்மட்டலர்நின்புயமாலை மாலையகற்றுவதசடை
மாதவா வினன்சொல்லுந்துரர்கதவன்னைவாயையடகருவதார்மலர்ச் [ய்
சிதவா வினங்கங்கந்தரமெனுஞ்செல்விக்கோர் மொழிசொல்யணைந்திடா
போதவா விளங்காத்தருணமாதவாபோறனே வெங்கடேசுரெட்டேந்தர

இருகணங்கனிக்குச்சிலைபோற் புடைத்தெழுந்தரம்மியிறு மந்தி டக்கயல, விருதனங்கனிக்குச்சிலைவாங்கிமாவிசை கொண்டுருவிப்பாய வாளியாற், பொருகனங்கனிவர்க்கமுண்ணுமன்மால் பூண்டிருக்கச் செய் தான்றமிவ்வாணர்க்குவருதனங்கனிவாய்த்தருமன்னவாவாச வெங்கடே சுரெட்டேந்தரனே. ௩௩

என்னிலங்குச்சலராசராசருக்கேற்றதாமவரிங்கேவருகப்போய், முன் னிலங்குநங்காரியம்யாவதுமொழியென்றாள் பைங்கிளிதான் மருவுவாய் நன்னிலங்குவளையத்திலிதெனநாட்டுந்தென் கருக்கோட்டைக் கதிபனே பொன்னிலங்குமணிமார்பனே தினபோசனே வெங்கடேசுரெட்டேந்தர னே ௩௪

அரகராசலங்கொண்டோன்முலையானைவிம்மவுதிற்றென்றருலவே
உரகராசலவன்குளிராதனலுருக்கிறானந்தமாரற்கிம்மாதனுந்
தரகராசலராசியகாமயராவெனைப்புணர்வாம்மூலமென்றதோத்திர
கராசலங்காத்தசக்ரேஸ்வராசிதராவெங்கடேசுரெட்டேந்தரனே. ௩௫

கஞ்சரஞ்சப்பெடைபோலுமென்னகலத்தளிரு கண்ணனையானது பஞ்சரஞ்சர்க்கரைவட்டுமையுமுலைபருபதத்திலறு பதத்தான்றொட்டான் வெஞ்சரஞ்சப்பிரமஞ்சகோள்கைமீதிருந்தந்த மின்னுளேமேவுவாய்வஞ் சரஞ்சப்பெருஞ்செய்தோர்த்தண்ட வாசவா வெங்கடேசுரெட்டேந்தர னே- ௩௬

இடத்த...

... ...கருமகளைகவந்தகாமனுக்கு பெற்று வளர்த்தவட்குங் கலைச் குரு ...ராக்குமினத்தார்க்கு மஞ்சி மெய் சோர்ந்து வாடினள் சேர்ந்தணை திருக்... காமனுக்குமினியகுமாரெட்டதருமனுக்குங்குமாரமுத்தோத்தி ...குஞ்ச கோதரனே திடபோசனே வெங்க டேசுரெட்டேந்த ...ரிலமா... ௩௭

கும்...

நீகாவிரவாவிதுராசியமாநடையேலுமாமகள் காவொசிகொன்மிகப், பி ...துராவணறுவவாபிரமனிப்படிச் செப்பிர ஞென்னோர்கள் வாய்

கொன்னவாவிதுராகதத்தென்றிசைகுடிபுகக்கையிற் கோதண்டம் வாங்
கியே, மன்னவாவிதுராபுகழாகராவாசவாவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே.

சொலங்கக்காகொண்டமோ கத்தினல்வருஞ் சோமதாபந்துலைக்க
வென்றாட்குமே, விலங்கக்காமசரத்தாலும்பூந்தளிர்மெய்யிளைத்தனளல்
லசமலொய்பிலா, நலங்கக்காரிசுக்காரிமேவவிந்நாளுமேநல்லநாளடையா
ர்மனம், மலங்கக்கால்கொண்டடர்பரிமேல்வருவாசவா வெங்கடேசுரெட்
டேந்த்ரனே, ௫௯

சரந்தராதரங்கண்டாமகன்விடுத்தானெனது குழந்தைதனியேமா
ல்,பரந்தராதரளக்கச்சிறுக்கும்பொற்பார்கயோத்ரபாரதத்தை தாங்கவே
உரந்தராதரவம்போற்றுவண்மருங்கொசியுமுள்ளம்வசியாயணைந்திடாய்
புரந்தராதரணிக்கதிபாசெயபூக்ராவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே. ௬௰

பீலிக்குசரவங்களைக்கொத்திப்பிடித்துத்தாக்கப் பெருப்பகையின்றிக்கா
லாவிக்குஞ் சாபஞ்சிங்கமீது சென்றடிப்போல் வந்தடிக்குதுதாயென்று,
கீலிக்குஞ் சரசப்போச்சுமாச்சிவஞீனவுங்காணுங்கனவுமிங்கேயொரு'
வாலிக்குஞ்சரமேவியராகவாவாசவாவெங்கடேசுரெட்டந்த்ரனே. ௬௧

அராவுக்கேகணையேசெவியென்பரதல்லபெற்றவனைக்கேயின்றுருவம்
பராவுக்கேகணையேகுழலாக்கியபண்ணுக்கேநொந்தபெண்ணுக்கிரங்கி
கின், திராவுக்கேகணைமேற்சென்றிருந்துநல்வினபலீலைசெய்தன்பா
ய்மருவுவாய்,மராவுக்கேகணைஏவியராகவாவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே

அல்லாமாலைமருதங்கியையின்றுனைநால்வகைத்தாளையதாக்கிவிட்
டெல்லைமாலையும்வட்டாந்தேறிநாளிருக்குமாலையத்துட்புகுந்தேதன்னை
வில்லைமாலை விளைத்துவளைத்தம்பைவிட்டுவேண... மீறினன்மே...
வாய் குல்லைமாலையணிமாலைப்போற்றியமுன்னேவெங்க...
த்ரனே.

தடிக்கவில்லைமுலைதிரண்டேமகள்சமையல்வில்லைமணந்த...
குமென், றடிக்கவில்லைபொடிபுனுகத்தாசேர்த்தணிய விழுமு...
மரான்போர், முடிக்க வில்லைவளைத்தாற்குழந்தைதான் மோகி...
முற்றுமொன்னார்துடி, துடிக்கவில்லைவளைக்கும்சோரவுத்தங்...
கடேசுரெட்டேந்த்ரனே.

மஞ்சலக்கணங்கண்புறவேகட்டி மருவுதற்குளவாலைத்திருச்குலாள் அஞ்சலக்கணாஎலார்க்கேகெரியுன்றுவலோவடங்காதிரங்காதவென், நஞ்சலக்கணப்பெற்றியின்வெண்ணெயாநிலவில்வந்துகலவி செய்வாளையயாப ஞ்சலக்கணமுத்தமிழாதரபாஷிதாவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே. ௬௩

சக்திக்கும்பணிக்கையிற்றன் பெற்றதனையன்போர்த்தவிலையமின் றொச்சுமர்திக்கும்பணியாய் நிறைத்துச்சரமாரிபெய்ய வென்யானுளை தானுளைக், கத்திக்கும்பணிசோர்ந்ததுங்காண்கிலாள்காதல்திரவிப்போ தனைவாளையயா, எத்திக்கும் பணிவேந்தாமகாமண்டலேசுராவெங்கடே சுரெட்டேந்த்ரனே, ௬௪

தனதுமெய்க்குமலரணையானது தழலினைக்குந் தனச்சுமையாலிடை மினதுமெய்க்குந்துவளுமிம்மானுக்க மேனகைக்கும்வெகுமிச்சநானுண் மை, சொனதுமெய்க்குமரன்பொற்பதாம்புயந்தொழும்பன்குமாரரெட்ட பாண்டியன், மனதுமெய்க்குமுயிர்த்துணைவாபுகழ்வாசவாவெங்கடேசு ரெட்டேந்த்ரனே, ௬௫

இட்டங்கட்டியபாரேயல்லாது வேறிலலைசிந்தையிதெல்லாஞ்சுவா மிய, இட்டங்கட்டியபரஞ்சியாற்செய்தசிதாமஞ்சத்திற்சேர்வாய்தினஞ்ச ட்ட, வட்டங்கட்டியக்கக்குடிக்கின்றராவணனைவென்றன்புலைவத்தவன்ற ம்பிக்குப்பட்டங்கட்டியராமாநவரசபாகிதா வெங்கடேசுரெட்டேந்த்ர னே, ௬௬

பருதியானவரீசா றுபேருங்கோபக்கனிமிஞ்சிவருவதுபோன்மதி (லை வருதியானதழ்காற்றேகனன்றுளையோமலடிருந்து பெற்றேனிந்தப்பின் ஒருதியானமதுகுலதீபம்போலுதித்துமோகத்துக்குள்ளாகினளையா இடத்தி[illegible]தவாபுகழ்க்கொற்றவாவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே ()

குரு[illegible]ணிவாய்பூலைக்கண்ணைச்சல்லடைக்கண்ணை கலனங்கனெய்ய ராக[illegible]தன, விம்பமாமுனிருக்குபடிக்கிலேமேனி மாகலைக்யாளிபிவளையா, இருக[illegible]மனிதம் பெறவந்துகற்கத்தலாவெகுநேர்த்தியதாந்தமிழ்க்கும் நிலைமா[illegible]போல்வந்துதித்தவாகொற்றவாவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே ()

குரு

ஆகசெய்யுள் - ௩௨௭

கோவி

—— (-) ——

இராமநாடகம்சமஸ்தானம்.

மானேஜராவர்களாகிய

பொன்னுசாமிதேவர்பேரிற்,

சந்திரசேகரகவிராஜபண்டிதர்பாடிய

வெண்பா.

திருமடக்குத்தன்னிறமாஞ்செய்யும்புயமும்
பொருமடக்கும்பொன்னம்புயமுந் தருபொன்னு
சாமிவள்ளன்மாலைதங்கான்றன்கமலமேவானோற்
சாமிவண்ணமாலைதராதான்தான். நிறம்-மார்பு. ௧

இய்யூர்தகரவெடுத்ததிருமான்மருகன்
மையூர்குமரன்மலரடிக்கு-மெய்யூர
மனத்தையளித்தபொன்னுசாமிக்குமானே
அனத்தைமறந்தாளென்றதை. இய்யூர்தகரம்கதிகிரி. ௨

வெறிவிலக்கல்-

ஆடிமாதம்பவனிபயத்தாரன்றியே
ஆடிமாதம்பார்க்கண்ணீர்மாற்றி நீடுமயல்
போர்க்குமோவன்னைப்புலவர்பிணியைக்கொடையான்
நீக்குபொன்னுசாமிநிருபன். ௩

பின்முடுகுவெண்பா,

பொன்னாரம்பூணும்புசழ்பொன்னுசாமிவள்ளல்
துன்னுநாள்ராமன்றுயர்புரிவான் மன்னனிதேன்
நக்கரும்புமற்சுரும்புநற்கரும்புங்கைக்கொளும்வேள்
எற்கரும்புபுண்ணுய்க்கவெய்வனே. ௪

அளகைப்பொரித்தவெ[illegible]யன்னலடிபோற்றும்
அளகைக்கோளும்பொனனுசாமி துளிமதுத்[illegible]
தக்தான்மதனடங்கத்தண்மதியந்தாணடுங்க
இக்காவித்தாமுகத்தாயிது.

புறங்காட்டல்- கட்டளைக்கலித்துறை,

செங்கேவரிகழ்த்தான்மாமலர்ச்சேவடிசிந்தைசெய்யும்
தெவ்வேறிதல்பொன்னுசாமிபூபாலனற்சீக்கிரிவாய்
வெவ்வேறினையணிமேவமுதக்கடகீர்மறைத்து
உவ்வேரிமைதகவ்வினைக்காட்டலென்னெண்டாடி[illegible]

உவ்வேரின்- மதக முகரு.

உவ்வேறின்-மதக முதுகு,

கைக்கார்நிதிதருதேனுசிந்தாமணிகன்னன்கார்த்தி
கைக்கார்நிகரவான்கொடையோன்பொன்னுசாமிகடக்
கைக்கார்வரையிற்பவனிவந்தான்கண்டுமால்கொள்காரி
கைக்கார்துணைபுரிவாறிறைவாதுகருணைசெய்தே. ௭

கலிப்பா

என்றுகண்டவிந்துவைப்போலிவன்முகஞ்சோர்ந்தாளம்மா
என்றுகண்டனம்பானுமெனவயிலாலென்கண்ணே
என்றுகண்டங்கைமலைழந்திடிமுறையர்க்கிளிக்கே
என்றுகண்டன்னீர்தடிப்பாபெழிற்பொன்னுசாமிமன்னு. ௮

வாராக்கொங்கைமிசைமருவபொன்னுசாமிவள்ளல்
வாரவெல்லாமகிழுலாந்தென்றலன்றில்.
வாரார்கலியொலியும்வருத்தமனநொந்தளசொல்
வாராநீயல்லாலம்மன்னர்பெருமான்றனக்கே. ௯

போதம்பிடனேமதியளிநற்பூங்குயிறென்
வாதம்புரிதுயரால்வாடுமிவளைப்புரப்பாய்
போதம்புரமெரித்தோர்க்கோதும்வேள்பொற்கமல
பாதம்புனைபொன்னுசாமியெனும்பார்த்திபனே. ௰

கட்டளைக்கலிப்பா.

அச்சுப்போற்புலவோரைமதித்திடுமன்னலெபொருமங்க சன்வா
ளியாம் நச்சுப்போதுதுராக்கத்துதந்தனனும் பூணுந்துகிலு மிவனட
ங்கச்சுப்போனதுங்காணன் முகவைவாழ் காவலாவளகேச விவன்கண்
டுங், கைச்சுப்போனதுமுண்டிலள் கொண்டநேர்கண்ணியைப் புரப்பா
... சாமியே ௰௧

இட...
... வடுத்துக்காவினையட்டவாழிநெடுமான் மருகனற். சத்
குரு... ராகந்தாகலச்செந்தூர்வாழ்காருகாரிவளரி மகன்கைப், பத்திமு
திருக... திமனுளனைப்பணியுநம பொன்னுசாமி மகிபனைக், திக்திக்
... மொழிகூறிநீசேரசெய்திடுவாய்மடக்கிளையே. ௰௨

து... மா...
குரு... ணும்வரைக்குய மீதிலேபணங்கவேடர் நலக்கனை தூவவே
...னடுகிலுந்துயிறுநல்லமனைகழுங்கும்மடக்கில்லையும், ஆரம்
நீகாவி... மெப்சேர்ந்தனளவளைக்காத்தணைத்தளேவ தூன்பரமே,
மனுணுடைகற்குந்கவீரனேமண்ணலெ பொன்னுசாமிகு பேரனே,

எங்குந்தம்புகழோங்கவனித்தழைவெழுவள்ளல்கமிருதனிகையால் தங்குந்தங்குமிவந்தேபுகழெனச்சாற்றுஞ்சற்குணனைம்பொன்னுசாமிமா தங்கமேற்கொடிபோற்றவனேர்நினைஞ்சாருமவீதியிற்கண்டார்மயல்கொ டுசங்குந்தங்கலையுந்தரியாதுந்தளர்ந்துநாண முந்தாமிழந்துதார்களே,

மட்டுத்தார்கணையான்மகன்பாதினைவருத்தத்தான்மனநொந்து மய ங்கிப்பொற், கட்டுத்தார்விக்கொரு வீரனினைக்கருத்துதானிரங்கிப்புயமே வுபூமொடடுத்தார்தரவாங்கிவரச்சொன்னூண்முத்தத்தாமிறையெத்தழு றுவலாள், தட்டுத்தானுனையாமலருளரிச்சந்தரனே பொன்னுசாமிநரே ந்த்ரனே. ௰௫

பாலனத்தைவிடுத்து நின்கண்ணிவள்பாலகத்தை விடுத்தனள்வே ணுகோ, பாலனத்தையுடையோன்மருமகன்போலனத்துய்பல்பாதனரு ள்பரன், பாலனத்தைபணிசிவன்னிகோபாதபற்பம் பணிபொன்னுசா மிநீ, பாலனத்தைப்புரிசிலைமாசனம்பால் வழுத்தப்படாமலிப்பாவையே

விருத்தம்.

மானேசரந்தொடுத்தமதனங்கம்விழித்தெரித்தோன்மான்மலர்க்கோ
மானேசாதவர்பாவுமபானன்பன்பன்சேதுபதிமன்னன்வாயில்
மானேசாரம்பொன்னுசாமிவள்ளலென்னையவர்மருவநல்ல
மானேசரராகும்வகைநீபுரிந்தாலிவ்வுலகில்வாழவேனே,

கொச்சகக்கலிப்பா.

சுரர்க்கோர்சுவைபமுதைத்துநெடுமாலீந்தனன்பு
சுரக்கோரறுசுவைசேர்துவமுதையீந்தனநீ
மண்டலத்தின்மூன்றடிமண்வாலிரந்தான்றீனர்கள்க
மண்டலத்தினல்குரவுமாநிதிசொரிந்தனை [illegible] வ

இதுதரவு*) எனவாங்குதனிச்சொல்.

சக்கரத்தானிருதர்களைத்தான்றுணித்தானாணனுஞ்
சக்கரத்தானுட்பகையைத்தான்றுணிந்தாமசீசபையில்
எல்லார்வளைக்காடையீந்தரிமானங்காத்தான்
எல்லார்க்குநீயாடையீந்தபிமானங்காத்தாய்
நல்லரணிகவர்ந்தானாராயணனாந்த
நல்லரணிநல்கினைநீநானிலத்தில்

தனிப்பாடற்றிரட்டு.

இது மூன்றாங்காழிசை.

வான்றருமெனவேவழங்குகொடையோய்
மீன்றருங்கண்ணிணைவிழைவெனுறவை
ஊண்டுகளித்தேயொளிவளைசோரக்
கண்டுபாலனமுங்கொண்டிவளைமேற்
கண்டுயிலாதுதொண்டைவாய்துடிப்பக்
காவிநீர்வாரவோவியம்போன்றனள்
கருப்புக்கழையைக்குழைத்துத்தென்றனி
அருப்புக்கணையைவிடுத்தனங்கவேள்
வெம்புலியேயெனவிண்மிசையூர்தரும்
அம்புலியோவிவயாவிமேற்றுவினை
தோவறுதென்றலுங்காவுறுகுயிலும்
தண்ணுறுஞ்சிந்தும்பெண்ணைவாழன்றிலும்
சந்ததமுடற்கும்வெந்துயர்தணிப்பார்
நன்னயவிராமநாதபுரம்வாழ்
பொன்னுசாமியெனும்பூபதியே. ௰௮

ஆக-செய்யுள் ௲௨௱௧.

தனிப்பாடற்றிரட்டு.

முற்றிற்று.

உ

தனிப்பாடற்றிரட்டு-செய்யுளகராதி.

உசா

அன்ன(ம்) புக் ஸ்டோர்,
[illegible]
PROP: M. S. [illegible]